

REFERAT FRA

MØTE I REGULERINGSRÅDET

8. OG 9. DESEMBER 1998

SAKSLISTE

MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. OG 9. DESEMBER 1998

- Sak 7/98 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- Sak 8/98 Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 1999.
- Sak 9/98 Regulering av fisket etter blåkkeite nord for 62° N i 1999.
- Sak 10/98 Regulering av fisket etter sei i 1999.
- Sak 11/98 Regulering av fisket etter reker i 1999:
a) Ved Grønland
b) I Nordsjøen og Skagerrak
c) I NAFO-området
- Sak 12/98 Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1999.
- Sak 13/98 Regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 1999.
- Sak 14/98 Regulering av fisket etter makrell i 1999.
- Sak 15/98 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1999.
- Sak 16/98 Regulering av fisket etter havbrisling i 1999.
- Sak 17/98 Regulering av fisket (unntatt reker) ved Grønland i 1999.
- Sak 18/98 Regulering av kolmuletrålernes direkte fiske etter kolmule i 1999.
- Sak 19/98 Regulering av fisket etter snabeluer i 1999.
- Sak 20/98 Regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 1999.
- Sak 21/98 Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 1999.
- Sak 22/98 Eventuelt.

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES: The International Council For The Exploration Of The Seas

ACFM: The Advisory Committee On Fishery Management

NAFO: Northwest Atlantic Fisheries Organization

NEAFC: North East Atlantic Fisheries Commission

CPUE: Catch per unit effort

TAC: Total allowable catch

MBAL: Minimum biological acceptable level

SSB: Spawning stock biomass

B (pa): Biomass, precantionary approach

F (pa): Fishing mortality, precantionary approach

F (med): Fishing mortality, medium

MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. OG 9. DESEMBER 1998

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 0900 til kl. 1700 første dag og fra kl. 0900 til kl. 1400 andre dag.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Thor Wold, Norges Fiskarlag
Åge Remøy, Norges Fiskarlag
Sammy Olsen, Norges Fiskarlag
Jan Lerbukt, Norges Fiskarlag
Gudmund Mikkelsen, Norges Fiskarlag (vararepresentant)
Rolf Domstein, FNL
Pål Krüger, FNL (bare tilstede første dag)
Terje E. Martinussen, FNL (vararepresentant andre dag)
Ottar Kaldhol, Norsk Sjømannsforbund
Hans Johan Dahl, NNN
Alf Edvard Nystad, Sametinget

Som faglige rådgivere møtte:

Roald Våge, Havforskningsinstituttet
Tore Jacobsen, Havforskningsinstituttet
Kjell Nedreås, Havforskningsinstituttet
Harald Gjøsæter, Havforskningsinstituttet
Svein Iversen, Havforskningsinstituttet
Thomas Albert, Fiskeriforskning
Rodle Angell, Norges Råfisklag
Roald Oen, Norges Sildeslaglag

Som sekretærer møtte Stein-Åge Johnsen og Kirsti Larsen, Fiskeridirektoratet

Som observatører møtte:

Rannveig Bøthun, Fiskeridepartementet
Kirsti Henriksen, Fiskeridepartementet
Oddmar Hatlevik, Sør-Norges Trålerlag
Arild Skram, Kystvaktinspektøren
Per Lone, Sildemelfabrikkens Landsforening
Eva Degré, Direktoratet for naturforvaltning
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag
Bjørn Hersoug, Norges Fiskerihøgskole
Inge Arne Eriksen, Sametinget

Dessuten møtte:

Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Anne K. Veim, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet
Grethe A. Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Anders Østreim, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet
Trond Moldskred, Fiskeridirektoratet
Jarle Nummedal, Fiskeridirektoratet
Paul Oma, Fiskeridirektoratet
Randi S. Sletten, Fiskeridirektoratet
Tordis Krokeide, Fiskeridirektoratet
Hanne Rasch, Fiskeridirektoratet
Ingvild Stuberg, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtveit, Fiskeridirektoratet
Peter Callan, Fiskeridirektoratet
Torstein Solem, Fiskeridirektoratet
Janne Talling, Fiskeridirektoratet
Tor Glistrup, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Gjermund Langedal, Fiskeridirektoratet

Peter Gullestad åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallelsen eller sakslisten og om det var saker som var ønsket tatt opp under eventuelt. Han viste videre til at Norges Naturvernforbund hadde meldt forfall som observatør, og konstaterte at alle rådets medlemmer forøvrig hadde møtt.

Det var ingen merknader til saksliste og innkalling. Gullestad sa at han under eventuelt ville orientere om forskningsfangsten etter kongekrabbe. Forøvrig var det ingen andre saker som var ønsket diskutert under eventuelt.

SAK 7/98 ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND

Peter Gullestad orienterte om forhandlingene med Russland. Han viste til at det var samme tendens i år som i fjor med forhandlinger om å få ned TAC for torsk. Denne ble satt til 520.000 tonn. Det var videre enighet om en mer håndfast strategi for å få ned fiskedødeligheten. Han viste til at når det gjaldt spørsmålet om å gjenåpne loddefisket i Barentshavet var det norske utgangspunkt at loddefisket ikke burde åpnes. Resultatet av forhandlingene ble likevel at loddefisket kan åpnes.

Arne Wåge orienterte om forhandlingene med EU. Han viste til at EU i år av hensyn til balansen i avtalen fikk noe mindre torsk, hyse og sei i Barentshavet, og at Norge som en konsekvens av dette fikk mindre fisk ved Grønland (blåkveite). Videre er norsk kvote av kolmue noe redusert, mens norsk kvote av sei i Nordsjøen er noe økt. Norsk andel av totalkvoten for makrell er som i 1998. Han sa også at det under forhandlingene var enighet om å utarbeide en langsiktig forvaltningsstrategi for makrell, hyse, torsk, sild og rødspette. Dermed viste han til at det ble nedsatt en arbeidsgruppe som skal møtes i januar 1999 for å vurdere metoder for forvaltning av pelagisk fisk.

Thorbjørn Thorvik orienterte om Skagerrak-forhandlingene. Han sa at det vanskeligste punktet under forhandlingene var reker. Forøvrig ble TAC for torsk satt til 19.000 tonn, TAC for hyse til 5.400 tonn, TAC for hvitting til 8.000 tonn og TAC for sild til 80.000 tonn.

Stein-Åge Johnsen orienterte om forhandlingene med Færøyene. Han viste til at en på grunn av redusert TAC også måtte redusere Færøyenes kvote av torsk og hyse, og at den norske bunnfiskkvoten for 1999 ble satt til 5.000 tonn. Norsk kvote av kolmule og hestmakrell i Færøysonen ble økt. Han sa videre at Færøyene fikk noe økning i kvoten for sei og sild i Nordsjøen, samt en økning i kolmulekvoten nord for 62° N og ved Jan Mayen. Færøyenes rekekvote ved Jan Mayen ble derimot redusert.

Sigmund Engesæter orienterte fra årsmøtet i NEAFC. Han viste til at uer-regimet mot russernes stemme ble vedtatt videreført, og at kyststatregimet fordeler kvotene. Han sa videre at det ble vedtatt TAC for kolmule, men at det ikke ble vedtatt landfordeling. Endelig viste han til at kontroll- og håndhevelsesregimet ble vedtatt utsatt til sommeren 1999.

SAK 8/98

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1999.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

1. GENERELT OM TORSK.

1.1. FISKET I 1997.

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike gruppene ved årsslutt i 1997.

Tabell 1, Status ved årsslutt 1997:

Grupper	Tildelt norsk gruppekvote	Kjøpt russisk kvote:	Oppfisket kvantum:	Rest
Gruppe II	25.000		20.000	5.000
Gruppe I under 28 m	205.500		195.440	10.060
Gruppe I over 28 m	36.830	425	34.285	2.970
Trål	131.670	19.075	144.151	6.594
Sum	399.000	19.500	393.876	24.624

Norske fartøy kjøpte i 1997 russisk kvote i størrelsesorden 19.500 tonn. Fangst innenfor disse kvotene er inkludert i tabellen over.

I løpet av 1997 ble det både blant havforskere og fiskere uttrykt stor bekymring med hensyn til torskebestandens biologiske forfatning i forhold til det som ble lagt til grunn da totalkvoten for 1997 ble fastsatt. Fiskerimyndighetene fant på bakgrunn av denne bekymringen det ikke tilrådelig å gjøre vesentlige endringer i reguleringsopplegget for å sikre at totalkvoten av torsk skulle bli oppfisket. Resultatet ble som vi ser av tabellen over at 24.624 tonn av disponibel kvote for norske fiskefartøy, (inkludert kjøpt russisk kvote), ble stående ufisket.

1.2. FISKET I 1998.

1.2.1. KVOTER OG REGULERINGER I 1998.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (10. - 14. november 1997) ble TAC fastsatt til 654.000 tonn inklusiv 40.000 tonn «Murmansk»-torsk. I tillegg kom 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av totalkvoten ble 80.000 tonn avsatt til tredjeland. De resterende 614.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland ble kvotefordelingen av torsk nord for 62°N følgende:

Tabell 2, Kvotesituasjonen for 1998:

Norge:	313.000 tonn
Russland:	301.000 tonn
Tredjeland:	80.000 tonn
Sum:	694.000 tonn

Av den norske kvoten ble 101.975 tonn (32,58%) avsatt til trålerne og 211.025 tonn (67,42%) til konvensjonelle fartøy.

Videre har en i 1998 følgende kvotefordeling på de ulike gruppene:

Tabell 3, Gruppekvoter:

Torsketrål	100.475 tonn
Seitrål	1.500 tonn
Sum trål	101.975 tonn
Gruppe I, fartøy på 28 meter og over	25.115 tonn
Gruppe I, fartøy under 28 meter	160.910 tonn
Gruppe II	20.000 tonn
Bifangst	5.000 tonn
Sum konvensjonelle redskaper	211.025 tonn

Det ble i 1998, som i 1997, ikke gjennomført stopp i fisket i forbindelse med påsken. Dette som følge av en svak utvikling i fisket sammenholdt med disponibel kvote.

Mer om reguleringsordningen og avviklingen av fisket i 1998 er å finne nedenfor i forbindelse med behandlingen av de enkelte elementene i reguleringsordningen.

1.2.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1998.

Pr 15. november var følgende kvanta torsk rund vekt registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 4, Landet kvantum fordelt på salgslag:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	173.241	58.754	231.995
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	11.069	23.243	34.312
Vest-Norges Fiskesalslag:	1.790	1.497	3.287
Sum:	186.100	83.494	269.594
Kvote:	211.025	101.975	313.000
Kjøpt russisk kvote	795	16.205	17.000
Restkvote:	25.720	34.686	60.406

I tabellen over er trålernes fiske med konvensjonelle redskap ført under konvensjonelle. Dette kvantum skal avregnes trål. Dette utgjør ca 500 tonn.

Tabell 5, landet kvantum fordelt på grupper pr 15. nov.:

Grupper	Tildelt norsk gruppekvote	Kjøpt russisk kvote:	Oppfisket kvantum:	Rest
Gruppe II	20.000		18.806	1.194
Gruppe I under 28 m	165.910		150.940	14.970
Gruppe I over 28 m	25.115	795	15.843	10.067
Trål	101.975	16.205	84.005	34.175
Sum	313.000	17.000	269.594	60.406

Fangsttallene i tabellene over inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om å fiske inntil 17.000 tonn torsk på russisk kvote, hvorav 795 tonn med konvensjonelle fartøy.

I tabell 5 er bifangstavsetningen inkludert i gruppeknoten for fartøy under 28 meter i gruppe I.

1.3. BESTANDSSITUASJONEN.

Tidligere har målsettingen for forvaltningen av norsk-arktisk torsk vært å holde fiskedødeligheten under F_{med} (0,46) og å holde gytebestanden over MBAL på 500.000 tonn. ACFM har fra og med høstens anbefalinger benyttet føre var betraktninger og har definert fiskedødeligheter og gytebestandsnivå som de mener er forenlige med føre var prinsippet. For norsk-arktisk torsk bør gytebestanden i følge ACFM være over 500.000 tonn (B_{pa} er altså satt lik MBAL) og fiskedødeligheten holdes godt under 0,42 (F_{pa}) for å være forenlig med føre var forvaltning. Dette korresponderer med et uttak på under 360.000 tonn i 1999. ACFM skriver at man de siste årene konsekvent har overestimert bestandsstørrelsen og underestimert fiskedødeligheten. Gytebestanden i 1998 er estimert til å være 22% lavere enn anslått i november 1997.

Loddebestanden har økt i 1998 og er forventet å øke ytterligere i 1999. Dette vil ha betydning for torskebestanden hvor man forventer større individuell vekst og redusert kannibalisme på grunn av at torskens tilgang på lodde er vesentlig bedret. Ifølge ACFM forventes dette ikke å ha stor betydning for den fiskbare del av torskebestanden i 1999, men kan ha stor positiv effekt på mellomlang sikt.

Et notat fra Havforskningsinstituttet vedrørende føre var prinsippet i ACFMs rådgivning er å finne som vedlegg.

1.4. KVOTESITUASJONEN I 1999 - FORDELINGEN AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (9.- 14. november 1998) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten for 1999, inkludert 40.000 tonn «Murmanskorsk», fastsettes til 480.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kystorsk. Av den samlede kvoten på 520.000 tonn avsettes 59.000 tonn til tredjeland. De resterende 461.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvote som følger:

Tabell 6, Kvotesituasjonen for 1999:

Norge:	236.500 tonn
Russland:	224.500 tonn
Tredjeland:	59.000 tonn
Sum:	520.000 tonn

Den norske kvoten er som følge av reduksjonen i TAC redusert med ca 25% i forhold til inneværende år. Reduksjonen utgjør 76.500 tonn.

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 1994:

- For totalkvoter til Norge på inntil 130.000 tonn fordeles kvoten med 28% til trål og 72% til konvensjonelle redskap.
- For totalkvoter over 130.000 tonn utvikles gruppens andel lineært, til ved en totalkvote på 330.000 tonn eller mer og fordeles med 33% til trål og 67% til konvensjonelle redskaper.

Dette betyr at trålernes andel i prosent utvikles lineært siden den norske kvoten er mellom 130.000 tonn og 330.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 1999 følger vedtaket fra Norges Fiskarlag om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at trålernes andel i 1999 blir 30,66% av den norske totalkvoten på 236.500 tonn, dvs 72.510 tonn. Det gjenstår da 163.990 til disposisjon for den konvensjonelle flåten.

2. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

2.1. ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 1998.

Fra og med 1996 benyttes begrepet gruppe I om fartøy i den tidligere fartøykvoteordningen, mens fartøy i det som tidligere var maksimalkvoteordningen omtales som fartøy i gruppe II.

Reguleringsopplegget i 1998 har vært tredelt: fartøy over 28 meter i gruppe I har vært regulert med fartøykvoter, fartøy under 28 meter i gruppe I og fartøy i gruppe II har vært regulert med maksimalkvoter. Det er naturlig å behandle de enkelte ordningene hver for seg.

2.1.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER I GRUPPE I I 1998.

Fartøy på 28 meter og over i gruppe I er i 1998, som i tidligere år, regulert med fartøykvoter, hvor eventuell bifangst måtte dekkes innenfor fartøykvoten. Fartøy som fisker med line eller i

kombinasjon med line har måttet avsette 30% av fartøykvoten til etter 1. september. For de øvrige fartøy i denne gruppen er fartøykvoten ikke periodisert.

Det er avsatt 25.115 tonn til denne fartøygruppen. Dette utgjør 11,9% av den konvensjonelle kvoten. Avhengig av fartøyets størrelse varierer fartøykvoten fra 286,6 tonn til 326,8 tonn.

Tabell 7, Fylkesvis fordeling av fartøy på 28 meter og over i gruppe I:

Fylke	Antall fartøy
Finnmark	2
Troms	7
Nordland	4
N-Trøndelag	2
S-Trøndelag	2
Møre og R.	39
Sogn og F.	24
Hordaland	1
Totalt	81

I forhold til tidligere år er gruppen redusert med 2 fartøy. Ett fartøy i Finnmark er kondemnert og kvoten er inndratt. Ett fartøy fra Møre og Romsdal er ombygget slik at det nå er under 28 meter, og er dermed blitt flyttet ned i fartøygruppen under 28 meter.

Ved utskifting og forlengelse til større fartøy på 28 meter største lengde og over skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde. I 1998 er det 23 fartøy som faktisk er over 28 meter, men hvor utskiftningsfartøyet var under 28 meter. I slike tilfeller blir erstatningsfartøyet regulert innenfor gruppe I under 28 meter. Kvotegrunnlaget for disse 23 fartøyene varierer fra 8,47 meter til 26,64 meter, med et gjennomsnitt på 15,64 meter. Kvotemessig utgjør disse 23 fartøyene 4.290 tonn basert på hjemmelfartøyets lengde.

2.1.2. FARTØY I GRUPPE I UNDER 28 METER I 1998.

For fartøy under 28 meter i gruppe I er det i 1998 avsatt 160.910 tonn. I underkant av 3.000 fartøy har rett til å delta i dette fisket.

Fartøy under 28 meter i gruppe I er regulert med maksimalkvoter, der fartøy under 11 meter har en andel av maksimalkvotene som en garantert kvote. Gruppekvoten er periodisert slik at 35.000 tonn var avsatt til et fiske etter 1. mai. Pr 1. mai gjensto det i underkant av 39.000 tonn. I årene 1994-97 er det fisket mer enn 40.000 tonn i 2. halvår. En har imidlertid i disse årene hatt et tilnærmet fritt fiske i 2. halvår.

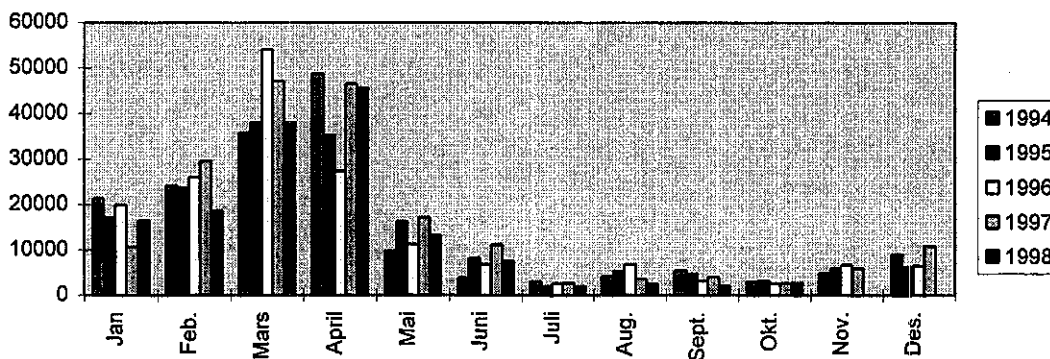
Fra 1. januar var det i utgangspunktet lagt inn en overregulering på 70%. Som følge av en svakere utvikling i fisket enn ventet ble overreguleringen økt til 100% gjennom refordelingen som ble gjennomført 3. april. Dette innebar at maksimalkvotene økte med ca 18%.

Som følge av at fartøy som var ferdig med sin maksimalkvote hadde problemer med å gjennomføre fiske etter andre arter uten å få for stor innblanding av torsk, ble tillatt bifangstprosent av torsk økt fra 10% til 25% den 4. september.

Fartøy over 28 meter som henter sitt kvotegrunnlag fra gruppen under 28 meter reguleres som fartøy under 28 meter. Det vil si med maksimalkvoter og 25% bifangst fra 4. september.

Figuren nedenfor viser landet kvantum av denne fartøygruppen i 1994 - 1997 og hittil i 1998 fordelt over året:

Figur 1, Fangst av fartøy under 28 meter i gruppe I fordelt på over året i 1994-97 og hittil i 1998:

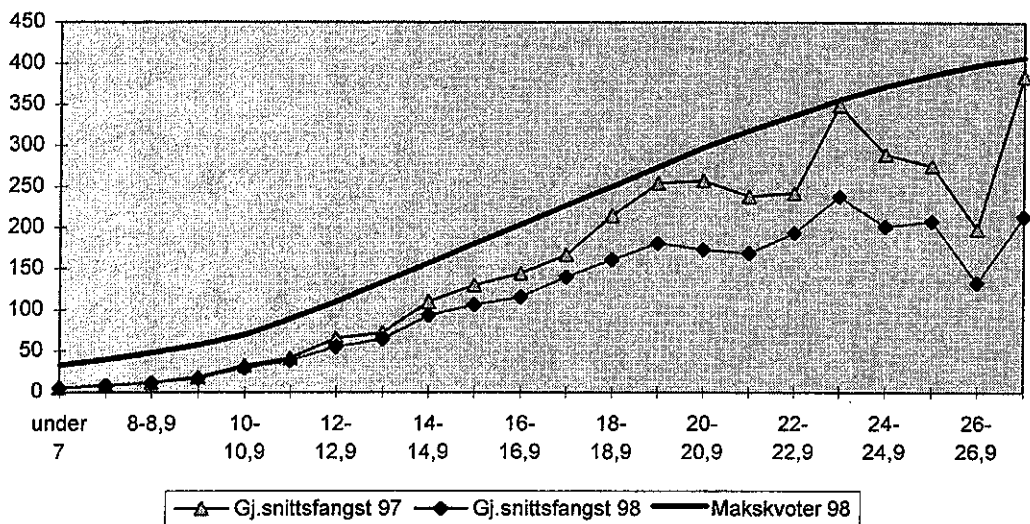
Som vi ser av figuren var hovedtyngden av torskefisket for denne gruppen i år i april, m.a.o. et relativt sent fiskeri. Dette har sammenheng med et sent Lofotfiske og at maksimalkvotene ble økt 3. april.

Omsetningssituasjonen i torskefisket i 1998 kan gjennomgående betegnes som svært god.

Utnyttelse av fangstkapasitet i forhold til torskefisket avhenger av fartøyenes driftsalternativer, tilgjengelighet av torsk og mottaks-/omsetningssituasjon for torsk sammenlignet med de alternative fangstmulighetene.

Figuren nedenfor illustrerer forholdet mellom maksimalkvotene i 1998 og gjennomsnittsfangst i de ulike lengdegruppene i 1997 og hittil i år.

Figur 2, Maksimalkvoter sammenlignet med gjennomsnittsfangstene i de forskjellige lengdegruppene.

Den heltrukne uthevet linjen i figuren viser maksimalkvotene i 1998 for de ulike lengdegruppene. I 1997 hadde fartøyene i realiteten fritt fiske, men som vi ser av figuren fisket ikke fartøy under 11 meter nevneverdig mer under et fritt fiske enn under årets maksimalkvoteregulering. Dette har sammenheng med at maksimalkvotene er relativt romslige for de minste fartøyene. Forøvrig ser vi de samme trendene for de større fartøyene under en maksimalkvoteregulering som under tilnærmet fritt fiske.

2.1.3. FARTØY I GRUPPE II.

Fartøy i gruppe II er i 1998 regulert etter samme prinsipper som tidligere. Det er avsatt 20.000 tonn til denne gruppen. 5.000 tonn av dette er avsatt til et fiske etter 1. mai. Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum, selv om gruppekvoten på 20.000 tonn er beregnet tatt.

Maksimalkvotene for denne fartøygruppen ble, som følge av en svak utvikling i fisket, økt med ca 18% den 7. april.

Fartøy i denne fartøygruppen har fra og med 4. september anledning til å fiske 25% torsk ved fisket etter andre arter.

2.1.4. BIFANGST.

Det er avsatt 5.000 tonn til dekning av bifangst for fartøy under 28 meter i gruppe I og alle fartøy i gruppe II. Tillatt bifangst av torsk i fisket etter andre arter var i utgangspunktet 10%. Som følge av at fartøy som hadde fisket opp sin maksimalkvote hadde problemer med å gjennomføre fiske etter andre arter ble tillatt bifangst av torsk økt til 25% den 4. september.

2.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 1999.

Gruppekvoten til konvensjonelle fartøy blir 163.990 tonn etter forslaget i punkt 1.4. Dette er ca 47.000 tonn mindre enn i inneværende år.

2.2.1. GENERELLE DELTAKELSESKRITERIER

Forslag til forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk nord for 62° N i 1999, ble sendt ut på høring den 21. oktober 1998.

Høringsnotatet er i motsetning til tidligere år delt i to, hvorav den ene delen omfatter konvensjonelle fartøy under 28 meter største lengde og den andre delen fartøy på 28 meter største lengde og over.

Bakgrunnen for en slik deling er forslaget om å innføre en ny adgangsbegrensning i fisket etter torsk, hyse sei, brosme, lange og blålange med konvensjonelle redskap for fartøy på 28 meter og over. Dette forslaget ble gitt en høringsfrist til 2. desember 1998.

For fiske med fartøy under 28 meter største lengde ligger det ikke vesentlige endringer i forslaget til deltakerregulering i 1999, og dette forslaget ble således sendt ut med en høringsfrist til 11. november d.å.

Forskriften som omhandler deltakelsen i fiske etter torsk nord for 62° N, må som kjent fastsettes ved kongelig resolusjon. En forventer at forskriften for fartøy under 28 meter største lengde vil bli fastsatt i Statsråd den 4. desember d.å. Når det gjelder adgang til deltakelse for fartøy på 28 meter og over, legger Fiskeridirektøren til grunn at slik forskrift vil bli fremmet i Statsråd i løpet av desember d.å.

Hovedpunktene i Fiskeridirektørens forslag til deltakerforskrifter er referert nedenfor.

Fartøy under 28 meter i gruppe I:

Fiskeridirektøren har foreslått at det fortsatt skal stilles krav om at fartøyet som skal delta må være innført i merkeregisteret, og at eier er registrert på blad B i manntallet. Aktivitetskravet er videre foreslått satt til minst 10% av kvoten i ett av de to siste år, tilsvarende som i 1998. Pr oktober ville dette medført at 148 kvoter ville blitt inntrukket.

Gruppe II:

Når det gjelder deltakelse i gruppe II, er det som tidligere år bare foreslått at fartøy må være registrert i merkeregisteret, være egnet og utstyrt for torskefiske og at eier må være innført i manntallet.

Fartøy på 28 meter og over:

Når det gjelder fartøy i gruppen på 28 meter og over, har Fiskeridepartementet som nevnt sendt ut på høring forslag til ny adgangsbegrensning i fisket. Forslaget omfatter i tillegg til torsk også fisket etter sei, hyse, brosme, lange og blålange.

Begrensningen i deltakelsen gjelder ikke bare nord for 62° N, men i alle områder underlagt norsk fiskerijuridiksjon og i andre lands soner på grunnlag av kvoteavtaler inngått av norske myndigheter. Fiskeridepartementet har i sin ekspedisjon også bedt om synspunkter om en også bør ta med andre arter som blåkveite og uer. I tillegg tør det være kjent at næringen har sterke

synspunkter med hensyn til at adgangsbegrensningen også bør omfatte mindre fartøy, endog fartøy helt ned til 15 meter største lengde.

En av hovedmålsettingene med den foreslåtte adgangsbegrensningen er å fange opp de som kan vise til tidligere deltakelse i fisket, uten at en åpner opp for nye aktører. I høringsforslaget er det således lagt opp til at fartøyet må ha deltatt i fiske etter torsk, hyse, sei, brosme eller lange (inkludert blålange) i minst ett av de tre siste årene. I tillegg vil det som tidligere være krav om merkeregistrering og at eier er ført på blad B i fiskermanntallet. Det vil på dette grunnlag være i overkant av 100 fartøy på 28 meter og over som vil kunne delta i fisket.

Det enkelte fartøys kvote av torsk i 1999 vil, etter Fiskeridirektørens forslag, bli beregnet på grunnlag av fartøyet adgang til å delta i torskefisket i 1998.

*

Leiefartøy:

Fiskeridirektoratet har høsten 1998 mottatt en rekke søknader om bruk av leiefartøy i gruppe I. Som kjent er hovedregelen at kvoten skal fiskes av det fartøy som er gitt adgang til å delta, men at Fiskeridirektøren kan gi adgang til å nytte leiefartøy ved forlis eller havari som medfører et vesentlig driftsavbrudd. Årsaken til den store økningen i søknader om bruk av leiefartøy kan skyldes at flere fartøy er ferdig med kvotene sine, og at det er ledig kapasitet, til forskjell fra tidligere år hvor det har vært fritt fiske på høsten.

Fiskeridirektoratet har i tråd med Fiskeridepartementets retningslinjer lagt til grunn en streng praksis ved behandling av disse sakene. Skader som går inn under vanlig driftsrisiko og vedlikehold samt økonomiske hindringer har således ikke gitt grunnlag for dispensasjon. Fiskeridirektøren legger til grunn at denne praksisen vil kunne videreføres i 1999.

2.2.2. REKRUTTERING.

Fiskeridirektøren har gått inn for at det ikke avsettes et særskilt kvantum til rekrutteringsformål. Fiskeridirektøren er også av den oppfatning at inntrukne kvoter i forbindelse med aktivitetskravet bør benyttes til å styrke kvotegrunnlaget for fartøy i gruppe I.

Fiskeridirektøren foreslår at det i 1999 ikke avsettes et eget kvantum for rekruttering til gruppe I.

2.2.3. BEHOVET FOR REGULERING AV FISKET I 1999 - FORVENTET TILGJENGELIGHET AV TORSK FOR KYSTFLÅTEN.

Behovet for regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper er begrunnet utfra den forskjell en har mellom fangstkapasitet og kvote. Fangstkapasiteten i torskefiskeriene avhenger av en rekke forhold. Av disse er de viktigste:

- bestandsstørrelse og bestandssammensetning
- tilgjengelighet
- flåtens størrelse og sammensetning

- mottaks- og omsetningssituasjonen
- alternative fiskerier

Hvilke betingelser som må være oppfylt for at en skal få god tilgjengelighet av torsk langs kysten har man begrenset kunnskap om. Det synes imidlertid klart at bestandsstørrelse og alderssammensetning, samt mattilgang for torsken er viktig, men også temperatur i sjøen, strømforhold og andre forhold kan ha betydning.

Omsetnings- og mottakssituasjonen i 1999 forventes ikke å ha noen begrensende effekt på fisket. I 1998 har det vært betalt priser som ligger langt over minsteprisene, og situasjonen har vært preget av en generell positiv markedsutvikling. I 1999 vil de disponible kvotene av hvitfisk være lavere enn i år. Utfra dette er det sannsynlig at en også vil ha en god markeds- og omsetningssituasjon i 1999.

Når det gjelder alternative fiskerier vil disse bli mer begrenset i 1999 enn i inneværende år. Blant annet må både fisket etter hyse og sei med konvensjonelle redskaper reguleres stramt.

Utfra det som er sagt over foreligger det etter Fiskeridirektørens oppfatning et vesentlig reguleringsbehov i torskefisket for den konvensjonelle flåten.

På bakgrunn av det som er sagt med hensyn til behovet for regulering ovenfor og under punkt 2.2.1, Generelle deltakelseskriterier, foreslår Fiskeridirektøren at en viderefører den tredeling av den konvensjonelle flåten en har hatt de siste tre år. Dette gir frihet i forhold til regulering av kystflåten, samt at det gir rimelig forutsigbarhet for fartøyene over 28 meter som i deler av året fisker i andre lands soner. Det kan diskuteres om ikke også fartøy under 28 meter har behov for en slik forutsigbarhet, og at det således bør vurderes om ikke en lavere grense enn 28 meter ville være hensiktsmessig. I det følgende har vi imidlertid lagt til grunn samme deling av gruppen som i forslagene til deltakerforskrifter. Forutsatt at deltakerforskriftene blir som foreslått i høringsnotatene vil det i gruppe I og gruppe II kun være fartøy hvor største lengde er under 28 meter. Gruppene vil da bli som følger: Gruppe I, Gruppe II og Fartøy på 28 meter og over.

2.2.4. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY PÅ 28 METER OG OVER.

I høringsnotatet om "Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei m.v. med konvensjonelle redskap for fartøy på 28 meter største lengde og over i 1999" går myndighetene inn for å begrense deltakelsen når det gjelder fisket etter torsk, hyse, sei, brosme, lange og blålange. I fisket etter torsk nord for 62°N er fartøy som vil omfattes av en ny deltakerbegrensning i dag regulert på tre forskjellige nivåer. Hovedgruppen utgjøres av de 81 fartøyene som faktisk er over 28 meter og som henter sitt kvotegrunnlag fra gruppen over 28 meter. Den neste gruppen er fartøy som faktisk er over 28 meter, men som henter sitt kvotegrunnlag fra gruppen under 28 meter. Denne gruppen oppstår som følge av at fartøy under 28 meter er blitt skiftet ut med fartøy på 28 meter eller større. Fartøy som er skiftet ut eller forlenget etter 9. desember 1994 får kvote etter utskiftningsfartøyets lengde og ikke erstatningsfartøyets lengde. Det er 23 fartøy i denne gruppen. Den tredje gruppen er fartøy på 28 meter og over i gruppe II.

I det følgende legger vi til grunn at forslaget til ny deltakerforskrift for fartøy på 28 meter og over blir vedtatt.

Som det framgår av ovenfornevnte høringsnotat går Fiskeridirektøren inn for at en lager en ny gruppe som omfatter alle fartøy på 28 meter og over, og at kvotestigen for en slik ny gruppe meter utvides slik at fartøy som utleder sin adgang til å delta fra gruppe II kommer inn i stigen og at de øvrige fartøyene oppnår kvote etter lengden på hjemmelsfartøyet. Det blir da fartøyets historikk som bestemmer fartøyets kvote i årene fremover. Senere økt lengde i form av nybygg, erverv av brukt fartøy eller forlengelser vil således ikke medføre økt kvote. Det vil si at skjæringsdatoen fra 1994 opprettholdes. Antall fartøy på de forskjellige hjemmelslengdegruppene blir da som vist i tabellen nedenfor.

Tabell 8:

Fartøyets hjemmelslengde:	Antall fartøy
Gruppe II	1
0 - 6,9 m.s.l.	
7 - 7,9	
8 - 8,9	1
9 - 9,9	3
10 - 10,9	2
11 - 11,9	
12 - 12,9	1
13 - 13,9	1
14 - 14,9	3
15 - 15,9	4
16 - 16,9	
17 - 17,9	1
18 - 18,9	
19 - 19,9	1
20 - 20,9	2
21 - 21,9	2
22 - 22,9	
23 - 23,9	1
24 - 24,9	
25 - 25,9	
26 - 26,9	1
27 - 27,9	
28 - 28,9	2
29 - 29,9	4
30 - 30,9	2
31 - 31,9	2
32 - 32,9	12
33 - 33,9	14
over 34 m.s.l.	45
Sum	105

Samtlige fartøy i tabellen over har en faktisk lengde på 28 meter eller større.

Utfra målsettingen om å tilrettelegge for utnyttelse av kvoter i andre lands soner, samt fartøyenes behov for driftsplanlegging er det hensiktsmessig å regulere disse fartøyene med fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i den utvidete gruppen av fartøy på 28 meter og over reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

Den opprinnelige gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over har de siste årene lagt på 11,9% av den konvensjonelle gruppekvoten. I 1994 var andelen i utgangspunktet på 12,4%, mens den i 1995-1998 i utgangspunktet var på 11,9%.

Den historiske andelen forut for innføringen av gruppekvote for konvensjonelle fartøy på 28 meter og over i 1994 var beregnet til 12,8%, (1983-1992 = det historiske grunnlaget).

Når fartøyene på 28 meter og over som henter sitt kvotegrunnlag fra gruppe I under 28 meter nå skal flyttes inn i en utvidet gruppe over 28 meter er det rimelig at de tar med seg kvote slik at også gruppekvoten utvides. Fartøy på 28 meter og over som henter sitt kvotegrunnlag fra gruppe I under 28 meter har i 1998 blitt regulert i et system hvor en har hatt 100% overregulering samt at en også har hatt en bifangstavsetning. Fartøy på 28 meter og over som henter sitt kvotegrunnlag fra gruppe I under 28 meter har således i motsetning til fartøy i gruppen over 28 meter ikke vært nødt til å dekke bifangst av torsk innenfor den individuelle kvoten.

Hvor stort kvantum torsk som disse fartøyene skal ha med seg inn i den utvidete gruppen over 28 meter kan diskuteres. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil en hensiktsmessig løsning være at disse fartøyene ikke får med seg noe andel i bifangstavsetning eller i overreguleringen i gruppe I under 28 meter. Begrunnelsen for dette er at disse fartøyene i forhold til de øvrige fartøyene i gruppe I under 28 meter har hatt gode muligheter til å utnytte sine torskekvoter og bifangstmuligheter. Fiskeridirektøren vil derfor anbefale at et kvantum tilsvarende maksimalkvotene fartøyene hadde i 1998, men uten noen form for overregulering overføres til den utvidede gruppen over 28 meter. Dette vil samlet utgjøre 2.150 tonn, noe som tilsvarer 1,1% av den konvensjonelle gruppekvoten.

Når det gjelder gruppe II fartøy har Fiskeridirektøren samme oppfatning, dvs at verken overregulering eller bifangstandel bør følge med.

Fiskeridirektøren foreslår at andelen for den utvidete gruppen av fartøy på 28 meter og over settes til 13,0% (11,9% + 1,1%), dvs 21.320 tonn.

Som nevnt foran og i høringsnotatet om deltakerbegrensning ønsker en å etablere en kvotestige for samtlige fartøy på 28 meter og over som har rett til å fiske torsk nord for 62°N. Vi har tatt utgangspunkt i eksisterende stiger over og under 28 meter og har regnet disse om slik at man får en felles stige. Forholdet mellom lengdegruppen 27-27,9 m.s.l. og 28-28,9 m.s.l. er beregnet utfra det forholdet som var mellom disse lengdegruppene i 1993, dvs før en innførte en egen gruppekvote for fartøy over 28 meter. Kvotefaktoren for fartøy fra gruppe II er satt på tilsvarende måte som en andel av kvotefaktoren i gruppe I.

Fra reguleringene de siste tre år har vi erfart at ikke alle fartøy fisker hele kvoten. For å begrense behovet for refordelinger i løpet av året legger vi inn 7% overregulering fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren viser til det som er sagt over og foreslår at fartøykvotene for 1999 for fartøy på 28 m.s.l. og over beregnes etter følgende kvotestige:

Tabell 9, Fiskeridirektørens forslag til kvoter for gruppen fartøy på 28 meter og over:

Fartøyets hjemmelslengde:	Antall fartøy:	Kvotefaktor:	Fartøykvote:
Gruppe II	1	0,081	18,4
8 - 8,9	1	0,115	26,0
9 - 9,9	3	0,137	31,1
10 - 10,9	2	0,168	38,1
12 - 12,9	1	0,264	59,7
13 - 13,9	1	0,320	72,4
14 - 14,9	3	0,376	85,1
15 - 15,9	4	0,432	97,8
17 - 17,9	1	0,544	123,2
19 - 19,9	1	0,656	148,6
20 - 20,9	2	0,712	161,3
21 - 21,9	2	0,763	172,8
23 - 23,9	1	0,853	193,1
26 - 26,9	1	0,954	216,0
28 - 28,9	2	1,000	226,5
29 - 29,9	4	1,020	231,0
30 - 30,9	2	1,050	237,8
31 - 31,9	2	1,070	242,3
32 - 32,9	12	1,090	246,9
33 - 33,9	14	1,120	253,7
over 34 m.s.l.	45	1,140	258,2
Sum	105		

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene pålegges å dekke eventuell bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag innenfor fartøykvoten.

I år har fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line vært pålagt å avsette 30% av sin kvote til et fiske etter 1. september. Av hensyn til industriens behov for råstoff i høstsesongen kan det være hensiktsmessig å videreføre dette pålegget.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line også i 1999 må avsette minst 30% av kvoten til et fiske etter 1. september.

2.2.5. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY I GRUPPE II.

I tidligere år er gruppekvoten for gruppe II blitt justert i samme forhold som den konvensjonelle gruppekvoten. Det er hensiktsmessig å gjøre dette også når totalkvoten reduseres.

Fiskeridirektøren vil foreslå at gruppekvoten til fartøy i gruppe II settes til 15.500 tonn.

Dette utgjør omlag samme andel av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy som i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at 4.000 tonn av gruppekvoten avsettes til et fiske etter 1. mai.

Dette er tilsvarende andel som i inneværende år.

Reduksjonen i gruppekvoten innebærer et sterkere reguleringsbehov.

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen som tidligere reguleres med maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppen reguleres etter samme kvotestige som tidligere med unntak av at fartøy på 28 meter og over er tatt ut, og at maksimalkvotene reduseres med ca 20% i forhold til ved årets begynnelse i 1998. Maksimalkvotene vil da være:

Tabell 10, Maksimalkvoter for 1999:

Lengdegrupper:	Maksimalkvoter	herav garantert kvantum
under 8 meter	16	8
8 - 9,9 meter	23	12
10 - 14,9 meter	26	
over 15 meter	30	

Fiskeridirektøren foreslår at det enkelte fartøy under 10 meter største lengde hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor garantert kvantum selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

2.2.6. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY I GRUPPE I.

Utfra det som etter dette er avsatt til øvrige grupper, samt avsetning til bifangst, (se punkt 2.2.8) vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten til denne fartøygruppen settes til 122.170 tonn.

Dette er i underkant av 40.000 tonn mindre enn gruppekvoten i inneværende år.

Fartøyene i denne gruppen har ulikt driftsmønster ved at noen kun fisker torsk i første halvår og driver annet fisket i andre halvår, mens andre tradisjonelt har fisket en del på høsten. Således kan det være hensiktsmessig å legge opp til en fleksibel regulering som gir de ulike fartøyene mulighet til å disponere sin individuelle kvote på den mest hensiktsmessige måte.

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen reguleres innenfor en maksimalkvoteordning.

Ved kun å ha en maksimalkvoteordning vil fartøy som ønsker det kunne fiske hele sin kvote i første halvår, mens andre kan avsette noe av maksimalkvoten til andre halvår. For å sikre at det vil være kvotemessig rom for et fiske i andre halvår, bør da gruppekvoten periodiseres. I årene 1994 - 1997 ble det fisket mer enn 40.000 tonn i andre halvår. I disse årene var fisket regulert i første halvår for så å bli sluppet fritt i andre halvår.

I inneværende år var 35.000 tonn avsatt til et fiske etter 1. mai, noe som utgjorde ca 22% av gruppeknoten for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten periodiseres slik at minimum 25.000 tonn avsettes til et fiske etter 1. mai. Dette utgjør vel 20% av gruppeknoten.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene beregnes etter samme stige som i 1998.

For å gi den mindre mobile flåten en viss sikkerhet i forbindelse med fisket foreslår Fiskeridirektøren at en andel av maksimalkvoten for fartøy under 11 meter gis som et garantert kvantum. Dette innebærer at fartøy under 11 meter kan fortsette fisket innenfor det garanterte kvantum selv om gruppeknoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Hvor stor grad av overregulering som skal legges inn i maksimalkvotereguleringen avhenger av hvor god tilgjengelighet av torsk en kan forvente langs kysten. Jo større grad av overregulering en legger inn, jo større blir risikoen for at fisket må stoppes. Hvis en legger inn svært liten overregulering slik at risikoen for stopp i fisket er minimal har man i realiteten fartøykvoter. Som følge av reduksjonen i disponibel kvote for denne gruppen vil det være riktig å redusere graden av overregulering noe. En for sterk reduksjon vil imidlertid kunne medføre at en må foreta refordelinger, noe som er u hensiktsmessig av hensyn til fartøyenes behov for driftsplanlegging og mest mulig sammenhengende drift. Fiskeridirektøren har valgt å legge inn 40% overregulering. Ved årets begynnelse i 1998 var overreguleringen 70%.

De foreslåtte maksimalkvotene fremgår av tabell 11.

Tabell 11, Forslag til kvoter for fartøy under 28 meter, 40% overregulering:

Lengdegrupper:	Antall fartøy:	Kvotefaktor:	Maksimalkvote:	Herav garantert kvantum:
0 - 6,9	52	1,40	18,1	9
7 - 7,9	143	1,70	22,0	11
8 - 8,9	324	2,05	26,5	13
9 - 9,9	494	2,45	31,7	16
10 - 10,9	645	3,00	38,8	19
11 - 11,9	114	3,80	49,1	
12 - 12,9	185	4,70	60,8	
13 - 13,9	130	5,70	73,7	
14 - 14,9	177	6,70	86,6	
15 - 15,9	142	7,70	99,6	
16 - 16,9	60	8,70	112,5	
17 - 17,9	50	9,70	125,4	
18 - 18,9	51	10,70	138,4	
19 - 19,9	51	11,70	151,3	
20 - 20,9	40	12,70	164,2	
21 - 21,9	43	13,60	175,9	
22 - 22,9	15	14,40	186,2	
23 - 23,9	24	15,20	196,6	
24 - 24,9	17	15,90	205,6	
25 - 25,9	10	16,50	213,4	
26 - 26,9	9	17,00	219,9	
27 - 27,9	21	17,40	225,0	
	2.797			

2.2.7. BEREGNING AV KVOTE VED UTSKIFTING OG FORLENGELSE AV FARTØY.

I henhold til forslag til deltakerforskrifter kan Fiskeridirektøren gi deltakelsesadgang til erstatningsfartøy.

Bestemmelser om beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy i 1998 fremgår av gjeldende reguleringsforskrift § 8. Fartøy under 28 meter gis ikke økt kvote som følge av utskifting og forlengelse etter 21. desember 1996. Ved utskifting eller forlengelse av fartøy på 28 meter og over etter 9. desember 1994 gis det ikke økt kvote. Fartøy som foretar utskifting eller forlengelse etter ovennevnte datoer (skjæringsdatoer) vil således ikke få kvote etter fartøyets reelle lengde.

Reglene om beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy er begrunnet ut i fra kapasitetshensyn. En skal ikke kunne oppnå økte kvoter ved utskifting til større fartøy eller ved å forlenge fartøy.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det uheldig å endre datoene for forlengelse og utskifting siden dette gir insentiv til kapasitetsoppbygging i et fiskeri hvor en allerede har overkapasitet. Flere fartøy med økt kvoteberegningsgrunnlag vil medføre svekket driftsgrunnlag for de øvrige fartøyene i gruppen, og vil dermed også kunne medføre dårligere lønnsomhet. For å hindre økt kapasitet bør en ikke foreta endringer i gjeldende datoer for fastsettelse av kvote ved utskifting og forlengelse.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende skjæringsdatoer for beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy beholdes for 1999, dvs henholdsvis 9. desember 1994 for fartøy som er skiftet ut med fartøy over 28 meter og 21. desember 1996 for de øvrige fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter som blir skiftet ut eller blir forlenget til fartøy over 28 meter etter 9. desember 1994, kan fiske en kvote beregnet etter utskiftningsfartøyets lengde.

2.2.8. BIFANGST.

Utfra den periodisering som er foreslått ovenfor, samt maksimalkvotenes størrelse, vil Fiskeridirektøren foreslå at en i 1999 i utgangspunktet kun har anledning til å fiske 10% bifangst av torsk. Dersom det skulle være behov for en høyere bifangstprosent, kan man eventuelt komme tilbake til dette i Reguleringsrådsmøtet i juni. Dersom en legger 10% bifangst til grunn, vil det være behov for en relativt liten bifangstavsetning.

Det forutsettes at fartøy over 28 meter dekker eventuell bifangst innenfor fartøykvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 5.000 tonn til bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstprosenten i 1999 settes til 10%.

OPPSUMMERING AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 1999:

- * Fartøy på 28 meter og over:
  - gruppekvote: 21.320 tonn
  - fartøykvoter
  - bifangst dekkes innen fartøykvoten
  - for linefartøy må 30% av fartøykvoten avsettes til etter 1. september

- * Gruppe I:
  - gruppekvote: 122.170 tonn
  - maksimalkvoter etter dagens stige, 40% overregulering
  - en andel av maksimalkvoten for fartøy under 11 m er garantert
  - periodisering: 25.000 tonn (20%) avsettes til etter 1. mai

- * Gruppe II:
  - gruppekvote: 15.500 tonn, hvorav 4.000 tonn etter 1. mai
  - maksimalkvoter, samme lengdegrupper som tidligere

- * Bifangst:
  - 5.000 tonn
  - 10% bifangst

3. GENERELT OM HYSE.

3.1. FISKET I 1997.

Tabell 12 gir en oversikt over oppfisket kvantum hyse ved årsslutt i 1997.

Tabell 12, Status ved årsslutt 1997:

	Gruppekvote	Kjøpt russisk kvote	Landet kvantum	Rest
Konv. fartøy:	66.490	25	49.655	16.860
Trål:	42.510	3.475	53.951	-7.966
Sum:	109.000	3.500	103.606	8.894

Norske fartøy kjøpte 3.500 tonn kvote fra Russland, hvorav 25 tonn for fiske med konvensjonelle redskap. Fangst på russisk kvote er inkludert i tabellen over.

For å legge til rette for at norsk totalkvote skulle bli oppfisket fikk trålerne anledning til å fiske utover sin gruppekvote.

3.2. FISKET I 1998.

3.2.1. KVOTESITUASJONEN I 1998.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (10. - 14. november 1997) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 1998 fastsettes til 130.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 6.000 tonn til tredje-land. Det resterende kvantum på 124.000 deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvotene som følger:

Tabell 13, Kvotesituasjonen i 1998:

Norge:	66.000 tonn
Russland:	58.000 tonn
Tredje-land:	6.000 tonn
Sum:	130.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 1998 er 71.000 tonn.

Av den norske kvoten ble det avsatt 27.690 tonn (39%) til trålerne og 43.310 tonn (61%) til den konvensjonelle flåten.

3.2.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1998.

Pr. 15. november var følgende kvantum hyse registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 14, Landet kvantum fordelt på salgslag pr 15. nov.:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	33.795	16.264	50.059
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	6.631	7.957	14.588
Vest-Norges Fiskesalslag:	1.235	512	1.747
Sum:	41.661	24.733	66.394
Kvote:	43.310	27.690	71.000
Russisk kvote	105	2.895	3.000
Restkvote:	1.754	5.852	7.606

Fangsttallene i tabellen inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om et fiske på inntil 3.000 tonn hyse på russiske kvote, hvorav 105 tonn med konvensjonelle fartøy.

3.3. BESTANDSSITUASJONEN.

Målsettingen for forvaltningen av norsk-arktisk hyse har tidligere vært å holde fiskedødeligheten under F_{med} (0,35). ACFM sier at for å ha en føre var forvaltning av norsk-arktisk hyse må fiskedødeligheten være mindre enn 0,35, ($F_{pa} = F_{med}$) og gytebestanden må være over B_{pa} (100.000 tonn). Dette korresponderer med et uttak på 74.000 tonn i 1999.

Den sterke 1990-årsklassen har dominert bestanden de siste årene. Rekrutteringen har i de siste årene vært svak og gytebestanden vil avta selv med lav fiskedødelighet.

3.4. KVOTESITUASJONEN I 1999 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (9.- 14. november 1998) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 1999 fastsettes til 78.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 4.000 tonn til tredjeland. De resterende 74.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 15, Kvotesituasjonen for 1999:

Norge:	41.000 tonn
Russland:	33.000 tonn
Tredjeland:	4.000 tonn
Sum:	78.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 1999 vil være 46.000. Dette er 25.000 tonn mindre enn i inneværende år.

Norges Fiskerilags Landsmøte vedtok i oktober i 1994 et forslag til ressursfordeling som ga en trålandel på 39%. Dette vil gi en gruppekvote til trålerne på 17.940 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 28.060 tonn.

Fiskeridirektøren vil tilrå at en følger vedtaket fra Norges Fiskerilags Landsmøte. Dette innebærer at trål får en gruppekvote på 17.940 tonn (39%), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 28.060 tonn (61%).

4. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

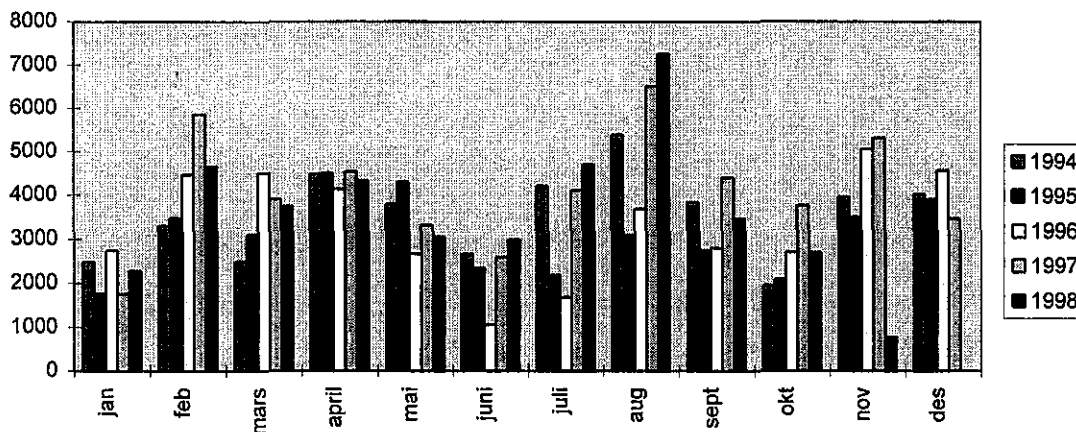
4.1. REGULERINGER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 1998.

Fisket er regulert med maksimalkvoter og periodisering. 23.310 tonn ble avsatt til et fiske etter 1. juli. Fisket burde egentlig vært stoppet sist i juni for å overholde denne periodiseringen. Av hensyn til at det ville være uhensiktsmessig å stoppe fisket i 1-2 uker for så å åpne det igjen, valgte man å la fisket gå noe over første periodekvote. Maksimalkvoten er generell, dvs lik for alle lengdegrupper, og satt lik 200 tonn.

Maksimalkvoten medførte at fartøygruppen over 28 meter fisket noe mindre i første halvår enn denne gruppen har gjort i tidligere år. Fartøy under 28 meter har imidlertid økt sine landinger i 1998.

Figuren nedenfor viser landinger gjennom året i 1998 sammenlignet med tidligere år.

Figur 4, månedstatistikk:

Som vi ser av figuren er augustlandningene i år spesielt store. Dette har sammenheng med et godt fløylinefiske. Også i juli ble det landet et stort kvantum relativt sett.

Det direkte fisket etter hyse ble stoppet 21. september. Samtidig ble fartøy under 11 meter gitt anledning til å fortsette sitt fiske innenfor 10 tonn hyse. Som følge av at den øvrige flåten hadde vanskeligheter med å gjennomføre fisket etter andre arter uten for stor innblanding av hyse, ble

det fisket mindre hyse enn beregnet innenfor bifangstordningen. En fant derfor kvantumsmessig rom for at alle fartøy under 28 meter kunne fiske inntil 15 tonn hyse i et direkte fiske.

4.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 1999.

Disponibel gruppekvote i 1999 er langt lavere enn det konvensjonelle fartøy har fisket de senere år. Med mindre tilgjengeligheten blir vesentlig dårligere vil det være et sterkt reguleringsbehov i 1999 dersom en vil unngå lengre perioder med stopp i fisket. I inneværende år har en hatt en generell maksimumkvote på 200 tonn. 23 fartøy er blitt begrenset av denne. Av disse 23 fartøyene var 6 under 28 meter.

4.2.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER

I sammenheng med forslaget til deltakerbegrensning for fartøy på 28 meter og over vil det være hensiktsmessig å vurdere om man som for torsk og sei bør ha en egen gruppekvote for fartøy på 28 meter og over for hyse. En gruppekvote vil være hensiktsmessig i forhold til en fremtidig enhetskvoteordning i det hyse vil kunne inngå i enhetskvotegrunnlaget.

Hvilken andel som fartøy på 28 meter og over eventuelt skal ha av den konvensjonelle gruppekvoten kan beregnes utfra hvor stor andel av landet fangst fartøy på 28 meter og over har hatt historisk. Tabell 16 viser andeler av landet fangst, samt antall fartøy i perioden 1977-1998.

Tabell 16, Fangstandeler:

År	Fartøy under 28m:		Fartøy over 28 m:	
	Antall	Fangstandel	Antall	Fangstandel
1977	4.671	97,7	66	2,3
1978	5.093	95,8	105	4,2
1979	5.976	98,0	119	2,0
1980	6.403	97,4	121	2,6
1981	5.870	96,0	109	4,0
1982	5.310	93,2	107	6,8
1983	4.961	87,0	101	13,0
1984	5.040	88,6	98	11,4
1985	5.248	89,8	95	10,2
1986	6.388	96,0	93	4,0
1987	5.895	96,6	101	3,4
1988	4.965	88,9	118	11,1
1989	4.751	89,5	107	10,5
1990	4.998	91,7	92	8,3
1991	5.024	85,3	90	14,7
1992	5.345	82,1	95	17,9
1993	5.676	79,1	86	20,9
1994	5.885	75,8	94	24,2
1995	5.714	69,0	95	31,0
1996	4.908	60,9	100	39,1
1997	4.422	65,7	97	34,3
1998 pr 1.nov	4.507	78,8	85	21,2

Som vi ser av tabellen over er andelen hyse landet av fartøy over 28 meter sterkt økende mellom 1990 og 1996, mens den var relativt lav på slutten av 70-tallet og utover hele 80 - tallet. Når en vurderer en tidsrekke som tabellen over viser må en også ta hensyn til den strukturendring som har skjedd. Fartøyene over 28 meter består i dag av gjennomgående større fartøy enn på slutten av 70-tallet og på 80 - tallet. Den økende andelen hyse landet av fartøy på 28 meter og over på 90 - tallet avspeiler også en markedssituasjon hvor en tildels har opparbeidet nye markeder for linefanget hyse. Samtidig har prissituasjonen gjort det lite lønnsomt for kystflåten spesielt i Finnmark å fiske hyse.

Ved beregning av gruppekvote for fartøy på 28 meter og over har en både for torsk og sei tatt utgangspunkt i et tiårsgjennomsnitt. For torsk benyttet en perioden 1983-1992, mens en for sei benyttet perioden 1987-1996. Dersom en benytter samme periode som for torsk vil dette gi en hyseandel på 10,5%, mens samme periode som for sei ville gitt 18,1%. Basert på tiårsperioden 1988-97 har fartøy på 28 meter og over hatt en gjennomsnittlig andel på 21,2% av totalt landet kvantum hyse av fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Dersom en legger til grunn hele perioden fra 1977-97 er gjennomsnittlig andel 13,5%. Ved å legge de siste 15 år til grunn vil andelen være 16,9%. Som følge av at andelen for fartøy på 28 meter er sterkt varierende i hele tidsperioden 1977-97 og i de siste 10 årene har vært økende er det vanskelig å velge en andel alle parter vil kunne oppfatte som rimelig og rettferdig.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over reguleres innenfor en egen gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over skal ha en andel på 15% av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy.

Dette utgjør 4.200 tonn.

Som følge av at fartøy på 28 meter og over har ulik aktivitet innenfor hysefisket er det vanskelig å fastsette fartøykvoter. Det kan derfor være hensiktsmessig å regulere fisket for fartøy på 28 meter og over med maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell maksimalkvote og at maksimalkvoten fastsettes til 80 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av maksimalkvoten til et fiske etter 1. september.

4.2.2. FARTØY UNDER 28 METER

Fartøy under 28 meter vil som følge av forslagene ovenfor få en gruppekvote på 23.860 tonn.

For å sikre et jevnt uttak over året vil det være hensiktsmessig å periodisere gruppekvoten for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap. Tradisjonelt drives det i Finnmark et fløytlinefiske i juli - august, mens det i september - oktober er bunnline som dominerer som redskap. På Helgelandskysten drives det også et tradisjonelt høstfiske etter hyse. Basert på årets erfaringer kan det være hensiktsmessig å ha et visst kvantum disponibelt på slutten av året.

Tabellen nedenfor viser gjennomsnittlig månedsfordeling av gruppens hysefangster i perioden 1988-1997:

Tabell 17:

	Jan	Feb	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug	Sept	Okt	Nov	Des
1988 - 97:	4,8 %	6,1 %	7,0 %	6,5 %	5,0 %	4,6 %	14,2 %	22,7 %	10,1 %	6,2 %	8,3 %	4,5 %

Hvis en deler opp i tre perioder, 1. januar til 30. juni, 1. juli - 30. september og 1. oktober - 31. desember, får vi følgende tabell:

Tabell 18:

	1988 - 97:
1. januar - 30. juni	34,0 %
1. juli - 30. september	47,0 %
1. oktober - 31. desember	19,0 %

Som vi ser av tabellen vil en oppdeling i 3 perioder gi størst andel i perioden juli - september.

For å hindre at en kommer i en situasjon som i inneværende år hvor fisket ble stoppet tidlig på høsten, kan det være hensiktsmessig å periodisere på en slik måte at en sikrer et kvantum disponibelt på slutten av året. Videre vil det være hensiktsmessig å ha en noe større andel disponibel i månedene juli - september enn det som har vært gjennomsnittet siste 10 år. Begrunnelsen for dette er at en de siste årene har hatt en vanskelig markedssituasjon for hyse og dermed et labert fløylinefiske, mens en i år har hatt gode priser og et godt fløylinefiske. En forventer at en vil ha en relativt god markedssituasjon for hyse også neste år, noe som kan bidra til stor interesse for fløylinefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at en avsetter henholdsvis 30%, 50% og 20% for periodene 1. januar - 30. juni, 1. juli - 30. september og 1. oktober - 31. desember.

Det er blitt fremsatt forslag om å ha en senere oppstart av et direkte fiske etter hyse, slik at man starter året med en bifangstordning. Problemet med en slik løsning er at innblandingen av hyse varierer langs kysten og det vil være vanskelig å fastsette en bifangstprosent som ikke slår urimelig ut i enkelte geografiske områder. Hvis det skal være en kvotemessig besparelse ved å starte med en bifangstordning bør bifangstprosenten være relativt lav, noe som vil kunne hindre fisket etter andre arter spesielt i Øst-Finnmark tidlig på året.

I inneværende år har en som nevnt hatt en generell maksimumkvote på 200 tonn. Sett på bakgrunn av årets erfaringer og den sterke reduksjonen i disponibel kvote er det hensiktsmessig å vurdere differensierte individuelle kvoter framfor en generell maksimumkvote. I torske- og seireguleringene anvendes forskjellige kvotestiger. I forbindelse med en eventuell innføring av differensierte kvoter i hysefisket er det nærliggende å vurdere og bruke en av disse kvotestigene. Torskestigen er differensiert pr meter. Seistigen har 5 grupper. Utfra hensynet til at en skal unngå

for detaljerte reguleringsopplegg vil en lav generell maksimumkvote eller en kvotedifferensiering som i seistigen være hensiktsmessig.

For å oppnå en rimelig fordeling av driftsgrunnlag vil Fiskeridirektøren foreslå at en regulerer hysefisket med differensierte maksimumkvoter, og vil foreslå at en benytter samme stige som foreslått for sei. Dette vil gi følgende maksimumkvoter:

Tabell 19:

Lengdegrupper	Maksimumkvote
under 11 m	17
11 - 13,9 m	27
14 - 17,9 m	40
18 - 22,9 m	60
23 - 27,9 m	80

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av hyse i fisket etter andre arter, men at fisket blir stoppet slik at behovet for bifangst dekkes utfra den bifangstprosent som velges. Fiskeridirektøren foreslår at det i utgangspunktet gis anledning til 10% bifangst av hyse i fiske etter andre fiskeslag når maksimumkvoten er oppfisket eller når fisket er stoppet.

5. SAK8-98.DOC REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

5.1. OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 1998

5.1.1. TORSK

Gruppekvoten av torsk for trålerne var i 1998 101.975 tonn. Av dette kvantum ble det avsatt 1.500 tonn torsk til dekning av bifangst for fartøy med seitrålkonsesjon. Gruppekvoten til fordeling på torsketrålerne ble derfor 100.475 tonn torsk.

Ved årets regulering ble det som tidligere lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt ulike kvoter i samsvar med de differensierte kvotefaktorene fra tidligere år. Med virkning fra og med 1995 ble det tildelt to midlertidige torsketråltillatelser til reketrålere med begrenset driftsgrunnlag. Dette innebar at de to fartøyene inngikk i fordelingen av gruppekvoten for trålflåten med en kvotefaktor på 0,23. De to tillatelsene er gjort gjeldende til 31.12.99.

Fartøykvoten for stortrålerne utgjør i 1998 1.123 (1.439) tonn torsk, mens for småtrålerne varierer kvoten mellom 258 (331) og 842 (1.079). Kvotene for 1997 står i parentes.

Også i år er hele gruppekvoten til trålerne fordelt på de enkelte fartøyene. Dette innebærer at det enkelte rederi har måttet planlegge driften slik at den tildelte kvoten også dekket bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

5.1.2. HYSE

Trålernes gruppekvote av hyse er 27.690 tonn rund vekt i 1998. Av dette er det avsatt 500 tonn til dekning av bifangst for fartøy med seitrålkonsesjon. Gruppekvoten til fordeling på torsketrålerne er derfor 27.190 tonn. Anvendelse av samme kvotefaktorer som for torsk ga fartøykvoter for stortrålere på 334 tonn rund vekt, mens de minste småtrålerne kan fiske inntil 77 tonn hyse.

5.1.3. REGULERING AV SEITRÅLERNE

Det ble som kjent med virkning fra 1996 iverksatt en egen konsesjon for seitrålerne. Seitrålerne har de senere år vært regulert ved bifangst av torsk og hyse innenfor de avsatte gruppekvoter. Denne ordningen ble videreført også etter at den nye seitråltillatelsen ble innført.

Dette innebærer at seitrålere som er over 130 BRT, kan fra 1. januar til 30. april til sammen ha en innblanding av inntil 35% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fartøy som er under 130 BRT, kan fra 1. januar til 30. april til sammen ha en innblanding på inntil 45% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fra 1. mai kan fartøy med seitråltillatelse til sammen ha en innblanding på inntil 10% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

I 1998 er det innenfor bifangstordningen for seitrålerne fisket ca 520 tonn torsk og ca 1.220 tonn hyse.

5.1.4. PÅSKESTOPP

Det ble ved årets begynnelse fastsatt påskestopp i fiske etter torsk og hyse. Denne ble også gjort gjeldende for trålerne. På grunn av utviklingen i fisket ble imidlertid påskestoppen opphevet både for konvensjonelle fartøy og for trål en uke før påske.

5.1.5. REDERIKVOTEORDNINGEN

Fiskeridepartementet gjeninnført i 1997 en rederikvoteordning. Det ble valgt en modell med utgangspunkt i forlis/havari-bestemmelsen i konvensjonelt fiske. Dette innebar at fartøy som tilhørte samme rederi eller samarbeidende rederier i samme distrikt kunne søke om overføring av restkvote under forutsetning av at det forelå et havari. Fartøyet som det ble overført kvote fra må trekkes ut av alt fiske under norsk fiskerijurisdiksjon og i andre lands soner resten av året. Ordningen opphørte 31.12.97.

Fiskeridepartementet har bestemt at det ikke vil bli innført en rederikvoteordning i 1998.

5.1.6. ENHETSKVOTEORDNINGEN

Det ble som kjent med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt en ny enhetskvoteordning for torsketrålerne. Rederiene kan fra forskriftens iverksettelse fram til 31. desember 1998 inngå avtaler innenfor rammen av enhetskvoteordningen. I og med at enhetskvote kan tildeles i inntil 13 år vil ordningen være virksom til og med år 2011.

Siden ordningen trådte i kraft 1. januar 1997 er seks småtrålere og en ferskfisktråler slettet i merkeregisteret som resultat av innvilget enhetskvote. En permanent enhetskvoteordning vil snart være på plass.

5.1.7. TRÅLERNES KVOTEFAKTORER

Enhetskvoteordningen vil som kjent ikke føre til endring i antall kvotefaktorer i torsketrålgruppen før ordningen opphører. De to midlertidige tråltillatelsene som i 1995 ble gitt fram til 31.12.97 er forlenget til 31.12.99. Andre er heller ikke kommet til eller gått fra. Dette innebærer at antall kvotefaktorer i 1999 blir som i 1998.

5.2. REGULERINGEN I 1999.

5.2.1. GRUPPEKVOTER.

Norges Fiskerilag sitt landsmøtevedtak i 1994 vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote i 1998 for torsk vil utgjøre 30,66% og for hyse 39%.

Trålernes gruppekvote av torsk vil utgjøre 72.510 tonn. Gruppekvoten av hyse vil utgjøre en andel på 39 % utgjøre 17.940 tonn.

Seitrålerne ble som nevnt skilt ut som gruppe med egen konsesjon i 1996. Kvote for denne gruppen ble i 1998 satt til 1500 tonn torsk og 500 tonn hyse til dekning av bifangst. En legger til grunn at avsetninger i samme størrelsesorden kan dekke seitrålernes bifangst av torsk og hyse i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med seitråltillatelse som er over 130 BRT, i perioden 1. januar til 30. april kan ta en samlet bifangst av torsk og hyse på inntil 35%. For fartøy med seitråltillatelse som er under denne grensen settes prosentsetningen til 45% i samme tidsrom. Resten av året kan alle fartøy med seitråltillatelse ha inntil 10% samfengt bifangst av torsk og hyse.

For å ha kvantumsmessig dekning for en slik ordning i 1999 foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse til seitrålerne.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvotene i 1999 blir henholdsvis 71.010 tonn torsk og 17.440 tonn hyse.

5.2.2. KVOTEFAKTORENE

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

5.2.3. BIFANGST

Fiskeridirektøren går inn for at gruppekvotene av torsk og hyse for torsketrålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

5.2.4. HØSTKVOTE

Siden 1981 har 20% av ferskfisktrålernes kvoter vært avsatt til fiske etter 1. september. Hovedårsaken for å innføre en slik periodisering har vært hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene i størst mulig grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av ordningen om 20% av kvoten til ferskfisktrålerne til etter 1. september. Dette gjøres gjeldende både for torsk og hyse.

6. ANDRE REGULERINGSTILTAK

6.1. PÅSKESTOPP

For den konvensjonelle flåten har det vært fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen også gjort gjeldende for trålerne. Begrunnelsen for påskestoppen var at vi i henhold til fiskeriatvaten mellom Russland og Norge var forpliktet til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeriatvaten mellom Russland og Norge legger fra og med 1995 ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene, men begge parter er opptatt av å sikre en god rekruttering til bestanden.

Flertallet i Reguleringsrådet gikk i desember 1997 inn for å ha en påskestopp i 1998. På grunn av utviklingen i fisket ble imidlertid påskestoppen opphevet før den ble iverksatt.

En påskestopp kan blant annet begrunnes utfra både religiøse og sosiale grunner. Det er Fiskeridirektørens oppfatning at dersom en vedtar en påskestopp så bør denne bli stående uavhengig av utviklingen i fisket. Dette blant annet fordi både sjø- og landsiden har et planleggingsbehov.

Fiskeridirektøren viser til diskusjonen i Reguleringsrådet tidligere år med hensyn til påskestopp og foreslår følgende:

I området mellom 62° N og 70° 20' N og nord for 70° 20' N innenfor 12 mil av grunnlinjene er det forbudt å fiske torsk og hyse i følgende tidsrom:

Fra onsdag 31. mars 1999 kl. 17.00 til mandag 5. april 1999 kl. 24.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 6. april kl. 10.00.

Dersom det innføres påskestopp i fisket etter torsk og hyse vil Fiskeridirektøren foreslår at stoppen også gjøres gjeldende for seifisket, jmf sak 10/98.

7. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen ble lansert som en prøveordning i 1995. Denne gikk opprinnelig ut på at ungdom skulle gis adgang til å delta i et sommerfiske etter torsk og hyse. I en reguleringsordning hvor det ikke var tillatt for fritidsfiskere å selge sine fangster av torsk, ble ordningen sett på som en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

Etterhvert som en fikk egne bestemmelser for fritidsfiske som lang på vei gjorde det mulig å oppnå målsettingen uten en omfattende ungdomsfiskeordning, ble ordningen forenklet.

Ungdomsfiskeordningen for 1998 ble fastsatt i Fiskeridepartementets forskrift av 12. juni 1998 om adgang for ungdom til å delta i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62° N og å fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1998 (ungdomsfiskeordningen).

Den utløsende faktor for at Fiskeridepartementet valgte å fastsette en egen ungdomsfiskeregulering i 1998 var at en gjennom ordningen kunne gi ungdom adgang til fortsatt å fiske sei nord for 62° N, i en tid da seifisket ble stoppet for fritidsfiskere.

En annen vesentlig forskjell fra de ordinære fritidsfiskebestemmelsene er at ordningen gir ungdom adgang til å fiske rognkjeks, noe som ellers er forbudt for ikke manntallsførte fiskere.

Ordningen omfattet i utgangspunktet ungdom mellom 15 og 25 år, og var gjeldende i perioden fra 15. juni til 21. august 1998.

I 1998 har 160 ungdommer vært påmeldt til fiske i henhold til ungdomsfiskeordningen.

I tillegg til de fordelene ungdom gis ved en slik ordning, kan ordningen også ha en motiverende effekt i forhold til rekrutteringen til yrke.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at ungdomsfiskeordningen blir videreført i 1999.

8. FRITIDSFISKE

Hovedregelen for utøvelse av fritidsfiske finnes i saltvannsfiskeloven § 4a. Den setter grenser for hvor mye redskap en fritidsfisker kan bruke, men gir også hjemmel for Fiskeridepartementet til å fastsette forskrifter om gjennomføringen av fritidsfiske.

Rognkjeksfiske er det eneste fiske hvor fritidsfiskeren eksplisitt er utelukket fra å delta. I alle andre fiskerier har fritidsfiskeren kunnet delta og omsette sine fangster innenfor de redskapsbegrensninger som loven setter.

I Fiskeridepartementets forskrift av 16. juni 1997 om forbud mot omsetning av fisk fanget med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 4a, settes det imidlertid et generelt forbud mot at fritidsfiskere skal kunne omsette sin fangst «i de tidsrom og perioder hvor det med hjemmel i samme lovs § 4 er fastsatt fiskestopp for ervervsmessig fiske med tilsvarende redskap».

Det har imidlertid vært reist spørsmål om fritidsfiskernes rettstilling i tilfeller hvor myndighetene har stoppet fiske for yrkesfiskerne, men samtidig bestemt at enkelte yrkesfiskere kunne fortsette et sterkt begrenset fiske. I 1998 ble dette spørsmålet blant annet tatt opp i forbindelse med reguleringen av fisket etter sei nord for 62° N, hvor fartøy under 11 meter kunne fortsette fiske innenfor et garantert kvantum da fiske ble stoppet den 22. september.

Fiskeridirektøren konkluderte da med at forbudet mot omsetning gjaldt for fritidsfiskere fra det tidspunkt det ble innført en generell stopp for gruppen, selv om enkelte yrkesfiskere kunne fortsette fiske utover dette tidspunkt.

Dette standpunktet er av generell karakter, og vil derfor gjelde i alle fiskerier hvor problemstillingen blir aktuell.

Gullestad sa at havforskerne i tillegg til biologi også ville gi en orientering om føre-var prinsippet.

Jakobsen viste til notatet i saksdokumentene vedr. føre-var prinsippet. Han sa at Rio-konferansen i 1992 hadde dannet opptakten til føre-var prinsippet. Det hadde senere vært en rekke internasjonale møter hvor dette var diskutert. Dette hadde vært møter i FN og FAO-regi, og hadde senere også spredd seg til ICES. Han sa at det var introdusert en rekke referansepunkter og begreper. Han viste til at F-max i teorien ga høyest mulig langtidsutbytte, men at det nå var lagt inn en forsikring for å hindre overbeskatning. Begrepet F-lim ble satt lik den fiskedødelighet som på sikt ville medføre bestandsammenbrudd. Deretter valgte man Fpa (føre-var) som man styrte etter. Fpa ville derved sikre at det ikke skjedde sammenbrudd i bestanden. For gytebestanden estimerte man tilsvarende B-lim som innebar stor fare for rekrutteringssvikt. I forhold til dette valgte man så Bpa som man styrte etter.

Remøy spurte hvorfor Fpa var satt til 0,42, og om dette var mer korrekt enn det gamle på 0,46.

Jakobsen svarte at det her var snakk om to helt ulike prinsipp, nemlig Fpa og Fmed. Fmed fremstod som et beregningspunkt, mens Fpa innebar liten grad av sannsynlighet for at en var oppe på et beskatningsnivå på F-lim eller høyere. Han sa videre at det ikke var signifikant forskjell mellom 0,42 og 0,46, og at målet var et optimalt utbytte, ikke å redusere uttaket.

Wold hevdet at det p.g.a for lite forskning var usikkerhet med hensyn til bestandsanslaget og at dette førte til bruk av føre-var prinsippet. Han sa at hvis ikke forskningen økte betydelig ville fiskerne lide.

Krüger sa at hvis en endret prinsippene måtte Fiskeridirektøren ha en oppfatning av økonomi og lønnsomhet. Det var en evig kamp mellom de som tjente for lite og presset på ressursene.

Gullestad sa at det her ikke var snakk om noe prinsipielt nytt, men å se det i et noe lengre perspektiv. Han viste til at en nå var inne i en prosess med ICES og ville da avkreve at det også ble gitt en bestandsvurdering over noe lenger tid, f.eks. en 5-års periode. Han viste også til at det fortsatt i fremtiden nok ville være underskudd på fisk. Han sa også at Fiskeridirektøren hadde fremmet en rekke forslag om struktur.

Mikkelsen sa at naturen styrte sitt og han spurte om hvor store avvik som måtte foreligge før en foretok justering.

Jakobsen sa at hvis det her var spørsmål om nivået på en fast kvote på f.eks. 200.000 tonn, var det ingen usikkerhet. Men jo høyere uttak en fastsatte jo større var risikoen. Han sa videre at hvis avvikene slo ut likt i begge retninger ville det være balanse. Han pekte imidlertid på at problemet med torskeforvaltningen i Barentshavet hadde vært at en konsekvent hadde overvurdert bestanden de senere år.

Gullestad sa at det antakelig var riktig at jo mindre kunnskap, desto lavere Bpa.

Jakobsen bekreftet at denne betraktningen i praksis nok var riktig.

Wold spurte om et start i loddefisket ville føre til økt fare for kannibalisme blant torsk.

Jakobsen svarte at så lenge det bare ble fisket på gyte-innsiget av lodde ville dette neppe ha noen målbar effekt på kannibalisme blant torsk.

Jakobsen sa deretter at når det gjaldt biologien for torsk hadde bestanden meget store naturlige svingninger. Forekomstene av lodde ga utslag på to måter. Før det første førte det til god vekst hos torsken og dessuten reduserte det kannibalsmen til et minimum. Han presiserte imidlertid at kannibalsmen også ble påvirket generelt av torskebestandens størrelse. Ved inngangen til 1999 ville bestanden av torsk i antall være fullstendig dominert av 3, 4 og 5-åringer. I denne situasjonen var det viktig å forhindre kannibalisme. Han ville ikke bli overrasket hvis gytebestanden ved neste årsskifte ville bli beregnet til under 500.000 tonn. Han forventet ikke at gytebestanden ville ta seg opp igjen i år 2001 - 2002.

Når det gjaldt hyse betegnet han dette som en jo-jo bestand. I øyeblikket var totalbestanden på full fart nedover. Det hadde kun vært tre årsklasser etter krigen som hadde skilt seg ut som spesielt gode. I gjennomsnitt var årsklassene 90% lavere enn de tre forannevnte. Han konstaterte at dette måtte føre til svingninger i bestanden. P.g.a. manglende adgang til russisk økonomisk sone var imidlertid kartlegging av de yngste årsklassene et problem. Dette fordi den minste fisken befant seg i russisk sone. Han fremhevet at hysen burde være en underordnet bestand i forhold til torsk. Dette ved at den i hovedsak burde utgjøre bifangst i torskefisket. Han konkluderte med at en kort sikt måtte forvente nedgang i hysenbestanden.

Lerbukt spurte om havforskerne tok hensyn til f.eks. selbestandene i modellene.

Jakobsen svarte at dette ville være aktuelt i fremtiden, men at det i dag var vanskelig å finne ut hva selen spiste til forskjellige tider og forskjellige områder. Han sa at problemstillingen var relevant, men at forskerne manglet informasjon.

Gullestad sa at dette ikke bare var et praktisk og metodisk problem, men også et spørsmål av politisk karakter. Han sa videre at dette var forventet å bli løst ved at sel og hval i større grad ble trukket inn ved bestandsvurderinger. Han mente at en ikke i fremtiden kunne operere med forskjellige forvaltningsstrategier på h.h.v. fisk og sjøpattedyr.

Nystad sa at han ikke hadde mottatt sakspapirene til Reguleringsrådet før han kom til Bergen.

Gullestad svarte at sekretariatet i tilfelle få informasjon om evt. andre adresser enn medlemmenes hjemmeadresse.

Nystad sa at når det gjaldt de samiske distriktene var situasjonen at det foregikk en fraflytning ved kysten mens det var stabilitet i de indre områdene. Han viste til at det pågikk en diskusjon om rettigheter til ressurser. Denne var primært rettet mot landsiden, men burde også rettes mot ressurser i havet. Han ønsket en diskusjon om forholdet mellom små og større enheter i fisket. Spesielt var han opptatt av hvor nær kysten de større fartøyene kunne operere.

Gullestad viste til at Sametinget hadde fremlagt et forslag i møtet.

Når det gjaldt i hvilke områder trålerne og andre fartøyer kunne fiske var dette regulert i lov om saltvannsfiske.

Wåge sa at når det gjaldt status for spørsmålet om fartøy over en viss størrelse skulle henvises utenfor en gitt grense var dette reist av Fiskeridepartementet gjennom f.eks. å forby banklinefartøy innenfor 12 nautiske mil.

Han sa at dette vært vurdert av Fiskeridirektoratet som hadde konkludert med at det etter direktoratets oppfatning forelå et hjemmelsproblem for å fastsette et generelt forbud. Han sa videre at det var klarest hjemmel for et forbud der det faktisk var brukskonflikter. Han sa videre at Fiskeridepartementet nå hadde saken til vurdering og det var ennå uklart hva departementet ville gå inn for.

Gullestad sa at det var naturlig å ta Sametingets standpunkt til etterretning, men at det ikke var hensiktsmessig å ta saken til behandling i Reguleringsrådet når lovhjemmelen var usikker. Han sa videre at når departementet hadde fattet sine beslutninger var det neppe Reguleringsrådet som skulle behandle saken. Denne ville nok bli sendt på høring.

Wold sa at snurrevadfiskerne var bekymret for den negative utviklingen innen dette fiskeriet. Han ønsket at Fiskeridirektøren nedsatte en gruppe som kunne vurdere både snurrevadfiske og banklinefiske. Han hevdet at bankline tok ut den gevinsten en hadde oppnådd etter innføring av rekerist.

Gullestad spurte om en kunne forvente innspill fra Norges Fiskarlag om saken.

Wold svarte bekreftende på dette.

Gullestad refererte deretter forslaget om fordeling av den norske kvoten mellom gruppene trål og konvensjonelle redskap. Han ba om synspunkt på dette.

Dahl sa at forslaget var fundert på en politisk og ikke en faglig vurdering. Han savnet at Fiskeridirektoratet gjorde vurderinger av faglig karakter. Han sa videre at når en så på dagens situasjon samt den forventede situasjonen neste år, var det betenkelig at trålerne ble redusert. Han viste til at permitteringene på landsiden kunne forventes å øke neste år. Han mente at trålernes andel burde opprettholdes på samme nivå som i 1998. Han ville imidlertid ikke fremsette et konkret forslag men ønsket at Fiskeridirektøren i fremtiden vurderte kvotefordelingen faglig.

Gullestad repliserte at det ville være interessant å se Norges Nærings- og Nytelsesarbeiderforbunds faglige råd på dette punkt. Han fremhevet imidlertid at det som for ham var faglig viktig var forutsigbarhet og stabilitet. Han sa det var vanskelig å gi et faglig råd på om den ene eller den andre skulle få utnytte ressursen. Han kunne ikke love at det i fremtiden ville bli brukt større ressurser på å forklare rent fordelingspolitiske spørsmål. Han presiserte at han i disse sakene hadde valgt å holde en lav profil.

Mikkelsen viste til at det ikke ble mer fisk ved å flytte fra den ene gruppen til den andre. Han sa også at trålerne representerte ombord-produsenter.

Remøy sa at han var enig i at det var viktig med forutberegnelighet og stabilitet. Han sa videre at permitteringer i industrien var avhengig av tilgangen på russe-råstoff. Han konstaterte at dette råstoffet var i ferd med å forsvinne. Han sa videre at landsiden også måtte strukturere seg i forhold til tilgjengelige ressurser.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å fordele den norske totalkvoten med 163.990 tonn til konvensjonell gruppe og 72.510 tonn til trålerne.

Gullestad viste til den fastsatte og vedlagte deltakerforskriften for fartøy under 28 meter. Han sa at for det praktiske formål i diskusjonen burde en legge til grunn at denne grensen ville bli fastsatt til 28 meter.

Han viste deretter til forslaget i saksdokumentene om ikke å avsette et eget kvantum for rekruttering. Han ba deretter om synspunkt på dette.

Nystad fremsatte forslag om at det ble avsatt 3000 tonn til rekruttering.

Gullestad foretok deretter avstemning.

1 representant (Nystad) stemte for forslaget.

Reguleringsrådets øvrige 10 medlemmer stemte i mot.

Gullestad viste deretter til forslaget om å regulere den utvidede gruppen fartøy over 28 meter med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote. Han viste til at de senere år hadde båter som hentet deltakeradgangen fra gruppen under 28 meter, men faktisk var over denne grensen vært regulert i gruppen etter hjemmelfartøyets lengde, dvs. under 28 meter. Han sa videre at Fiskeridirektørens forslag innebar at alle fartøy som faktisk var over 28 meter ble regulert i samme gruppe.

Wold sa at det var et positivt forslag. Han viste til at det skjedde en betydelig kapasitetsøkning i gruppen under 28 meter. Han var derfor usikker på om grensen på 28 meter var riktig. Han viste til landstyrevedtak 117/98 og sa at Norges Fiskarlag ikke var prinsipielt i mot deling i to grupper. Han fremsatte deretter forslag om at det ble vurdert en lavere grense enn 28 meter.

Remøy sa at Fiskeridirektørens forslag innebar at 10 fartøy som hadde dobbel rettighet ble med opp i gruppen over 28 meter. Han mente at det var uheldig at autolinegruppen skulle økes med disse fartøyene. Han mente derfor at en burde opprettholde gjeldende gruppeinndeling.

Olsen viste til at det her ikke bare var snakk om torsk, men en rekke arter. Han var derfor uenig med Remøy.

Gullestad sa at det var hans helt klare faglige tilråding at de fartøyene som faktisk var over 28 meter måtte samles i en gruppe. Dette hadde bl.a. sammenheng med mulighetene for fremtidig strukturering. Han sa at når det gjaldt spørsmål om hvor grensen burde gå fant han det også hensiktsmessig å vurdere en lavere grense. Han viste imidlertid til at et vedtak i Reguleringsrådet ikke satte bom for en fremtidig endring.

Han oppsummerte deretter de to forslagene og foretok avstemning.

4 representanter (Wold, Mikkelsen, Lerbukt og Remøy) stemte for Wolds forslag.

6 representanter (Gullestad, Nystad, Olsen, Kaldhol, Dahl og Krüger) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

Domstein avholdt seg fra å stemme.

Gullestad refererte deretter forslaget til gruppekvotens størrelse for fartøy over 28 meter. Han redegjorde deretter for hvordan en var kommet frem til tillegget på 1,1%. Begrunnelsen for dette var å ta med også de fartøyene som utledet rettigheten fra båt under 28 meter i den nye gruppen. Han sa at han regnet med at fiskarlagets representanter ville fremme forslag om 12,4%. Han la til grunn at det uavhengig av dette var mulig å bli enige om at tillegget burde være 1,1%.

Wold fremmet forslag om 12,4% + 1,1%.

Gullestad refererte de to forslagene på h.h.v. 13,5 og 13%.

Han foretok deretter avstemning:

5 representanter (Wold, Olsen, Mikkelsen, Lerbukt og Remøy) stemte for Wolds forslag.

5 representanter (Gullestad, Nystad, Kaldhol, Dahl og Krüger) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Domstein) avholdt seg fra å stemme.

Gullestad viste deretter til forslaget i saksdokumentene til stige for fartøy med faktisk lengde over 28 meter. Han viste til at han var bedt om "å luften" for Reguleringsrådet om "sjarkene", altså fartøy som utledet sin deltakeradgang fra mindre fartøy burde få en høyere andel av kvoten, enn hjemmelsfartøyet tilsa. Han lanserte tre alternative løsninger. En kunne velge stigen slik denne fremgikk i Fiskeridirektørens forslag. Som et annet alternativ kunne en gi alle fartøy med lavere kvotegrunnlag en kvotefaktor på 1,0. Som et tredje alternativ var det mulig å gi alle fartøy med hjemmelsfartøy under 16 meter en bunnfaktor på 0,5 og deretter konstruere en stige for fartøy med hjemmelsfartøy mellom 16 og 28 meter.

Lerbukt viste til at en slik kvoteøkning for enkeltfartøy ville innebære en omfordeling innen gruppen over 28 meter, men han erkjente samtidig at det ville bli vanskelig for den enkelte hvis båtene ikke fikk kvoteøkning. Dette på bakgrunn av at de tidligere hadde vært underlagt et system med betydelig overregulering.

Remøy sa at kvoteuttelling ville medføre at rammene for de øvrige fartøyene over 28 meter ville forverres.

Wold var enig i dette.

Gullestad sa at han oppfattet at det ikke var stemning for å gi disse fartøyene kvotemessig uttelling. Han oppfattet at det var sympati for å følge Fiskeridirektørens forslag til tabell.

Remøy sa det var viktig med forutsigbarhet og at de aktuelle fartøyene derfor burde beholde hjemmelfartøyets kvote.

Wold viste til at dette ikke var et nytt prinsipp og at tilsvarende gjaldt for trålerne.

Gullestad sa at han oppfattet at det ikke var stemning for å gi de aktuelle fartøyene en gevinst i form av økt kvote.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet om å legge til grunn Fiskeridirektørens forslag til stige.

Han konstaterte videre at det var enighet om at bifangsten skulle inkluderes i kvoten og at linefartøy måtte avsette 30% av maksimalkvoten til fiske etter 1. september.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og forslag til regulering av fartøy i gruppe II. Han viste til forslaget til gruppekvote og sa at dette representerte en prorata nedgang. Han ba deretter om synspunkt.

Nystad viste til Sametingets forslag, men satte ikke frem noe konkret forslag.

Gullestad kunne deretter konstatere at rådet var enig i å avsette 15 500 tonn som gruppekvote. Det var videre enighet om å periodisere 4000 tonn til fiske etter 1. mai.

Gullestad sa at han oppfattet at det var enighet om å regulere med maksimalkvoter, men ba om synspunkter på stigen.

Wold sa at han var enig i Fiskeridirektørens forslag til stige.

Gullestad konstaterte deretter at det enighet om stigen og han ba om synspunkt på størrelsen av garantert kvantum.

Wold fremsatte forslag om at 70% av den individuelle maksimalkvoten måtte være garantert for fartøy under 10 meter.

Gullestad sa at han i utgangspunktet stod på 50% overfordeling, men kunne være villig til å øke det garanterte kvantumet til 9 tonn for fartøy under 8 meter og 13 tonn for fartøy mellom 8 og 10 meter.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Det var videre enighet om at fartøy hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kunne fortsette fisket innenfor garantert kvantum selv om gruppekvoten eller periodekvoten var beregnet oppfisket.

Gullestad viste igjen til saksdokumentene og forslag til regulering av fartøy i gruppe I.

Han sa at det var nødvendig å først ta stilling til bifangstavsetning. Han viste til at det i saksdokumentene var foreslått 5000 tonn.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Det var videre enighet om å avsette 122 170 tonn som gruppekvote, og å regulere fisket med maksimalkvoter.

Gullestad viste deretter til forslaget om periodisering ved å avsette 25 000 tonn til fiske etter 1. mai.

Wold sa at han kunne gå inn for Fiskeridirektørens forslag hvis overreguleringen kunne økes.

Gullestad viste til at det stigen var lagt inn en overregulering på 40%. Han sa at et kompromiss ville være å øke denne overreguleringen til 50%. Han viste til at årets overregulering med 70% måtte reduseres p.g.a. reduserte kvoter.

Han inkluderte deretter i sitt forslag 50% overregulering på stigen. Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i å avsette 25 000 til etter 1. mai.

Gullestad referert deretter forslaget om å garantere 50% av de individuelle kvotene for fartøy under 11 meter.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til forslaget til stige i saksdokumentene.

Wold sa at han foreslo den gamle stigen fra 1996 som innebar følgende:

lengde		faktor
0 - 6,9 meter	største lengde	1,2
7 - 7,9 "	" "	1,7
8 - 8,9 "	" "	1,9
9 - 9,9 "	" "	2,4
10 - 10,9 "	" "	3,1
11 - 11,9 "	" "	4
12 - 12,9 "	" "	4,9
13 - 13,9 "	" "	6,1
14 - 14,9 "	" "	7
15 - 15,9 "	" "	8,1
16 - 16,9 "	" "	9,1
17 - 17,9 "	" "	10,1
18 - 18,9 "	" "	11,1
19 - 19,9 "	" "	12
20 - 20,9 "	" "	12,8
21 - 21,9 "	" "	13,5
22 - 22,9 "	" "	14,1
23 - 23,9 "	" "	14,7
24 - 24,9 "	" "	15,2
25 - 25,9 "	" "	15,7
26 - 26,9 "	" "	16,2
27 - 27,9 "	" "	16,7

Krüger sa at en ut i fra stabilitetshensyn ikke stadig kunne skifte stige. Gjeldende stige ga dessuten de største fartøyene en viss uttelling.

Wold viste til at stigen etter hans forslag bygget på et enstemmig vedtak fiskerne imellom.

Gullestad sa at han kunne være med på fiskarlagets forslag.

Remøy sa at det var viktig å beholde faktorene stabil fra år til år.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å anbefale forslaget fra Norges Fiskarlag til stige.

Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget om å beholde skjæringsdatoen for fartøy over 28 meter.

Reguleringsrådet var enig i dette forslaget.

Han refererte deretter forslaget om å beholde skjæringsdatoen på 21.12. 1996 for fartøy under 28 meter og ba om kommentar.

Wold sa at han var enig i at flytting av skjæringsdato var en uting.

Han fremsatte likevel forslag om å sette datoen til 5. desember 1997.

Gullestad sa at hvis han skulle gå inn for Wolds forslag måtte Reguleringsrådet gi et klart strukturpolitisk signal om at det i fremtiden ikke var aktuelt å gå inn for flytting av skjæringsdato.

Mikkelsen konstaterte at situasjonen kunne bli ganske sementert for fremtiden, hvis en verken åpnet for forlengelse eller rekruttering.

Remøy sa at her var nok fiskarlaget innbyrdes uenig. Han mente at strukturering ikke hadde mening hvis skjæringsdato stadig ble endret. Slik endring av skjæringsdato var egnet til å utvanne systemet å hindre fremtidig strukturering.

Wold viste til at fiskarlaget forutsatte at kostnader ved økt kvote til fartøyer som var forlenget skulle dekkes med inndradd kvantum.

Gullestad sa at et klart signal ikke ville innebære en sementering fordi det ville være politisk mulig å endre skjæringsdatoen på et senere tidspunkt.

Lerbukt sa at forslaget til Wold måtte innebære en opprydding og at det måtte sies klart at det var siste gangen.

Gullestad fremholdt at det var viktig å sende et klart signal til politikerne.

Kaldhol sa at hvis departementet hadde den samme oppfatning om denne saken som det Fiskeridirektøren signaliserte ville det innebære en opprydding.

Gullestad sa at han hadde ingen formening om departementets oppfatning, men presiserte at det var viktig at Reguleringsrådet uttrykte sin mening i form av et råd. Han sa videre at han gikk utfra at statsråden i hvertfall var innstilt på å ta en opprydding nå, spesielt i forhold til uheldige enkeltsaker.

Kröger sa at hvis Reguleringsrådet nå gikk inn for endret skjæringsdato og departementet fulgte opp ville dette kunne være et første skritt i retning i sammenslåing.

Wold sa at han var enig i at en burde signalisere at den foreslåtte endring av skjæringsdato innebar en endelig opprydding, men mente likevel at det måtte være mulig å oppnå økt kvote etter søknad.

Gullestad oppsummerte deretter følgende forslag:

For fartøy som er blitt skiftet ut eller blitt forlenget innenfor gruppe I skal kvoten beregnes ut fra erstatningsfartøyets størrelse dersom kontraheringen er skjedd før 5. desember 1997 og erstatningsfartøyet er levert og merkeregistrert i 1998. Ved utskifting etter denne dato beregnes kvoten etter utskifningsfartøyets lengde. Næringen må på hensiktsmessig måte meddeles at skjæringsdatoen forutsettes å stå fast i årene fremover.

Han kunne deretter legge til grunn at det enighet i Reguleringsrådet om å gå inn for dette forslaget.

Gullestad konstaterte deretter at det var enighet om at bifangsten fra årets begynnelse settes til 10%.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og regulering av fiske etter hyse. Han refererte forslaget til fordeling mellom trål og konvensjonelle fartøy. Han kunne deretter konstatere at det var enighet om å fordele kvoten med 39% til trål og 61% til konvensjonelle.

Gullestad viste deretter til forslaget om å skille ut fartøy over 28 meter med egen gruppekvote. Han sa at forslaget om å gi gruppen en andel på 15% innebar en mellomløsning. Han begrunnet dette med at det var vanskelig å finne det matematisk korrekte tallet bygget på historikk. Han pekte på at problemet var nettopp å finne og å foreslå en gitt prosent. Han ba deretter på synspunkt på hvorvidt en ønsket egen gruppekvote og i tilfelle størrelsen av denne.

Domstein sa at han ikke umiddelbart kunne se fordeler og ulemper ved egen gruppekvote. Han reagerte imidlertid på at en måtte så langt som til 8 år tilbake i tid for å finne at denne gruppen hadde fisket under 15% av kvoten. Etter hans oppfatning burde de berørte ha mulighet til å oppfatte reguleringen som rimelig, og at han derfor hadde vanskelig for å gå inn for et forslag på 15%.

Wold sa at problemet ville bli større hvis en utsatte avgjørelsen. Han viste til at gruppekvote var innført for andre arter og at en ikke kunne påregne fritt fiske innenfor hysereguleringen.

Remøy viste til at fiskarlaget hadde gått inn for et forslag som stod i motstrid til Fiskeridirektørens. Han spurte hvordan Fiskeridirektøren ville behandle de fartøyene som evt. ble flyttet opp i gruppen over 28 meter.

Gullestad svarte at han ikke hadde tenkt å behandle dem på noen spesiell måte. Han viste til at det de senere år hadde vært lik kvote for alle konvensjonelle fartøy uavhengig av størrelse.

Remøy mente at dette ville være urimelig å videreføre en regulering med lik kvote og at en burde diskutere dette nærmere hvis en innførte prinsipper for fremtiden.

Mikkelsen hevdet at fartøy over 28 meter begynte å beskutte hyse samtidig som torsk. Fartøyene burde derfor ikke ha større andel i hysekvoten enn i torskekvoten, dvs. i størrelsesorden 13%.

Domstein sa at i andre fiskerier var det aktiviteten de siste årene som ble lagt til grunn.

Mikkelsen sa at en ikke bare kunne legge til grunn faktisk fiske, men også måtte ta andre hensyn som f.eks. bosetning.

Krüger mente at store fartøy som hadde hatt muligheten til fritt fiske ikke kunne danne grunnlaget ved fastsettelse ved kvote.

Gullestad oppsummerte med å si at han åpenbart hadde truffet rimelig bra ved at ingen var komfortabel med 15%. Dette illustrerte at det var saklige argumenter begge veier. Han var imidlertid opptatt av å få frem overfor statsråden hva som var grunnleggende holdninger. Han la til grunn at det var enighet om prinsippet om en egen gruppe men stor uenighet om størrelsen på gruppekvoten. Han oppfattet at det var diskutert 2 alternative forslag, nemlig enten å legge til grunn tilsvarende % som for torsk, eller faktisk fiske de 5 siste år. Han spurte om Reguleringsrådet ønsket avstemning over forskjellige alternativer.

Wold svarte at fiskarlaget ikke var innstilt på å diskutere prosent i dag og han var usikker om en i det hele tatt burde stemme over dette.

Gullestad spurte om det kunne være hensiktsmessig å evt. utsette diskusjonen om prosent til neste dag.

Remøy sa at landsstyret i fiskarlaget nok ville ha et ord med i laget når prosenten skulle fastsettes.

Gullestad kunne konstatere at det var betydelig uenighet og sa at hvis noen ønsket å ta saken opp igjen i morgen var ha innstilt på det.

Lerbukt viste til at det var stor uenighet blant fiskerne om å skille ut fartøy over 28 meter som egen gruppe. Han var betenkt til å foreta utskilling mot fiskernes ønske.

Gullestad spurte hvordan Reguleringsrådet ville stille seg til forslaget om generell maksimalkvote på 80 tonn under forutsetning av at fartøy over 28 meter ble skilt ut med egen gruppekvote.

Remøy sa at han hadde lagt til grunn at de måtte behandles på samme måte som i torskereguleringen, dvs. at man la torskenøkkelen til grunn.

Johnsen sa at i og med at fartøyene hadde vært deltakerbegrenset i torskefisket i en årrekke kunne ikke denne stigen overføres til en fremtidig hyseregulering. Dette fordi en ved lukking av hysefisket måtte anvende prinsippene i lov og saltvannsfiske § 5 på flåten i dag.

Kaldhoj sa at en ikke kunne bruke samme stige som for torsk. Han hadde ikke noe imot at også denne diskusjonen ble utsatt. Han mente at en måtte ta hensyn til dagens faktiske situasjon og i den forbindelse se hen til hva fartøyene faktisk hadde fisket i et nært historisk perspektiv.

Gullestad sa at det etter hans oppfatning neppe var hensiktsmessig å ta opp igjen diskusjonen om hyse i morgen. Han oppfattet imidlertid at medlemmene i prinsippet var enig om en egen gruppekvote, men hadde vanskelig for å finne rett prosent. Han konstaterte at Reguleringsrådet basert på diskusjonen sprikte mellom en andel på h.h.v. på 13 og 30%. Når det gjaldt regulering internt i gruppen la han til grunn at det ikke på juridisk grunnlag var mulig å bruke torskefaktorene. Han ville derfor opprettholde forslaget om lik maksimalkvote.

Han viste deretter til forslaget om periodisering og kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til forslagene til regulering av fartøy under 28 meter. På bakgrunn av den foregående diskusjon var det ikke mulig å ta stilling til størrelsen på gruppeknoten.

Han viste deretter til forslaget om å periodisere fisket i 3 perioder og ba om synspunkt på dette.

Wold fremhevet at det var stort behov for hyse til høsten. Han ønsket derfor å bytte om på den prosentvise avsetningen mellom høst og vår. Han fremsatte imidlertid et kompromiss-forslag på 25% i første periode, 50% i andre og 25% i tredje periode.

Veim sa at kvantumet da ville bli lite for å gjennomføre fisket i første periode.

Wold viste til at det kun de siste årene også hadde vært anledning til å drive et høstfiske, tidligere hadde all hysen vært fisket om våren.

Krüger var enig i Wolds beskrivelse.

Veim sa at hvis kvoten første periode ble redusert måtte kvantum i tilfelle avregnes mot neste periode.

Gullestad sa at han hadde sans for Wolds kompromiss-forslag, men viste til at for å kunne gå inn for dette måtte samtidig ha relativt stramme maksimalkvoter.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i en periodisering med 25% fra 1. januar til 30. juni, 50% i perioden 1. juli til og med 30. september og 25% fra 1. oktober og ut året.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og forslaget om å regulere fisket etter en stige på 5 trinn med maksimalkvoter. Han ba om synspunkt på dette.

Krüger sa at overfordelingen ville bli påvirket av hvorvidt båter over 28 meter ble skilt ut som egen gruppe.

Gullestad sa at hans forslag tok høyde for at fartøyene var utskilt med egen gruppekvote. Han anbefalte imidlertid at en viste moderasjon ved fastsettelse av maksimalkvotene fra årets begynnelse.

Wold kunne støtte Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om stigen slik den fremstår i saksdokumentene.

Han kunne deretter konstatere at det også var enighet om ikke å avsette et eget kvantum til bifangst, men legge opp til at Fiskeridirektøren stoppet fisket og tok høyde for nødvendig avsetning for å dekke behovet for en gitt bifangstprosent. Videre var det enighet om å sette bifangsten til 10% fra årets begynnelse.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og regulering av trålfisket etter torsk og hyse. Han viste deretter til forslaget om å avsette nødvendig kvantum til bifangst for seitrålerne. Han pekte på at forslaget innebar de samme kvantum som foregående år, men med utgangspunkt i en mulighet for refordeling til høsten.

Wold viste til at det fremgikk av saksdokumentene at det eksisterende behov for bifangst av torsk var vesentlig lavere enn 1500 tonn.

Han foreslo derfor at man avsatte 600 tonn torsk og 500 tonn hyse til denne gruppen.

Gullestad pekte på at hvis avsetningene skulle dekke behovet måtte avsetningen av hyse økes til 1200 tonn.

Remøy sa at det ikke var riktig å avsette et kvantum til en gruppe som ikke reelt hadde behov. Han mente at reduksjonen i kvoter måtte ramme alle grupper.

Krüger mente også at det måtte tas høyde for den prosentvise reduksjonen og at torskeavsetningen derfor burde reduseres til 600 tonn.

Gullestad sa at han oppfattet at han nok var i mindretall, men foretok avstemning.

4 representanter (Gullestad, Nystad, Kaldhol og Dahl) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag. 6 representanter (Wold, Olsen, Mikkelsen, Lerbukt, Remøy og Krüger) gikk inn for Wolds forslag.

1 representant (Domstein) avholdt seg fra å stemme.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å videreføre bifangstordningen for seitrålerne.

Videre la han til grunn at det var enighet om torsketrålernes andel påplussset evt. 900 tonn torsk.

Det var videre enighet om å videreføre faktorene for torsketrålerne samt 20% avsetning etter 1. september.

Det var også enighet om at gruppekvoten ble fordelt fullt ut uten adgang til bifangst.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og forslaget om påsestopp. Han viste til at det nok var ulike oppfatninger og hensyn knyttet til påsestoppen. Han presiserte imidlertid at hvis Reguleringsrådet gikk inn for påsestopp burde det markeres at den ikke lettvent skulle oppheves.

Lerbukt sa at han var imot påsestopp.

Wold sa at det var mange, både sosiale og praktiske hensyn, som talte for påsestopp.

Mikkelsen sa at det var liten tillit til at man i praksis ville opprettholde en fastsatt påsestopp. Han ville ta hensyn til økonomi og vær og vind samt tilgjengelighet og derfor gå i mot en anbefaling om påsestopp.

Krüger sa at en måtte forvente at presset også i 1999 ville bli stort for å oppheve en evt. påsestopp. Dette spesielt fordi påsken var relativt tidlig. Han mente imidlertid likevel at en burde ha påsestopp men med mulighet for dispensasjon.

Gullestad oppsummerte og sa at han oppfattet at det ikke var enighet i rådet i spørsmål om påsestopp. Han sa videre at standpunktene var så sprikende at han var innstilt på å frafalle sitt forslag. Skulle han gå for en annen løsning måtte påsestoppen være så sikker at det var mulig å planlegge i forhold til denne.

Remøy sa at hvis fiskerne ønsket å drifte og hadde mulighet til å omsette fangsten så burde de få anledning til å jobbe også i påsken.

Domstein sa at det innen industrien var delte meninger når det gjaldt spørsmålet om påsestopp. Han sa at i praksis satte en igjen med det sosiale aspektet, og han mente at dette burde være opp til den enkelte.

Gullestad sa at han på bakgrunn av diskusjonen valgte å trekke sitt forslag til påsestopp.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og forslaget om å videreføre undomsfiskeordningen.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til beskrivelsen i saksdokumentene av fritidsfiske og sa at dette punktet var tatt inn for å klargjøre at fritidsfiskeren ikke lenger hadde adgang til å omsette når fisket på bestemte arter var stoppet for yrkesfiskerne.

3.1.2 Cod in Sub-areas I and II

3.1.2.a North-East Arctic cod

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. Fishing mortality is high ($F = 0.79$), well above the proposed F_{pa} (0.42) and F_{med} (0.46). SSB is probably above the proposed B_{pa} of 500 000 t (previously described as MBAL). The assessment has consistently overestimated stock size and underestimated fishing mortality in recent years (see Elaboration and special comment).

Management objectives: In recent years, the advice has been to keep fishing mortality below F_{med} , and to keep the spawning stock above 500 000 t, which is considered to be the minimum value required to have a high probability

of good recruitment (previously defined as MBAL). This approach has also been adopted as the management objective since 1997. For management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Advice on management: ICES recommends that fishing mortality should be reduced to below the proposed F_{pa} (0.42), corresponding to landings in 1999 of less than 360 000 t, inclusive of catches by fisheries outside EEZs, which are currently unregulated.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that
B_{lim} is 112 000 t, which is the lowest observed spawning stock size in the 50 year time series.	B_{pa} be set at 500,000 t which is considered to be the minimum SSB required to ensure a 95% probability of maintaining SSB above B_{lim} , taking into account the uncertainty in assessments and in stock dynamics.
F_{lim} is 0.7, the fishing mortality which resulted in the lowest observed spawning stock in the past.	F_{pa} be set at 0.42. This value is considered to have a 95% probability of avoiding the F_{lim} .

Technical basis:

$B_{lim} = B_{loss}$; both high and low recruitments have occurred at low observed SSB.	B_{pa} = previously defined MBAL, above which recruitment has been good
F_{lim} = median value of F_{loss} .	F_{pa} = 5 th percentile of F_{loss} ; close to F_{med} (0.46); Fs around this value appeared to be sustainable for 20 years at the beginning of the time series.

Relevant factors to be considered in management: Recent assessments have overestimated the stock size and underestimated the fishing mortality. It is uncertain to what extent this may apply for the SSB and F in 1998 and the forecast was not adjusted for a possible overestimation. It might therefore be optimistic.

The TAC for this stock does not include the fishery which has developed in the international area of the Barents Sea. Apart from this, the catch control system is working

satisfactory for all fleets fishing in the EEZs in the area. In the past there have been unreported landings, but at present there is no evidence of catches which are not accounted for. There are no available estimates of discards.

Both unreported landings and discards will reduce the effect of management measures and it is important that management agencies ensure that all catches are controlled by the TAC regulations.

Catch forecast for 1999:

Basis: TAC, Landings (98) = 654, $F(98) = 0.71$, SSB(99) = 576.

F(99)	basis	Catch(99)	Landings(99)	SSB (2000)	Medium term effect of fishing at given level
0.16	0.2 F_{97}		150	785	n/a
0.31	0.4 F_{97}		281	669	n/a
0.42	F_{pa}		360	599	n/a
0.47	0.6 F_{97}		395	571	n/a
0.63	0.8 F_{97}		494	488	n/a
0.79	1.0 F_{97}		582	418	n/a
0.94	1.2 F_{97}		659	359	n/a

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: The present assessment is largely a repetition of the May 1998 assessment. The current estimate of the spawning stock in 1998 is 22% lower than predicted in the November 1997 ACFM report. In the time series of stock development there is a pattern of periodical discrepancies between the survey estimates and the VPA stock estimates derived from the landing statistics. There are indications that this pattern is related in part to the capelin stock in such a way that during periods with low capelin abundance the surveys tend to overestimate the cod stock compared to periods with high capelin abundance. Therefore, the overestimation of the cod stock in recent assessments might be linked to the low abundance of capelin observed over the same period. The latest survey data used in the present assessment have been collected at a somewhat higher capelin abundance. It is, therefore, regarded to be uncertain whether the present assessment has a bias similar to the bias in recent assessments.

Extended Survivor Analysis (XSA) has been used to assess Northeast Arctic cod for almost the last decade. It is a standard assessment tool applied successfully on many stocks assessed by ICES, when the data are sufficient. Recent downward revisions in stock estimates of Northeast Arctic cod have raised questions about the reliability of XSA as an assessment tool. These concerns are considered to be ill-founded and the stock size revisions are more likely related to assumptions on how stock size indices relate to the actual stock size than to using XSA as the assessment method.

Data on changes in growth, maturity and cannibalism are available for this stock. These data also show linkage with the capelin stock. Work on developing a new assessment model for this stock is in progress. In this work attempts will be made to better incorporate the likely interactions between cod and capelin for the purpose of improving the stock assessment. The new model will be tested and evaluated by international groups of experts in December 1998 and January 1999, and it is expected to be available for use at next year's Working Group meeting.

The capelin stock has increased in 1998 and is expected to increase further in 1999. Increased growth and reduced cannibalism are not expected to have large impact on the fishable stock in 1999, but might have large positive effect for the stock development in the medium term. Survey data from August 1998 do not show significant increase in individual growth.

The uncertainty in the estimate of stock size is further compounded in the present assessment because the 1997 and 1998 Norwegian surveys were restricted to the Norwegian EEZ and because the Russian surveys also had a reduced coverage. The problems with area coverage continue and such reduced survey coverage seriously jeopardises the scientific basis for providing advice on this stock.

The fishery for North-east Arctic cod is conducted both by an international trawler fleet operating in offshore waters and by vessels using gillnets, longlines, handlines and Danish seine operating both offshore and in the coastal areas. Quotas were introduced in the trawl fishery in 1978 and for the fisheries with conventional gears in 1989. In addition to quotas the fisheries are regulated by mesh size limitations including sorting grids, a minimum catching size, a maximum by-catch of undersized fish, maximum by-catch of non-target species, closure of areas with high densities of juveniles and by seasonal and area restrictions. Since January 1997 sorting grids has been mandatory for the trawl fisheries in the entire Barents Sea and Svalbard area. The control of the fisheries is done by inspections of the trawler fleet at sea, reporting to catch control points when entering and leaving the EEZs and by inspections when landing the fish for all fishing vessels. Keeping a detailed log-book of fishing on board is mandatory for most vessels, and large parts of the fleet report to the authorities on a daily basis.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1998 (ICES CM 1999/ACFM:3).

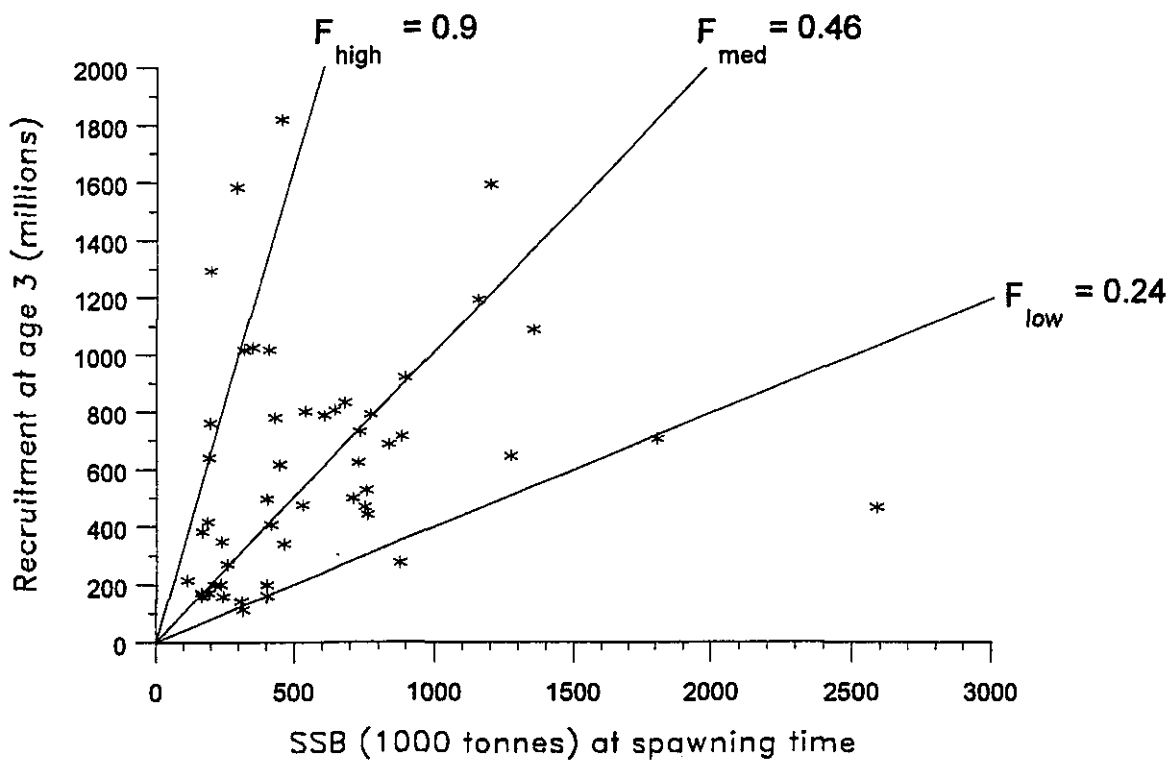
Catch data (Tables 3.1.2.a.1-3):

Year	ICES advice	Predicted catch corresp. to advice ¹	Agreed TAC ¹	Official Landings	ACFM landings ¹	Unreported landings
1987	Gradual reduction in F	595	560	552	523	
1988	F = 0.51; TAC	530	590	459	435	
1989	Large reduction in F	335	451	351	332	
1990	F at F _{low} ; TAC	172	160	211	212	25
1991	F at F _{low} ; TAC	215	215	295	319	50
1992	Within safe biological limits	250 ²	356	421	513	130
1993	Healthy stock	256 ²	500	575	582	50
1994	No long-term gains in increased F	649 ²	700	796	771	25
1995	No long-term gains in increased F	681 ²	700	766	740	
1996	No long-term gains in increased F	746 ²	700	754	727	
1997	Well below F _{med}	< 993	850	747	755	
1998	F less than F _{med}	514	654			
1999	Reduce F to below F _{pa}	360				

¹Norwegian coastal cod not included. ²Catch at *Status quo* F. Weights in '000 t.

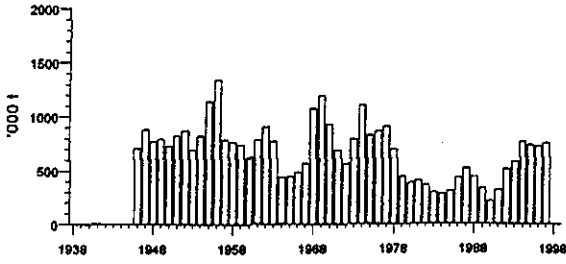
North -East Arctic Cod

Stock - Recruitment

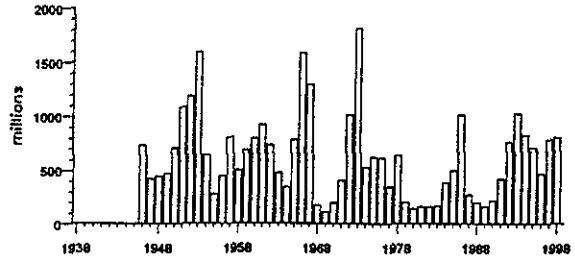

(run: SVPBJA02)

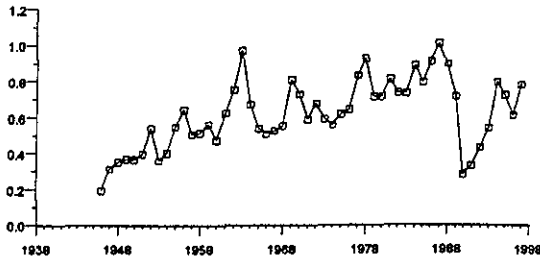
Landings
Mean = 681

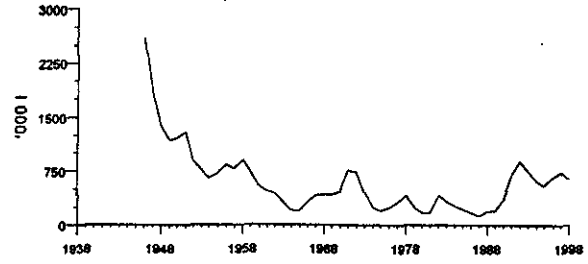
Recruitment (age 3)
Mean = 617

Fishing mortality (ages 5-10)
Mean = 0.618

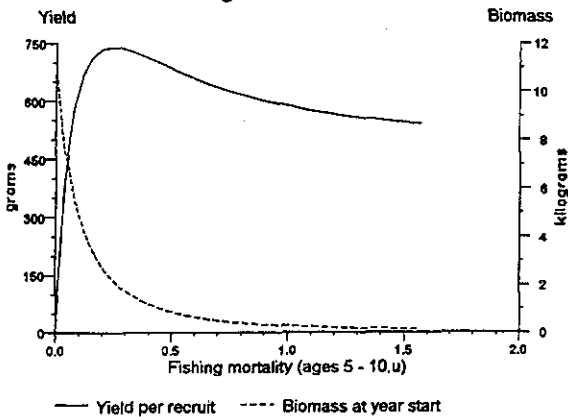
Spawning stock biomass
Mean = 589

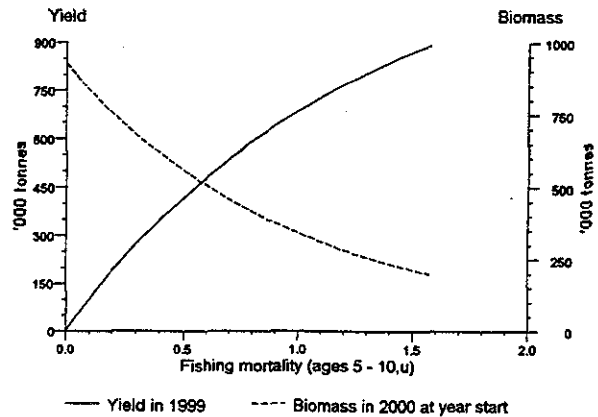
North-East Arctic cod

Yield and Spawning Stock Biomass

Long term forecast

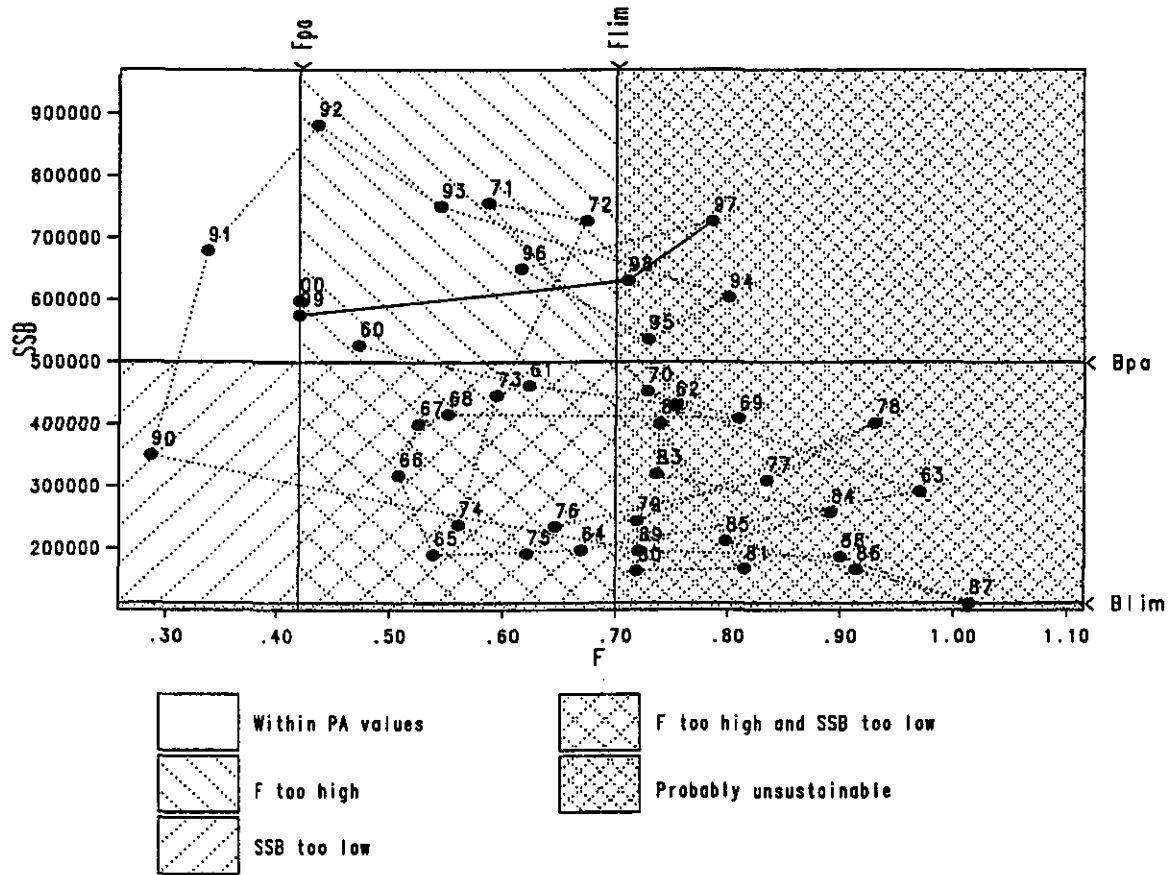

Short term forecast

Precautionary Approach Plot

Cod, North-East Arctic (Fishing Areas I and II)

3.1.3 North-East Arctic haddock

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. Fishing mortality in 1997 is estimated to be above the proposed F_{pa} . In recent years the stock has been dominated by the 1990 year class which is one of three outstanding year classes since 1950 (in excess of 600 million recruits) and which has increased the stock considerably and SSB is now estimated to be well above proposed B_{pa} (100 000 tons). The stock is declining as the influence of the 1990 year class is reduced.

Management objectives: There have been no management objectives other than managing the stock

within safe biological limits. However, for any management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} . In recent years, advice has been to keep the fishing mortality below F_{med} .

Advice on management: ICES recommends that fishing mortality should be reduced below the proposed $F_{pa}=0.35$, corresponding to landings in 1999 of less than 74 000 t.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 60 000 t, the SSB below which only poor year classes have been observed.	B_{pa} be set at 100 000 t which is considered to be the minimum SSB required to provide a 95% probability of maintaining SSB above B_{lim} taking into account the uncertainty in assessments and stock dynamics.
F_{lim} is 0.49, the fishing mortality associated with potential stock collapse.	F_{pa} be set at 0.35. This value is considered to have a high probability of keeping SSB above B_{lim} .

Technical Basis:

B_{lim} : only poor recruitment has been observed from 5 years of SSB < 60 000 t and all moderate or large year classes have been produced at higher SSB.	$B_{pa} = B_{lim} \times 1.67$.
$F_{lim} =$ median value of F_{loss} .	$F_{pa} = F_{med}$. The stock has sustained higher fishing mortality for most of the period after 1950 without collapsing, however low SSB has often resulted.

Relevant factors to be considered in management: Since the haddock is a major by-catch in the cod fishery,

the possible limitations of the haddock catches also depend on the management of North-East Arctic cod.

Catch forecast for 1999:

Basis: TAC/National estimates. Landings (98) = 110, $F(98) = 0.37$, SSB(99) = 188.

F (99)	Basis	Catch (99)	Landings (99)	SSB(2000)	Medium-term effect of fishing at given level
0.08	0.2F(97)	20	20	192	n/a
0.16	0.4F(97)	38	38	174	n/a
0.25	0.6F(97)	55	55	157	n/a
0.33	0.8F(97)	70	70	142	n/a
0.35	F_{pa}	74	74	138	n/a
0.41	1.0F(97)	84	84	128	n/a

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: The 1990 year class has dominated the stock in the recent years. Subsequent recruitment has been low and SSB is expected to decline even with low fishing mortality. About 46 000 t of the 56 000 t decrease in the advised TAC compared with the 1998 TAC is due to a decrease in stock size. The other 10 000 t is due to advising a lower F .

Survey coverage has been reduced substantially in 1997 and 1998. If the limitations in survey coverage persist they will further threaten the scientific basis for management advice on North-East Arctic haddock.

The fishery is mainly a trawl fishery, in periods only as by-catch in the fishery for cod. The fishery is also restricted by quotas for the traditional gears. The fishery is regulated by a minimum catching size, a

minimum mesh size in trawls and Danish seine, a maximum by-catch of undersized fish, closure of areas with high density of juveniles and other area and seasonal restrictions.

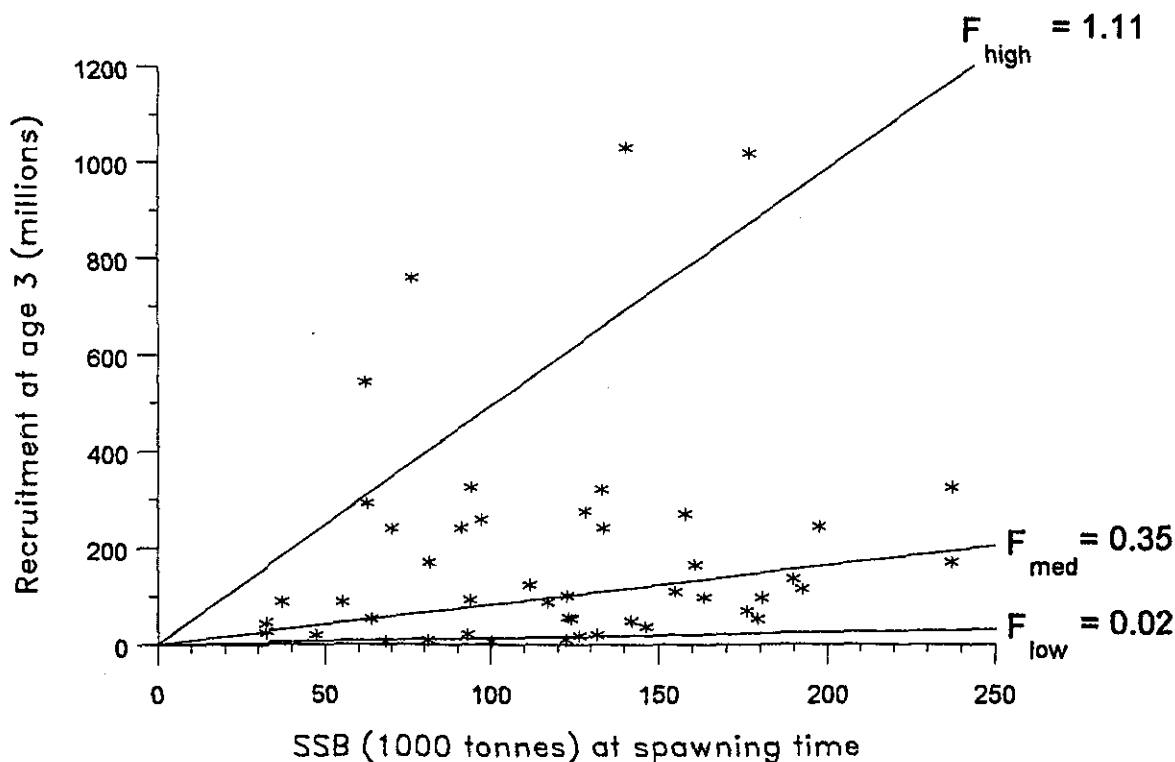
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1998 (ICES CM 1999/ACFM:3).

Catch data (Tables 3.1.3.1-3):

Year	ICES advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	Official landings	ACFM landings ¹
1987	No increase in F; TAC	160	250	155	151
1988	No increase in F	<240	240	95	92
1989	Large reduction in F	69	83	60	55
1990	No directed fishery	-	25	27	26
1991	No directed fishery	-	28	34	34
1992	Within safe biological limits	35 ²	63	58	54
1993	No long-term gains in increasing F	56 ²	72	83	78
1994	No long-term gains in $F > F_{med}$	97 ³	120	125	121
1995	No long-term gains in $F > F_{med}$	122 ³	130	139	138
1996	No long-term gains in $F > F_{med}$	169 ³	170	177	173
1997	Well below F_{med}	<242	210	152	146
1998	Below F_{med}	120	130		
1999	Reduce F below F_{pa}	74			

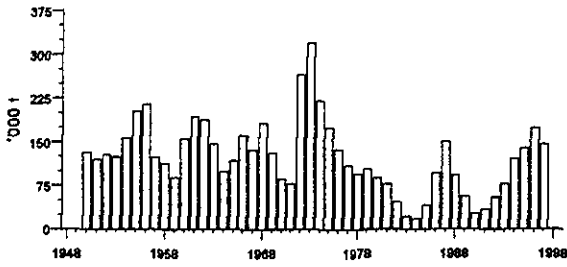
¹Haddock in Norwegian coastal areas not included. ²Predicted catch at *status quo* F. ³Predicted landings at F_{med} . Weights in '000 t.

Stock - Recruitment

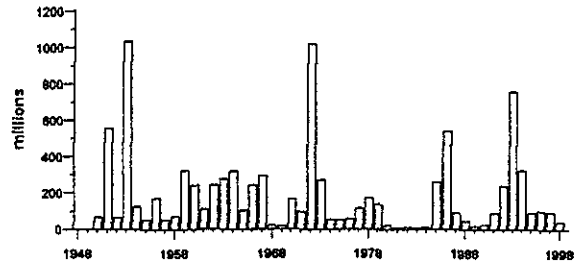

(run: SVPTJA01)

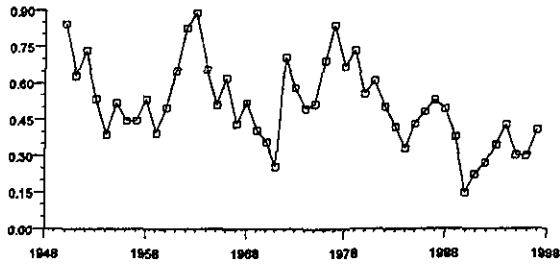
Landings
Mean = 124

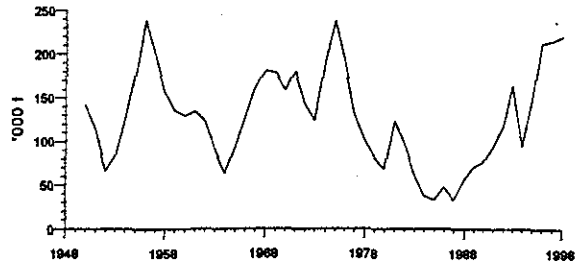
Recruitment (age 3)
Mean = 188

Fishing mortality (ages 4-7)
Mean = 0.511

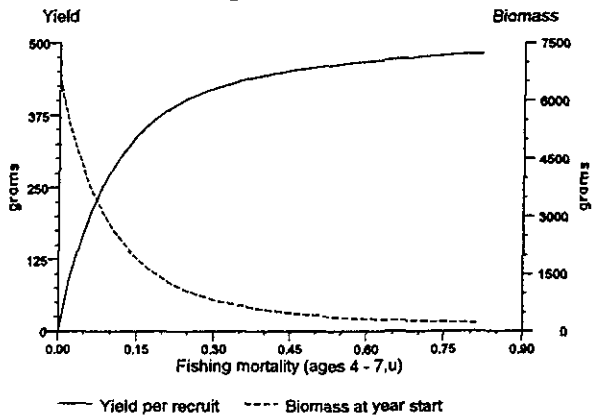
Spawning stock biomass
Mean = 126

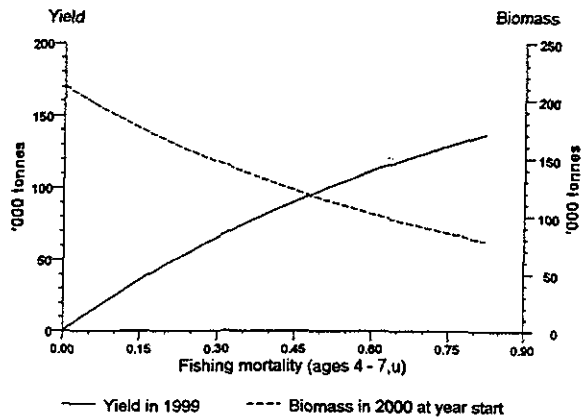
North-East Arctic haddock

Yield and Spawning Stock Biomass

Long term forecast

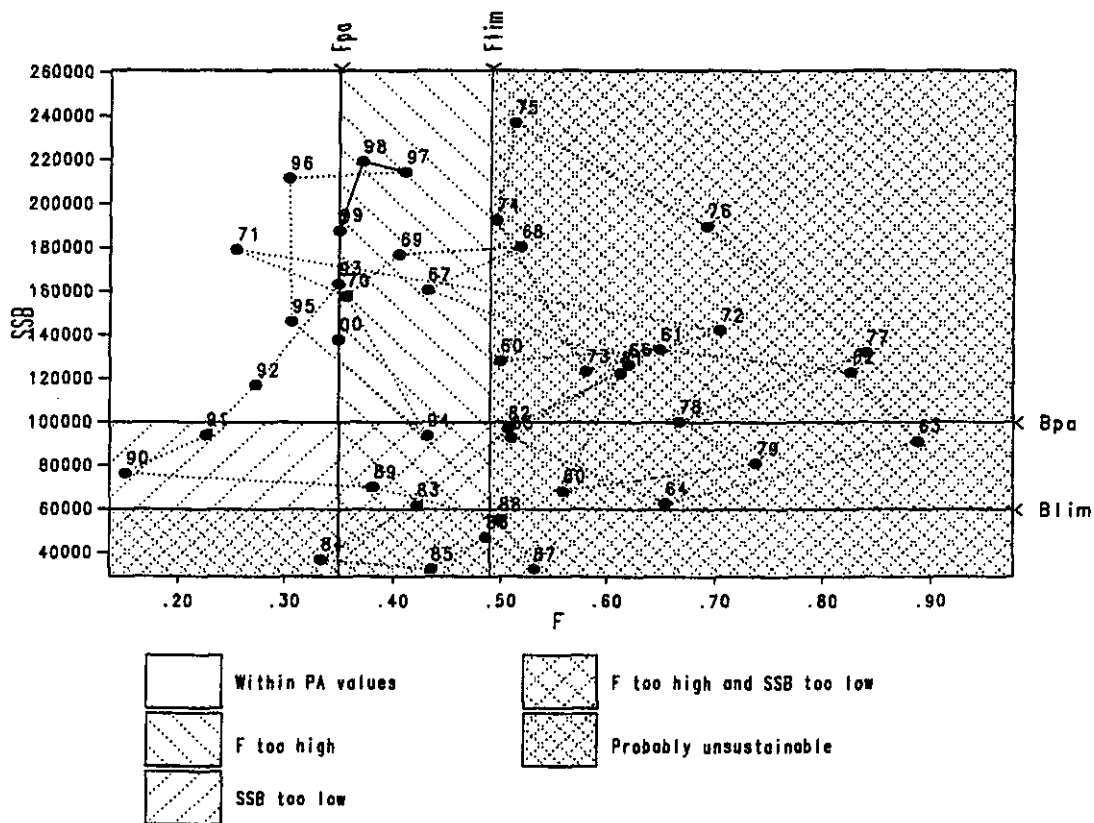

Short term forecast

Precautionary Approach Plot

Haddock, North-East Arctic (Fishing Areas I and II)

FØRE-VAR PRINSIPPET

ACFMs tilnærming i rådgivningen for 1999

Notat 30.11.1998

**Tore Jakobsen
Havforskningsinstituttet**

Føre-var prinsippet i ACFMs rådgivning

Innføringen av føre-var prinsippet i forvaltning av naturressurser som startet med Rio-konferansen i 1992 har ført til at det ble satt i gang en prosess i ICES for å vurdere hvordan føre-var prinsippet skulle innføres i rådgivningen. Det ble etablert en studiegruppe med deltagelse av ACFM-representanter og andre interesserte. Dette resulterte i et forslag som gikk ut på basere rådgivningen på et sett biologiske referansepunkter som omfatter både beskatningsnivå (fiskedødelighet) og bestandsnivå.

Fiskedødeligheten ble basert på et estimat av hvilket nivå som på sikt ville medføre et bestandssammenbrudd. Dette ble kalt F_{lim} (lim = limit; "grense"). Deretter ble det estimert et referansepunkt F_{pa} (pa = precautionary approach; "føre-var tilnærming") som med stor sannsynlighet skal sikre at beskatningen hvert år ligger under F_{lim} . Det blir i estimeringen av F_{lim} m.a.o. tatt hensyn til usikkerheten i beregningene. For gytebestanden etableres det et nivå B_{pa} som skal sikre god rekruttering og et nivå B_{lim} der det er stor fare for rekrutteringssvikt. Bestanden defineres utenfor sikre biologiske grenser både dersom gytebestanden er under B_{pa} eller dersom fiskedødeligheten er over F_{pa} . Referansepunktene B_{lim} og F_{lim} brukes normalt ikke i formuleringen av rådene.

I 1998 har alle arbeidsgrupper i ICES blitt bedt om å komme med begrunnede forslag til slike referansepunkter for hver enkelt bestand. Disse er akseptert eller revidert av ACFM som så har begynt å bruke disse referansepunktene i rådgivningen.

Figur 1 illustrerer hvordan definisjonen av hvorvidt bestanden er innefor (hvitt felt) eller utenfor (grått felt) sikre biologiske grenser fungerer. Det er altså nok at et av kriteriene "under B_{pa} " eller "over F_{pa} " er oppfylt for at bestanden skal regnes å være utenfor.

Figur 2 viser et litt mer nyansert bilde der to av de grå feltene er gitt en lysere tone. Dette reflekterer noe av diskusjonen internt på HI om hvordan denne rådgivningen kanskje burde endres. Innenfor grått felte i Figur 1 vil det være mange nyanser når det gjelder bestandssituasjonen og det burde kanskje være rom for litt mer differensierte formuleringer i rådgivningen.

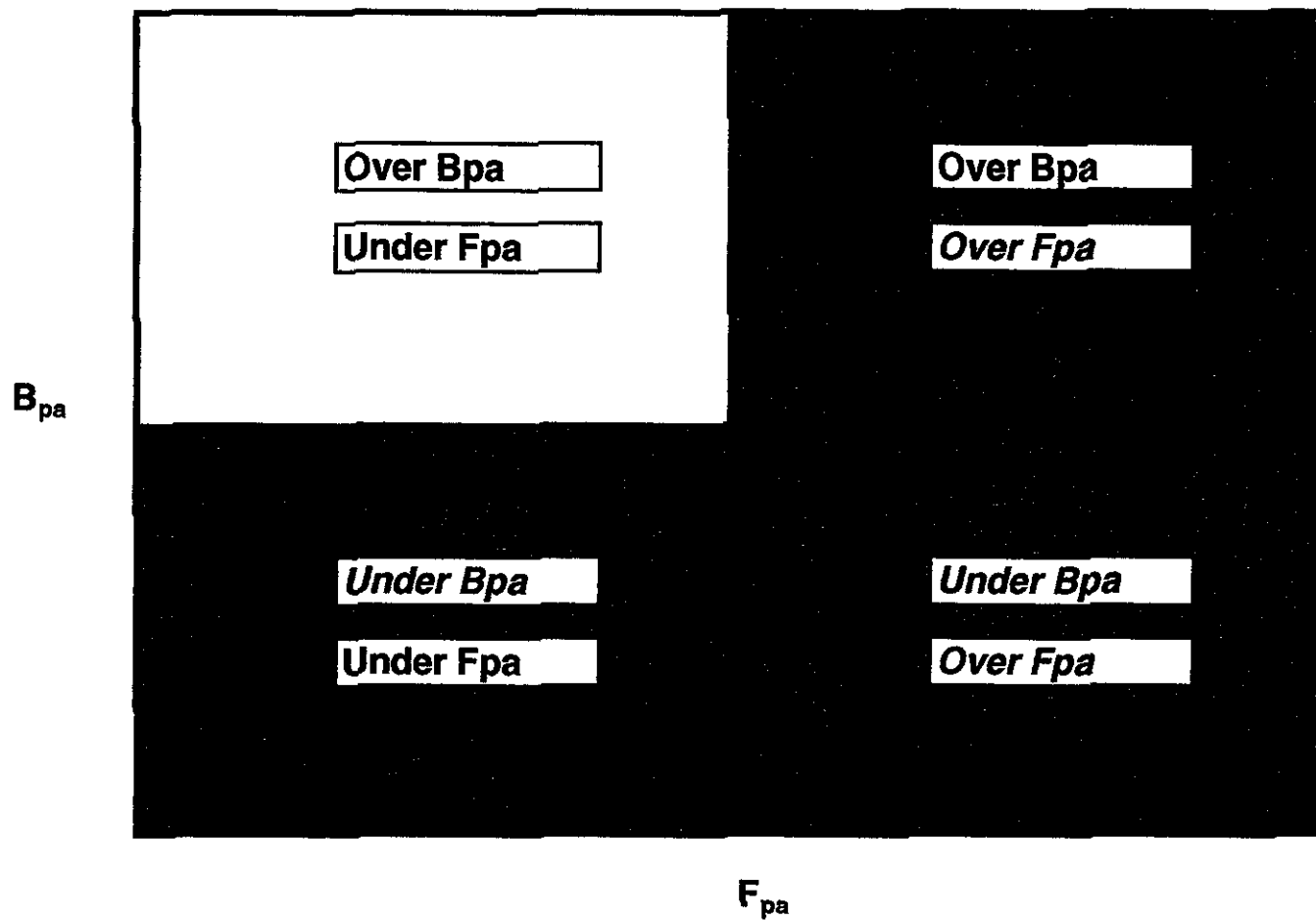
Figur 3 viser hvordan norsk-arktisk torsk gjennom historien har vært plassert i forhold til oppdelingen i Figur 2. Fra et høyt bestandssnivå like etter krigen (det første punktet der linjen kommer ned i diagrammet er 1948) forskjøv punktene seg gradvis inn i grått felt og etterhvert helt ned mot det nederste høyre hjørne. Det trekantede punktet nederst til venstre er 1990 da beskatningen ble sterkt redusert og som et resultat av dette økte bestanden og punktene var en kort tid (1991-1993) inne i det hvite feltet før den igjen forsvant inn i det grå feltet hvor den nå befinner seg på grunn av høy fiskedødelighet.

Et kontroversielt punkt er at ACFM i tillegg til gytebestanden velger å trekke inn beskatningsnivået som et mål for bestandssituasjonen. Her er det egentlig en langsiktig tankegang som ligger til grunn: Høy beskatning er en fare for bestanden på sikt uansett nåværende nivå. Historien bekrefter i høy grad at dette argumentet er relevant, men for mange virker det nok ulogisk at det skal være uansvarlig å beskatte bestanden høyt så lenge gytebestanden ligger på et forsvarlig nivå.

I sin forklaringen til hvordan rådene skal oppfattes sier ACFM at når en bestand erklæres å være utenfor sikre biologiske grenser må det treffes mottiltak. Det kan imidlertid være vanskelig (noen ganger umulig) å bringe bestanden innenfor sikre biologiske grenser på kort sikt og et alternativ er da at det lages en plan for hvordan gytebestanden skal gjenoppbygges og/eller beskatningen reduseres. Dersom en slik plan ikke foreligger vil ACFM normalt si at forvaltningen ikke følger føre-var prinsippet. Ellers understreker ACFM at formen for rådgivning er inne i en prosess der det kan bli endringer bl.a. på bakgrunn av utviklingen i andre sammenlignbare internasjonale organisasjoner.

Figur 1

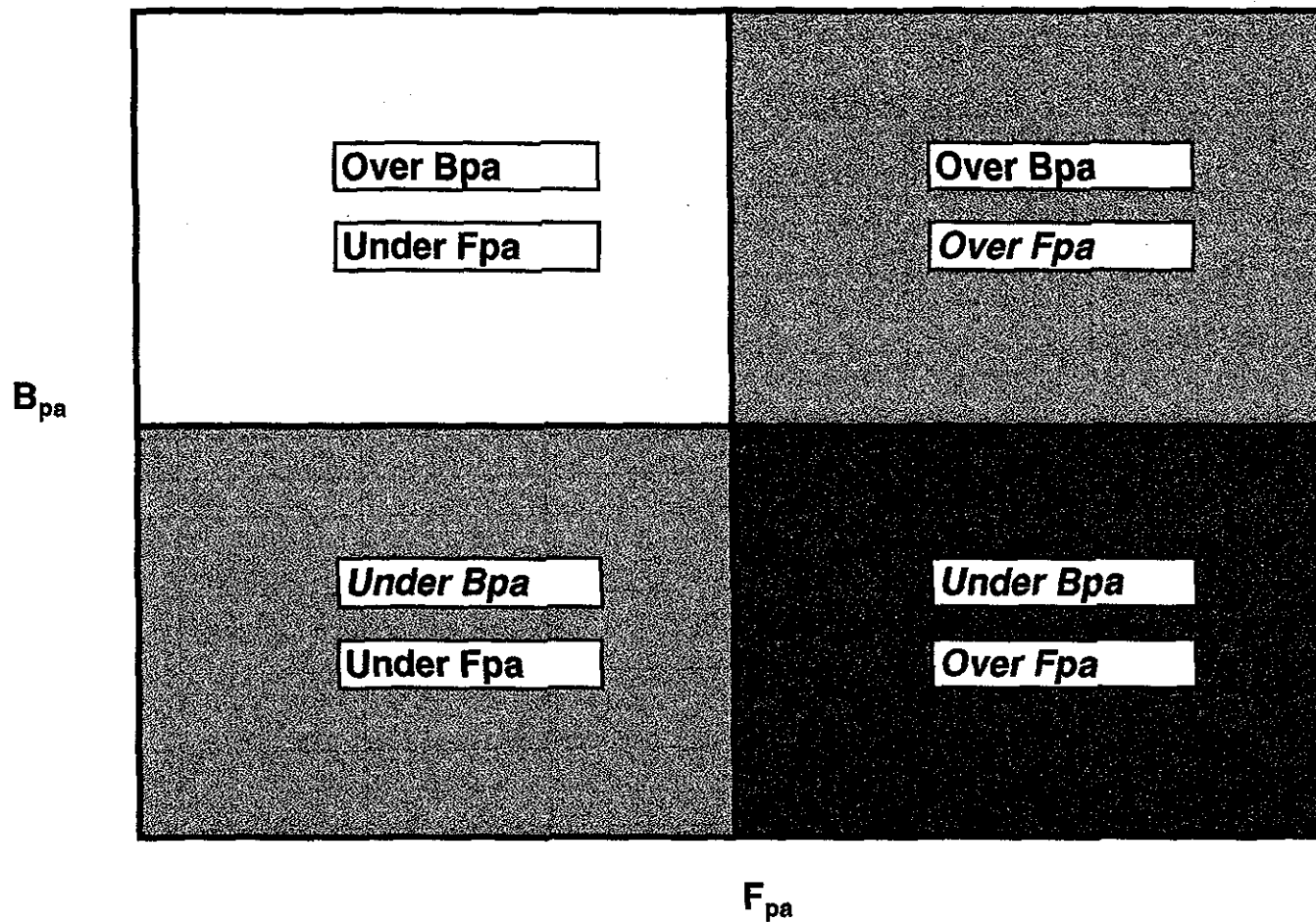
Sikre biologiske grenser - innenfor eller utenfor?

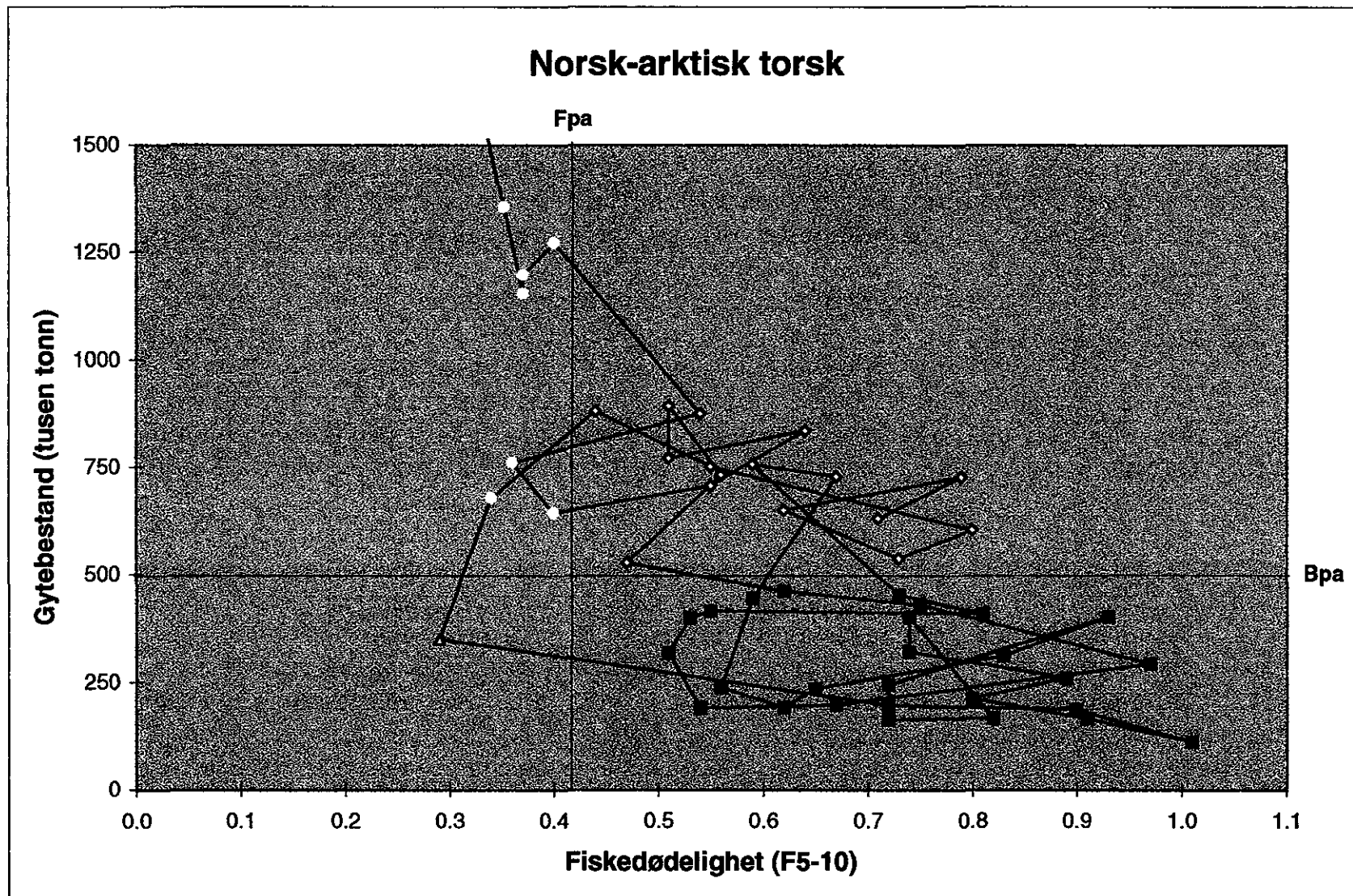

Figur 2

Sikre biologiske grenser - innenfor eller utenfor?

Figur 3

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
031298

Vår referanse
9800270/1

Uopi P6
u om
u AW
u P. d. G. a. b.
v p. l.

FISKERIDIREKTORATET	
Arkiv	Deres dato
04. DES 98	
SAKSNR. 4524/98	DOK.NR. 1
U.O. 8	

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1999

Norges Fiskarlag har i landsstyresak 122./98 behandlet regulering av fisket etter torsk og hyse i nord for 62° N i 1999 og fattet følgende vedtak:

1. Etter forhandlinger mellom Russland og Norge i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen, er den norske kvoten av norsk-arktisk torsk fastsatt til 236.500 tonn for 1999.

Med bakgrunn i landsmøtesak 11/94 om langsiktig fordeling av ressursene, vil Norges Fiskarlag tilrå at den norske totalkvoten fordeles med 72.510 tonn til trålerne og 163.990 tonn til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

2. Norges Fiskarlag viser til at fartøy som fisker etter sei med trål i området mellom 62° N og 65° N, de siste årene har hatt en avsetning av trålernes gruppekvote for å dekke innblanding av torsk ved fiske etter sei. Norges Fiskarlag vil tilrå at det også for 1999 avsettes et kvantum til dekning av bifangst av torsk, og at dette kvantum settes til 600 tonn. Kvantumet bør gi anledning til en forhøyet innblanding av torsk i perioden januar til og med april på 35% og 20% etter 1. mai for fartøy over 130 BRT. For fartøy under 130 BRT gis det anledning til å ha inntil 45% i perioden januar til og med april. Fra 1. mai gis også denne gruppe anledning til å ha inntil 20% innblanding.

For trålere med torsketrållatelse tilrår Norges Fiskarlag at det resterende av den avsatte gruppekvote fordeles som fartøykvote på det enkelte fartøy etter gjeldende nøkkel.

3. Norges Fiskarlag viser til landsstyresak 32/98 vedrørende rapport fra arbeidsgruppe - konsekvenser ved endring av skjæringsdatoer - og arbeidsutvalgssak 100/98 «adgangsbegrensning i torskefisket nord for 62° N i 1999 for fartøy under 28 meter.

I ovennevnte behandlinger er det etter en helhetsvurdering lagt til grunn at for fartøy under 28 meter i gruppe I bør fartøyets kvote beregnes etter den lengde fartøyet hadde 5. desember 1997. Norges Fiskarlag vil tilrå at kvotekostnaden blir dekket av inntrukket kvantum som følge av manglende oppfyllelse av aktivitetskrav for fartøy under 28 meter.

Norges Fiskarlag viser videre til landsstyresak 117/98 "Regulering av adgangen til

å delta i fisket etter torsk og hyse m.v. for fartøy over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper i 1999".

Med bakgrunn i at det fra organisasjonen tilrås at fartøy over 28 meter beholdes som en egen gruppe, vil Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten til konvensjonelle redskaper på 163.990 tonn fordeles med 15.500 tonn torsk til fartøy i gruppe II, 5.000 tonn til en bifangstavsetning for fartøy under 28 meter og 20.334 tonn til fartøy i gruppe I over 28 meter. Det resterende kvantum 123.156 tonn torsk fordeles som maksimalkvoter på fartøy under 28 meter i gruppe I.

4. For fartøy med begrensede rettigheter - gruppe II - gis det enkelte fartøy anledning til å fiske innenfor en differensiert maksimalkvotestige, avhengig av fartøyets lengde.

Norges Fiskarlag tilrå følgende maksimalkvotestige for 1999:

Lengdegruppe	Maksimalkvote 1999	Herav garantert andel
Under 8 meter	15 tonn	10.5 tonn
8 - 9.9 meter	22 tonn	15.5 tonn
10 - 14.9 meter	25 tonn	
15 meter og over	28 tonn	

5. For fartøy under 28 meter i gruppe I som fisker med konvensjonelle redskaper, er det til disposisjon 123.156 tonn. Norges Fiskarlag vil tilrå at dette fordeles som differensierte maksimalkvoter etter følgende stige:

Lengde	Faktor	Kvote 1999
0 - 6.9	1.2	15.4
7 - 7.9	1.7	21.8
8 - 8.9	1.9	24.4
9 - 9.9	2.4	30.8
10 - 10.9	3.1	39.7
11 - 11.9	4	51.3
12 - 12.9	4.9	62.8
13 - 13.9	6.1	78.2
14 - 14.9	7	89.7
15 - 15.9	8.1	103.8
16 - 16.9	9.1	116.7
17 - 17.9	10.1	129.5
18 - 18.9	11.1	142.3
19 - 19.9	12	153.8
20 - 20.9	12.8	164.1
21 - 21.9	13.5	173.1
22 - 22.9	14.1	180.8
23 - 23.9	14.7	188.5
24 - 24.9	15.2	194.9
25 - 25.9	15.7	201.3
26 - 26.9	16.2	207.7
27 - 27.9	16.7	214.1

Telefaks

3 a

Vår dato
031298Vår referanse
9800270/1

Fartøy som er skiftet ut fra gruppen under 28 meter til gruppen over 28 meter innenfor gruppe I, vil ved eventuelt fritt fiske i løpet av året maksimalt fiske en kvote lik utskiftningsfartøyets kvote før fritt fiske ble innført.

6. Norges Fiskarlag tilrår at det av gruppeknoten for fartøy under 28 meter i gruppe I avsettes 20.000 tonn til et fiske etter 1. mai 1999.
7. For fartøy under 11 meter gis det en garanti for inntil 70% av tildelt kvote, som kan fiskes selv om periodekvoten eller gruppeknoten for fartøy under 28 meter er oppfisket.
8. Norges Fiskarlag tilrår at gruppeknoten for fartøy i gruppe I over 28 meter på 20.334 tonn fordeles på de fartøyer som ut fra landsstyresak 117/98 gis adgang til å delta i fisket etter torsk og hyse, og at det legges til grunn den lengde fartøyet hadde 9. desember 1994 for fartøy som har vært i gruppen over 28 meter.
9. Det enkelte fartøy som reguleres innenfor gruppeknoten til fartøy over 28 meter gis med bakgrunn i ovennevnte følgende fartøykvote for 1999:

<i>Fartøylengde</i>	<i>Faktor</i>	<i>Kvote 1999</i>
28 - 28.9	1	225,0
29 - 29.9	1,02	229,5
30 - 30.9	1,05	236,2
31 - 31.9	1,07	240,7
32 - 32.9	1,09	245,2
33 - 33.9	1,12	252,0
34 meter og over	1,14	256,5

10. Det tilrås at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line avsetter et kvantum på minimum 30% til et fiske etter 1. september 1999.»

HYSE.

11. Etter forhandlinger mellom Russland og Norge er det blitt enighet om en totalkvote på 74.000 tonn norsk arktisk hyse. Dette gir Norge en andel på 41.000 tonn. I tillegg kommer 5.000 tonn kysthyse, slik at norske fiskere i 1999 totalt kan fiske 46.000 tonn.
12. Med utgangspunkt i landsmøtesak 11/94 om langsiktig fordeling av ressursene mellom gruppene, gir dette en gruppekvote til trålerne på 17.940 tonn og 28.060 tonn til konvensjonelle redskaper.
13. Norges Fiskarlag tilrår at det avsettes 500 tonn hyse til dekning av «seitrålernes» innblanding av hyse ved fiske etter sei. Det tilrås at det gis tillatelse til samme innblanding som for torsk ved fiske etter sei, jfr. pkt. 2 i reguleringsopplegget for fisket etter torsk nord for 62° N.

Telefaks

Vår dato
031298Vår referanse
9800270/1

4 a

14. Det resterende kvantum hyse til trålergruppen, tilrår Norges Fiskarlag fordeles etter samme nøkkel som for torsk. For å sikre at gruppekvoten blir utnyttet tilrås det en overfordeling på 10%.
15. Det kvantum som er til disposisjon for konvensjonelle redskaper, vil vanskelig kunne benyttes for et direkte fiske gjennom hele året. Det er derfor nødvendig å sette av et kvantum til dekning av bifangst av hyse fra årets begynnelse og gi en forhøyet innblanding av hyse ved fiske etter andre arter.

Norges Fiskarlag tilrår at det avsettes 8.000 tonn hyse til bifangst, og at det gis anledning til 35% innblanding av hyse ved fiske etter andre arter i perioden januar til og med juni.

16. Norges Fiskarlag tilrår at det fra 1. juli åpnes for et direkte fiske et hyse innenfor det resterende kvantum på 15.060 tonn og at fisket foregår innenfor følgende differensierte maksimalkvoter:

Fartøy under 15 meter	50 tonn
Fartøy mellom 15 og 19.9 meter	75 tonn
Fartøy 20 meter og større	100 tonn

17. Det avsettes et kvantum på 5.000 tonn til et fiske etter 1. september. Samtidig gis det anledning for fartøyene å ha inntil 25% innblanding av hyse i fisket etter andre fiskeslag.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Fiskerinæringens Landsforening

FNL-Tromsø

9005 Tromsø (Besøksadresse: Skippergata 35-39)
Telefon: 77 65 80 33, Fax: 77 65 54 97

Fiskeridirektoratet
Boks 185
5001 Bergen

FISKERIDIREKTORATET	
ARIV	04. DES 98
SAKSNR. 4443/98	DOK.NR. 2
U.O. 2	

Vår ref

Deres ref.

Dato, 04.12.1998

Regulering av fisket i 1999

FNL mener reguleringen i 1999 bør videreføres etter samme prinsipp som for 1998, det vil si en regulering som bygger på gruppekvoter, fartøyskvoter og periodisering. Etter som totalkvoten innenfor torskefiskeriene er sterkt redusert i forhold til de to foregående år, er det viktig å regulere fisket slik at ildde enkelte grupper, eller distrikter, får en urimelig belastning som følge av kvotereduksjonen.

FNL mener det er viktig å starte fisket med en begrenset overregulering. Dette gir rom for å kunne øke overreguleringen senere på året, når en får bedre oversikt over tilgjengelighet og utvikling i landet kvantum.

Når det gjelder fastsettelse av fartøyskvoter står en overfor dilemmaet mellom å fastsette lave fartøyskvoter, som har karakter av å være garanterte fartøyskvoter, eller å fastsette en viss overregulering slik at fartøyene har incentiver til å satse aktivt over en lengre periode. Det sistnevnte alternativet vil både sikre de mest aktive fartøyene større fangstinntekter, samtidig som fiskerne vil måtte delta i flere sesongfiskerier for å utnytte kvotepotensialet. Dette gir dermed en bedre distriktsmessig fordeling, og er også et viktig element i forhold til behovet for fornyelse av flåten.

I forbindelse med gjennomføringen av fisket, vil FNL understreke behovet for igjen å etablere påkestopp i fisket, fra og med skjærtorsdag til og med 1.påskedag. Både hensynet til et lavt totalkvantum, og hensynet til arbeidstakernes i næringa, tilsier at det ikke bør være fiskeriaktiviteter i påskehøytiden.

Torsk

Av hensyn til fordelingen på de enkelte distrikt, og behovet for kontinuitet over året, mener FNL det er viktig å sette av et tilstrekkelig kvantum av kystflåtens kvote for fiske etter 1.mai. FNL foreslår en avsetning på 35 000 tonn for fartøyer under 28 meter, dvs samme kvantum som i 1998. Videre bør ordningen for fartøyer over 28 meter videreføres, hvor 30% av linefartøyenes kvote fiskes etter 1.september.

FNL forutsetter at 1998 har vært et unntaksår hva gjelder refordeling, slik at en i løpet av høsten 1999 foretar den nødvendige refordeling slik at totalkvoten for de ulike grupper blir fisket.

I forhold til kapasiteten i industrien er det særlig to perioder hvor det er vanskelig å utnytte tilgjengelige kvoter for norsk industri. Den ene perioden er i mars-april når skreifisket er på topp, og den andre perioden er midtsommers når deler av industrien må avvikle ferie.

Førstnevnte kapasitetsproblem, med påfølgende eksport av ubearbeidet råstoff, henger sammen med at skreien er godt tilgjengelig for kystflåten, samtidig som reguleringen gjør det naturlig å øke fangsttinningsraten i denne perioden. På denne bakgrunn mener FNL det vil være fornuftig å starte fartøyskvotene på et relativt lavt nivå, med en begrenset overregulering (50%), for så å kunne øke overreguleringen fra midten av april (etter påske) dersom fangstutviklingen tilsier det. Dette vil kunne utjevne fangsttrykket, samtidig som de mest aktive fartøyene vil kunne fortsette til vårfisket på Finnmark.

FNL mener det i likhet med i 1998 bør avsettes 20% av trålnes kvote til etter 1.september. Videre mener FNL det bør være anledning til å disponere kvotene som "rederikvoter", jfr FNLs brev til Fiskeridepartementet datert 18.11.1998.

Sei

Generelt vil FNL bemerke at det er positivt at Fiskeridepartementet nå har startet arbeidet med å heve minstemålet for sei. For å kunne øke totalutbyttet av seiressursene, er det viktig at arbeidet med å etablere et felles minstemål for sei på 45 cm videreføres, jfr vårt brev av 18.02.1997 til Fiskeridirektoratet.

Den konvensjonelle kvoten bør fordeles på tre perioder (1.1-30.04, 1.05-31.8 og 1.09-31.12), med lik fordeling på de tre periodene.

Notfisket etter sei bør følge prinsippet for 1998 med en fordeling på to perioder og en begrenset overregulering. For å kunne øke verdiskapningen i industrien, er det viktig å fordele kvantumet med en større andel disponibel i andre periode. Etter som årets torsk og hysekvantum er på et lavt nivå, forventer vi at sei vil spille en ennå viktigere rolle som råstoff for industrien.

FNL foreslår at notfisket etter sei periodiseres med 40% fra 1.mai og fram til 14.august, og at 60% avsettes til fiske etter 15.august. Dette vil gi muligheter for å utnytte vekstpotensialet i seibestanden, samtidig som et fiske fra midten av august vil gi økte muligheter for levende fangst og lagring av sei. En seinere startdato for andre periode var som kjent tema også i 1998, men på grunn av at endringen blei besluttet så pass nært den opprinnelige datoen, var det stor motstand mot å endre denne. Med de kvoteanbefalinger som så langt foreligger, vil FNL anbefale at høstfisket etter sei starter 15.august.

Basert på erfaringene fra 1998, er det viktig at det holdes en relativt moderat overregulering og at det settes i verk en strengere rapporteringsplikt, og nødvendige kontrolltiltak, slik at en ikke risikerer at det periodiserte kvantumet blir overfisket.

FNL har tidligere gitt uttrykk for hvordan seifisket med trål bør reguleres, med en deling av torsketrålgruppen i undergrupper. Når det gjelder fordelingen innen hver gruppe, har FNL spesielt understreket betydningen av at gruppen som består av fabrikktrålere, ferskfisktrålere og frysetrålere må reguleres i tråd med prinsippet for fastsetting av kvotefaktoren for torsk og hyse.

Sei sør for 62 N

Når det gjelder trålfisket etter sei sør for 62 N mener FNL det bør legges opp til en sommerstopp i 6 uker; fra 1.juli til 15.august. Dette er en periode det erfaringsmessig er stort innslag av små sei i fangstene, samtidig som tilgjengeligheten er god. Dette gir store fangster av små fisk, som medfører en kort produksjonssesong samtidig som prisene presses både i Norge og i Danmark.

For å sikre en best mulig utnyttelse av råstoffet i Norge, bør en i tillegg til en sommerstopp vurdere hvordan en kan begrense fangsttinningsraten i høstperioden når tilgjengeligheten er ekstremt god, samtidig som deltakelsen i fisket er på topp. Et alternativ i så måte kan være å periodisere fisket over flere perioder, i kombinasjon med begrensede fartøyskvoter pr periode.

Dette vil kunne øke markedets muligheter til å etterspørre sei, samtidig som det vil kunne øke verdiskapningen i Norge med basis i seiråstoffet.

Hyse

Reguleringen av hysefisket for 1999 vil være problematisk, etter som en både skal ta hensyn til tradisjonelle hyseperioder og behovet for bifangst i andre fiskerier. FNL mener det i stor grad må tas hensyn til øvrige fiskerier ved valg av periodisering.

FNL foreslår at kystfisket inndeles i 3 perioder: 1.januar – 30.april, 1.mai- 31.august, 1.september – 31.12. Fordelingen på de forskjellige periodene bør være 25%, 45% og 35%. Samtidig må maksimalkvoten pr båt innledningsvis begrenses til 75 tonn, og eventuelt økes seinere på året dersom utviklingen i fisket skulle tilsa det.

Sild

Reguleringen av sildefisket (NVG sild) har fungert tilfredsstillende i 1998 og bør videreføres etter de samme hovedlinjer.

Til tross for at det av markedsmessige forhold, med økonomiske problemer i Russland, ikke har vært behov for hele avsetningen på 100 000 tonn til konsum, mener FNL at ordningen med konsumpåbud når det gjenstår 100 000 tonn av kystnotgruppens kvote må videreføres.

Videre mener FNL at det fortsatt er viktig å innskjerpe de tekniske krav til fartøyene med hensyn på fangstbehandling og oppbevaring om bord.

Det er også fortsatt behov for å dispensere fra regelen om helligdagsfredning (tillate fiske etter søndag kveld kl 18.00) slik at en større andel kan produseres til konsum til det japanske marked.

Makrell

Reguleringen for 1998 kan i hovedtrekk videreføres også i 1999. Spesielt vil vi understreke betydningen av å fastsette en startdato for makrellfisket som ivaretar hensynet til åteinhold og råstoffkvalitet.

Lodde

Kvantumet for 1999 er så lite at en regner med en begrenset deltakelse både på sjø og land. Det er derfor viktig at en i den videre regulering ikke vektlegger deltakelse i fisket i 1999 som kriterium for senere deltakelse i et ordinært loddefiske.

For industrien er det viktig at åpningsdatoen blir satt til medio mars, relatert til utviklingen i rognmodningen. For å kartlegge rognmodningen bør innsiget følges av et begrenset prøvefiske. Erfaringene fra tidligere år tilsier at det må utøves aktiv kontroll med fisket slik at en i størst mulig grad unngår å ta fangster som ikke holder kvalitetskravene til konsumproduksjon.

Med vennlig hilsen
Fiskerinæringens Landsforening

Terje E. Martinussen
avd.direktør

Kopi: Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag
FNL-Oslo, Bergen, Ålesund
FNLs repr. i Reguleringsrådet

Vår ref.: EF

Vår dato 21. november 1998

Deres ref:

Deres dato

**NORGES
KYSTFISKERLAG**

Fiskeridirektøren

5000 Bergen

W

FISKERIDIREKTORATET	
APR/11	25. NOV 98
SAKSNR. 43 169 / 98	DOK.NR. 1
U.O. 2	

SÅ.7

*kopi PS
OM
adv. Fiska og Fangst
Fisk og
LWI
KL*

ANG. NESTE ÅRS REGULERINGER I TORSKE- OG HYSE-FISKET.

Norges Kystfiskerlag er kjent med at Reguleringsrådet på neste møte skal drøfte neste års reguleringer i torskefisket. Norges Kystfiskerlag vil i den forbindelse komme med følgende kommentarer, som vi ber om at blir distribuert til rådet medlemmer.

NORSK ARKTISK TORSK OG KYSTTORSK.

ACFM (Havforskningsrådets komite for fiskerireguleringer) har for 1999 anbefalt en kvote på 360.000 tonn norsk arktisk torsk. Det går klart fram at anbefalingen er gitt under forutsetning av uendret fiskemønster. Dvs. at det ikke gjøres endringer i minstemål, eller fordelingen mellom kyst og hav.

Det har lenge vært klart at forskerne har skrøpelig grunnlag for sine anbefalinger. De mangler både data og gode nok regnemodeller for å kunne gi sikre anbefalinger. Det er nettopp fordi usikkerheten i beregningene er så stor at forskerne må mane til forsiktighet, og komme med anbefalinger om små kvoter. Det er de forpliktet til, ikke minst gjennom de internasjonale avtaler om bærekraftig forvaltning av havets ressurser som Norge har skrevet under på.

Spørsmålet om bærekraft er imidlertid knyttet både til mengde og fiskemønster. De signaler som kommer fra forskermiljøet går entydig i retning av at de anser at uttaket av ungfisk i flere fiskerier i dag er for stort. Det vil derfor være en fordel om Havforskningsrådet i tillegg til å gi en kvoteanbefaling basert på eksisterende fiskemønster, i fremtiden også kunne gi anbefalinger om hvilke endringer i fiskemønster som kan bidra til mer bærekraftig forvaltning, og til at føre-var prinsippet blir bedre ivaretatt.

I den norsk-russiske fiskerikommisjon er kvoten for norsk arktisk torsk i 1999 fastsatt til 480.000 tonn. Det betyr et overfiske på 39% ut over forskernes anbefalinger. Samtidig er en blitt enig om en gradvis nedtrapping av fiskepresset fra nåværende faktor for momentan fiskedødelighet på 0,61 til en faktor på 0,46 i år 2001. Med et slikt fiske vil gytebestanden over flere år balansere på grensen av hva som ansees for biologisk sikkert. Det betyr samtidig

at det vil ta lang tid å bygge opp bestanden, og at en i flere år framover må regne med kvoter på omkring 400.000 tonn.

Norges Kystfiskarlag mener at en i denne situasjon må ha to viktige målsettinger for norsk reguleringspolitikk:

- En må innenfor kvoteavtalen med Russland søke å endre fiskemønsteret i retning av en mer bærekraftig beskatning, slik at bestanden raskest mulig kommer på fote igjen. Det vil i klartekst si at uttaket av småfisk må reduseres.
- En må fordele den norske kvoteandelen slik at en i størst mulig grad ivaretar målsettingen om bærekraftig utvikling, både sosialt og biologisk. Det vil i klartekst si at kystflåten må prioriteres.

Ressursforvaltning.

Slik kvotene nå er fordelt mellom Norge, Russland og 3. land, vil det i 1999 til sammen bli fisket ca 356.000 tonn torsk med trål i Barentshavet. Dette utgjør ca 74% av totalkvoten på 480.000 tonn som ble resultatet av forhandlingene med Russland, og omtrent like mye som forskerne har anbefalt i totalkvote.

Skal en få til et bedre beskatningsmønster, er det først og fremst fisket til denne trålerflåten en må konsentrere seg om. Norges Kystfiskarlag har tidligere anbefalt en økning i maskevidden i trål til 155 mm og obligatorisk bruk av rist med 80 mm spileavstand i norsk sone. Dette vil redusere fangsten av småtorsk samtidig som det vil fette beskatningen på hysebestanden. Dette mener vi er gunstig i en situasjon hvor både hyse- og torsche-bestanden er nedfisket.

Vi forutsetter at norske myndigheter vil føre et strengt regime med stengning av felt med mye ungfisk. Myndighetene har fått hjemmel i saltvannsfiskeoven til å påby sporingsutstyr på fartøyene, og de kan også sette inspektører ombord i fartøyene. Vi forutsetter at sporingsutstyr vil bli påbudt, og at både sporingsutstyr og inspektører vil bli aktivt brukt for å føre kontroll med fartøyaktiviteten i norsk sone, slik at en får en bedre kontroll med at reguleringsbestemmelsen blir fulgt.

Det fremgår av referatet fra den norsk-russiske fiskerikommisjon at ikke bare kvoten men også fiskemønsteret har vært gjenstand for debatt, og at russerne er innstilt på en strammere kontroll i sin sone.

En stadig økende del av den russiske kvoten blir imidlertid fisket av norskregistrerte fartøyer, eller av norskeide og/eller norskkontrollerte fartøyer under fremmed flagg. Slik situasjonen er i Russland, må vi vente at denne utviklingen vil fortsette. Vi vil be Fiskeridirektøren og Fiskeridepartementet iverksette tiltak overfor denne flåten, slik at samtlige norsk-kontrollerte fartøyer blir underlagt norsk lov hva angår minstemålsbestemmelser og bestemmelser om utkast etc.

En må i forskriftene for 1999 ta sikte på å få et klarere skille mellom havfiskeflåte og kystflåte, og mellom aktive og passive redskaper. På den måten kan en legge grunnlaget for et bedre reguleringsregime for lokal ressenser. Vi vil særlig fremheve to punkter:

- Vi forutsetter at myndighetene vil følge opp signalene fra Stm.nr. 51, og henvise fartøy over 28 meter til å fiske utenfor 12-milsgrensen.
- Med den teknologiske utvikling en har sett i snurrevadfisket, er det klart at dette redskapet har utviklet seg på en måte som gjør at snurrevad må reguleres som trål, og ikke som konvensjonelt redskap.

Fordeling.

Den norske torskekvoten er for 1999 fastsatt til 196.500 tonn norsk arktisk torsk og 40.000 tonn kysttorsk. (I rapporten fra ACFM gjengis tall for ilandført kvantum kysttorsk som indikerer at anslaget på 40.000 tonn er satt alt for lavt.)

Norges Kystfiskarlag er prinsipielt av den oppfatning at kystflåten som fisker med selektive og passive redskaper som garn, line og jukse bør få fiske mest mulig fritt.

Vi er videre av den oppfatning at kvoten av kysttorsk skal forbeholdes kystflåten.

Når det gjelder den norske torskekvoten vil vi for 1999 anbefale følgende fordeling:

KVOTE- FORDELING	Norsk-arktisk torsk		Kyst-torsk		Til sammen
	Prosent	Tonn	Prosent	Tonn	Tonn
		196.500 tonn		40.000 tonn	236.500 tonn
Havfiskeflåten					
Trålere	29,66%	58.287			58.287
Konv. over 28 m	8,37%	16.447			16.447
Kystflåten					
Konv. under 28 m	61,97%	121.766	100%	40.000	161.766

I tabellen er Norsk arktisk torsk fordelt etter «trålstigen», mens kysttorsk er forbeholdt kystflåten, og forutsatt fisket innenfor trålgrensen, dvs. i farvann hvor trål, snurrevad og autoline forutsettes ikke å ha adgang.

Norges Kystfiskarlag har i høringsuttalelsen til deltakerforskriftene etterlyst regjeringens bestemmelser om fritt fiske for fartøyer under 10 meter. Vi forutsetter at disse i 1999 gis anledning til fritt fiske, og at det diskriminerende skillet mellom Gr.I og Gr.II fartøyer oppheves.

Under forutsetning av at det iverksettes reguleringsbestemmelser som henviser autoline til å fiske utenfor 12-milsgrensen, og hvor snurrevad blir regulert som trål-redskap, mener Kystfiskarlaget det vil være forsvarlig å innføre innføre fritt fiske med passive og selektive redskaper også for kystflåten mellom 10 og 28 meter.

Fiske med snurrevad bør kvotereguleres med maksimalkvoter.

Det er hittil i år ca. 300 fartøyer som har tatt opp sin maksimalkvote av torsk. Flertallet av disse er å finne i størrelsesgruppen 10-15 meter.

Dersom myndighetene ønsker å videreføre årets opplegg med maksimalkvoter ber vi om at kvotestigen blir endret slik at fartøyer under 15 meter får økt sine maksimalkvoter.

Fornyelsen i kystfiskeflåten har de seinere år vært størst i størrelsesgruppen 10-15 meter. Det viser seg at dette er en fartøytype som på mange måter er optimal ut fra kystens forutsetninger: Effektiviteten er god, kapitalbehovet overkommelig og tilpasningsevnen god når ressursene svinger. Driftsmønsteret til disse båtene er ressursvennlig og biologisk bærekraftig, basert som det er på bruk av selektive og passive redskaper. Båtene leverer fangsten lokalt, de er med å sikre sysselsetting og bosetting i heimbygda samtidig som driftsmønsteret er menneskevennlig nok til å ta vare på sentrale verdier knyttet til livskvalitet og trivsel.

Det er derfor sterkt beklagelig at det nettopp er denne gruppen som gjennom de seinere års reguleringer i torsk, sei og hyse-fiske er blitt sterkest rammet. Vi forutsetter at reguleringsmyndighetene i neste års reguleringer sørger for å gi denne flåten vesentlig bedre driftsvilkår.

NORSK ARKTISK HYSE OG KYST-HYSE.

ACFM har på ny anbefalt en sterk reduksjon i kvoten av norsk arktisk hyse. Bestanden ansees for å være utenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden er dominert av en sterk årsklasse, og ventes å bli vesentlig redusert de nærmeste år. For 1999 anbefales en kvote på maksimalt 74.000 tonn.

Den norsk-russiske fiskerikommisjon har holdt seg nært opptil anbefalingene fra ACFM, og fastsatt kvoten for norsk arktisk hyse til 78.000 tonn i 1999. Mesteparten av hysa fiskes som bifangst i torsketrål. Det er kun ved norskekysten at av kystflåten drives et direktefiske etter hyse med passive redskap.

Norge kan i 1999 fiske 41.000 tonn norsk arktisk hyse. Vi antar at det som tidligere år i tillegg vil bli fastsatt en norsk kvote på 5.000 tonn kysthyse, slik at den norske hyskvoten for 1999 blir på til sammen 46.000 tonn. Det er i de seinere år gjort studier på lokale ressurser som indikerer at kvoten av kysthyse kan være undervurdert.

Det fiskes år om annet 35.-50.000 tonn hyse med passive redskaper.

Den norske kvoten av hyse var i 1997 på 109.000 tonn og i 1998 på 71.000. Det betyr at den norske kvoten på 2 år er redusert med 58%. I en slik situasjon er det rimelig å prioritere de deler av flåten som driver et direktefiske etter hyse.

Norges Kystfiskarlag forutsetter at de samme mål må legges til grunn for forvaltningen av hysbestanden som ved forvaltning av torskebestanden:

- En må innenfor kvoteavtalen med Russland søke å endre fiskemønsteret i retning av en mer bærekraftig beskatning, slik at bestanden raskest mulig kommer på fote igjen. Det vil i klartekst si at uttaket av småfisk må reduseres.
- En må fordele den norske kvoteandelen slik at en i størst mulig grad ivaretar målsettingen om bærekraftig utvikling, både sosialt og biologisk. Det vil i klartekst si at kystflåten må prioriteres.

Ressursforvaltning.

I en situasjon med flere svake årsklasser på rad, vil behovet for yngelvern være særlig stort. Mesteparten av hysa fiskes som bifangst i torsketrål. De reguleringer som foreslås for torskefiske vil derfor få stor regulerings effekt også for hyse, i og med at det kun er stor hyse som vil bli fanget opp av torsketrål med maskevidde 155 mm og sortingsrist på 80 mm.

Fordeling.

Det er kun ved norskekysten at det av kystflåten drives et direktefiske etter hyse med passive redskap. Det fiskes år om annet 35.-50.000 tonn hyse med passive redskaper. I en situasjon med sterkt reduserte kvoter bør denne flåtegruppen prioriteres.

Vi går ut fra at med økt maskevidde og skillerist på 80 mm vil trålernes fangst av hyse bli vesentlig redusert. Det bør imidlertid settes av et kvantum til bifangst for trålerflåten og til dekning av autolineflåtens fangst av hyse.

Norges Kystfiskarlag vil for 1999 anbefale følgende fordeling av norsk-arktisk hyse og kysthyse:

KVOTE- FORDELING	Norsk-arktisk hyse		Kyst-hyse		Til sammen
	Prosent	Tonn	Prosent	Tonn	Tonn
		41.000 tonn		5.000 tonn	46.000 tonn
Havfiskeflåten					
Trålere	20%	8.200			8.200
Konv. over 28 m	5%	2.050			2.050
Kystflåten					
Konv. under 28 m	75%	30.750	100%	5.000	35.750

Trålerflåten får etter Kystfiskarlagets fordelingsmodell et hysekvantum som burde kunne gi grunnlag for å sette bifangstprosenten til 20% pr. hal. (Forutsatt en trålkvote på 58.287 tonn)

Kysthysa er på samme måte som kysttorsken forbeholdt kystflåten. (Vi forutsetter som tidligere nevnt at autoline og snurrevad reguleres ut av kystsonen.)

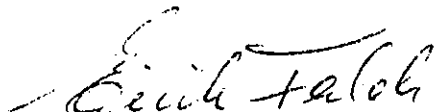
Med en slik fordeling vil kystflåten være sikret et kvantum som tilsvarer hva denne flåten fisket mens det var fritt fiske midt på 90-tallet. Dermed burde denne flåten være sikret et

rimelig driftsgrunnlag. For å sikre en rimelig fordeling, bør det settes en maksimalkvote uavhengig av størrelse på 120 tonn.

Ordningen med fritt fiske for fartøyer under 10 meter bør gjøres gjeldende også i hysefiske.

Med vennlig hilsen

På vegne av Norges Kystfiskarlag

Eirik Falch
Saksbehandler

Kopi: Fiskeridepartementet.

SÁMEDIGGI
SÁMEDIGGE
SAEMIEDIGKIE
SAMETINGET

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5002 BERGEN

Áššemeannudeadji / Saksbehandler: Din „uj. / Deres ref.: Min „uj. / Vår ref.: Bearvi / Dato:
Inge Arne Eriksen 93 / 1687 - 41 01/12/98

SAMETINGETS FORSLAG TIL REGULERINGER I FISKE FOR 1999

Sametinget er et folkevalgt organ som skal ivareta samiske interesser, både når det gjelder kultur, næring og bosetning.

Regjeringen har i St.meld. nr. 41 (1996-97) *Om norsk samepolitikk*, uttalt at:

Regjeringen ønsker å videreføre sitt samarbeide med samiske interesser i bl.a. Reguleringsrådet.

Videre sier Regjeringen i St.meld. nr 51 (1996-97) *Perspektiver på utvikling av norsk fiskerinæring* at:

Myndighetene ønsker at rammebetingelsene for fiske skal gi grunnlag for livskraftige lokalsamfunn, slik at nødvendig bosetting og næringsutvikling i samiske bosettingsområder blir sikret.

Regjeringen ønsker å gjennomføre dette samarbeidet med samiske interesser for å sikre og videreutvikle det materielle grunnlaget for samisk språk, kultur og samfunnsliv.

Sametinget forstår ut fra disse utsagnene at den norske stat - ved Storting og Regjering – vil gi det samiske folk muligheter til å videreføre språk, kultur og samfunnsliv, gjennom en lokaltilpasset høsting av biologiske fornybare ressurser. Disse målsetningene er også i tråd med hva Sametinget har gått inn for i sak 13/98 *Innstilling fra Samisk fiskeriutvalg – Høring* og 30/98 *Handlingsplan for samiske kyst- og fjordområder*, nemlig at nærhets- og avhengighetsprinsippet må legges til grunn ved fremtidig forvaltning og fangst av maritime ressurser. I dette ligger at de som bor nærmest og er mest avhengig av ressursene skal få tildelt en større andel enn de som bor langt unna, og kanskje også har andre muligheter til inntekt.

Sametinget vil vektlegge disse føringene ved fremtidig behandling av spørsmål som har med fordeling og forvaltning av biologiske fornybare ressurser. Dette gjelder også Sametingets arbeid i Reguleringsrådet.

Ved forvaltningen av bl.a. torsk-, hyse-, sei-, og lodderessursene ønsker Sametinget i fremtiden en samhandlingsmodell mellom Fiskeridepartementet og Sametinget i spørsmålet angående regulering av fiskeressursene på en måte som styrker det materielle grunnlaget for samiske kultur. Dette innebærer at den nordnorske landsdelen må få større tilgang til ressursene ettersom store deler av den samiske befolkning bor i denne landsdelen.

Norsk arktisk torsk har sin hovedgyteplass i Lofoten med oppvekst i Barentshavet, og næringsvandring inn til kysten av Finnmark. Næringsvandringen kommer av at torsken følger etter lodda som kommer inn til kysten for å gyte i februar og mars. På folkemunne kalles gjerne denne fisken for loddetorsk. Loddetorsk er ungfisk av norsk arktisk torsk som ikke er kjønnsmoden.

Bestanden av norsk kysttorsk lever og oppholder seg innenfor 12 n. mil fra Stadt (62° N) i sør til grensa mot Russland i nord. Norsk kysttorsk gyter inne i fjordene langs kysten og har sine oppvekstområder og næringsvandring i fjordene og i de kystnære farvann.

I tillegg til forskjell i livsmønster mellom norsk arktisk torsk (som er den største) og norsk kysttorsk er det også biologiske forskjeller som genetikk, alder ved gyting, individvekst (lengde og vekt ved alder) og bestandsutvikling. Det kan i denne sammenheng bemerkes at fiskerne i mange hundre år har sett forskjell og skilt mellom norsk arktisk torsk og norsk kysttorsk. Torskefangstene i Finnmark i perioden januar – mars, dvs. før lodda kommer, derfor foregår fiske i hovedsak på norsk kysttorsk, mens vårtorskefiske i Finnmark i hovedsak foregår på ungfisk av norsk arktisk torsk med en liten andel norsk kysttorsk.

Reguleringer og forvaltning

Dagens forvaltningsregime tar ikke hensyn til dagens viten om torskeressursene når det gjelder fordeling forvaltning av torskekvotene. Hvert år etter 1976 er det avsatt egne kvoter for både norsk arktisk torsk og norsk kysttorsk. Når det gjelder forvaltning og fangst av disse kvotene gjøres det ikke forskjell, slik at selv de største havgående fartøy får anledning å fiske på begge bestandene. Det er i den senere tid hevdet at det til tross for at norsk arktisk torsk er den største bestanden er det norsk kysttorsk som har størst betydning for bosettingen i kyst- og fjordområdene i Nord-Norge ettersom denne bestanden oppholder seg i området hele året.

Sametinget har innenfor sitt virkeområde både fjord og kystområder, hvor fiske er en viktig nærings og kulturbærer. Ut fra dette har Sametinget sett viktigheten av å få til en forvaltning og fordeling av de biologiske maritime ressursene som gjør det mulig for det samiske folk å videreføre bosetning, språk og kultur. Sametinget ønsker at det innføres en egen forvaltning av bl.a. norsk kysttorsk. Denne forvaltningen må ta utgangspunkt i en bærekraftig utvikling av ressursene, hvor man tar høyde for veksten i bestanden ved fastsettelse av den mengden fisk som skal fiskes (TAC / uttaket / kvoten). For å ivareta samiske interesser betrakter Sametinget område innenfor 12. n. mil for å være kystnære farvann som må forvaltes ut fra kyst- og fjordfiskeres interesser.

Sametinget kjenner til at båtene i kyst- og fjordflåten stadig har blitt større og av den grunn trenger mer plass å fiske på. Ved flytting av trålerflåte, konvensjonell flåte over 28 meter og alle autoline- og snurrevadfartøy over 70 fot utenfor 12 n. mil. vil det bli »ledig» hav for den store og mellomstore fjord- og kystflåten å fiske på.

Sametinget er videre kjent med at det i området mellom 4 og 12 n. mil til stadighet er brukskollisjon mellom trålere og båter som fisker med konvensjonelle redskaper. Ved å stoppe fiske for trålerne innenfor 12. n. mil blir disse brukskollisjonene fjernet og utgifter som tidligere har gått til dekning av brukstap og bruksvakthold kan nyttes til andre formål. Dagens fiske i området 4 - 12 n. mil med hyppige brukskollisjoner fører til at det oppstår en skjult beskatningen av fisk (spøkelsesfiske) som følge av at redskaper, eller rester av redskaper, blir stående i sjøen å fortsatt fange fiske. Spøkelsesfiske er en type beskatning av fiskeressursene som forskerne vet lite om og det er vanskelig å måle ettersom fiske foregår hele tiden. Sametinget ser det som viktig at dette spøkelsesfiske opphører eller at man prøver å begrense det så mye som mulig, noe flytting av trålfiske utenfor 12. n. mil vil medvirke til.

REGULERINGER AV FISKE NORD FOR 62⁰ N.

Reguleringsforslagene bygger på at fisketrykket på norsk kysttorsk skal reduseres, samt at nærhets- og avhengighetsprinsippet skal ivaretas ovenfor de som bor i samiske kyst- og fjordområder. På bakgrunn av dette foreslår Sametinget følgende hovedreguleringer for fiske etter torsk nord for 62⁰ N i 1999:

Tabell 1 Generelle reguleringer for fiske nord for 62⁰ N.

REDSKAPER	FØTYØYSTØRRELSE	FISKEOMRÅDE
Trål		Utenfor 12. n. mil
Andre redskaper	Fartøy over 28 meter	Utenfor 12. n. mil
Autoline	Fartøy over 70 fot	Fiske kun utenfor 12 n. mil
	Fartøy 55 – 70 fot	Fiske kun utenfor 4 n.mil
Snurrevad	Fartøy over 70 fot	Fiske kun utenfor 12 n. mil
	Fartøy 55 – 70 fot	Fiske kun utenfor 4 n.mil

De generelle reguleringene er bl.a. basert på å løse problemer som i de siste årene har oppstått ved at store autoline- og snurrevadbåtene fisker opp fisken som danner grunnlaget for bosettingen i fjordområdene.

Sametinget har ved gjentatte anledninger påpekt loddas viktighet i økosystemet. Etter Sametingets mening er det viktig å gjøre en politisk avveining der størrelsen på årsklasser, total- og gytebestanden relateres til andre fiskbestander (torsk, hyse, o.l.) som er avhengig av lodde til føde / mat. Sametinget vil i denne sammenheng minne om «kannibalismen» som oppstod blant andre fiskebestander i slutten av åtti årene, og først på nittitallet, som en direkte følge av at loddebestanden ble nedfisket til et historisk lav nivå i 1986 og 1991.

Det må ikke settes i gang et tradisjonelt loddefiske, hvor lodda fanges langt til havs og føres ut av området. I tilfelle det blir snakk om et loddefiske i 1999 må både total- og gytebestanden være på et biologisk og økologisk forsvarlig høyt nivå, og det må ikke under noen omstendigheter være fare for at andre fiskearter blir utsatt for matmangel.

Når det gjelder loddefiske mener Sametinget at man i mye større grad - enn hva som er tilfelle i dag - må legge *føre var prinsippet* til grunn ved forvaltning av loddebestanden.

REGULERING AV TORSK NORD FOR 62° N.

Norsk arktisk torsk

Sametingets syn er at beskatning av fornybare biologiske ressurser må skje på en slik måte at man oppnår en langsiktig og bærekraftig ressursutnyttelse, som tar utgangspunkt i anbefalte kvoter.

Det Internasjonale Havforskningsråds komite (ACFM) har gitt en anbefalt kvote på 360 tusen tonn med bakgrunn i forskjellige forutsetninger. En av disse er at hvis kvoten på 360 tusen tonn ikke overstiges vil gytebestanden stige. Etter at den norsk-russiske fiskerikommisjonen fastsatte kvoten til 480 tusen tonn (økning på 39 % i forhold til anbefalingene), trekker Sametinget den slutning at gytebestanden for norsk arktisk torsk fortsatt vil bli redusert ettersom fisketrykket holdes på et høyere nivå ($F = 0,61$) enn forskerne anbefaler ($F = 0,46$).

Norsk kysttorsk

Sametinget er orientert om at norske myndigheter er i ferd med å gjennomføre et stort forskningsprogram når det gjelder bestandsberegning av norsk kysttorsk. I følge rapporten fra ACMF er det ut fra et historisk fangstkvantum gode grunner for å anta at totalbestanden av norsk kysttorsk er større enn hva som ligger til grunn for anbefalt kvote på 40 tusen tonn. Sametinget ser på dette som gode nyheter med tanke på framtiden.

Tabell 2 Kvotefordeling i 1999 (fordeling av norsk arktisk torsk etter »trålstigen»)

FORDELING	NORSK ARKTISK TORSK		NORSK KYSTTORSK		TIL SAMMEN	
Kote	196.500 tonn		40.000 tonn		236.500 tonn	
Havfiskeflåten:	- Tonn - Prosent	- Tonn - Prosent	- Tonn - Prosent	- Tonn - Prosent	- Tonn - Prosent	
Trål	58.287 t. (29,66 %)				58.287 t. (29,66 %)	
Konvensjonelle over 28 m.	16.447 t. (8,37 %)				16.447 t. (8,37 %)	
Til sammen (tonn) (prosent)	74.734 t (38,03%)				74.734 t (38,03%)	
Kystflåten:	Gruppe I	Gruppe II	Gruppe I	Gruppe II	Gr. I	Gr. II.
Båter o/10,67 m	79.060 t. (40,23 %)	18.265 t. (9,3 %)	8.000 t. (20 %)	4.000 t. (10 %)	87.060 t. (36,81%)	22.265 t. (9,41%)
Båter u/10,67 m	14.612 t. (7,44 %)	9.741 t. (4,96%)	20.000 t. (50 %)	8.000 t. (20 %)	34.614 t. (14,64%)	17.741 t. (7,5%)
Til sammen (tonn) (prosent)	93.672 (47,67%)	28.006 (14,25%)	28.000 t. (70 %)	12.000 t. (30 %)		

Ved å sette av et kvantum på 40.000 tonn kan fartøy under 10,67 meter (35 fot) fiske fritt, og tjene som kompensasjon for den store reduksjonen i kvoterettighetene som denne flåtegruppen

har vært utsatt for i perioden 1991-97 (jfr. St.meld. nr. 51 (1996-97) *Perspektiver på utvikling av norsk fiskerinæring*). I tillegg til denne kvoten kommer estimert innblandingsprosent av norsk arktisk torsk innenfor hvert enkelt statistisk område.

REGULERING AV NORSK ARKTISK HYSE OG KYSTHYSE NORD FOR 62⁰N.

Sametinget anser fiske etter hyse som et viktig bidrag til å opprettholde inntektsgrunnlaget for fiskerne som fisker med konvensjonelle redskaper i kyst- og fjordområdene i Nord-Norge.

I følge ACMF er gytebestanden for hyse for tiden dominert av sterke årsklasser, men vil i årene som kommer bli redusert. Bestanden ansees å være utenfor sikre biologiske rammer, men til tross for dette blir det anbefalt en kvote nord for 62⁰ N. på 74.000 tonn hyse.

Den norske andelen er satt til 41.000 tonn. Ut fra tidligere erfaringer er det grunn til å tro at det i tillegg til dette kvantumet blir avsatt en kvote på norsk kysthyse på 5.000 tonn, slik at den totale kvoten på hyse i 1999 blir 46.000 tonn. Kvoten for hyse er blitt redusert med 58 % i de siste to årene, fra 109.000 tonn i 1997 til 41.000 tonn for 1999. Ut fra denne utviklingen i total- og gytebestanden, er det spesiell viktig å vie utviklingen i hysebestanden spesiell oppmerksomhet i årene som kommer.

Sametinget foreslår at følgende blir lagt til grunn ved regulering av fiske etter hyse nord for 62⁰ N. i 1999:

- i) Maskevidden i trål utvides til 155 mm
- ii) Kyst- og fjordflåten må prioriteres ved fordeling av hysekvoten
- iii) Det må avsettes et kvantum hyse som kyst- og fjordflåten kan nytte som bifangst (innblanding) innenfor sitt statistikkområde (03, 04, 00, 05, 06 eller).

Sametinget anser punkt iii) for å være svært viktig for den mindre kyst- og fjordflåten ettersom denne flåten driver et utstrakt hjemmefiske som er helt nødvendig for bosetningen på de mindre plassene i distriktene.

REGULERING AV SEI NORD FOR 62⁰ N.

Sametinget anser også fiske etter sei som et viktig bidrag til å opprettholde inntektsgrunnlaget og aktiviteten i kyst- og fjordområdene i Nord-Norge.

Sametinget vil i denne sammenheng gjøre oppmerksom på at seifiske er en viktig ressurs når det gjelder å trygge bosettingen i samiske kyst- og fjordområder, ettersom seien årlig er tilstede i større eller mindre grad.

Særdeles viktig er det at muligheten for fiske etter sei holdes åpen for den mindre kyst- og fjordflåten i det området hvor fartøyet er registrert ettersom dette bidrar til å styrke hjemmefiske. Sametinget ble i år gjort oppmerksom på den vanskelige situasjonen som oppstod i årets regulering av sei, dette må unngås i 1999.

Sametinget ber derfor Reguleringsrådet avsette seikvote for den mindre kyst- og fjordflåte, slik at disse fartøyene får fiske fritt innenfor det statistikkområde hvor fartøyet er registrert (vedlegg 2).

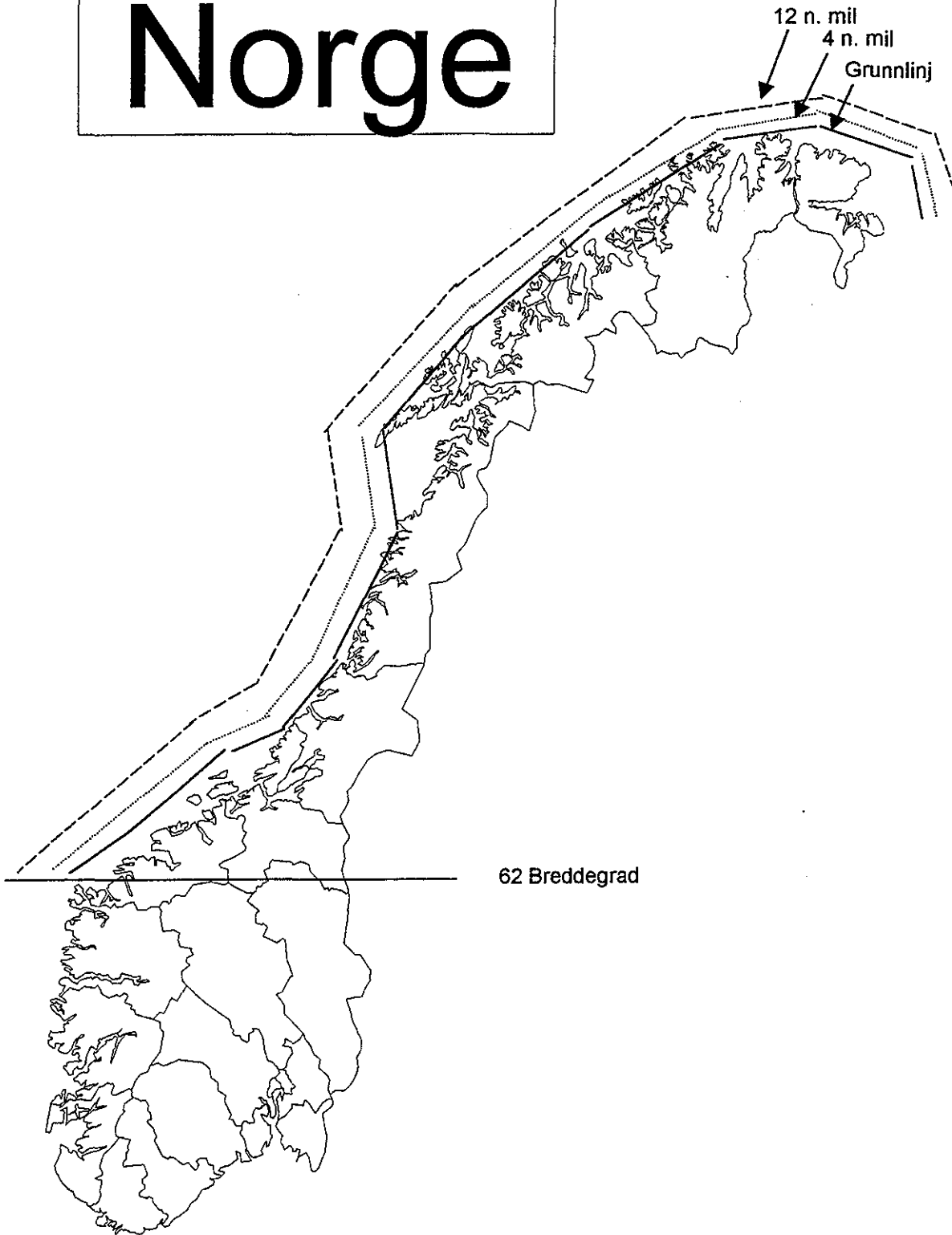
REGULERING AV LODDE I BARENTSHAVET.

På bakgrunn av loddas viktige funksjon i økosystemet og dagens lave nivå i total- og gytebestanden, går Sametinget imot at det settes i gang fiske på loddebestanden i Barentshavet. I tillegg er loddas bestandsberegninger for lite dokumentert, både som enkeltbestand og i en økologisk sammenheng.

Ved et eventuelt fremtidig loddefiske må bestanden sikres mot overbeskatning, og fangst tillates kun til konsum. All utkastlodde må leveres for produksjon ved landanlegg. Det må i større grad en tidligere gis løyve for fiskere som fører opp villfisk, til å fangste lodde til før.

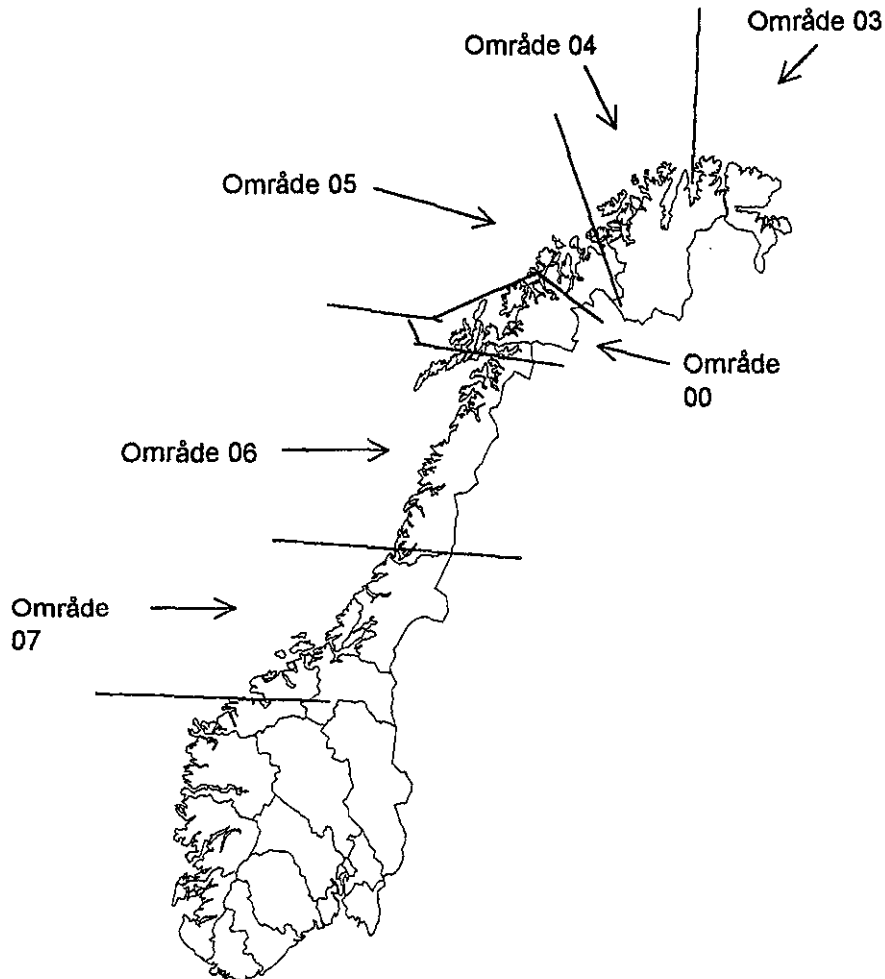
Vedlegg 1

Norge

Vedlegg 2

Norge

Her fremkommer Fiskeridirektoratets inndeling i hovedområder nord for 62 br.gr. Hvert hovedområde er igjenn inndelt i mindre områder.

SAK 9/98

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1999.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor der fremkommer:

1. FISKET I 1998.

Fra og med 1992 har bare et avgrenset norsk kystfiske med konvensjonelle redskap vært tillatt som et direkte fiske. Trålere og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap uten deltakelsesrett i det direkte fisket og samtlige fartøy når det direkte fisket har vært stengt, har hatt adgang til en maksimalt tillatt innblanding på 5% blåkveite i de enkelte fangster og av landet fangst.

1.1. Reguleringen av det direkte fiske for kystfartøy og utviklingen i dette fisket i 1998.

I årene 1992-96 var det fastsatt en kvote for det direkte kystfisket. For 1997 ble reguleringene av det direkte kystfisket etter blåkveite endret i forhold til 1996 ved blant annet at maksimalkvotene ble kraftig redusert. En annen endring var at en ikke fastsatte noen gruppekvote for dette fiskeriet (kvoten hadde tidligere ligget på 2.500 tonn). Istedenfor avgrenset en perioden det var tillatt å fiske blåkveite til fire uker. Samtidig gikk en vekk fra ordningen med påmelding til fisket som en hadde i 1996. Maksimalkvoten i 1997 ble differensiert på fartøylengder.

Reguleringen i 1998 bestod av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde og som fisker med konvensjonelle redskap, har kunnet delta i det direkte kystfisket etter blåkveite med konvensjonelle redskap.
- forbud mot et direkte fiske i perioden før 1. juni og etter 28. juni (åpent i 4 uker).
- forbud mot direkte fiske nord for 71°30' N.
- maksimalkvote på 15 tonn.

1.2. Det direkte blåkveitefisket i 1998.

I alt ble det fisket 3.256 tonn i det direkte fisket etter blåkveite i de fire ukene fisket var åpent i 1998. Tilsvarende tall for 1997 var 2.427 tonn. Totalt deltok 290 fartøy under 28 meter i årets blåkveitefiske. Til sammenligning deltok 278 fartøy i det direkte fisket etter blåkveite i 1997 og 267 i 1996, jfr. Tabell 1.

Tabell 1. Deltakelse av konvensjonelle fartøy under 28 meter i de månedene direktefisket var åpent. (Mai - juli for 1995, juni - juli for 1996, juni for 1997 og 1998). Fangsttallene inkluderer bifangst i de periodene det direkte fisket var åpent. Foreløpige tall.

Fangst (tonn)	Antall fartøy				Totalfangst (tonn)				Snittfangst (tonn)			
	1995	1996	1997	1998	1995	1996	1997	1998	1995	1996	1997	1998
0 - 4,9	149	45	54	50	88	63	94	108	0,6	1,4	1,7	2,2
5 - 9,9	19	37	99	41	137	262	871	306	7,2	7,1	8,8	7,5
10 - 24,9	44	101	124	199	773	1.900	1.462	2.842	17,6	18,8	11,8	14,3
25 - 49,9	85	84	0	0	3.071	2.507	0	0	36,1	29,8	0	0
Sum	297	267	278	290	4.068	4.731	2.427	3.256	13,7	17,7	8,8	11,2

Tabell 1 viser fangst av konvensjonelle fartøy under 28 meter i den tiden direktefisket var åpent fordelt etter fangstens størrelse for årene 1995, 1996, 1997 og 1998. Tabellen gir et relativt presist bilde av hvordan fisket har utviklet seg de fire siste årene.

Det at maksimalkvotene var lave, kombinert med at fiskerne kunne planlegge fisket innenfor de fire ukene uten fare for stopp i fisket, førte til at mange fikk utnyttet sine kvoter i 1998. 52 % av alle fartøyene som deltok utnyttet sine maksimalkvoter fullt ut.

Dersom den tidligere kvoten på 2.500 tonn legges til grunn, utgjorde maksimalkvoten på 15 tonn og den faktisk deltakelse på 290 fartøy en overregulering på 74 %.

Tabell 2 viser antall deltakende fartøy, hvor mange fartøy som har tatt sine maksimalkvoter, totalfangst og kvoteutnyttelsen, alt fordelt på ulike lengdegrupper.

Tabell 2. Deltakelse og kvoteutnyttelse i direktefisket etter blåkveite 1996, 1997 og 1998 foreløpige tall.

Fartøygruppe	Antall deltakere			Tatt makskvoten			Totalfangst			Kvoteutnyttelse		
	1996	1997	1998	1996	1997	1998	1996	1997	1998	1996	1997	1998
Under 15 meter	132	144	183	22	89	87	1.629	1.143	1.929	49%	79 %	70%
15 - 19,9 meter	101	95	91	42	67	54	2.235	959	1.132	74%	84 %	83%
Over 20 meter	34	28	16	14	13	10	866	325	195	77%	77 %	81%
Sum	267	277	290	78	169	151	4.730	2.427	3.256	63%	81 %	75%

1.3. Bifangst av blåkveite i fisket etter andre fiskeslag.

Bifangsten av blåkveite utgjør 4.317 tonn av totalt sluttseddelført blåkveitekvantum på 7.573 tonn pr. 24. november 1998. Som det fremgår av Tabell 3, utgjør bifangst av blåkveite i trålfisket 2.972 tonn inkludert et kvantum på 627 tonn til forskning. Konvensjonelle fartøy uten rett til deltakelse i det direkte fisket har fisket 1040 tonn blåkveite som bifangst. Fartøy under 28 meter har utover det direkte fisket også tatt 305 tonn som bifangst. Av totalfangsten utgjør forskningsfangsten 759 tonn, fordelt med 627 tonn på trål og 132 tonn på konvensjonelle redskaper.

Tabell 3. Oppfisket kvantum av blåkveite fordelt på fartøygrupper. Kilde: Fiskeridirektoratets sluttseddelregister. Sluttsedler pr. 24.11.1998.

Fartøygruppe	Fangst (tonn)	Herav forskningsfangst
Konvensjonelle	4.587	132
Herav:		
-under 28 m direktefiske	3.256 (juni)	
-under 28 m bifangst	305	
-over 28 m bifangst	1040	
Trål	2.986	627
Totalt	7.573	759

Bifangstkvantumet vil øke når alle fangster er blitt levert og sluttseddelført. I 1996 og 1997 ble det landet omlag 1.200 tonn blåkveite i november-desember.

Ved fiske etter andre fiskeslag har det vært tillatt med inntil 5 % bifangst av blåkkeite i de enkelte fangster og av landet fangst.

2. BESTANDSSITUASJONEN I 1999.

ACFM regner fortsatt gytebestanden for å være utenfor sikre biologiske grenser og totalbestanden er på et historisk lavt nivå. Gytebestanden på 35.000 tonn er blant de laveste som er registrert, og langt under det som tidligere var antatt å være det biologisk sikre nivået (MBAL) på 65.000 tonn. Selv om en har indikasjoner på at 1995 årsklassen er betraktelig større enn tidligere årsklasser, vil ikke denne årsklassen komme inn i gytebestanden før i år 2001. Den biologiske situasjonen er derfor utrygg. ACFM tilrår derfor at det ikke fiskes blåkkeite i et direkte fiske i 1999. For utfyllende informasjon om den biologiske situasjonen viser en til den vedlagte anbefalingen fra ACFM.

3. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 1999.

I punkt 8.1 i protokollen fra Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon sitt møte november 1998 heter det:

"Den norske part opplyste at det, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 1999 fortsatt vil bli forbud mot direkte fiske etter blåkkeite. Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort.

Den russiske part opplyste at den i 1999 fortsatt vil forby et direkte fiske etter blåkkeite for russiske fartøy.

På bakgrunn av positive opplysninger om økt rekruttering til bestanden, og for å legge bedre til rette for den praktiske gjennomføring av fiske etter andre fiskeslag der blåkkeite tas som bifangst, opplyste den norske part at en ville vurdere å øke gjeldende innblandingsprosent for blåkkeite i hvert enkelt fangst i andre fiskerier."

Avtalen gir som i de fire siste årene, adgang til et avgrenset norsk kystfiske. Fortsatt vil altså alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt. I tillegg er bifangsten av blåkveite begrenset til 5 % i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst. Bifangstbestemmelsen er nedfelt i vedlegg 7 punkt 4 i protokollen fra Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon. Det er imidlertid gitt en åpning i avtaleteksten for at en kan vurdere å justere opp bifangstprosenten.

4. REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET I 1999.

Basert på erfaringene en fikk fra gjennomføringen av direktefiske i 1998 og 1997 etter blåkveite vil Fiskeridirektøren foreslå å videreføre hovedtrekkene i 1998-reguleringen:

- Fiskeridirektøren foreslår at direktefisket etter blåkveite i 1999 består av følgende elementer: bare fartøy under 28 meter største lengde og som fisker med konvensjonelle redskap kan delta.
- fisket er åpent i 4 uker.
- fartøy kan fiske inntil 15 tonn.

4.1. Åpningsdato

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte fisket etter blåkveite blir åpnet mandag 31. mai 1999. I perioden før gjelder bifangstbestemmelsen i kvoteavtalen for alle fartøy, og bifangstbestemmelsen gjelder også etter at det direkte kystfisket er stoppet søndag 27. juni 1999.

4.2. Områdeavgrensing.

I 1993-1998 har alt direkte fiske nord for 71°30' N vært forbudt. Denne nordlige grensen ble innført i 1992, fordi det direkte fisket skal være et begrenset kystfiske og dermed skal foregå i relativt kystnære farvann.

Fiskeridirektøren foreslår å opprettholde forbudet om å drive et direkte blåkveitefiske nord for 71°30' N.

4.3. Bifangst.

I 1996 gjenninnførte man en bifangstregel som kun tillater en bifangst av blåkveite i fisket etter andre fiskeslag på 5 % i vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

Avtalen med Russland åpner for at bifangstprosenten kan justeres noe opp for 1999. Basert på innblandingsproblemer i andre fiskerier vil Fiskeridirektøren foreslå at bifangstprosenten økes for 1999.

Når det direkte fisket ikke er åpent, samt for fartøy uten deltakelsesadgang i direktefisket, foreslår Fiskeridirektøren at gjeldende bifangstregel på 5% i forhold til hver enkelt fangst og ved landing justeres opp til 10% for 1999.

4.4. Andre reguleringsregler.

Fiskeridirektøren foreslår som i 1998 at fartøy som skal delta i det direkte kystfisket må stå i merkeregisteret og at eier/hovedsmann må være registrert på blad B i fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det skal være forbud mot å delta med leie fartøy.

Gullestad viste til at bestandssituasjonen fortsatt var vanskelig for blåkveite og ga deretter ordet til havforskerne for orientering.

Nedreaas sa at bestanden fortsatt var utenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden var anslått til 40 000 tonn, mens den burde være 65 000 tonn. Fiskedødeligheten var over 0,3. Dette var for høyt i forhold til en målsetting om å gjenoppbygge bestanden. Han sa videre at årgangene mellom 1989 og 1992 viste seg sterkere enn først antatt etter som de ble eldre. Han sa at 1995-årsklassen virket lovende. Han presiserte at når det gjaldt den eldre del av bestanden nemlig individer eldre enn 10 år, var denne bare ca. 1/3 av nivået i perioden 1976 - 1986.

Wold spurte om årsaken til endret til bestandsanslag kunne ligge i temperaturforandringer når toktene gikk i de samme områdene.

Nedreaas viste til at når det gjaldt vårtoktet var det skipperen som bestemte dybden. Havforskerne satte krav til de statistiske områdene langs kanten. Når det gjaldt toktet mellom 60° N og 68°N tok man for seg hele kanten og alle dybder. Dette burde fange opp temperaturbetingede variasjoner.

Han viste deretter til saksdokumentene og forslaget om økt bifangst. Han sa at dette kunne medføre et uttak på opp i mot 15 000 tonn. Han fremhevet at dette var mye i forhold til en 0-anbefaling. Dette selv om en i dag så litt mer optimistisk på bestandstørrelsen enn de foregående år.

Martinussen spurte om det var økningen i bifangst som ville utgjøre 15 000 tonn.

Nedreaas svarte at dette var et total anslag inkludert utlendingenes fiske.

Remøy syntes tallene virket høye. Han spurte hvem som fisket blåkveite utenom norske fiskere.

Gullestad svarte at hele den internasjonale flåten hadde bifangst av blåkveite. I tillegg var det stor interesse for å drive forskning på blåkveite i vernesonen. Han presiserte imidlertid at av et totalt fiske på vel 10 000 tonn representerte norsk fiskeri i størrelsesorden 7 500 tonn.

Han viste deretter til saksdokumentene og refererte forslaget til et direkte kystfiske og ba om synspunkt. Han viste til at fisket i fjor hadde foregått på differensierte maksimalkvoter, mens en inneværende år hadde valgt en generell makskvote på høyeste nivå. Dette hadde medført at kvantum i kystfiske hadde økt fra 2 500 tonn i 1997 til 3 200 tonn i 1998. Han viste til at Fiskeridirektørens forslag innebar en videreføring av årets regulering.

Degre mente på bakgrunn av forskernes råd at det ikke burde åpnes for et direkte fiske.

Wold sa at det var påregnelig med en betydelig økning i tilgjengeligheten for kystflåten. Han foreslo at det direkte fisket ble holdt åpent i perioden 24. mai - 4. juli. Fisket burde reguleres med maksimalkvoter på h.h.v. 20,25 og 30 tonn etter fartøyets størrelse. Det burde åpnes for 10% bifangst også for de fartøy som hadde fisket opp maksimalkvoten.

Gullestad sa at det var regnet på forslaget som innebar både en vesentlig økning av kvoter og fisketid. Han sa at det var forventet en fordobling av kvantum i forhold til inneværende år og dette var ikke akseptabelt. Han sa at hvis begrunnelsen og problemet var at det fra Fiskeridirektøren var foreslått en lemping av bifangstregelen, kunne han trekke tilbake dette forslaget. Han så imidlertid ikke en nødvendig sammenheng mellom det å avhjelpe et bifangstproblem for en gruppe, og økning direktefisket for en annen. Han presiserte at det ikke var hensikten å åpne for et oppfyllingsfiske.

Wold sa at det økte kvantumet for kystfiske inneværende år skyldtes økt tilgjengelighet. Han var imidlertid innstilt på å redusere tiden for det direkte fisket til 4 uker, men stod fast på forslaget til stige.

Gullestad var ikke villig til å inngå et kompromiss på dette, men oppfattet at det var ønsket å foreta en avstemning. Han spurte hvor reelt bifangstproblemet var.

Lerbukt sa at med dårlige fangst-rater av torsk og uten kontroll på hvor torsken opptrådte, var det nok mulig å unngå blåkveite, men i så tilfelle var det ikke mulig å utnytte kvotene av andre arter.

Wold sa at hvis kystflåten skulle ha mulighet til å fiske blåkveite måtte dette skje ved et direkte fiske.

Remøy viste til at trålerne var nødt til å gjennomføre fisket med 3 arter h.h.v. blåkveite, uer og sei som bifangst. Han viste til at dette til tider var et stort problem, men at fiskerne hadde stor evne til å tilpasse seg. Han støttet Wolds forslag.

Gullestad viste til at når det gjaldt forslaget om økt bifangst var dette også hensiktsmessig i forhold til å unngå dumping.

Nedreaas sa at en ikke kunne bruke russernes fiske i størrelsesorden 100 000 tonn tidlig på 70-tallet som sammenligning. Bestandsituasjonen var nå slik at bestanden måtte gjenoppbygges for å oppnå langtidsutbytte. Han sa at problemer med dumping og andre reguleringsmessige problem ikke kunne påvirke havforskernes anbefaling. Han sa at innblanding av blåkveite var størst som problem i forbindelse med hysefiske om vinteren.

Remøy hevdet at blåkveite på inntil 30-40% var et stort problem også ved Bjørnøya om sommeren.

Gullestad refererte deretter de to forslagene til et begrenset kystfiske og foretok avstemning.

6 representanter (Gullestad, Nystad, Kaldhol, Dahl, Krüger og Domstein) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

5 representanter (Wold, Olsen, Mikkelsen, Lerbukt og Remøy) gikk inn for Wolds forslag.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet om de øvrige element med hensyn til åpningstidspunkt, varighet og områdeavgrensning.

Han kunne også konstatere at det var enighet om å sette bifangsten til 10%.

Det var også enighet om krav til merkeregistrering, manntallsføring og at ingen kunne levere mer enn 1 kvote, samt forbudet mot å delta med leid fartøy.

3.1.6 Greenland halibut in Sub-areas I and II

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. The stock has declined more or less steadily since 1970, and recent SSBs are among the lowest observed. For the older part of the spawning stock (age 10+) which constitutes the major part of the female spawners, the present estimate is only 13% of the ones during the 1970–75 period and 34% of estimates during the 1976–86 period. The 1995 year class may be stronger than previous ones in the 1990s.

Management objectives: No explicit management objectives have been established for this stock. However, for any management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Advice on management: ICES reiterates for 1999 its recommendation from recent years that no fishing on Greenland halibut should take place.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
No limit or precautionary reference points for the fishing mortality or the biomass are proposed. SSB has decreased fourfold, to approximately 35 000 t, while recruitment has shown low annual variation over the period, but signs of a slowly decreasing trend. An MBAL of 65 000 t was considered the value at which the probability of poor recruitment increased. Further review has not supported MBAL as a B_{lim} . SSB showed periods of stability and decline over a range of F (0.18–0.42), but recently may be increasing slightly with F in the same range. Hence present data are inadequate to determine F reference points.	

Relevant factors to be considered in management:

Protection of juvenile Greenland halibut has been improved by area closure and the use of sorting grids in the shrimp trawl fishery. Continued protection should enhance the survival of the promising 1995 year class.

However, the landings decreased in the 1970s. The fishery has been regulated since 1992 by allowing a directed fishery only by small coastal long line and gill net vessels. By-catches in the trawl fisheries for other species have been limited by allowable by-catch per haul and at any time on board.

Elaboration and special comment: Following the introduction of trawlers in the fishery in the late 1960s, the landings increased to about 90 000 t in the early 1970s.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1998 (ICES CM 1999/ACFM:3).

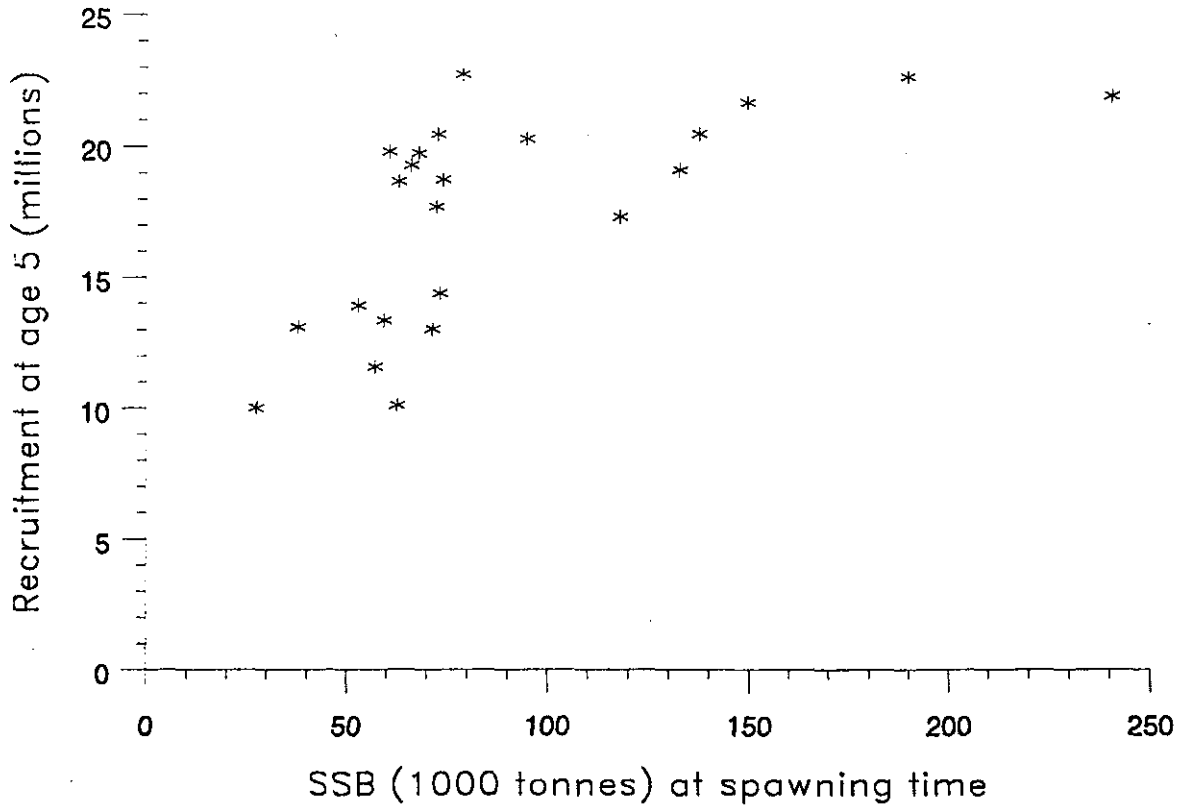
Catch data (Tables 3.1.6.1–6):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	Precautionary TAC	-	-	19	19
1988	No decrease in SSB	19	-	20	20
1989	$F = F(87)$; TAC	21	-	20	20
1990	$F = F(89)$; TAC	15	-	23	23
1991	F at F_{med} ; TAC; improved expl. pattern	9	-	33	33
1992	Rebuild SSB(1991)	6	7 ¹	9	9
1993	TAC	7	7 ¹	12	12
1994	$F < 0.1$	< 12	11 ¹	9	9
1995	No fishing	0	2.5 ²	11	11
1996	No fishing	0	2.5 ²	14	14
1997	No fishing	0	2.5 ²	9	9
1998	No fishing	0	2.5 ²		
1999	No fishing	0			

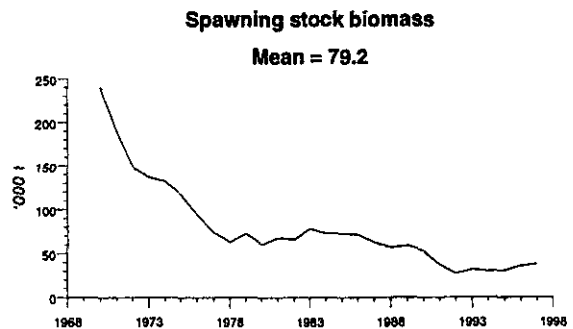
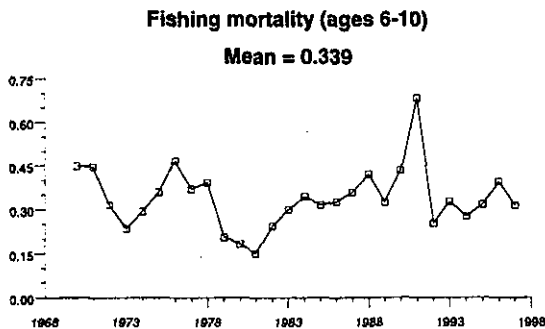
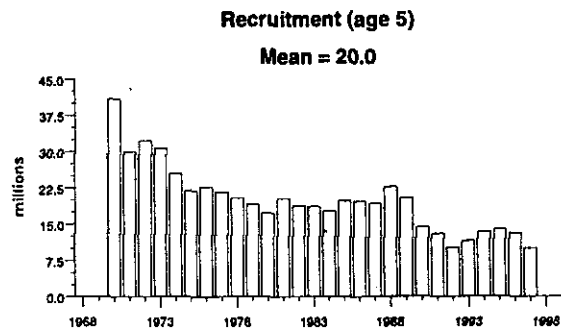
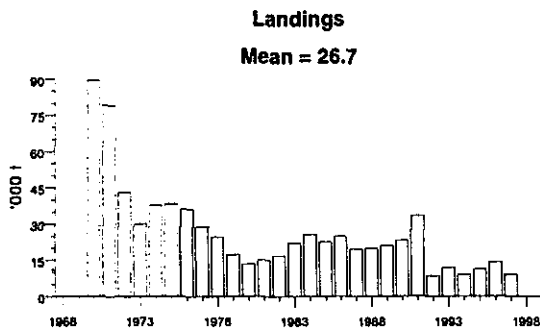
¹Set by Norwegian authorities. ²Set by Norwegian authorities for the non-trawl fishery; unavoidable by-catch in the trawl fishery is additional to this. Weights in '000 t.

Greenland halibut in Sub-areas I and II

Stock - Recruitment

(run: XSAOLE03)

SIAJ

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
041298Vår referanse
98002721

Wopi PG
✓ ✓
u ✓
4
9

AWO
PP

Phaon

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
APR/VV	
04. DES 98	
SAKSNR. 4523	DOK.NR. 981
40-899.	

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1999

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 112/98 «Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 1999» og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at Norge og Russland under den 27. sesjon i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen var enig om fortsatt å begrense det direkte fiske etter blåkveite i 1999 ut fra bestandssituasjonen. Det forutsettes at det likevel kan drives et direkte fiske etter blåkveite med konvensjonelle redskaper også i 1999.

2. Maksimalkvoten for 1998 var sterkt redusert i forhold til tidligere år og dette førte til at mange som tradisjonelt har drevet et direkte fiske etter blåkveite ikke rustet seg ut for et slikt fiske.

Norges Fiskarlag forutsetter at målsettingen med å sette en maksimalkvote, er både å gi et incentiv for å drive lønnsomt og samtidig begrense det totale uttaket.

3. Norges Fiskarlag vil på denne bakgrunn tilrå at det for 1999 gis anledning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper til å fiske innenfor følgende differensierte maksimalkvoter i tidsrommet 15. mai til 30. juni 1999:

Under 14 meter	20 tonn
14 meter til 20 meter	25 tonn
Inntil 28 meter	30 tonn

For fartøy som ikke gis anledning til å drive et direkte fiske etter blåkveite i 1999 og for fartøy som har tatt sin tildelte maksimalkvote av blåkveite, tilrå Norges Fiskarlag at det gis anledning til å ha inntil 10 % blåkveite som innblanding ved fiske etter andre fiskeslag og at avregning foretas på ukebasis.

4. Norges Fiskarlag viser til landsstyresak 102/97, hvor det i pkt. 5 ble tilrådd at det

Adresse
Pirsenteret
7005 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Telefaks

2

Vår dato
041298Vår referanse
9800272/1

«snarest må utarbeides en forvaltningsstrategi for blåkkeite, slik at hele den norske fiskeflåten får adgang til å drive et direkte fiske etter blåkkeite.»

Med bakgrunn i de siste bestandsvurderinger er det viktig at dette arbeidet starter snarest mulig, slik at det blir en gradvis økning i uttaket som tar hensyn til bestandssituasjonen i kommende år.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkestiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1999.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. BESTANDSSITUASJONEN

1.1. NORD FOR 62°N

Tidligere har målsettingen for forvaltningen av seibestanden nord for 62°N vært å holde fiskedødeligheten under F_{med} (0,32) og holde gytebestanden over MBAL på 170.000 tonn. ACFM har fra og med høstens anbefalinger benyttet føre var betraktninger, og har definert fiskedødeligheter og gytebestandsnivåer som de mener er mer forenlig med føre var prinsippet. For sei nord for 62°N bør i følge ACFM gytebestanden holdes over 150.000 tonn (B_{pa}) og fiskedødeligheten holdes under 0,26 (F_{pa}) for å være forenlig med føre var forvaltning. Dette korresponderer med et uttak på 87.000 tonn i 1999. ACFM skriver at selv om gytebestanden har økt etter å ha vært på et lavt nivå i nærmere 20 år, og nå er over det foreslått B_{pa} , vil gytebestanden falle under B_{pa} i løpet av kort tid hvis dagens fiskepress fortsetter. Både anbefalt minimumsnivå for gytebestanden og anbefalt fiskedødelighetsnivå er altså betydelig redusert med den nye typen rådgivning fra ACFM.

ACFM knytter blant annet følgende kommentarer til sin anbefaling for sei: gjennomsnittsvekt ved alder til de dominante aldersgruppene er lavere enn tidligere og rekrutteringen til bestanden er usikker. Styrken til 93-årsklassen er usikker og dette kan ha betydelig effekt på estimeringen av dagens bestandsnivå og fremskrivningen av bestanden.

Havforskningsinstituttet vil foreta ny bestandsvurdering av sei nord for 62°N når data fra det siste toktet er ferdig bearbeidet. En ny vurdering og anbefaling vil trolig foreligge i månedsskiftet november/desember, deretter vil totalkvoten for 1999 bli fastsatt av Fiskeridepartementet. En orientering om hvor langt en er kommet med hensyn til kvotefastsettelse for 1999 vil bli gitt på møtet i Reguleringsrådet.

1.2. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Når det gjelder sei i Nordsjøen og Skagerrak, påpeker ACFM at gytebestanden er under det ACFM definerer som en nedre grense utfra en føre var betraktning ($B_{pa}=150.000$ tonn). I følge ACFM bør fiskedødeligheten, i henhold til en føre var betraktning, reduseres til F_{pa} (0,40) for å gjenoppbygge bestanden slik at gytebestanden kommer over B_{pa} . Dette korresponderer med et uttak i 1999 på 104.000 tonn. Tidligere var målsettingen å forvalte seibestanden slik at gytebestanden var større enn 125.000 tonn (MBAL) og fiskedødeligheten mindre enn 0,50 (F_{med}).

2. SEIFISKET NORD FOR 62°N

2.1. GENERELT OM FISKET I 1998

Norsk kvote ble fra årets begynnelse fastsatt til 118.500 tonn. Etter forespørsel fra Fiskeridepartementet foretok Havforskningsinstituttet i april en ny vurdering av bestandsituasjonen for sei nord for 62°N der blant annet resultatene fra de siste toktene også ble tatt hensyn til. I sin nye anbefaling kom Havforskningsinstituttet til at en totalkvote på 150.000 tonn i 1998 var det høyeste som i beste fall ville ligge innenfor ACFMs rammer, dvs at størrelsen på gytebestanden sannsynligvis kunne holdes over nivået for MBAL på 170.000 tonn. På dette grunnlag ble totalkvoten av sei nord for 62°N ble den 8. mai økt til 145.000 tonn, hvorav 7.500 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Norsk kvote fordelt på de ulike gruppene fra årets begynnelse og etter økningen 8. mai fremgår av tabellen nedenfor:

Tabell 1: Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe:	Gruppekvote pr 1. januar	Gruppekvote fra 8. mai	Landet kvantum pr. 15. nov.	Rest
Not	41.750*	47.450*	44.054	396
Trål	41.750	48.400	44.779	3.721
Konvensjonelle	35.000*	41.650*	47.410	-2.760
Sum	118.500	137.500	136.243	1.357

*3.000 tonn av not sin gruppekvote er avsatt til å dekke notfartøys fiske med konvensjonelle redskap, slik at gruppekvoten for konvensjonelle er 3.000 tonn høyere enn det som fremgår av tabellen og notkvoten tilsvarende redusert. Dette er det tatt hensyn til i tabellen når "rest" er beregnet.

2.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fra årets begynnelse var gruppekvoten fastsatt til 35.000 tonn for fartøy som fisker sei med konvensjonelle redskap. Den 8. mai ble gruppekvoten økt til 41.650 tonn. I tillegg kommer 3.000 tonn overført fra notgruppens kvote for å dekke notfartøys fiske etter sei med konvensjonelle redskap.

2.2.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER.

For å unngå økt deltakelse i seifisket med garn for fartøy på 28 meter og over ble det i år innført deltakelsesbegrensning der kun fartøy som har deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995-1997 fikk adgang til å delta. Videre ble det for fartøy på 28 meter og over fastsatt en gruppekvote på 4.300 tonn, hvorav 500 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvoten ble økt til 5.100 tonn den 8. mai. Maksimalkvotene i det direkte fisket ble fastsatt til 225 tonn. Maksimalt tillatt innblanding av sei i fisket etter andre arter var i utgangspunktet 10%, men ble økt til 25% i forbindelse med økningen i totalkvoten.

23 fartøy deltok i det direkte garnfisket etter sei. Dette fisket ble stoppet 3. april. Det var da fisket 3.900 tonn. Bifangst av sei i fisket etter andre arter innebærer at det pr 15. november gjenstår det

139 tonn av den samlede gruppeknoten på 5.100 tonn. Dette vil bli oppfisket. Den 27. november ga Fiskeridepartementet fartøyene anledning til å ha inntil 40% bifangst av sei ved fiske etter andre arter.

2.2.2. FARTØY UNDER 28 METER.

Gruppeknoten for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap var i utgangspunktet satt til 30.700 tonn, men ble økt til 36.550 tonn i forbindelse med økningen i totalkvoten. I tillegg kommer 3.000 tonn sei overført fra notgruppen til dekning av notfartøyenes fiske med konvensjonelle redskap. Notgruppen består i all hovedsak av fartøy under 28 meter slik at det er naturlig å overføre kvantum til konvensjonelle fartøy under 28 meter.

Fisket er regulert med maksimalkvoter, hvor fartøy under 11 meter har en del av maksimalkvoten som et garantert kvantum.

Maksimalkvotene har ikke blitt endret i løpet av året, og er som vist i tabell 2.

Tabell 2, Maksimalkvoter 1998:

Lengdegrupper:	Maksimalkvote
under 11 m	25
11 - 13,9 m	40
14 - 17,9 m	60
18 - 22,9 m	90
23 - 27,9 m	120

Fartøy under 11 meter hadde i utgangspunktet anledning til å fiske 12 tonn av maksimalkvoten selv om det direkte fisket var stoppet. Den 19. juli ble denne grensen økt til 19 tonn.

Som følge av at maksimalkvotene innebærer en sterk overregulering var det behov for å periodisere gruppeknoten. I utgangspunktet hadde man følgende periodisering av gruppeknoten:

- 1. januar - 30. april: 9.200 tonn
- 1. mai - 31. august: 9.200 tonn
- 1. september - 31. desember: 12.300 tonn

Fisket innenfor den første periodekvoten ble stoppet allerede 8 mars. Det var da landet 9.600 tonn. Fra stopptidspunktet og fram til 1. mai var det anledning til å fiske inntil 25% bifangst av sei i fiske etter andre arter. Som følge av stor innblanding av sei i blant annet fiske etter torsk ble det landet et betydelig kvantum fra 8. mars og fram til neste periode skulle starte 1. mai. Av andre periodekvote gjensto det 1.500 tonn pr 1. mai. En valgte således ikke å åpne for et direkte fiske i 2. periode. Av hensyn til avviklingen av andre fiskerier valgte en imidlertid å fortsatt tillate inntil 25% bifangst av sei i fiske etter andre arter. Heller ikke i forbindelse med økningen i totalkvoten den 8. mai ble det åpnet for et direkte fiske.

Åpningsdatoen for siste periode ble endret fra 1. september til 17. august. Fisket i siste periode ble åpnet 17. august og stoppet 28. september. Ved stopptidspunktet gjensto det 2.800 tonn av disponibel kvote for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap. Med

disponibel kvote menes gruppekvoten inklusive de 3.000 tonn som ble overført fra notgruppens kvote. Dette restkvantum må dekke bifangst av sei i fiske etter andre arter samt det garanterte kvantum fartøy under 11 meter har anledning til å fiske selv om det direkte fisket er stoppet. Den 27. november ga Fiskeridepartementet fartøyene anledning til å ha inntil 40% bifangst av sei i fisket etter andre arter.

Pr 15. november er det landet 42.449 tonn av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap. Dette er 2.899 tonn over disponibel kvote.

Tabell 3 viser fangstutviklingen i årene 1994-1998 fordelt på lengdegrupper, samt gjennomsnittlig andel av fangsten fordelt på de ulike lengdegruppene i perioden 1990-1998.

Tabell 3, Fangstutvikling fordelt på lengdegrupper:

	1994		1995		1996		1997		1998 pr 1. nov		Gj.snitt 1990-98
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	
Under 9	3.468	10,4	4.686	10,9	5.103	9,9	5.084	11,7	5.917	13,1	11,8
9 - 9,9	2.653	8,0	3.770	8,8	4.609	8,9	4.032	9,3	4.723	10,5	8,7
10-10,9	4.179	12,5	6.251	14,6	7.342	14,2	6.187	14,3	6.889	15,3	13,3
11-13,9	3.998	12,0	5.529	12,9	6.966	13,5	5.585	12,9	4.761	10,6	11,7
14-17,9	5.670	17,0	8.484	19,8	10.30	20	7.403	17,1	7.086	15,7	17,5
18-22,9	6.005	18,0	6.051	14,1	7.720	15	5.997	13,8	6.315	14,0	15,3
23-27,9	4.261	12,8	3.439	8,0	4.101	8	3.657	8,4	4.584	10,2	9,4
over 28	3.097	9,3	4.593	10,7	5.431	10,5	5.373	12,4	4.731	10,5	12,4
Sum	33.321	100	42.80	100	51.57	100	43.31	100	45.006	100	100
			3		4		8				

Som vi ser av tabellen over har fartøy under 11 meter økt sin andel av landet kvantum fra 1994 til 1998. Dette har sammenheng med god tilgjengelighet i kystnære farvann. Fartøy under 11 meter har både i 1996 og i 1998 fisket over 17.000 tonn sei. Fartøy under 11 meter har i år hatt anledning til å fortsette fisket innenfor en garantert kvote selv om fisket forøvrig er stoppet. Det bør vurderes om dette er en hensiktsmessig ordning også i 1999, eller om et slikt garantert kvantum bør forbeholdes en mindre fartøygruppe for eksempel fartøy under 10 meter, eller eventuelt fartøy under 9 meter.

Så langt i år har 190 fartøy under 28 meter fisket 90% eller mer av maksimalkvoten.

Tabellen nedenfor viser deltakelsen i seifisket med konvensjonelle redskap i perioden 1990-1998.

Tabell 4, Antall deltagende fartøy:

Lengdegr.	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998 pr 1. nov
under 11 m	4.822	4.706	4.952	5.132	4.900	4.664	4.370	3.965	4.041
11 - 13,9 m	414	455	485	513	543	560	540	514	494
14 - 17,9 m	388	447	475	501	506	516	489	477	456
18 - 22,9 m	181	210	204	210	220	231	229	202	203
23 - 27,9 m	60	56	62	73	80	82	82	91	95
Sum	5.865	5.874	6.178	6.429	6.249	6.053	5.710	5.249	5.289

Som vi ser av tabell 4 er deltakelsen i 1998 for fartøy under 11 meter mindre enn i årene 1990-1996, likevel har denne gruppen fisket mer i 1998 enn tidligere år hvor deltakelsen har vært større.

Det må i ettertid konstateres at seifisket i 1998 for konvensjonelle fartøy under 28 meter i stor grad ble avviklet som et bifangstfiske. Dette skyldes flere forhold: stor deltakelse, god tilgjengelighet, gode omsetnings- og markedsforhold med høye priser og stor overregulering av maksimalkvotene. Med tanke på 1999 må det tas stilling til om det er ønskelig med mindre overregulering og lengre perioder med direkte fiske enn det som har vært tilfelle i 1998.

2.3. NOTFISKET

Gruppekvoten for not var fra årets begynnelse fastsatt til 41.750 tonn. For å dekke notfartøys fiske med konvensjonelle redskap skal 3.000 tonn overføres til konvensjonelle fartøy under 28 meter. Fartøy som i år har deltatt i notfisket har så langt i år landet 4.470 tonn sei fisket med konvensjonelle redskap. Det vil si 1.470 tonn mer enn det som ble overført fra not.

Gruppekvoten for not ble økt til 47.450 tonn den 8. mai. Notfisket har i år vært regulert med differensierte maksimalkvoter og periodisering. Maksimalkvotene ble justert prosentvis etter økningen i gruppekvoten og var fordelt etter fartøyets lengde som vist nedenfor:

Tabell 5, Maksimalkvoter 1998:

Fartøylengde	Maksimalkvote
under 15 m	330
15 - 20,9	440
21 - 22,9	550
23 - 25,9	660
over 26 m	770

Fisket var periodisert ved at 20.000 tonn var avsatt til et fiske etter 1. august. Fisket i første periode ble stoppet 5. juli, mens fisket i andre periode ble stoppet 13. august.

Deltakelsen i seinotfisket økte kraftig i 1998 - sesongen sammenlignet med tidligere år, og en deltakerregulering vil bli vurdert for å sikre lønnsom drift for de fartøyene som tradisjonelt har drevet dette fiskeriet. Tabellen nedenfor viser deltakelse og landet kvantum fordelt på lengdegrupper i årene 1994-1998.

Tabell 6, Deltakelse og landet kvantum:

Lengde- grupper	1994		1995		1996		1997		1998	
	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn
under 15	44	4211	37	1886	71	4458	57	3728	74	4297
15-20,9	39	6167	38	2077	44	10711	53	10160	64	8609
21-22,9	13	3638	11	2606	13	5853	19	6799	38	9424
23-25,9	20	10024	17	5456	17	9448	20	10185	32	8289
over 26	15	5308	17	9874	18	16367	22	12947	33	13249
Sum	131	29348	120	21899	163	46837	171	43819	241	43868

Seinotfisket med fartøy over 90 fot er konsesjonsbelagt. Det er 6 fartøy som har slik konsesjon.

23 fartøy har i år tatt 90% eller mer av maksimalkvoten. Disse fordeler seg med 2 under 15 meter, 1 i gruppen 15-20,9 meter, 8 i gruppen 21-22,9 meter, 2 i gruppen 23-25,9 meter og 10 fartøy i gruppen over 26 meter.

2.4. TRÅLFISKET ETTER SEI

Som nevnt ble trålerne tildelt en kvote på 41.750 tonn som ble fordelt med 33.400 tonn til torsketrålerne og 8.350 tonn til seitrålerne. Den 8. mai økte Fiskeridepartementet som nevnt den norske totalkvoten, og trålkvoten ble økt til 48.400 tonn hvorav 38.720 tonn gikk til torsketrålerne og 9.680 tonn til seitrålerne.

Tabellen nedenfor viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere og trålere med nordsjø-/industri-tråltillatelse (seitråltillatelse).

Tabell 7, Fangstutvikling i 1.000 tonn rund vekt:

Konsesjon	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996 ¹	1997 ¹	1998 ²
Torsketråltill.	32,3	28,1	46,9	57,4	59,5	81,0	53,7	40,5	38,7
Nordsjø/Industri-tråltill. ³	8,3	9,0	12,3	11,9	16,3	19,3	13,8	8,5	9,7
Total	40,6	37,1	59,2	69,3	75,8	100,3	67,5	49,0	48,4

¹⁾ Foreløpige tall.

²⁾ Prognose

³⁾ For 1996, 1997 og 1998 omfatter tallene kun fangst av trålere med seitråltillatelse.

Siden 1995 er trålernes seifiske blitt redusert fra vel 100.000 tonn til i underkant av 50.000 tonn i 1997 og 1998. Nedgangen skyldes at totalkvoten har blitt redusert samtidig som overføringene fra notfisket har opphørt.

2.4.1. SEITRÅLERNE

Seitrålernes gruppekvote ble fordelt på fartøy etter følgende modell:

Tabell 8:

Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antal	Fartøykvote
Fartøy under 21 m	0,30	1	228
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,70	6	531
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	6	645
Fartøy over 400 BRT og 34 meter	1,00	3	759

Seitrålerens kvote ble dessuten periodisert ved at 20% av årskvoten skulle fiskes etter 1. september. Pr 15. november har seitrålerne fisket 8.682 tonn av kvoten slik det gjenstår 998 tonn av kvoten.

2.4.2. TORSKETRÅLERNE.

Torsketrålernes gruppekvote på 38.720 tonn ble fordelt med en lik kvote pr. fartøy, og i motsetning til tidligere år ble ikke fartøykvoten overregulert i forhold til gruppekvoten. Fartøykvoten ble økt fra 296 tonn til 328 tonn i forbindelse med økningen i totalkvoten 8. mai. Årets fartøykvote betydde en sterk reduksjon i forhold til størrelsen på maksimalkvotene i de foregående årene. Den relativt lave fartøykvoten har ført til at fabrikktrålerne og ferskfisktrålerne har vært nødt til å bruke kvoten til å dekke bifangst av sei i fisket etter torsk og hyse. For å legge til rette for at gruppekvoten skal bli oppfisket økte Fiskeridirektøren fartøykvoten til 348 tonn den 27. november.

Tabell 9 nedenfor viser oppfisket kvantum i 1996, 1997 og så langt i 1998, samt fartøykvotene i 1998 fordelt på grupper.

Tabell 9:

Trålgruppe	1996 Fangst	1997 Fangst	1998	
			Sum kvoter	Fangst pr. 1.11
Fabrikktrålere	25.019	20.023	7.216	7.478
Ferskfisktrålere	19.304	13.631	15.416	14.702
Småtrålere	14.632	6.995	16.072	11.863
Sum torsketrålere	54.999	40.649	38.704	34.043

Tabellen viser at innføringen av like kvoter til alle trålerne har ført til en betydelig reduksjon i fabrikktrålerens kvoteandel i forhold til fangstresultatet i 1996 og 1997. Småtrålerens andel har økt sterkt og fangsttallene tyder på at gruppen sett under ett vil oppnå en betydelig høyere fangstandel i år enn i de to foregående årene. Dette skyldes at fartøykvoten har gitt småtrålere som i tidligere år har fisket lite sei, en mulighet til å fiske mer bl.a. fordi fartøykvoten har gjort det mulig for dem å planlegge seifisket. I motsetning til tidligere år der de store

maksimalkvotene førte til et konkurransefiske, har årets regulering med en fartøykvote skjermet småtrålerne fra konkurransen med større trålere.

Tabell 10 nedenfor viser hvordan torsketrålernes fangster fordeler seg på fangstområde i årene fra og med 1994 til 1998.

Tabell 10:

Område	1994	1995	1996	1997	1998 ¹
03 Øst-Finnmark	1.932	1.144	1.052	1.163	2.813
04 Vest-Finnmark	12.854	14.888	13.355	10.751	12.204
05 Røstbanken til Malangsgrunnen	10.191	16.554	12.668	13.776	10.771
06 Helgelandskysten	5.450	8.497	7.513	1.828	236
07 Mørekysten	27.777	21.499	9.796	5.964	1.903
12 Nordkappbanken	626	11.844	7.284	4.598	1.673
Andre områder nord for 62°N	1.168	6.767	3.331	2.569	4.443
SUM	59.998	81.193	54.999	40.649	34.043

¹ Fangst pr 1 november.

Tabellen viser at det fiskes mest sei på fiskebankene utenfor Vest-Finnmark og i området fra Røstbanken til Malangsgrunnen. I 1994 og 1995 ble det imidlertid fisket mest sei i område 07 - Mørekysten, men fisket i dette området har gått kraftig tilbake de siste årene. Dette kan ha sammenheng med at fartøykvoten er så liten at den for en stor del er gått med til å dekke bifangst av sei i trålfisket etter torsk og hyse som foregår lengre nord.

3. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 1999

3.1. GENERELT

Fiskeridepartementet vil som nevnt fastsette totalkvoten for sei nord for 62°N etter at de nye vurderingene fra Havforskningsinstituttet foreligger.

Dersom en legger til grunn målsettingen om at gytebestanden i år 2000 skal være over 150.000 tonn (B_{pa}), vil det i følge ACFMs tabeller være rom for å ta ut inntil 117.000 tonn i 1999. Med en avsetning til tredjeland på 7.000 tonn skulle dette tilsi en norsk totalkvote på 110.000 tonn. I det følgende vil vi som et regneeksempel ta utgangspunkt i en norsk totalkvote på 110.000 tonn for 1999.

Basert på det som er sagt tidligere om årets fiske og tatt i betraktning at kvoten i 1999 trolig vil være lavere enn årets kvote, vil det være et relativt stort reguleringsbehov i 1999, ikke minst dersom tilgjengeligheten blir like god som i inneværende år.

Fiskeridirektøren går inn for at totalkvoten blir fordelt med gruppekvoter til alle redskapsgrupper. Fiskeridirektøren vil i tillegg til gruppekvoter, foreslå å regulere de enkelte fartøy i hver

redskapsgruppe med nokså stramme individuelle kvoter. Et strammere reguleringsopplegg i 1999 sammenlignet med årets regulering, vil bedre kunne ivareta landindustriens behov for en jevnere tilførsel av råstoff.

3.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

Som i inneværende år vil det være nødvendig å regulere alle redskapsgrupper innenfor egne gruppekvoter. Ordningen med en egen gruppekvote for seifisket med konvensjonelle fartøy må derfor videreføres.

Fiskeridirektøren går inn for at konvensjonelle fartøy får samme andel av totalkvoten som i 1997 og fra årets begynnelse i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle fartøy får en andel av totalkvoten lik 29,5%. Med en norsk kvote på 110.000 tonn utgjør dette 32.450 tonn.

I 1995-97 og ved årets begynnelse i 1998 ble det resterende kvantum etter forslag fra Norges Fiskarlag fordelt likt mellom not og trål.

I tråd med dette, foreslår Fiskeridirektøren at det resterende kvantum på 77.550 tonn fordeles likt som en gruppekvote på 38.775 tonn hver til henholdsvis not og trål.

For å unngå at fartøy fisker maksimalkvoten innenfor flere grupper, vil Fiskeridirektøren begrense fisket for det enkelte fartøy slik at det samlet ikke kan fiskes mer enn den høyeste maksimalkvoten for dette fartøyet. Hvis et fartøy for eksempel velger å fiske med flere redskapstyper, kan ikke det totale kvantum overstige den høyeste maksimalkvoten for dette fartøyet. Fartøyet må også være bundet av maksimalkvoten innen den enkelte redskapsgruppe. Fangst med de forskjellige redskapstypene må imidlertid avregnes på redskapstypens gruppekvote. Dette betyr at fangst av sei med konvensjonelle redskap måtte avregnes mot den konvensjonelle gruppekvoten, selv om fartøyet som fisker med konvensjonelle redskap også på et annet tidspunkt deltar i seinotfisket. Dersom et fartøy med trålkonsesjon fisker med konvensjonelle redskap skal dette imidlertid belastes gruppekvoten for trålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvote som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap kan ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap.

3.3. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Når fisket med konvensjonelle redskaper skal begrenses innenfor en gruppekvote på 32.450 tonn, vil dette innebære en reduksjon i fisket for denne fartøygruppen i forhold til inneværende år. Erfaringene fra i år viser at det er behov for en strammere regulering på fartøynivå.

3.3.1. FARTØY OVER PÅ 28 METER STØRSTE LENGDE OG OVER.

På tilsvarende måte som for reguleringene av torsk nord for 62°N, er det etter Fiskeridirektørens mening hensiktsmessig å videreføre egne reguleringer for gruppen av fartøy på 28 meter og over. En egen seiregulering for disse fartøyene er nødvendig for å hindre en innsatsøkning som det kvantumsmessig ikke vil være rom for innenfor det totale seifisket i 1999. Dette vil også bidra til å gi flåten stabile rammebetingelser gjennom en fast andel av gruppekvoten for konvensjonelle fartøy. Fiskeridirektøren ser det som hensiktsmessig at bifangst av sei for fartøy på 28 meter og over dekkes innenfor gruppekvoten for fartøy over 28 meter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter reguleres innenfor en egen gruppekvote med samme andel som tidligere, dvs 12,2% av gruppekvoten til konvensjonelle redskaper.

Gruppekvoten for fartøy over 28 meter største lengde vil da være 3.960 tonn.

Fiskeridirektøren anser det som hensiktsmessig å videreføre deltakerbegrensningen i seifisket som innebærer at det kun er fartøy på 28 meter og over som har deltatt i garnfisket i ett av de tre siste år som får anledning til å drive et direktefiske etter sei med garn. Med dette menes et målrettet fiske etter sei med seigarn. Se forøvrig høringsnotatet for deltakerbegrensning for fartøy på 28 meter og over som fisker med konvensjonelle redskap.

Fiskeridirektøren foreslår at årets deltakerregulering videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 500 tonn av gruppekvoten for fartøy over 28 meter til dekning av bifangst, og at bifangstprosenten settes til 10%.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en viss overregulering ved beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter største lengde reguleres med en generell maksimalkvote på 200 tonn.

3.3.2. FARTØY UNDER 28 METER STØRSTE LENGDE

Gruppekvoten til konvensjonelle fartøy under 28 meter blir utfra det som er sagt foran 28.490 tonn. I punkt 3.4 foreslås det å overføre 4.000 tonn fra notgruppen til konvensjonelle fartøy under 28 meter for å dekke notfartøys fiske etter sei med konvensjonelle redskap. Hvis dette blir vedtatt blir disponibel kvote for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap 32.490 tonn. På bakgrunn av erfaringer fra inneværende år vil det være et betydelig reguleringsbehov i seifisket for denne fartøygruppen i 1999. En reguleringsmodell for seifisket for fartøy under 28 meter, må også sees i sammenheng med de strammere reguleringene i fisket etter torsk og hyse, og også den bedrede mottaks- og omsetningssituasjonen generelt.

Det er viktig både for landindustrien og flåten å ha forutsigbare reguleringer slik at en best mulig kan planlegge driften og dermed øke verdiskapningen. Et reguleringsopplegg med så stor grad av overregulering som i inneværende år skaper en situasjon med tidlig stopp i fisket og lange perioder med stopp. Etter Fiskeridirektørens oppfatning må det være en målsetting i reguleringsopplegget for 1999 at en i størst mulig grad søker å unngå dette. Det kan ikke være

hensiktsmessig å løse fordelingsproblemet i flåten ved å legge inne en høy grad av overregulering når dette vil medføre lange perioder med stopp i fisket og føre til at fartøyene må ligge ved kai og tilhørende sysselsettingsproblemer i landindustrien.

Behovet for periodisering av fisket øker jo større overregulering en legger inn ved fastsettelsen av maksimalkvotene. Med periodisering menes her en oppdeling av gruppekvoten, mens maksimalkvotene derimot er ment å gjelde for hele året. Dersom en legger inn overregulering bør en således ta i bruk periodisering for å sikre en rimelig fordeling av disponibelt kvantum utover året. Dersom det er ønskelig med et direkte fiske senhøstes, kunne en løsning være å ha en siste periode som starter for eksempel 15. oktober. Ulempen ved å splitte siste periode slik at for eksempel halvparten av periodekvoten må fiskes etter 15. oktober er at en får et sterkt oppsplittet fiske som kan være uhenktsmessig i forhold til fartøyenes naturlige drift.

For å unngå uforutsigbare stopptidspunkt som er uheldig både for flåte og landindustri kan det i tillegg være hensiktsmessig å legge inn forutbestemte stopperioder i fisket som en del av reguleringsopplegget. Fordelen ved dette er at flåte og landindustri kan planlegge driften utfra disse fastlagte stoppene. Et alternativ i så henseende er å legge inn en stopp i fisket i påsken på lik linje med stoppen i torsk og hysefisket.

Det kan også være hensiktsmessig å ta noe av reguleringseffekten i form av en stopp tidlig på året, ved å la være å åpne for et direkte fiske før eksempelvis 15. februar. Dette ville gi en reguleringseffekt på anslagsvis 2.000 tonn. Det vil imidlertid kunne være problemer med hensyn til stor innblanding av sei i fiske etter andre fiskeslag i perioden fram til 15. februar.

Fiskeridirektøren foreslår at oppstarten i det direkte fisket etter sei for fartøy under 28 meter fisket settes til 15. februar 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres påkestopp i seifisket på lik linje med påkestoppen i torsk og hysefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 1999 har samme periodisering som i 1998, dvs 3 perioder: Fra 1. januar til 30. april avsettes 8.550 tonn (30%), fra 1. mai til 30. august avsettes 8.550 tonn (30%) og fra 1. september til 31. desember avsettes 11.390 tonn (40%).

Dersom det overføres 4.000 tonn fra not til konvensjonelle fartøy vil dette inngå i periodiseringen og bli fordelt henholdsvis 30%, 30% og 40%.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene for konvensjonelle fartøy under 28 meter reguleres som i inneværende år, men at maksimalkvotene reduseres med en tredjedel:

Tabell 11:

Lengdegruppe	Maksimalkvote
Under 11 meter s.l.	17 tonn
11 - 14 meter s.l.	27 «
14 - 18 meter s.l.	40 «
18 - 23 meter s.l.	60 «
23 - 28 meter s.l.	80 «

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 10 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 9 tonn selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Siden en med de foreslåtte maksimalkvotene må forvente at fisket vil bli stoppet i perioder, er det grunn til å vurdere en eventuell avsetning til å dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det ikke være hensiktsmessig å ha en egen avsetning til dekning av bifangst dersom bifangstprosenten og lengden på stopperiodene ikke kan forutsees i tilstrekkelig grad. Behovet for bifangst kan dekkes ved at en ved stopp i fisket i første periode avregner bifangst på andre periodekvote, og at det ved stopp i fisket på slutten av året tas høyde for hvor stort bifangstbehov en vil ha i den resterende del av året, samtidig som nødvendig bifangstprosent fastsettes. Dette innebærer at avsetningen til siste periode må ta høyde for at den skal dekke nødvendig bifangst.

Dersom en velger å utsette oppstarten i det direkte fisket til 15. februar vil det være behov for å sette en bifangstprosent som ikke hindrer fisket etter andre arter.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst av sei i fisket etter andre arter settes til 25% fram til og med 14. februar og at bifangstprosenten reduseres til 10% når det direkte fisket åpner.

3.4. REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Maksimalkvoter i seinotfisket ble først innført i 1989 for å sikre en viss fordeling av kvoten på deltakende fartøy. I de påfølgende år har en etablert maksimalkvoter fra årets begynnelse, men maksimalkvotene er gjerne blitt opphevet i løpet av året på grunn av en svak utvikling i fisket. Differensierte maksimalkvoter bidrar til en hensiktsmessig inntektsfordeling mellom fartøy i de forskjellige lengdegruppene, og gir dessuten det enkelte fartøy en bedre mulighet til å planlegge årets fiske. Maksimalkvoter kan også føre til at fisket strekkes ut i tid, noe som er en fordel for landsiden.

I 1996, 1997 og 1998 har notflåten hatt god tilgjengelighet på sei, og fisket har heller ikke i vesentlig grad blitt begrenset av mottak/omsetningssituasjonen. I fjor ble fisket stoppet 15. august. Dette førte til at en innførte et strammere reguleringsopplegg når det gjelder maksimalkvoter i notfisket i 1998. Det viste seg imidlertid ikke å være stramt nok, all den stund fisket i andre periode kun varte i 12 dager.

Hvorvidt det er behov for å ha en periodisering for å sikre et notfiske i august - september er avhengig av hvor store maksimalkvoter som settes og hvor sterkt markedet vil etterspørre sei i sommermånedene. Et alternativ er for eksempel å legge inn en stopp i fisket i fellesferien, dvs. 3 ukers stopp i juli. En på forhånd fastlagt stopperiode vil gi muligheter for driftsplanlegging og dermed mulighet for økt verdiskapning både for flåte og landindustri. Næringen kan dermed ta et bevisst valg av stopp-periode som kan bidra til en mer hensiktsmessig avvikling av notfisket.

Fiskeridirektøren foreslår en stopp i notfisket etter sei i perioden fra og med 12. juli til og med 15. august.

For å sikre at en også får et notfiske i august/september er det formålstjenlig å periodisere notfisket. Det vil være hensiktsmessig at hovedtyngden av notfisket skjer sent på sommeren for å ta ut mest mulig av den individuelle veksten som finner sted i sommerhalvåret. Tidspunktet for oppstart i andre periode er samordnet med forslag til regulering av makrellfisket.

I inneværende år ble 3.000 tonn overført fra notgruppens kvote til konvensjonelle fartøy under 28 meter for å dekke notfartøys fiske etter sei med konvensjonelle redskap. Som nevnt under punkt 2.3 har notfartøy fisket 4.467 tonn sei med konvensjonelle redskap så langt i år. I lys av dette kan det være grunnlag for å øke størrelsen på overføringen fra not til konvensjonelle i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten på 38.775 tonn fordeles som følgende: 4.000 tonn overføres til konvensjonell gruppe for å dekke notfartøys fiske med konvensjonelle redskap. Videre avsettes 13.910 tonn (40%) til et fiske fra 1. mai til og med 11. juli og 20.865 tonn (60%) til et fiske fra og med 16. august.

Det har vært diskutert å innføre en deltakerbegrensning i seinotfisket. Dette vil imidlertid kreve en høringsrunde. For å få tilstrekkelig tid til å vurdere en deltakerbegrensning fra og med i seinotfisket i 1999 vil det være hensiktsmessig at deler av første halvår benyttes til dette arbeidet. I den forbindelse vil det være nødvendig å innføre en oppstartsdato i notfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes forbud mot et fiske etter sei med not før 1. mai 1999.

I 1998 ble 1.382 tonn landet før 1. mai, knapt 600 av disse var fisket på Møre og Trøndelagskysten.

Fiskeridirektøren foreslår at det benyttes differensierte maksimalkvoter i seinotfisket.

På grunnlag av utviklingen i fisket og de tidlige stoppene i fisket i 1998, mener Fiskeridirektøren at det er behov for å redusere maksimalkvotene i 1999 i forhold til 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at en benytter samme stige som i inneværende år, men at nivået på maksimalkvotene som for konvensjonelle fartøy reduseres med ca 1/3 forhold til maksimalkvotene ved årets begynnelse. Dette gir følgende maksimalkvotestige:

Tabell 12:

Lengdegrupper:	Maksimalkvoter:
under 15 meter	220
15 - 20,9 meter	293
21 - 22,9 meter	367
23 - 25,9 meter	440
over 26 meter	513

Størrelsen på maksimalkvotene bør avspeile forventet deltakelse i fisket og vil bli tilpasset resultatet av etableringen av en deltakerregulering i seinotfisket.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene og oppheve gruppekvoten hvis utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig for å fiske opp gruppekvoten og norsk totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for å drive seinotfiske.

3.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En totalkvote på 110.000 tonn, gir som nevnt trålkvote på 38.775 tonn.

I likhet med reguleringene i tidligere år, foreslår derfor Fiskeridirektøren at 80% av trålkvoten fordeles til torsketrålerne og 20% til trålere med seitråltillatelse. Dette gir torsketrålerne en kvote på 31.020 tonn, mens seitrålere får 7.755 tonn.

Dette er en nedgang på henholdsvis 7.700 tonn for torsketrålerne og 1.925 tonn for seitrålerne.

3.5.1. TORSKETRÅLERNE

Det forhold at torsketrålerne i 1999 i tillegg til en reduksjon av trålkvoten av sei, også vil få en nedgang i kvotene av torsk og hyse, øker reguleringsbehovet i trålfisket etter sei. Reguleringsbehovet i 1999 vil således være større enn i 1998.

Innføringen av en fartøykvote har i 1998 ført til at en har unngått problemene fra de siste årene hvor det var nødvendig å stoppe trålfisket etter sei nord for 62°N i lengre perioder for å unngå et overfiske av den tildelte gruppekvoten. Disse problemene skyldtes bl.a. at gruppekvoten var sterkt overregulert med store generelle maksimalkvoter. Kvoteforføringene til trålerne fra seinotkvoten opphørte så og si i 1996, og dette har bidratt til å redusere i trålernes faktiske andel av totalkvoten i forhold til årene før 1996.

På reguleringsrådets møte i desember 1997, var det Fiskeridirektørens utgangspunkt at alle trålere med torsketråltillatelse hadde en positiv adgang til å fiske sei i henhold til sin konsesjon. Et hovedproblem når det gjelder fordeling mellom individuelle fartøy er at det er dårlig samsvar mellom historisk fiske og vanlige fartøyparametre som lengde, tonnasje m.v.. Det finnes småtrålere som tradisjonelt har fisket store kvanta sei og ferskfisktrålere som i liten grad har fisket sei. Adgangen til å fiske sei måtte gjelde selv om et fartøy tidligere hadde fisket sei i beskjedent grad. I mangel av en enkel måte å fordele kvoten mellom trålerne på, ble det foreslått at kvoten kunne deles likt som fartøykvote på alle trålere. En slik regulering ville etter Fiskeridirektørens oppfatning samlet sett gi den mest hensiktsmessige løsning. Fiskeridirektøren ba Reguleringsrådet i desember 1997 diskutere hvorvidt torsketrålere med reketråltillatelse skulle få en avkortning, men fikk ikke tilslutning for dette. Fiskeridirektøren mener fortsatt at en avkortning av fartøy med reketråltillatelse kan være et godt alternativ, særlig på grunnlag av utviklingen i rekefisket siste år og forventning til rekefisket kommende år.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren sitt utgangspunkt for en diskusjon i Reguleringsrådet være en videreføring av årets regulering med like kvoter for alle torsketrålere.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålernes kvote av sei nord for 62°N fordeles med like fartøyskvoter, men ber Reguleringsrådet vurdere en prosentvis avkortning av kvoten for rekestrålerne.

Fartøyskvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøyskvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote skal bli oppfisket.

For å sikre et kvantum til landindustrien i andre halvår kan det være hensiktsmessig å pålegge fartøyene å avsette noe av fartøyskvoten til et fiske etter 1. september. Tilsvarende bestemmelse har vi også for ferskfisktrålere i torsk og hysefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at ferskfisktrålerne pålegges å avsette minst 20% av fartøyskvoten til et fiske etter 1. september.

3.5.2. FARTØY MED SEITRÅLTILLATELSE

Seitrålernes gruppekvote i 1998 vil utfra en norsk kvote på 110.000 tonn bli 7.755 tonn.

Etter det Fiskeridirektøren forstår, har næringen vært rimelig fornøyd med årets reguleringsopplegg, selv om det fortsatt hersker uenighet med hensyn til kvotestigen som ble brukt til å fordele fartøyskvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for seitrålere fordeles som fartøyskvoter på de enkelte fartøy etter den samme gruppeinndeling og med de samme kvotefaktorer som i 1998:

Tabell 13:

Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antall fartøy	Fartøyskvote
Fartøy under 21 m	0,30	1	182
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,70	6	426
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	6	517
Fartøy over 400 BRT og 34 meter	1,00	3	608

Seitrålerne ble i 1998 for første gang regulert med fartøyskvoter. Gruppen ble delt inn i grupper som ble gitt ulike faktorer. I andre fartøyskvoteregulerte fiskerier som for eksempel fisket etter torsk med trål og med konvensjonelle redskap for fartøy over 28 meter er beregningsgrunnlaget for fartøyskvoten fast i og med at det er fartøyets størrelse ved innføring av en fartøyskvoteregulering som er grunnlaget for fartøyskvotens størrelse. Eventuell forlengelse eller utskiftning av fartøyet etter innføring av fartøyskvotereguleringen gir ikke grunnlag for større kvote.

For å hindre en uhenksommessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålergruppen er det Fiskeridirektørens oppfatning at det også for seitrålerne må være samme regel, dvs det er den

faktiske størrelse ved innføringen av fartøykvoteregulering som gir grunnlaget for beregning av fartøyets kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

4. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

4.1. FISKET I 1998

I 1998 fikk Norge etter forhandlinger med EU en kvote av sei på 50.440 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Etter kvotetildelinger til 3. land, ble den norske kvoten fastsatt til 45.440 tonn. Den norske kvoten ble fordelt med 7.000 tonn til not, 9.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 29.440 tonn til trålerne. Trålerne og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er regulert med maksimalkvoter på henholdsvis 1.000 og 600 tonn. Av biologiske og markedsmessige hensyn var det i tillegg innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 1. juli til og med 31. juli.

Trålfisket ble i 1. periode stoppet den 10. juni. Fisket i 2. periode ble åpnet 1. august og ble stoppet den 20. september som følge av at den norske kvoten var beregnet å ville bli oppfisket.

Fangstutviklingen i det norske seifisket (1.000 tonn rund vekt) i Nordsjøen og Skagerrak fra 1990 til 1998 fremgår av tabell 14.

Tabell 14, Fangstutvikling:

År	Garn	Andre	Not	Torske-trål	Industri-/nordsjø-trålere	Sum konsum	Bifangst industri-trål	Total
1990	3,3	1,1	4,9	3,4	7,0	19,7	2,3	22,0
1991	2,7	1,0	4,5	19,3	9,0	36,5	0,7	37,2
1992	3,5	1,0	7,5	26,4	9,8	50,2	+	50,2
1993	7,3	0,9	4,1	28,6	8,0	49,0	0,9	49,9
1994	5,2	0,7	4,1	30,3	9,6	49,9	-	49,9
1995	5,8	0,7	6,9	33,3	6,1	52,8	-	52,3
1996	8,2	0,8	2,9	33,2	10,3	55,4	-	55,4
1997 ¹	5,8	0,7	4,8	24,2	11,0	46,5	-	46,5
1998 ¹	5	1	5	25	12	48	-	48

*)Foreløpige tall

¹ Pr 9. november

Tabell 14 viser at størstedelen av fangstene i Nordsjøen blir tatt med trål, mens seifisket med konvensjonelle redskaper har siden 1990 variert mellom 3.700 og 9.000 tonn.

4.2. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 1999

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført, men en vil her legge til grunn at forhandlingsresultatet gir en totalkvote på ~~enten noenlunde~~ samme nivå som ACFM sin anbefaling - dvs. ~~eller noe større enn~~ 104.000 tonn. Norges kvoteandel ut fra sonetilhørighet, skulle da bli 54.084 tonn. Norsk kvote etter avsetninger til 3. land skulle da bli i størrelsesorden 49.000 tonn.

Fangststatistikken i tabell 14 viser at not kun i ett av årene siden 1990 har fisket mer enn 7.000 tonn. Årets gruppekvote for notfartøy var som kjent 7.000 tonn, og Fiskeridirektøren vil foreslå at kvoten også i 1999 fastsettes til 7.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det som tidligere avsettes en egen kvote til notfisket etter sei sør for 62°N, og at denne som i 1998 settes til ~~7 nedtrappes fra 11.000 tonn til 9.000 tonn i 1999.~~

Det er fisket 5.673 tonn sei med konvensjonelle redskaper hittil i 1998.

Når det gjelder seifisket med konvensjonelle redskaper foreslår Fiskeridirektøren at reguleringen fra 1998 videreføres slik at gruppekvoten settes til på 9.000 tonn i 1999.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 m stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten. Dette er tilsvarende som i inneværende år.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, som i 1998, reguleres med en generell maksimalkvote på 600 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak tildeles trålerne.

For å sikre et trålfiske etter sei om høsten, vil Fiskeridirektøren periodisere trålfisket i Nordsjøen. Dette vil i en viss grad imøtekomme landsidens behov, samtidig som det er biologisk hensiktsmessig å begrense fisket i sommermånedene.

Fiskeridirektøren foreslår en stopp i trålfisket etter sei sør for 62°N i perioden mellom 1. juli og 15. august. Dette er etter samme mønster som i 1997 og en utvidelse i forhold til i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket periodiseres slik at inntil 65% av gruppekvotene kan fiskes før sommerstoppen og 35% etter sommerstoppen.

De reduserte kvotene av torsk og hyse for trålflåten nord for 62°N gjør at en forventer et større fiskepress i Nordsjøen. Dette gjør at en i utgangspunktet vil foreslå en noe lavere maksimalkvote for trålerne i 1999 enn det de hadde i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket i utgangspunktet blir regulert med en maksimalkvote på 600 tonn pr. tråler.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene hvis utviklingen i fisket skulle tilsi at dette er nødvendig for å sikre at gruppekvotene blir oppfisket. Fiskeridirektøren kan også oppheve gruppekvotene dersom dette er nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt.

Gullestad viste til at Fiskeridepartementet hadde fastsatt TAC for sei til 145 000 tonn nord for 62° N. Det var avsatt 7 500 tonn til 3. land. Norsk kvote ble således 137 500 tonn. Han ga deretter ordet til forskerne for orientering.

Jakobsen viste til at innværende år var TAC blitt revidert i april p.g.a nye data. Dette hadde skjedd på bakgrunn av noe sprikende informasjon. Havforskernes tokt hadde vist en bedret bestand, men dette var ikke gjenspeilet i de kommersielle fangstene. Det var spesielt -93 årgangen som hadde kommet godt ut i toktet, men ikke i fisket. Det var derfor gitt to opsjoner overfor departementet, men ingen konkrete råd. Det ble foretatt en ny gjennomgang i august. Denne bygget på ny informasjon i form av fangster. 1993 årgangen var fortsatt ikke representativ i trålfangstene. Konklusjonen var da blitt at denne årgangen likevel ikke kunne være så sterk som antatt. I forhold til ACFM ble referansepunktet endret. I arbeidsgruppen var Fpa satt til 0.30, men ACFM endret den til 0.26. Reduksjon i kvote skyldtes derfor reduksjon i referansepunktene. Han sa det kunne synes unødvendig at ACFM ga en anbefaling i høst som sannsynligvis ville bli revidert. Situasjonen i høst viste en tilsvarende motstrid mellom tokt og kommersielle fangster.

Gullestad spurte hvordan prognosene for de senere årsklasser så ut.

Jakobsen sa at det var et problem at man ikke fanget opp variasjoner, men at variasjonene ikke var så store.

Gullestad viste til den norske kvotens størrelse og refererte forslagene til fordeling av kvoten i saksdokumentene og ba om synspunkt.

Wold foreslo at den norske kvoten ble satt til 150 000 tonn.

Gullestad foretok deretter avstemning.

9 representanter (Wold, Olsen, Mikkelsen, Lerbukt, Remøy, Kaldhol, Dahl, Krüger og Domstein) gikk inn for Wolds forslag.

2 representanter (Gullestad og Nystad) gikk inn for kvoten som allerede var fastsatt av Fiskeridepartementet.

Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget til fordeling av seikvantum mellom gruppene. Forslaget innebar at konvensjonelle fartøy fikk 29,5% av kvoten, mens gruppene not og trål delte det resterende. Han ba om synspunkt på dette.

Wold fremmet forslag om følgende prosentvise fordeling: 32,3% til konvensjonelle, 32,4% til not og 35,3% til trålerne.

Krüger spurte etter begrunnelsen for denne fordelingen.

Wold svarte at fiskerlagets vedtak fra 1994 bygget på et stipulert konvensjonelt kvantum.

Gullestad sa at han hadde sympati for fiskerlagets forslag.

Krüger viste til at trålerne måtte tåle store reduksjoner av torsk og hyse. Han pekte på at stor tilgjengelighet av sei var et problem. Han mente at det ikke var fornuftig å endre den gruppevise fordelingen av seikvoten.

Wold viste til at trålerne som følge av hans forslag ikke ville komme dårligere ut, men at fordelingen mellom konvensjonelle og notfartøyer ville endres.

Gullestad sa at han oppfattet at Krüger frafalt sine innvendinger.

Fiskeridirektøren fant å kunne trekke sitt forslag og støtte Wolds.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i Wolds forslag.

Han viste deretter til forslaget om at fartøy som fisket med flere redskap var begrenset av høyeste maksimalkvote.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte deretter forslaget om å fastsette gruppekvote for fartøy over 28 meter som tidligere.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslagene om deltakervilkår og bifangst.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om maksimalkvote for fartøy over 28 meter og endret dette til 225 tonn altså maksimalkvote på samme nivå som inneværende år.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og regulering av fartøy under 28 meter. Han refererte forslaget om at fiske ikke skulle åpnes før 15. februar.

Wold sa at han var sterkt imot dette fordi det var mye sei i perioden før midten av februar.

Gullestad sa at under hensyntagen til at kvoten var økt var han villig til å endre forslaget slik at fisket kunne starte 1. januar.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste til saksdokumentene og forslaget om påskestopp.. Han sa han ville velge å frafalle dette forslaget. Han viste deretter til forslaget om 3 perioder slik dette fremgår av saksdokumentene.

Reguleringsrådet var enig i denne periodiseringen.

Gullestad viste til at forslaget til maksimalkvoteordning for fartøy under 28 meter inneholdt 3 elementer. Han la til grunn at det var enighet om meterinndelingen. Når det gjaldt kvotenøkkelen (stigen) og derved størrelsen på kvoten viste han til at det gjennom fiskerlagets vedtak var fremkommet et noe annet forslag. Han sa at Fiskeridirektørens forslag tilgodeså de største fartøyene. Han refererte deretter forslagene til kvotenøkkel fordelt på lengdegrupper.

	faktor (NF)	faktor (F.dir)
Under 11 meter største lengde	1.0	1.0
11 - 14 " " "	1.5	1.6
14 - 18 " " "	1.875	2.4
18 - 23 " " "	2.875	3.6
23 - 28 " " "	3.875	4.8

Wold foreslo en maksimalkvotestige i tonn tilsvarende den for 1998 (25, 40, 60, 90 og 120 tonn).

Gullestad viste til at det i 1999 var noe større gruppekvote for konvensjonelle redskap. Han viste til at det inneværende år hadde vært store problemer med å holde kvoten og at det derfor saklig sett var behov for å gå noe ned. Han kunne imidlertid likevel støtte et forslag om å videreføre en stige med tilsvarende antall tonn som i 1998.

Remøy sa at det var viktig prinsipielt å synliggjøre faktorene.

Gullestad sa at han oppfattet at dette kompliserte Wolds forslag.

Remøy presiserte ved å si at han var enig i stigen, men at denne burde utfylles med faktorer som samsvarte med antall tonn.

Gullestad refererte deretter følgende forslag:

	kvote	faktor
under 11 meter største lengde	25 tonn	1,0
11 - 14 " " "	40 "	1,6
14 - 18 " " "	60 "	2,4
18 - 23 " " "	90 "	3,6
23 - 28 " " "	120 "	4,8

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget om garantert kvote for de minste fartøyene under 10 meter. Han presiserte at det garanterte kvantum måtte utgjøre en relativ beskjeden

andel av totalkvoten. Han pekte på at i seifisket fisket også de minste fartøyene store kvantum. Dette stod i motsetning til de samme fartøyenes fiske av torsk og hyse.

Wold viste til at grensen for garantert kvantum inneværende år hadde vært 11 meter. Han sa det var viktig med stabile rammevilkår og foreslo deretter at fartøy under 11 meter fikk et garantert kvantum på 12,5 tonn.

Gullestad sa at han hadde forståelse for dette forslaget, men at fiskerlaget hadde operert med garantert kvantum for fartøy helt opp til 18 meter. Han var imidlertid villig til å endre sitt forslag i samsvar med Wolds.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i å sette garantert kvantum til 12,5 tonn for fartøy under 11 meter.

Han sa at når det gjaldt bifangst var det ikke foreslått å avsette et eget kvantum. Fiskeridirektøren la opp til å stoppe fisket innenfor den enkelte periode slik at det var dekning for bifangst. Forslaget i saksdokumentene om 10% bifangst var satt for å dekke behovet for de fartøyene som hadde fisket sin individuelle kvote. Han sa videre at Fiskeridirektøren ville foreta en konkret vurdering av bifangstbehovet ved fastsettelse av stopp og ta høyde for nødvendig kvantum i forbindelse med stoppen.

Han la til grunn at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste igjen til saksdokumentene og regulering av notfisket.

Han refererte forslaget til sommerstopp og ba om synspunkt.

Wold sa at han ikke ville foreslå en konkret stopperperiode men likevel oppnå dette gjennom periodisering. Han foreslo at 40% av kvoten ble avsatt for fiske frem til 9. august og 60% for perioden fra dette tidspunkt og ut året.

Gullestad spurte om landsiden hadde synspunkt på dette.

Krüger sa at en oppfattet effekten av den foreslåtte periodiseringen, men at det fra industriens side var viktig at fisket ikke ble gjenåpnet før 15. august.

Gullestad sa at han oppfattet Wolds forslag som et kompromiss, men presiserte at en da også måtte stå på dette standpunkt i forhold til makrellfisket.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i Wolds forslag.

Gullestad viste til muligheten for innføring av deltakerbegrensning i seinotfisket nord for 62° N. Han sa at denne saken ikke var avgjort, men måtte i tilfelle sendes ut på høring. På denne bakgrunn var det i saksdokumentene foreslått at seinotfisket ikke ble åpnet før 1. mai.

Domstein sa at det tradisjonelt hadde foregått et visst fiske før denne dato. En stopp frem til 1. mai kunne derfor gi uheldige utslag for flåten og for industrien.

Wold sa at det tradisjonelt hadde vært et fiske på Møre i april.

Gullestad sa at han kunne presisere sitt forslag dit hen at åpning ville skje så snart som mulig, dog ikke senere enn 1. mai. Han la deretter til grunn at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til forslaget om å overføre 4000 tonn fra notgruppen til konvensjonell gruppekvote for å dekke notfartøyenes fiske med konvensjonelle redskap. Han sa at kvantumsbehovet inneværende år hadde vært 4000 tonn.

Remøy sa at han var enig i at nødvendig kvantum måtte overføres.

Gullestad kunne deretter legge til grunn enighet om forslaget.

Gullestad viste deretter til forslaget i saksdokumentene om differensierte maksimalkvoter.

Han la til grunn at Reguleringsrådet var enig i at notgruppen burde reguleres med differensierte maksimalkvoter, men uenig i de enkelte kvotestørrelser.

Wold foreslo følgende stige:

lengdegrupper	maksimalkvoter
under 15 meter største lengde	270 tonn
15 - 20,9 " " "	360 "
21 - 22,9 " " "	450 "
23 - 25,9 " " "	540 "
over 26 " " "	630 "

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om denne stigen.

Han kunne også legge til grunn at det var enighet om å gi Fiskeridirektøren fullmakt til endre evt. oppheve maksimalkvoter og gruppekvoter hvis utviklingen i fisket tilsa dette.

Det var enighet om at fartøyene som skulle delta måtte egnet og utrustet.

Gullestad viste igjen til saksdokumentene og regulering av trålfisket.

Han refererte forslaget om fordeling av trålkvoten mellom torsketrålere og seitrålere.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om lik kvote, men med reduksjon for de fartøy som hadde driftsalternativ i reke. Han sa at det saklig sett var velbegrunnet å vurdere reduksjon for driftsgrunnlag i 1999. Han så fortrinnsvis for seg en reduksjon i størrelse 25%.

Remøy viste til at dette var en komplisert sak som det hadde vært jobbet lenge med innenfor organisasjonen. En hadde prøvd å komme frem til en løsning for å unngå og få trædd et uønsket regime nedover hodet. Han sa at det var fremkommet et kompromiss og fremsatte følgende forslag:

Gruppekvoten til stortrålere fordeles med differensierte kvoter etter følgende stige:

fartøy over 48 meter	1.6
fartøy mellom 43 og 48 meter	1.2
fartøy under 43 meter	1.0

Gruppekvoten til småtrålere fordeles med differensierte kvoter etter følgende stige:

fartøy over 33 meter	1.0
fartøy mellom 29 og 33 meter	0.8
fartøy under 29 meter	0.6

Krüger sa at det var store variasjoner i driftsmønster fra det ene året til det andre. Han var derfor uenig i at det ble foretatt kvotereduksjon på grunnlag av at fartøyene hadde driftsalternativ i rekefisket. Når det gjaldt Remøys forslag var han enig i gruppeinndelingen, men uenig i at kvotene skulle variere ut fra fartøyets lengde.

Remøy viste til at forslaget var et resultat av et enstemmig vedtak i fiskerlaget og at en ved kvotetildeling måtte følge saltvannsfiskeoven.

Gullestad sa at han oppfattet Remøys forslag som innenfor rammen av lov om saltvannsfiske. Han presiserte at forslaget om avkortning var avgrenset til situasjonen i 1999 og at også dette ville være i samsvar med systemet i lov om saltvannsfiske.

Krüger sa at rekefisket nok hadde vært lønnsomt inneværende år, men at situasjonen for neste år var uvis. Han sa videre at innføring av redusert fiskeadgang som følge av driftsalternativ ikke lovet godt for fremtidig stabile rammevilkår. Han sa også at det var urimelig å legge lengdeparameter til grunn for kvotene, fordi det ikke nødvendigvis var de største fartøyene som trengte mest kvote.

Gullestad konstaterte at det ikke være mulig å komme til enighet.

Han sa at en dermed måtte overlate til politisk ledelse å skjære igjennom.

Krüger sa at etter hans oppfatning var det opp til Fiskeridirektøren å gi minst et råd overfor departementet.

Gullestad sa at han ville ta til avstemning de forslagene som ble fremmet og at han hvis han så mulighet til å oppnå enighet ville vurdert å trekke sitt forslag.

Han presiserte at det viktigste ikke var selve avstemningen men at synspunktene fremkom.

Krüger fremmet følgende forslag:

Trålerne seikvote burde fordeles med 20% til seitrålerne, 60% til stortrålerne og 20% til småtrålerne. Innenfor gruppene stortrål og småtrål burde det være like kvoter. Det burde ikke åpnes for redusert kvote p.g.a. av driftsalternativ.

Gullestad refererte de tre foreliggende forslagene.

Domstein sa at hvis Krügers forslag ikke fikk flertall ville han og Krüger subsidiert støtte Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad foretok deretter avstemning.

7 representanter (Wold, Olsen, Mikkelsen, Lerbukt, Remøy, Nystad og Kaldhol) støttet Remøys forslag.

2 representanter (Krüger og Domstein) støttet Krügers forslag.

Kun Gullestad gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Dahl avholdt seg fra å stemme.

Gullestad refererte deretter saksdokumentene og fullmakt til å justere fartøyskvotene hvis dette ble nødvendig. Han refererte også forslaget om å avsette 20% til etter 1. september.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste igjen til saksdokumentene og regulering for fartøy med seiltråltillatelse.

Han refererte forslaget om stige og kvotefaktorer og ba om synspunkt på dette.

Remøy fremsatte følgende forslag som innebar en mindre justering på de to laveste trinnene i stigen. Han foreslo følgende faktorer: 0,35, 0,75, 0,85 og 1,00. Han sa at denne stigen var omforenet i næringen.

Gullestad konstaterte at realitetsendringen var marginal og idet han oppfattet at forslaget var omforenet kunne han endre sitt forslag.

Han kunne deretter legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i Remøys forslag.

Han viste deretter til forslaget om at utskifting eller forlengelse av fartøy etter 1. jan 1999 ikke skulle gi uttelling i form av økt kvote.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste igjen til saksdokumentene og regulering av seifisket i Nordsjøen og Skagerrak. Han refererte forslagene slik de fremgår av saksdokumentene og kunne konstatere at med unntak av maksimalkvotens størrelse for trålerne var Reguleringsrådet enig i de fremsatte forslag.

Han begrunnet størrelsen på den foreslåtte maksimalkvoten med en forventning om større press på dette fisket.

Remøy foreslo maksimalkvoten satt til 1000 tonn.

Gullestad sa at han kunne frafalle sitt forslag og støtte Remøys. Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

3.1.4 North-East Arctic saithe

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. Although the spawning stock biomass has increased after being low for almost 20 years and is now above the proposed B_{pa} , it will decrease below B_{pa} in the short term at current fishing mortality. Fishing mortality has declined but is still above the proposed F_{pa} . Expected landings in 1998 will result in an increase in fishing mortality.

Management objectives: Other than managing the stock within safe biological limits, there has not been any explicit management objectives for this stock. In recent

years the advice has been given to keep fishing mortality below F_{med} (0.32), and to keep the spawning stock above the MBAL of 170 000 t. However, for any management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Advice on management: ICES recommends that fishing mortality should be reduced below the proposed F_{pa} (0.26) corresponding to landings in 1999 of less than 87 000 t.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 89 000 t, the lowest observed SSB in the 35 year time series.	B_{pa} be set at 150 000 t, the SSB below which the probability of poor year classes increases.
F_{lim} is 0.45, the fishing mortality associated with potential stock collapse.	F_{pa} be set at 0.26. This value is considered to have a 95% probability of avoiding the F_{lim} .

Technical Basis:

$B_{lim} = B_{loss}$.	B_{pa} = examination of stock-recruit plot.
$F_{lim} =$ Median value of F_{loss} .	$F_{pa} = F_{lim} \times 0.6$.

Relevant factors to be considered in management: The estimation of incoming recruitment for forecasting purposes is difficult as the year classes recruit to the survey in the same year that they recruit to the purse seine fishery. Large variation in availability causes large variation in the estimation of the 2-year-olds. In the most

recent years there has been a change in the exploitation pattern with reduced mortality on the youngest ages. Unrepresentative sampling in recent years has reduced the reliability of estimated catch numbers of 2 years old, which may have affected recruitment indices.

Catch forecast for 1999:

Basis: Expected Landings(98) = 146, $F(98) = 0.43$, $SSB(99) = 171$.

F (99)	Basis	Catch (99)	Landings (99)	SSB (2000)	Medium-term effect of fishing at given level
0.08	0.2F(97)		29	237	n/a
0.15	0.4F(97)		54	211	n/a
0.23	0.6F(97)		77	188	n/a
0.26	F_{pa}		87	177	n/a
0.30	0.8F(97)		98	168	n/a
0.38	1.0F(97)		117	150	n/a
0.45	1.2F(97)		134	134	n/a

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: The change in the perception of the state of the stock since the last assessment is the result of lower estimates of stock size and a lower fishing mortality reference point. The mean weights at age of the dominant age groups are lower than in the past and the recruitment is uncertain. At present the strength of the 1993 year class is also

uncertain, and this may have considerable effect on the estimates of the current stock size and the projections.

Since the early 1960s, the fishery has been dominated by purse seine and trawl fisheries, with a traditional gill net fishery for spawning saithe as the third major component. The purse seine fishery is conducted in

coastal areas and fjords. Historically, purse seiners and trawlers have taken roughly equal shares of the catches. From 1992–1995, purse seine catches have decreased substantially and the trawl catches have increased correspondingly, accounting for more than half the catches. In 1996 and 1997, however, the purse seine catches more than doubled and the trawl catches declined correspondingly.

Based on a target level for the catches and estimates of catches for other gears, quotas are set for purse seine and trawl fisheries. In the Norwegian fishery, quotas may be transferred between purse seine and trawl based on negotiations if it becomes clear that the quota allocated to one of the fleets will not be taken.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1998 (ICES CM 1999/ACFM: 3).

Catch data (Tables 3.1.4.1-2):

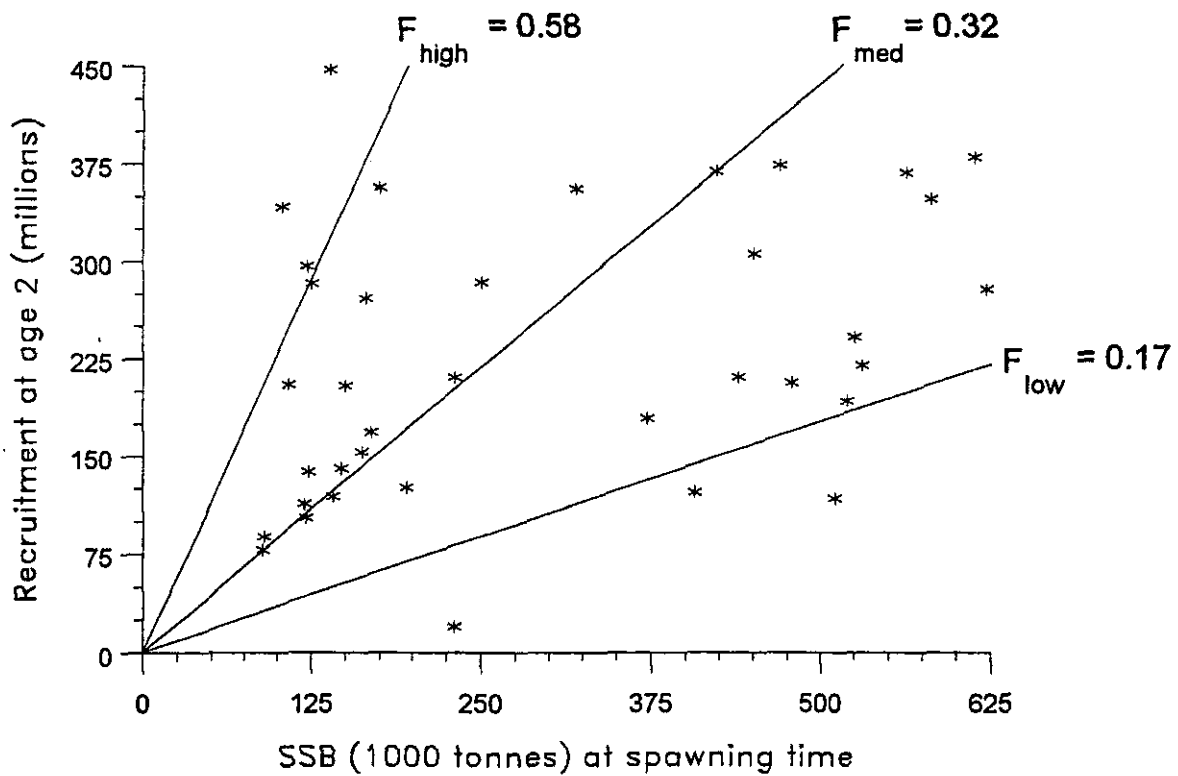
Year	ICES advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ²	Official landings	ACFM landings
1987	No increase in F; TAC; protect juveniles	90	-	92	92
1988	No increase in F	< 83	-	114	115
1989	Status quo F; TAC	120	120	122	123
1990	$F \leq F_{med}$; TAC	93	103	96	95
1991	F at F_{low} ; TAC	90	100	107	107
1992	Within safe biological limits	115	115	128	128
1993	Within safe biological limits	132 ¹	132	154	154
1994	No increase in F	158 ¹	145	142	142
1995	No increase in F	221 ¹	165	169	169
1996	No increase in F	158 ¹	163	171	171
1997	Reduction of F to the F_{med} or below	107	125	143	143
1998	Reduction of F to the F_{med} or below	117	144 ³		
1999	Reduce F below F_{pa}	87			

¹ Predicted catch at status quo F. ² Set by Norwegian authorities. Weights in '000 t.

³ TAC first set at 125 000 t, increased in May 1998.

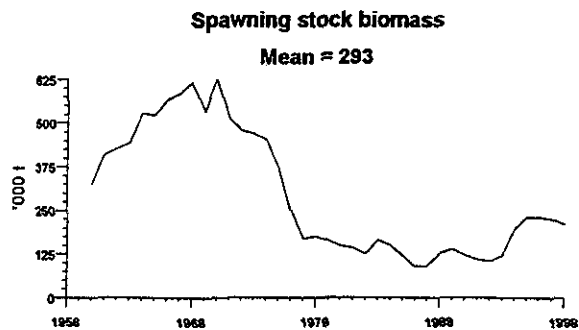
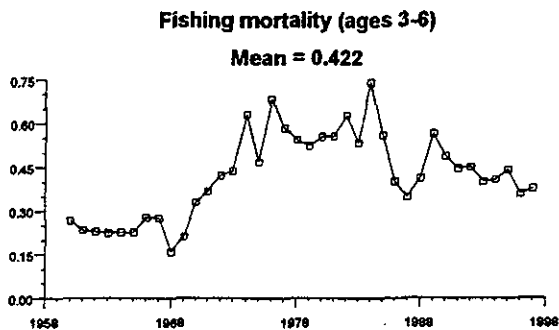
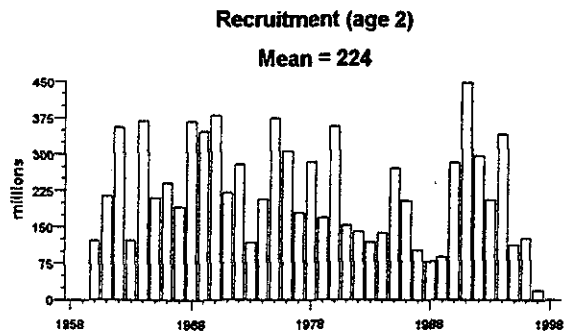
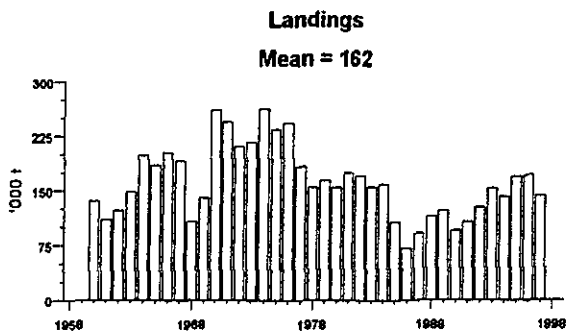
North-East Arctic saithe

Stock - Recruitment

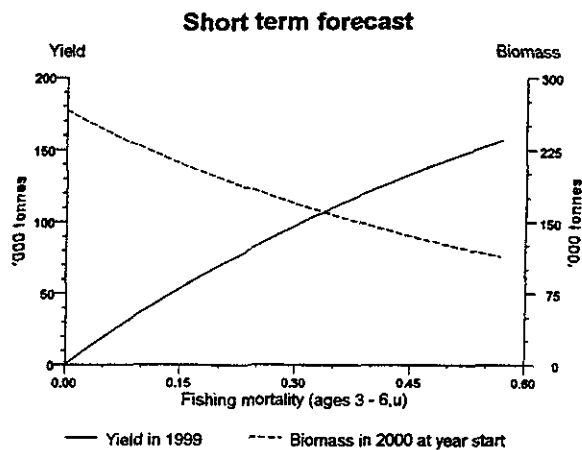
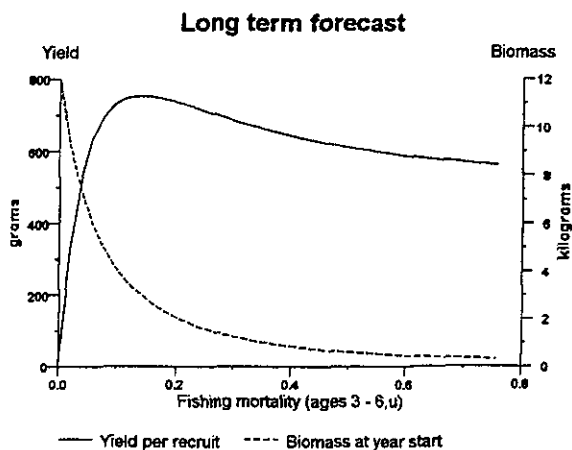
(run: XSAAGE06)

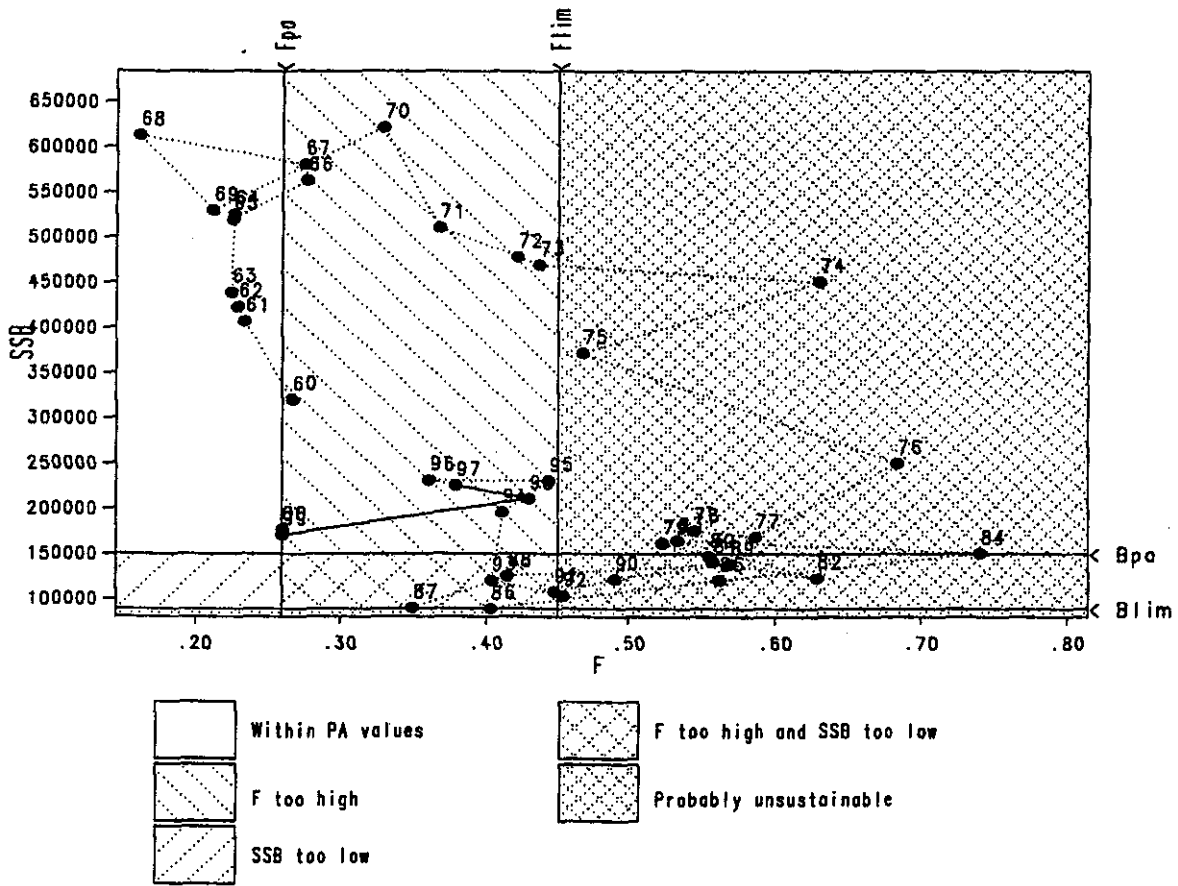
North-East Arctic saithe

Yield and Spawning Stock Biomass

Precautionary Approach Plot

Saithe, North-East Arctic (Fishing Areas I and II)

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Eiling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
9800271/1

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1999

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 110/98 «Regulering av fisket etter sei i 1999» og fattet følgende vedtak:

- «Norges Fiskarlag viser til utviklingen i fisket etter sei i 1998 og det faktum at de norske forvaltningsmyndigheter etter grundig vurdering fra norske havforskere økte uttaket av sei nord for 62° N i 1998 til 145 000 tonn.

En fullstendig bestandsvurdering kan først foreligge når de siste toktdata og resultater fra prøvtaking av kommersielle seifangster inkluderes i vurderingsgrunnlaget. Etter hva Norges Fiskarlag er kjent med, er det registrert svært store mengder små sei langs med hele kysten. Dette sammen med gevinsten fra økt minstemål i fisket etter sei og bruk av seleksjonsinnretninger må legges til grunn for vurderingen av bestandsutviklingen i kommende år.

På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå at det for 1999 gis anledning for norske fiskere å fiske inntil 150.000 tonn sei nord for 62° N.

- Norges Fiskarlags landsmøte uttalte i sak 11/94 - «Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressursene» at

«Landsmøtet går inn for å videreføre gjeldende gruppeinndeling med følgende inndeling:

- av totalkvoten avsettes et stipulert kvantum til konvensjonelle redskaper på 35.000 tonn
- det avsettes videre en bufferkvote på 20.000 tonn til fordeling mellom trålgruppen og notgruppen. Denne kvoten reforddeles tidligst mulig etter 15. august.
- Landsmøtet går inn for at det resterende kvantum fordeles med 50% til trålgruppen og 50% til notgruppen.»

- Norges Fiskarlag konstaterer at forutsetningene for Landsmøtets vedtak vedrørende sei i 1994 om fordeling er vesentlig endret. Norges Fiskarlag konstaterer videre at myndighetene med bakgrunn i dette har endret fordelingen. Norges Fiskarlag tar dette til etterretning. Norges Fiskarlag tar og til etterretning at myndighetene har valgt å skille fartøy over 28 meter ut i egen gruppe.

Norges Fiskarlag vil vise til at det ennå ikke er fastsatt en totalkvote på sei. Norges Fiskarlag må derfor utarbeide et reguleringsopplegg for sei uten å ha kjennskap til dette avgjørende element. Norges Fiskarlag har lagt til grunn vår anbefaling, jfr. pkt.

Deres dato	Deres referanse
FISKERIDIREKTORATET	
APKIV	
04. DES 98	
SAKSNR.	DOK.NR.
4525/98	1
U.O. 3	

TelefaksVår dato
041298Vår referanse
9800271/1

2

1, på 150.000 tonn til norske fiskere.

Norges Fiskarlag vil med bakgrunn i ovenstående tilrå at av den norske totalkvoten avsettes 35.3 % - 52.950 tonn - til trålgruppen. Det resterende kvantum deles med 32.4 % - 48.600 tonn - til not og 32.3 % - 48.450 tonn - til konvensjonelle fartøy.

Norges Fiskarlag vil tilrå at av den konvensjonelle kvoten avsettes 12.2% - 5.900 tonn til fartøy over 28 m.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det av den konvensjonelle gruppekvoten avsettes 3.000 tonn til dekning av bifangst for fartøy under 28 meter.

4. Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper under 28 meter fordeles på deltakende fartøyer i 1999 med differensierte maksimumkvoter etter følgende stige:

<u>Fartøylengde</u>	<u>Maksimumkvote</u>
under 11 meter	40 tonn, hvorav 15 tonn garantert
11 - 13.9 meter	60 tonn, hvorav 17 tonn garantert
14 - 17.9 meter	75 tonn, hvorav 19 tonn garantert
18 - 22.9 meter	115 tonn
23 - 27.9 meter	155 tonn

Gruppekvoten periodiseres med en periode fra 1. januar til 30.4 hvor inntil 25 % av gruppekvoten kan fiskes. I andre periode fra 1. mai til 31. august kan inntil 30% fiskes og fra 1. september og ut året kan resterende 45% fiskes..

5. For fartøy over 28 meter avsettes 500 tonn av gruppekvoten til bifangst. Det resterende kvantum - 5.400 tonn - reguleres med fartøykvoter.
6. Norges Fiskarlag tilrår at avsetningen til trålere fordeles med 60% til stortrålere (fabrikkskip, rundfrysetrålere og ferskfisktrålere) med torsketråltillatelse, 20% til småtrålere med torsketråltillatelse og 20% til trålere med seitråltillatelse.

For trålere som fisker med seitråltillatelse nord for 62° N, tilrår Norges Fiskarlag at avsetningen fordeles som fartøykvoter på de enkelte fartøyer etter følgende nøkkel:

Fartøy under 21 meter	0.35
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 34 meter	0.75
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT, men under 34 meter	0.85
Fartøy over 34 meter	1.00

Det enkelte fartøy som fisker etter sei med trål, må avsette minst 20% av sin fartøykvote til et fiske etter 1. september 1999. Gruppekvoten periodiseres ikke for 1999.

7. Gruppekvoten til stortrålere fordeles med differensierte kvoter etter følgende stige:

fartøy over 48 meter	1.6
----------------------	-----

TelefaksVår dato
041298Vår referanse
9800271/1

3 a

fartøy mellom 43 og 48 meter	1.2
fartøy under 43 meter	1.0

8. Gruppekvoten til småtrålere fordeles med differensierte kvoter etter følgende stige:

fartøy over 33 meter	1.0
fartøy mellom 29 og 33 meter	0.8
fartøy under 29 meter	0.6

9. Gruppekvoten for fartøy som fisker med not, fordeles med maksimumkvoter på deltakende fartøyer etter følgende stige:

<u>Fartøylengde</u>	<u>Maksimumkvote</u>
under 15 meter	300 tonn
15 - 20.9 meter	400 tonn
21 - 22.9 meter	500 tonn
23 - 25.9 meter	600 tonn
over 26 meter	700 tonn

Norges Fiskarlag tilrår at gruppekvoten periodiseres med 40% fra årets begynnelse og fram til 31. juli, og at 60% kan fiskes fra 1. august og ut året.

10. Norges Fiskarlag går inn for adgangsbegrensning i notfisket etter sei. Fartøy som skal delta i 1999 må ha deltatt i minst to av årene 1995, 1996, 1997 og 1998. I tillegg må det enkelte fartøy ha levert minst 20% av fartøyets kvote i de to årene som blir lagt til grunn for rett til deltakelse.
11. Med det kvantum som er til disposisjon for fartøyer under 28 meter og som fisker med konvensjonelle redskaper, mener Norges Fiskarlag at det er viktig å sikre at avsetningen ikke belastes av kombinasjonsfartøyer som har et bedre driftsgrunnlag. På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i kombinasjon med trål eller not må avregnes mot den gruppe som utgjør hoveddriftsgruppe.

Norges Fiskarlag tilrår at fartøy som fisker sei med not eller trål ikke gis anledning til et direkte fiske etter sei innenfor den konvensjonelle kvoten, dersom det kvantum fartøyet har fisket med not eller trål overstiger maksimumkvoten for vedkommende fartøy med konvensjonelle redskaper. Et slikt fartøy kan i ethvert tilfelle samlet sett ikke overskride maksimumkvoten for not- eller trålfartøy.

Subsidiært går Norges Fiskarlag inn for at forskriften for 1998 videreføres på dette pkt. og at det avsettes 3.000 tonn til å dekke notfartøyenes fiske etter sei med konvensjonelle redskaper.

12. Norges Fiskarlag går inn for at fartøyer som endrer lengde etter 1.1.1999 skal beholde den kvotefaktor som blir tildelt vedkommende fartøy 1.1.1999.»

Telefaks

Vår dato
041298Vår referanse
9800271/1

4

REGULERING AV FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N I 1999.

1. «Norges Fiskarlag viser til at kvoten av sei sør for 62° N er en del av kvoteavtalen mellom Norge og EU.

Norges Fiskarlag tilrår at fordelingen av totalkvoten av sei sør for 62° N i 1999 følger samme hovedprinsipp som inneværende år. Det avsettes 7.000 tonn til notgruppen for 1999, mens øvrige konvensjonelle redskaper kan fiske innenfor et kvantum på 9.000 tonn. Det resterende kvantum disponeres av trålgruppen.

2. Fisket innenfor trålernes gruppekvote tilrås fordelt med inntil 60% fra 1. januar til 30. juni, og resterende kvantum fra 1. august og ut året. Det enkelte trålfartøy gis anledning til å fiske inntil 1.000 tonn sei sør for 62° N i 1999. Norges Fiskarlag tilrår at det innføres stopp i fisket etter sei med trål sør for 62° N i perioden 1. juli til 30. juli.
3. Fartøy som fisker etter sei med konvensjonelle redskaper gis anledning til å fiske inntil 600 tonn sei i 1999.

Notfartøyene gis anledning til å fiske fritt innenfor den avsatte gruppekvote i 1999.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 11/98

REGULERING AV FISKE ETTER REKER I 1999.

Fisket i 1998

Norge fikk etter kvoteforhandlinger med EU en kvote på 2.500 tonn reker ved Øst-Grønland også i 1998.

Det var 19 fartøy som fylte vilkårene for å delta i 1998. Dette var tilsvarende som året før. Totalkvoten på 2.500 tonn reker ble fordelt som fartøyskvoter etter tradisjonell fordelingsnøkkel.

Grønland har videreført en lisensieringsordning som bl.a innebærer at maksimalt 15 fartøy samtidig kan fiske reker i Grønlands fiskerisoner. Som kjent er Grønland i ferd med å bygge ut et inspeksjonssystem som innebærer at det på alle fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. Ordningen er ennå ikke ferdig utbygget, men fra og med 1993 har noen fartøy til enhver tid hatt inspektører ombord under fiske.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt fra Reguleringsrådet til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten.

Siste utseilingsdato ble satt til 15. september. På grunn av at syv fartøy ikke hadde påbegynt fisket innen 15. september, ble kvotene til disse fartøyene fordelt etter tradisjonell nøkkel den 23. september på de resterende 12 fartøyene.

Den 30. oktober ble det i tråd med tidligere års praksis foretatt refordeling av gjestående kvote. Det var på dette tidspunktet 12 deltakende fartøy igjen, og det ble innført fritt fiske innenfor totalkvoten.

Pr. 23. november gjenstår det 1.178 tonn av kvoten. Det forventes ikke at denne vil bli tatt i 1998.

Regulering av fisket i 1999

Kvoteforhandlingene med EU er ikke slutført, men en legger til grunn en forventet totalkvote på 2.500 tonn, slik resultatet har vært i de senere år.

Fiskeridirektøren har ikke på det nåværende tidspunkt mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere reguleringstiltak i rekefisket ved Grønland, som kan føre til at gjennomføringen av det norske fisket i området vanskeliggjøres.

Forutsatt at Norge, etter forhandlingene med EU, tildeles kvote av reker ved Øst-Grønland i 1999, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge tilsvarende reguleringsopplegg som i 1998 herunder at gjeldende kvotenøkkel legges til grunn. Siste frist for utseiling (startdato) foreslås satt til 14. september.

B) NORDSJØEN/SKAGERRAK

1. FISKET I 1998

1.1. KVOTER OG REGULERINGER I 1998.

Norske fartøy kunne i 1998 fiske inntil 4.375 tonn reker i Nordsjøen og 6.130 tonn reker i Skagerrak.

Den samlede kvote på 10.505 tonn i 1998 ble fra årets begynnelse regulert med periodekvoter og med maksimalkvoter til det enkelte fartøy etter følgende ordning:

Periode - 1998	Periodekvote	Maksimalkvote
1. januar - 30. april	4.201 tonn (40%)	45 tonn
1. mai - 31. august	3.152 tonn (30%)	40 tonn
1. sept - 31. des	3.152 tonn (30%)	40 tonn

Fartøy under 20 meter ble gitt en garantert andel av maksimalkvoten på 10 tonn i hver av de to første periodene.

Det enkelte fartøys fiske var begrenset til 4 tonn reke pr. tur. Det var ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager.

1.2 DELTAKELSEN I FISKET I 1998

I 1998 ble det for første gang innført begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62° N for merkeregistrerte fiskefartøy. Fartøy over 11 meter måtte for å kunne delta ha levert reker fisket i Nordsjøen eller Skagerrak i ett av årene 1995, 1996 eller i 1997. Totalt 350 fartøy over 11 meter tilfredsstilte kriteriene for deltakelse i 1998. Pr. 17. november har tilsammen 380 fartøy deltatt i rekefisket i inneværende år, hvorav 251 fartøy er over 11 meter og 129 fartøy under 11 meter. Tabell 1 nedenfor viser den fylkesvise deltakelse i rekefisket.

Tabell 1: Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen/Skagerrak.

	1995	1996	1997	1998
Finnmark	2			1
Troms	2	1		1
Nordland	1	2	3	
Sør-Trøndelag		1		
Møre og Romsdal	1	2	3	
Sogn og Fjordane	5	3	3	3
Hordaland	23	21	19	20
Rogaland	93	95	92	92
Vest-Agder	101	97	95	77
Aust-Agder	58	53	52	50
Telemark	33	36	30	29
Vestfold	35	32	41	39
Buskerud	4	3	3	3
Oslo	3	2	2	0
Akershus	7	7	8	8
Østfold	57	60	61	57
Sum	425	415	412	380
Herav under 11 m	158	144	144	129

1.3 UTVIKLINGEN I FISKET I 1998

Tabell 2 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 1998 sammenlignet med årene 1994-1997. Pr. utgangen av uke 44 (1. november) var det tilsammen fisket 8469 tonn reker av totalkvoten på 10.505 tonn.

Tabell 2. Månedsfangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak.

	Jan.	Feb.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum	Kvote	Kvoteturnyttelse
1994	452	758	522	1.099	778	513	528	583	432	426	378	348	6.817	10.019	68 %
1995	557	885	1.109	869	921	507	407	725	586	418	723	418	8.125	8.775	92,6 %
1996	656	735	794	977	694	399	268	609	674	653	821	608	7.888	8.160	96,7 %
1997	950	544	1.096	1.043	765	659	606	857	690	808	525	20	8.562	8.160	104,9 %
1998	1.111	1.030	1.241	880	742	597	688	867	866	418	29		8.469	10.505	80,6 %

For 1998 ble det fastsatt maksimumkvoter for de tre periodene med 45 tonn i første periode og 40 tonn i hver av de to siste periodene. Den fastsatte maksimumkvote på 40 tonn for 2. periode (1. mai til 31. august) ble opphevet 7. august på bakgrunn av utviklingen i fisket. Den fastsatte maksimumkvote på 40 tonn for 3. periode (1. september til 31. desember) ble opphevet 23. november 1998.

2. BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 1999

Siden man for første gang i 1992 ble enige om en TAC for Nordsjøen og Skagerrak samlet, har rekebestanden etter ACFM sin vurdering vært innenfor sikre biologiske grenser. Den avtalte TAC i årene 1992 -1998 har variert fra 15.000 tonn til 18.800 tonn. I kvotesammenheng har man fordelt 30 % av TAC til Nordsjøen og 70 % til Skagerrak. Norge har 100 % av Nordsjødelen og 46,6 % av Skagerrakdelen av totalkvoten. For 1999 anbefaler ACFM at fiskedødeligheten blir holdt under 0,65 noe som innebærer en TAC på 19.100 tonn. Dette er den høyeste TAC-anbefalingen ACFM har kommet med for denne rekebestanden.

Kvoteforhandlingene med EU for 1998 er ikke avsluttet. Av denne grunn er rekekvotene for 1999 i Nordsjøen og Skagerrak ikke fastsatt. I henhold til tidligere praksis må en påregne at EU (og Sverige) får kvoter i NØS i Nordsjøen. Om vi legger til grunn den gjeldende fordelingen av TAC mellom Nordsjøen og Skagerrak og overføringer av kvoter til EU, vil en TAC i størrelsesorden 19.000 tonn medføre at Norge får en totalkvote for de to havområdene i størrelsesorden 10.600 tonn, fordelt med 6.200 tonn i Skagerrak og 4.400 tonn i Nordsjøen. Det vil også i 1999 være hensiktsmessig å unngå å regulere de to områdene med separate reguleringer som vil kunne gi særlige problemer for de mindre og minst mobile fartøyene.

3. REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 1999.

Hovedmålsettingen med å innføre reguleringer i dette fiskeriet er at man klarer å fiske opp den norske kvoten samtidig som man unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil føre til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikker avsetning for sin fangst.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Rekene i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trålaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med å regulere fisket særskilt for hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, vil Fiskeridirektøren foreslå at en regulerer fisket i de to områdene med felles periode- og maksimalkvoter.

3.1 Deltakelsesregulering

Fiskeridirektøren anser det som hensiktsmessig at ordningen med adgangsbegrensning for fartøy over 11 meter videreføres i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 11 meter må for å kunne delta i 1999 ha levert reker fisket i Nordsjøen eller Skagerrak i ett av årene 1996, 1997 eller 1998 i henhold til oppgaver fra salgslagene

3.2 Periodekvoter

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten for Nordsjøen/Skagerrak i tre perioder, hver på fire måneder. For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder ble det for 1998 sett på historisk fangst, der en benyttet årene 1994-1996 som referanseperiode, hvoretter en fant det naturlig å ha en periodefordeling på henholdsvis 40%, 30% og 30%. Erfaringene for 1998 tilsier at det foreslås samme periodefordeling i 1999.

Om vi antar at kvoten blir fastsatt i overensstemmelse med ACFM sin anbefaling, og at Norge dermed får en kvote på ca 10.600 tonn, resulterer dette i at 4.200 tonn blir avsatt til første periode og 3.200 tonn til hver av de to siste periodene.

Fiskeridirektøren foreslår som for 1998 å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt med 40 % i den første perioden (januar-april) og 30 % i hver av de to siste periodene.

3.3 Maksimalkvoter

Med en forventet totalkvote i 1999 tilnærmet lik totalkvoten for 1998 foreslås at maksimalkvotene i 1999 i utgangspunktet settes som for 1998, men at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene på bakgrunn av utviklingen i fisket.

Fiskeridirektøren foreslår som for 1998 å innføre maksimalkvoter på henholdsvis 45 tonn i den første perioden og 40 tonn i hver av de to siste periodene

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan endre, eventuelt oppheve, maksimalkvotene for å sikre at den norske kvoten blir oppfisket.

3.4 Garantert kvote pr. fartøy.

For å hindre at det blir for store distriktsvise forskjeller på grunn av for eksempel vær, vind og isforhold bør man ha et reguleringssystem som sikrer at alle faktisk får delta. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det innføres en garantert kvote på 10 tonn i de to første periodene for fartøy under 20 meter. Disse ti tonnene kan fartøyene som tilfredsstiller de nevnte krav fiske selv om periodekvoten er oppfisket. I tredje periode vil man ikke ha en slik adgang til å fiske utover periodekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår som for 1998 at det i de to første periodene blir innført en garantert andel av maksimalkvoten på 10 tonn for fartøy under 20 meter.

3.5 Helgedagsfredning og turkvote.

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig å videreføre ordningene fra årets regulering med helgedagsfredning og turkvote på maksimalt 4 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med helgedagsfredning og en turkvote på maksimalt 4 tonn.

C) NAFO-OMRÅDET

1. Innledning

Sammen med rekeførere fra Færøyane og Grønland begynte norske rekeførere å fiske på rekefeltene ved Flemish Cap våren 1993, og siden har dette området vært et driftsalternativ for enkelte norske rekeførere. De siste to årene har imidlertid bare 2 fartøy deltatt i fisket.

Tabellen nedenfor er basert på fartøyrapporter til Fiskeridirktoratet og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i det enkelte år.

Tabell 1. Oppfisket kvantum og antall deltakende fartøy, 1993 - 1998.

<u>ÅR</u>	<u>Fangst (tonn)</u>	<u>Antall fartøy</u>
1993	7.255	22
1994	8.720	19
1995	9.263	27
1996	6.191	15
1997	1.738	2
1998 pr. 22. nov.	1.315	2

Siden 1993 har i alt 33 (hvorav ett fartøy kom inn i 1996, da ett av de opprinnelige 32 fartøyene frasa seg sin rett til å delta i 1996) norske rekeførere deltatt i fisket ved Flemish Cap. Dette omfatter alle de 19 trålene som har rett til å delta i rekefisket ved Øst-Grønland. I tillegg har 14 andre rekeførere deltatt, hvorav 8 fartøy har torskeførertillatelse i tillegg til rekeførertillatelse, mens de 6 andre kun har rekeførertillatelse.

2. Regulering og avvikling av fisket i 1998.

Rekefisket ved Flemish Cap var før 1996 ikke underlagt annen form for regulering enn tekniske reguleringer og en rapporteringsordning i form av å melde inn og utgang av NAFO-området til norske myndigheter som videresender disse opplysningene til NAFO-sekretariatet. Dessuten har norske fartøy vært pålagt å sende ukentlige fangstrapporter til norske myndigheter. De tekniske reguleringene i NAFO-området består av et påbud om å bruke rekerist med maksimalt 22 mm spileavstand, samt påbud om å benytte en maskevidde på minst 40 mm i trålen. Dette er forøvrig den samme maskeviddebestemmelse som gjelder for trålfisket etter reker ved Øst-Grønland.

Årsmøtet i NAFO vedtok i 1995 å innføre innsatsbegrensende reguleringstiltak i rekefisket på Flemish Cap fra 1996, ved at deltakelsen skulle begrenses slik at ikke flere fartøy får adgang til å delta, enn det antall fartøy som har deltatt i perioden fra 1. januar 1993 til og med 31. august 1995. Totalt hadde 32 norske fartøy deltatt i referanseperioden.

For å begrense fiskeriaktiviteten, ble det også vedtatt på årsmøtet i 1995 og med virkning fra 1996 at hvert medlemsland skulle sørge for å begrense antall fiskedøgn til ikke å overstige det maksimale antall fiskedøgn registrert i ett av årene fra 1993 til 1995. Med antall fiskedøgn menes

antall døgn i sonen inklusive dato for inn og utmelding, summert for alle fartøyer som i de enkelte år har fisket i NAFO-område 3M.

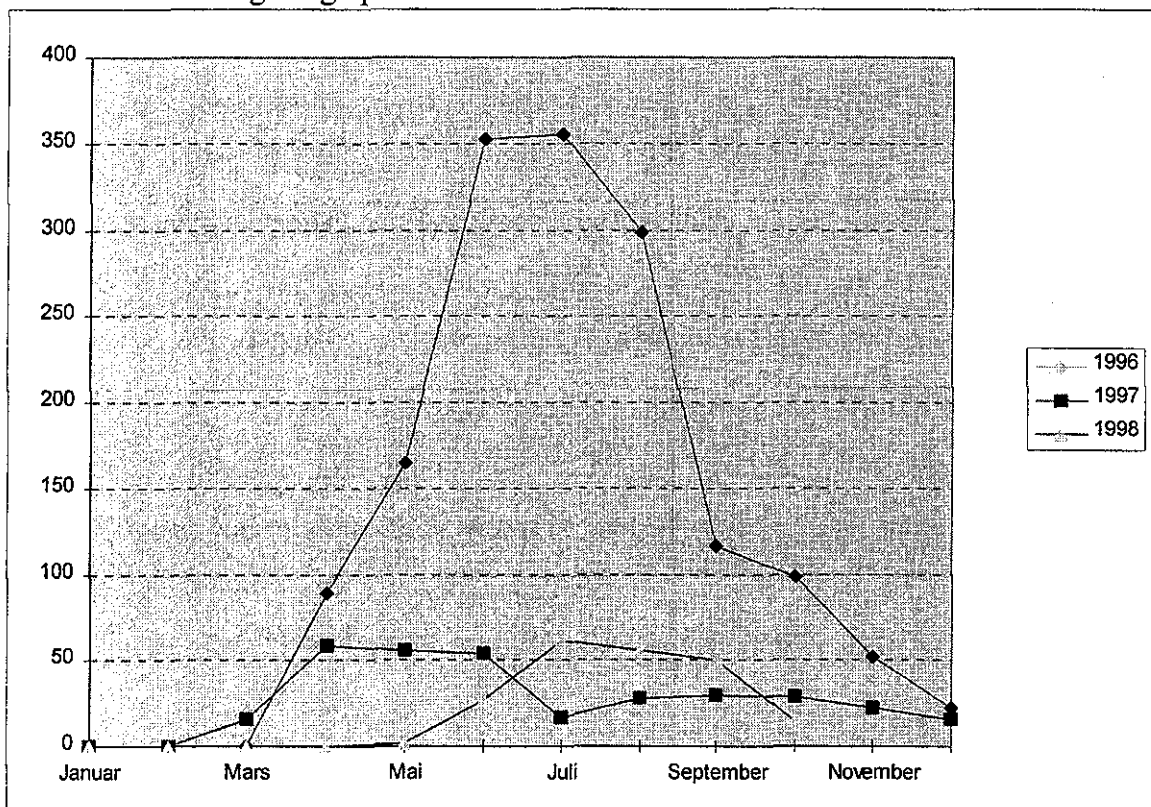
For 1996 ble det vedtatt i NAFO at observatørdekningen på fartøy som fisker i området skulle økes fra 10% til 100%. Fiskeridirektoratet har engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon ombord på norske fartøy. Kravet om 100% observatørdekning måtte oppfylles for at norske fartøy skulle kunne fiske i NAFO- området. Kostnadene med observatørordningen belastets det enkelte fartøy, og kostet i 1998 i underkant av kr. 2.000.- pr. døgn pr. fartøy.

Fra norske myndigheter har det vært argumentert med at observatørordningen ikke har gitt målbar nedgang i regelbrudd når det gjelder rekefiske. Det er imidlertid på årsmøte i NAFO i september 1998 bestemt at observatørordningen skal fortsette inntil videre, og evelueres innen en to års periode.

Fra og med 1996 har de norske fartøyene, som ledd i ett pilotprosjekt, også vært underlagt obligatorisk satelittsporing ved fiske i NAFO-området. I løpet av det siste året har prosjektet blitt tildels grundig evaluert, og det er enighet i NAFO om at alle fartøy som fisker i området, senest fra 1. januar 2001, skal være utstyrt med satellittovervåkningsutstyr.

Rapportene fra Flemish Cap for de enkelte år som er innsendt til Fiskeridirektoratet, viser at 1994 er det gunstigste året for norske fartøy, da det til sammen ble registrert 2.206 døgn. Alle medlemsland ble fra 1997 pålagt å begrense antall fiskedager til 90% av maksimalt antall døgn. Reduksjonen innebar at norske fiskefartøy totalt har hatt 1.985 dager til disposisjon både i 1997 og 1998.

Tabell 2 Norsk aktivitet i NAFO 1996 - 1998
Fangstdøgn pr. måned

Hvert fartøy ble tildelt en basiskvote på 25 døgn. Overskytende døgn ble fordelt forholdsmessig på fartøyene i henhold til fartøyets deltakelse i referanseperioden 1993-1995.

Antall fangstdøgn ble således fra årets begynnelse fastsatt som maksimaldøgn kvoter til de enkelte fartøy, med en 30 % overregulering.

Fartøy som skulle delta i fisket måtte ha meldt ankomst til NAFO-underområde 3M senest 10. august 1998.

Fiskeridirektøren hadde adgang til å øke eller oppheve maksimaldøgnkvotene etter 10. august 1998. Det har imidlertid ikke vært behov for å oppheve eller refordele fangstdøgn sålangt i 1998.

Totalt har de to norske fartøyene brukt 211 fiskedøgn hittil i 1998. Etter 15. oktober 1998 har det ikke vært norsk aktivitet på Flemish Cap.

3. Reguleringer for fisket i 1999.

Antall deltakende fartøy er fortsatt begrenset oppad til 32 fartøy. Ordningen med observatører og satelittsporing videreføres i 1999.

Norske fartøy vil også i 1999 totalt ha 1.985 fiskedøgn til disposisjon i NAFO-området.

Med bakgrunn i erfaringene fra fisket i 1997 og 1998 bør reguleringsopplegget etter Fiskeridirektørens vurdering være fleksibelt og nokså liberalt med hensyn til overregulering for å medvirke til at norsk totalkvote av fiskedøgn kan utnyttes i størst mulig grad.

I dag er vilkårene for å delta i fisket at fartøyet har deltatt i fisket etter reker i NAFO-området i perioden fra 1. januar 1993 til 31. august 1995 (referanseperioden).

Dersom fartøy er skiftet ut med erstatningsfartøy, får eier adgang til å delta med dette fartøyet.

Dersom fartøy er solgt og ny eier er tildelt reketråltillatelse for fartøyet, tilfaller adgangen til å delta den nye eier.

Dersom fartøy med deltakelsesadgang ikke deltar i fisket, kan Fiskeridirektøren gi fartøy med reketråltillatelse som ikke har deltatt i fisket innenfor referanseperioden adgang til å delta. For at det skal bli en reell mulighet for andre fartøy å delta, er det viktig at eiere av fartøy som vet de ikke skal delta i 1999, melder skriftlig fra om dette til Fiskeridirektoratet så snart spørsmålet om en eventuell deltakelse er avklart i selskapet.

Krav om skriftlig påmelding, observatør og satelittsporingsutstyr, videreføres som nevnt ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av deltakelsesvilkårene i 1999 som i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at antall døgn i 1999 fordeles på deltakende fartøy med en basiskvote på 25 døgn til hvert deltakende fartøy og at det gjenværende antall fangstdøgn fordeles på de deltakende fartøy i forhold til det antall fangstdøgn hvert enkelt fartøy har hatt i referanseperioden. Fartøy som ikke har deltatt i referanseperioden, tildeles et antall døgn tilsvarende den minste maksimaldøgnkvote som tildeles i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår videre at døgnkvotene i utgangspunktet overreguleres med 50%, og at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å kunne øke antall døgn pr. fartøy, herunder graden av overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at siste startdato i 1999 settes til 10. august og at Fiskeridirektøren etter denne dato kan oppheve maksimaldøgnkvotene.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen. tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
9800273/1

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
AFKONT	
04. DES 98	
SAKSNR.	DOK.NR.
45.22	98 1
U.O. 8	

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1999

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 95/98 «Regulering av fisket etter reker i 1999» og fattet følgende vedtak:

a) Grønland.

«Norges Fiskarlag forutsetter at fisket etter reker ved Grønland i 1999 kan foregå innenfor en kvote på 2.500 tonn til norske fartøyer.

Reguleringsopplegget for fisket etter reker ved Grønland bør følge de samme retningslinjer som for tidligere år. Målsettingen med reguleringene må være at det legges til rette for at deltakende fartøyer får mulighet til å ta tildelte totalkvote, og på denne bakgrunn bør siste utseilingsdato settes til 15. september 1999.

Norges Fiskarlag forutsetter at det blir foretatt refordeling snarest mulig etter denne dato.»

b) Fisket etter reker nord for 62° n og i Barentshavet

«Fisket etter reker nord for 62° N og i Barentshavet foregår som fritt fiske uten totalkvote eller andre kvotereguleringstiltak.

Fisket etter reker kan bare foregå i områder der innblanding av torsk og hyse er under gitte verdier. Ved for stor innblanding stenges områder for fisket etter reker, og dette fører til vanskelige driftsforhold for rekefåretrålerne.

Norges Fiskarlag viser i denne forbindelse til landsstyresak 50/95, 123/96 b og 87/97, hvor det har vært krevd at stenging av områder bør foretas for maksimalt en måned ad gangen og at feltet ble åpnet med mindre det var foretatt nye undersøkelser som kunne tilsi at feltet fortsatt burde være stengt.

Myndighetene har til nå ikke fulgt opp denne tilrådingen, og Norges Fiskarlag vil derfor kreve at det for 1999 foretas endringer i rutiner for stenging og åpning av felt som sikrer at områdene ikke forblir stengt uten at det foreligger nye undersøkelser om innblanding i fangstene.»

Adresse
Pirsenteret
7005 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

c) Fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 1999.

Norges Fiskarlag viser til at det for 1998 ble innført et nytt reguleringsregime i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak, sammen med innføring av adgangsbegrensning for fartøy over 11 meter. Fisket etter reker har foregått innenfor periodekvoter og maksimumkvoter.

Norges Fiskarlag tilrår at deltakerbegrensningen i fisket etter reker sør for 62° N videreføres.

Norges Fiskarlag tilrår at de samme prinsippene legges til grunn også for regulering av fisket etter reker i 1999. Det settes av 40% av totalkvoten til perioden 1.1. til 30.04. Videre fordeles det resterende kvantum på periodene 1.5. til 31.08. og 1.09. til 31. 12 med 30% på hver av disse to periodene.

Norges Fiskarlag forutsetter at man viderefører en samlet avregning av kvoten som omfatter Skagerrak og Nordsjøen.

Norges Fiskarlag tilrår at det enkelte fartøy kan fiske inntil 45 tonn i første periode og 40 tonn i hver av de to etterfølgende perioder. For fartøy under 20 meter vil det enkelte fartøy ha 10 tonn som garantert kvote som kan fiskes selv om periodekvoten skulle bli tatt.

Det tilrås at det enkelte fartøy i tillegg får en turkvote på 4 tonn reker og at helligdagsfredning videreføres i 1999.»

d) NAFO

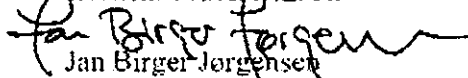
«Norges Fiskarlag viser til gjeldende reguleringsregime for fisket etter reker i NAFO, hvor fisket reguleres med en fordeling av kvotedøgn på deltakende fartøyer.

Norges Fiskarlag tilrår at det samme reguleringsregime videreføres i 1999, og at det settes en siste utseilingsdato til 10. august 1999. For å sikre at antall kvotedøgn utnyttes, bør Fiskeridirektøren ha hjemmel til å foreta en første ordinær refordeling innen 10. juli.

Dersom det skulle bli behov for det, bør Fiskeridirektøren kunne oppheve reguleringene på et så tidlig tidspunkt at antall kvotedøgn utnyttes maksimalt av deltakende fartøyer.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Eiling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 1999

1. FISKET I 1998.

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark er i 1998 regulert med maksimalkvoter på inntil 2.000 liter rognkjeksrogn. Dette er samme maksimalkvote som i 1997.

Fra 1.januar 1999 har Fiskeridepartementet vedtatt en minste maskevidde på 267 mm i garnfisket etter rognkjeks. Det benyttes nå garn med 252 mm maskevidde.

Vilkårene for deltakelse i fisket er at fartøyet som nyttes må være registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister, samt at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermannntallet. For eier av fartøy over 13 m.s.l ble det i 1998 i tillegg oppstilt et vilkår om at vedkommende måtte ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i ett av årene 1995, 1996 eller 1997.

Tabell 1

Tabell 1 viser utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 1991 til 1998.

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Tonn rundvekt*	5.366	3.786	4.611	5.620	4.005	4.328	5.550	1.347
Tonn saltmoden rogn	800,8	565,0	688,2	838,6	597,0	646,7	829,3	201,0
Fersk rogn i liter**	991.146	699.524	852.057	1.038.267	739.143	800.680	1.026.750	248.849
Antall fartøy	528	445	536	671	571	606	758	224

* Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall.

** Kilo rogn omregnet til liter rogn med en omregningsfaktor slik at 130 liter fersk rogn tilsvarer 1 tønne (105 kg saltmoden) rogn.

Fangsten av rognkjeks målt i rundvekt har variert mellom 3.786 og 5.620 tonn i perioden 1991-97, for så å reduseres til 1.347 i 1998. Maksimalkvoten er redusert fra 5.500 liter i 1995 til 3.000 liter i 1996 og 2.000 liter i 1997 og 1998. Antall deltakende fartøy har gått ned fra 758 i 1997 til 224 i 1998. Årsaken til denne betydelige reduksjonen er i første rekke markedssituasjonen.

Tabell 2

Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i 1997 og 1998.

	1997		1998 pr 9.nov.	
	Antall	Fangst i tonn rundvekt	Antall	Fangst i tonn rundvekt
under 7 meter	302	1.920	84	484
7 - 9,9 meter	226	1.712	63	330
10 - 12,9 meter	168	1.517	64	454
13 - 19,9 meter	52	374	11	73
over 20 meter	4	10	0	0
uoppgitt	6	17	2	6
Sum	758	5550	224	1347

Som en ser av tabell 2 er det en kraftig reduksjon i deltakelsen i alle lengdegrupper.

2. BESTANDSUTVIKLING

Fiskeriforskning legger i sin rapport av 13. november 1998 (vedlagt) til grunn at det fremdeles er behov for en moderat beskatning av rognkjeks dersom man ønsker å gjenoppbygge gytebestanden. Det relativt beskjedne uttaket i 1998 har ført til en svak økning i bestandsstørrelsen og med samme uttak i 1999 forventes liten endring eller en svak økning i bestandstørrelsen.

Fiskeriforskning anbefaler å holde det totale uttaket i 1999 på under 200 tonn rogn for å unngå ytterligere reduksjon i bestanden. For å gjenoppbygge bestanden anbefales et uttak på 100 tonn. Det anbefales at reguleringen legges opp til en begrensning i det totale uttaket istedetfor eller i tillegg til fartøykvoter. Dette for å hindre overbeskatning i år med gode markedsforhold for rognkjeks.

3. REGULERINGSTILTAK I 1999.

3.1. Totalkvote, start- og stoppdato i fisket

Også i år oppstår spørsmålet om en skal innføre en totalkvote i fisket etter rognkjeks i 1999. Det vises her til diskusjonen i Reguleringsrådet i 1996 og 1997.

Sett på bakgrunn av de praktiske konsekvenser fastsettelse av en totalkvote vil ha, finner Fiskeridirektøren heller ikke for 1999 å kunne foreslå en totalkvote i fisket etter rognkjeks.

3.2. Maksimalkvote

Under Reguleringsrådet i 1997 ble det drøftet hvorvidt man skulle redusere maksimumkvotene som reguleringstiltak for bestanden. I stedet ble det innført deltakelsesbegrensninger. Det ble vist til problemene med løpende kontroll av maksimumkvoten ettersom uttaket av rognkjeks først blir registrert hos salgslaget i forbindelse med førstehåndsomsetning etter at sesongen er avsluttet. Maksimumkvoten i 1998 ble satt til 2000 liter rognkjeksrogn.

På bakgrunn av ovennevnte, samt det lave fisket i 1998, foreslår Fiskeridirektøren at maksimumkvoten i 1998 legges til grunn i 1999, dvs. at maksimumkvoten fastsettes til 2.000 liter.

3.3. Deltakelseskriterier

På reguleringsrådet i desember 1997 ble det besluttet å innføre vilkår for å begrense en økning i deltakelsen i fisket etter rognkjeks. Bakgrunnen for dette var opplysninger fra Fiskeriforskning om forventet reduksjon i bestanden av rognkjeks. Det ble vist til at den høye fangsten i 1997 ville redusere bestanden betydelig og at det derfor var behov for begrensninger i fisket for å redusere fangsten i 1998.

I tillegg til vilkårene om at fiskeren måtte være registrert i fiskermanntallet og at fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret, ble det i 1998 oppstilt vilkår om tidligere deltakelse i fisket for fartøy over 13 m.s.l. For å få delta i fisket etter rognkjeks måtte fartøy av denne størrelsen ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av årene 1995, 1996 eller 1997. For fartøy under 13 m.s.l var det også i 1998 fri adgang til å delta så lenge de opprinnelige vilkårene forelå.

Fiskeridirektøren foreslår at det for fartøy over 13 meter største lengde også i 1999 settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeksfisket og da i ett av de tre årene 1996, 1997 eller 1998. Dernest videreføres vilkårene om at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret, samt at et fartøy bare kan fiske og levere inntil én maksimumkvote i reguleringsåret. I tillegg foreslår Fiskeridirektøren at bare eier av fartøyet kan delta, samt at denne bare kan fiske og levere inntil én maksimumkvote. Det foreslås at forbudet mot bruk av leiefartøy videreføres.

4. FRITIDSFISKE

I forbindelse med vedtakelsen av § 4a i saltvannsfiskeloven om fritidsfiske i juni 1997, ble det inntatt en bestemmelse i rognkjeksforskriften om at kun personer som er registrert i fiskermanntallet kan drive fiske etter rognkjeks.

På bakgrunn av rapporten fra Fiskeriforskning foreslår Fiskeridirektøren å videreføre dette forbudet i 1999.

Peter Gullestad ga ordet til Thomas Albert fra Fiskeriforskning for en orientering om bestandsutviklingen.

Thomas Albert viste til at når uttaket ble økt sank fangsten per innsats. Han sa videre at ved å øke maskevidden vil en redusere fangsteffektiviteten på de minste årsklassene.

Gudmund Mikkelsen spurte om det foretas noe merking av rognkjeks, og om man har et bilde av yngelens vandring.

Albert svarte at en kjenner til at bestanden vandrer i Norskehavet og Barentshavet, men at en kjenner lite til bestandsinndelingen. Han sa at det kan være forskjellige bestander, men at dette er for tidlig å si. Det er gjort noe merking, men den beste modellen er å måle fangst per innsats, som viser en entydig nedgang.

Gullestad spurte om en kjenner til noen genetiske forskjeller mellom den islandske og den norske rognkjeks.

Albert svarte at en bare har begrenset kunnskap om dette, men at det tyder på at den er relativt stasjonær.

Jan Lerbukt spurte om en har noen oversikt over hvor mye rognkjeks som tas som bifangst i trålfisket.

Albert svarte at en ikke har noen oversikt over dette. Han sa at han hører om det, men at en ikke har noen rapporter om det.

Mikkelsen sa at en ved å heve maskevidden ikke sparer rognkjeks, men bare rognkallen. Videre viste han til at fiskerne ikke har fått brukt opp garn enda, og at det derfor er ønskelig å utsette gjennomføringen av den nye bestemmelsen.

Gullestad svarte at økningen av maskevidden er vedtatt, og at det neppe blir aktuelt å reversere. Han viste videre til at en ikke har fulgt opp forskernes anbefaling om å sette totalkvote, i det dette vil føre til kontrollmessige problemer. Markedet er også med på å regulere fisket, og med en økning av maskevidden vil en da oppnå en fin balanse i uttaket.

Eva Degré påpekte at en ikke kan stole på markedet, i det en ikke kan vite at markedet vil fortsette å regulere.

Gullestad sa at det er et spørsmål om det er økonomisk fornuftig å regulere med totalkvote. Bestanden er ikke truet, og det er derfor forsvarlig å unngå en slik regulering.

Alf Edvard Nystad viste til at dette er et meget viktig fiske for de minste fartøyene, og at han er enig i adgangsbegrensningen. Han sa imidlertid at han kunne tenke seg enda strengere adgangsbegrensning for fartøy over 13 meter.

Rodle Angell sa at markedet regulerer sterkt i år, i det det er mye rogn på lager fra i fjor. Han sa derfor at den foreslåtte reguleringen ser fornuftig ut.

Gullestad viste dernest til forslagene i saksdokumentene.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det heller ikke for 1999 foreslås satt totalkvote i fisket etter rognkjeks.

Det var også enighet om at maksimalkvoten for 1999 foreslås satt lik som i 1998, dvs. 2.000 liter.

Lerbukt viste til forslaget til deltakerkriterier og spurte om bare eier av fartøyet skulle kunne delta, uten mannskap.

Gullestad svarte at vilkåret er at eieren selv også står om bord.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det for fartøy over 13 meter største lengde også i 1999 settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeksfisket, og da i ett av de tre årene 1996, 1997 eller 1998. Dernest var det enighet om å videreføre vilkårene om at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret, samt at et fartøy bare kan fiske og levere én maksimalkvote i reguleringsåret. Det foreslås videre at forbudet mot bruk av leiefartøy videreføres.

Reguleringsrådet sluttet seg også til forslaget om at forbudet mot fritidsfiske etter rognkjeks videreføres i 1999.

TAKSERING AV BESTAND OG RÅDGIVING FOR FISKE AV ROGNKJEKS NORD FOR 62°N I 1999

1 INNLEDNING

1.1 Historisk oversikt over fisket

Fisket etter rognkjeks har vært drevet siden 1950-tallet. Det foregikk før 1990 i hovedsak fra mindre, åpne fartøy langs kysten fra Vestfjorden til Varanger. Fisket er et sesongfiskeri som foregår om våren når rognkjeks kommer inn til kysten for å gyte. I de norske fiskeriene er det kun rogn som tas vare på. Den saltes og nyttes til produksjon av kaviar.

Det beste fisket foregår på svært grunne områder, 5-40m, og oftest på de ytre delene av kysten som er eksponert for det åpne havet. Fiskeriet er dermed svært vær-avhengig, spesielt siden fisket på de grunneste områdene nødvendiggjør bruk av små fartøy.

Rognkjeksfisket var i de tidligste årene et fiske for fiskere som ellers ikke deltok i de store sesongfiskeriene i Lofoten og i Finnmark om våren. Etter de strenge reguleringene i torskefiskeriene fra 1990 og fremover, deltok også en del større fartøy i fisket. Fisket har for de mindre fartøyene vært et tillegg til det ordinære hjemmefisket og har for mange utviklet seg til å bidra med en nødvendig del av den årlige inntekten fra fisket.

1.2 Fangst, verdi og deltagelse

Før 1991 ble både deltagelsen og fangstkvantum i betydelig grad påvirket av mottakssituasjonen på de enkelte steder langs kysten og fra midten av 1980-tallet ble det satt en kvote pr fartøy på 6 500 liter fersk rogn for å begrense fisket. For 1995 ble denne kvoten satt til 5 500 liter, for 1996 til 3 000 liter og for 1997 og 98 til 2 000 liter pr fartøy.

Tabell 1 viser fangstmengde og verdi, samt deltagelsen i rognkjeksfisket de siste årene. Det var en del vansker med å få omsatt rogn i 1997. I tillegg til det som ble levert i 1997 ble det fisket ca 500 tønner (ca 52,5 tonn) ekstra. Av dette ble ca 300 tønner levert i 1998, mens 200 tønner ble kastet. I Tabell 1 er det tatt hensyn til dette slik at fangstmengden for et gitt år representerer det som ble fanget det året. Verdien av fangsten representerer derimot det som ble omsatt.

Før innføring av kvoteregulering for kystflåten i forbindelse med torskefiskeriene er det vanskelig å angi hvor mange fartøy som deltok i fisket etter rognkjeks. Etter 1990 har deltagelsen i dette fisket variert noe og har ligget på ca 450-650 fartøy. I 1997 var deltagelsen særlig stor, mens den var svært liten i 1998. I 1995 var det ca 125 fartøy som fisket mer enn 1500 kg saltmoden rogn. I 1996-98 var det h.h.v 178, 289 og 42 fartøy som fisket så mye. For de to siste årene tilsvarer 1500 kg rogn et volum nært opp til fartøykvoten.

Tabell 1. Oversikt over levert kvantum saltmoden rogn fra rognkjeks, førstehandsverdi og antall deltagende fartøy i Norges Råfisklags distrikt (Kilde: Norges Råfisklag/ Fiskeridirektoratet)

År	Fangst (tonn rogn)	Verdi (mill kr)	Antall fartøyer
1986	476.5	5.7	
1987	1055.5	19.8	
1988	1034.7	15.8	
1989	960.2	12.1	ca 700
1990	358.8	4.9	300
1991	798.9	11.2	534
1992	564.3	10.3	449
1993	686.2	19.9	534
1994	838.6	31.2	662
1995	588.4	23.8	568
1996	640.6	31.4	597
1997	879.8	38.0	827
1998	163.1	6.8	230

1.3 Data for fangst pr enhet innsats

Tabell 1 som viser utviklingen av fangstmengde gir ikke et bilde av utviklingen i bestanden. Det finnes imidlertid tilgjengelig tre omfattende tidsserier med data over fangst pr innsats (catch per unit effort, CPUE) i dette fisket. Gjennom undersøkelser finansiert av Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste har det årlig siden 1995 vært samlet inn data ved hjelp av lokale fiskere i Lofoten, Senja, Loppa, Nordkapp og Varanger. To av disse fiskerne har dessuten data tilbake til 1989 mens den tredje har data tilbake til 1983. En detaljert beskrivelse av disse dataene er gitt i rapporter til Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste (Sundet, 1995, Rasmussen og Sunnanå, 1996, Sunnanå og Rasmussen, 1997 og Rasmussen og Albert, 1998).

2 RESULTATER

2.1 Taksering av bestand og prognose for fangst

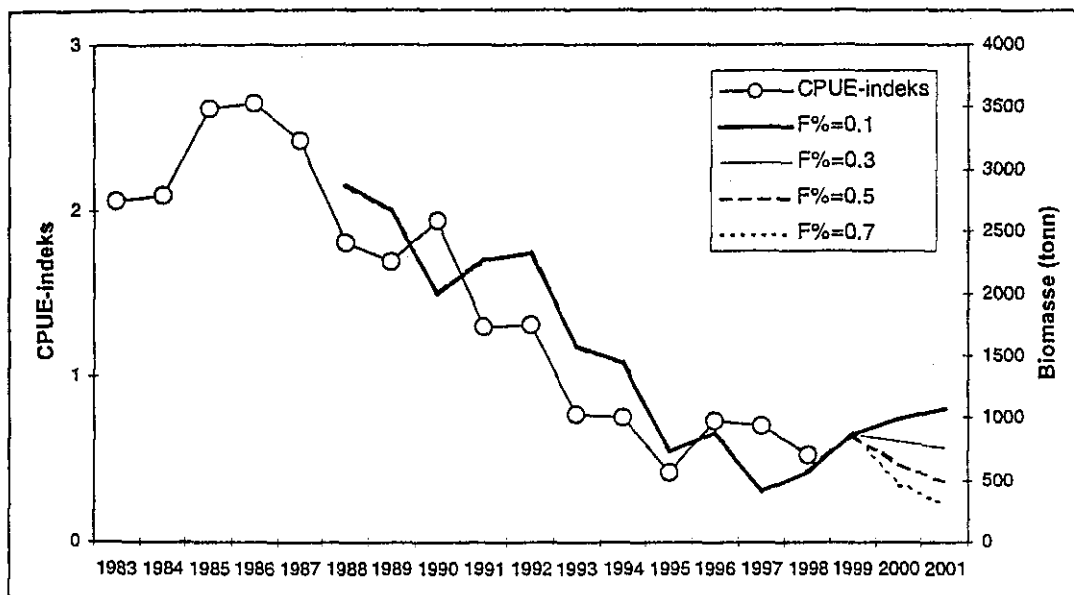
For å kunne gi råd om fangst av rognkjeks i 1999 har vi anvendt den samme generell metoden som i tidligere år (Sunnanå, 1996, 1997). En dynamisk biomassemodell (SHOT-modellen) er tilpasset til landingsstatistikken og til fangst og innsats-dataene. Selve tilpasningen til dataene er gjort noe anderledes i 1998 enn i tidligere år, uten at dette påvirker hovedkonklusjonene. Tilpasningen er beskrevet og diskutert i en egen rapport (Albert, 1998) og metoden er beskrevet i et vitenskapelig tidsskrift (Shepherd, 1991).

Som utgangspunkt for beskrivelse av utviklingen i rognkjeksbestanden er brukt en midlet indeks for fangst pr enhet innsats (CPUE) som er antatt å være proporsjonal med gytebestandens størrelse.

Videre er det antatt at rekruttering av en ny årsklasse er tilnærmet proporsjonal med størrelsen på den gytebestanden som ga opphav til årsklassen. Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir, slik at mengden yngel som produseres bør være avhengig av antall fisk som gyter. Man kjenner imidlertid svært lite til de prosessene som virker på individene fra yngelstadiet og fram til rekruttering til den fiskbare del av bestanden ca seks år senere. Antagelsen om proporsjonalitet mellom gytebestand og påfølgende rekruttering er derfor meget usikker. Det arbeides med å etablere empiriske rekrutteringsindekser, men dette arbeidet har ennå ikke gitt resultater som kan anvendes i bestandsanalysen.

I Figur 1 er vist den midlede CPUE serie sammen med indeks for biomasse som framkommer fra modellen som er brukt. Begge viser en nedadgående tendens og er relativt sammenfallende. Det kan se ut som om nedgangen er flatet noe ut i de seinere år. Indeksen for biomasse gir tallverdier som kan sammenlignes med "potensiell" rognmengde i bestanden, dvs den mengde rogn som er tilgjengelig for fisket.

Figur 1. Midlet fangst pr enhet innsats (CPUE) fra tre dataserier og beregnet biomasse fra modell. I framskrivningen er det benyttet fire forskjellige verdier for prosentvis uttak ($F\%$) fra bestanden.

Modellen gir også indekser over forventet utvikling i fisket og i Tabell 2 er gitt antatt utvikling fram til år 2000 under forskjellige opsjoner. Fiskedødeligheten er i disse beregningene angitt som uttak i forhold til bestand ved begynnelsen av året, dvs %-vis uttak.

Tabell 2 viser at dersom det fiskes tilnærmevis så mye i 1999 som i årene 1986-97 (Tabell 1) så må en forvente en ytterligere dramatisk reduksjon i bestanden. Figur 1 viser at denne utviklingen da vil fortsette de nærmeste årene. Med dagens bestandsstørrelse bør selv en moderat beskatning ($F\%=0.3$) unngås dersom man ønsker å gjenoppbygge gytebestanden. Dersom det relativt beskjedne uttaket fra 1998 videreføres forventer vi ingen endring eller en svak økning i bestandsstørrelsen. For 1998 er det prosentvise uttaket ($F\%$) beregnet til 0.21. En videreføring av dette beskatningsnivået tilsvarer en fangst i 1999 på 183 tonn.

Det må understrekes at disse prognosene er en følge av at vi antar svak rekruttering i årene fremover p.g.a. antagelsen om proporsjonalitet mellom størrelsen på gytebestanden og den resulterende rekruttering.

Tabell 2. Ett års framskriving av rognkjeksbestanden ved ulike høstningsalternativer. Benevnelsene på de ulike opsjonene er fra Shepherd (1991) og refererer ikke til den aktuelle bestandssituasjonen.

Opsjon	Prosentvis uttak (F%)	Fangst i 1999 (tonn rogn)	Biomasseindeks for 1/1 1999	Biomasseindeks for 1/1 år 2000	Prosentvis endring fra 1999
Lett beskatning	0.1	87	870	984	+13%
Moderat beskatning	0.3	261	870	810	-7%
Kraftig beskatning	0.5	435	870	636	-27%
Meget kraftig beskatning	0.7	609	870	462	-47%

2.2 Anbefaling

Det anbefales å holde det totale uttaket i 1999 under 200 tonn rogn for å unngå ytterligere reduksjon i bestanden. For gjenoppbygging av bestanden anbefales et uttak på 100 tonn. Det anbefales at reguleringene legger opp til å begrense det totale uttaket i stedet for eller i tillegg til fartøykvoter. Bare på den måten vil det være mulig å forsikre seg mot en dramatisk overbeskatning i år med gode markedsforhold for rognkjeksrogn.

2.3 Spesielle kommentarer

Modellen ser ut til å gi en brukbar beskriver både av biomasse og fangst, men ikke av rekruttering (Albert, 1998). Antagelsen om at rekruttering er proporsjonal med tidligere gytebestand er derfor den mest usikre del av bestandsanalysen. For rognkjeks, som utelukkende beskattes på gytefeltet, er alder ved rekruttering identisk med alder ved kjønnsmodning. Dersom rekrutteringen de nærmeste årene blir anderledes enn forutsatt, så vil det derfor direkte influere både på gytebestand og fangst. Siden det foreløpig ikke foreligger empiriske indekser over rekruttering, bør det vises stor forsiktighet med beskatningen av rognkjeksbestanden.

Det skal også bemerkes at denne analysen baserer seg på at rognkjeksforekomstene i Nord-Norge tilhører samme bestand. Det finnes indikasjoner på at forekomstene i Øst-Finnmark kan tilhøre en egen bestand, men dette er ikke avklart ennå. Det pågår merkeforsøk som på noe sikt vil kunne øke kunnskapen om dette problemkomplekset. Både i Varanger og ved Senja har imidlertid fangst per enhet innsats vist samme nedadgående tendens i løpet av 90-åra.

Det skal også nevnes at en videre oppfølging av disse bestandsanalysene er avhengig av at innsamlingen av fangst-, innsats- og biologiske data fra fisket blir sikret.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Eiling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
980027711

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
04. DES 98	
SAKSNR. 4527/98	DOK.NR. 1
U.O. 8	

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKST I 1999.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 97/98 «Regulering av fisket etter rognkjeks i 1999» og fattet følgende vedtak:

1. "Norges Fiskarlag viser til at det de siste årene er blitt foretatt betydelig innstramning i reguleringene av fisket etter rognkjeks. Dette uten at det samtidig er foretatt en tilsvarende økning i forskninginnsatsen for å finne fram til bestandsmål og hva som kan være riktig beskatningsnivå.
2. Det er et ansvar for myndighetene å tilføre forskningsinstitusjonene de nødvendige ressurser for å kunne forvalte denne bestanden i forhold til en bæredyktig utnyttelse. Norges Fiskarlag forventer at myndighetene snarest legger forholdene til rette for en økt forskninginnsats som kan gi bedre bestandsvurderinger i framtiden.
3. Norges Fiskarlag viser til beslutningen om å øke maskevidden i rognkjeksgarn fra og med 1999. Norges Fiskarlag har tidligere krevd at denne beslutningen ble opphevet, senest i brev av 25. august 1998, da man mener at det ikke foreligger faglig dokumentasjon på gevinsten av en slik økning.

Norges Fiskarlag vil på nytt framheve sitt tidligere syn og vil gjenta at man er mot en økning av maskevidden. Norges Fiskarlag er imidlertid innstilt på å drøfte dette spørsmålet, dersom det kan framlegges dokumentasjon for gevinst av maskeviddeøkning.

4. Dersom myndighetene mot formodning ikke vil imøtekomme Norges Fiskarlags prinsipielle syn, vil Norges Fiskarlag kreve at fiskerne må gis adgang til å bruke opp garn med gammel maskevidde.

Norges Fiskarlag vil i denne sammenheng be om myndighetene iverksetter forbud mot omsetning av garn fra fabrikk med gammel maskevidde.

5. Norges Fiskarlag krever at det for 1999 blir gitt anledning for deltakende fartøy å fiske inntil 3.000 liter rognkjeksrogn. Norges Fiskarlag vil i denne sammenheng vise

Telefaks

2 a

Vår dato
041298

Vår referanse
9800277/1

---

til at det norske fisket i 1998 av markedsmessige årsaker har vært på et minimumsnivå.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Ringnotgruppen.

Ringnotfisket er i 1998 regulert med fartøykvoter.

Kvotefaktoren i ringnotfisket ble fastsatt til 1,2 i Nordsjøen, 0,2 i Skagerrak og 0,2 vest av 4°V. Fisket ble stoppet vest av 4°V den 29. juni og i Skagerrak den 30. september 1998. Faktorene i Nordsjøen og Vest av 4°V ble slått sammen til en samlet faktor på 1,4 den 15. juli 1998, slik at fartøy som ikke hadde fisket kvoten vest av 4°V hadde anledning til å ta denne kvoten i Nordsjøen. Den 6. november 1998 ble faktorene for Nordsjøen, Vest av 4°V og Skagerrak slått sammen til en samlet faktor på 1,6, slik at også resterende fartøykvoter i Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen.

Fisket ble stoppet 25. november 1998 da gruppeknoten på 72.590 tonn var oppfisket.

Trålgruppen.

Gruppeknoten til trålerne er i 1998 på 5.990 tonn. Primært er gruppeknoten ment å dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Dersom det gjenstår et ledig kvantum når det er tatt hensyn til estimert innblanding av sild i industritrålfisket totalt for hele året, kan det i følge reguleringsforskriften for 1998 åpnes for et direkte fiske etter den 1. august. På bakgrunn av at prognostisert innblanding av sild i industritrålfisket har vært vesentlig lavere enn gruppeknoten i 1998, ble det den 2. november åpnet for et direkte fiske etter sild. Hvert fartøy ble regulert med en maksimalkvote på 150 tonn.

Utifra en forventet deltakelse på linje med tidligere år, ble maksimalkvoten satt til 150 tonn, noe som ville medføre en overregulering på i underkant av 50%. Denne overreguleringen viste seg å være for høy.

Fisket ble stoppet 16. november da kvoten var oppfisket. Totalt ble det innmeldt 5.700 tonn nordsjøsild i direktefisket. Fra stopptidspunktet og til siste frist for innmelding kom det innmeldinger på tilsammen 1.500 tonn. Gruppeknoten på 5.990 ble således overfisket med vel 30 % når en tar hensyn til prognostisert innblanding av nordsjøsild i industrifisket.

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N I 1999.

FISKET I 1998.

1. KVOTER OG OPPFISKET KVANTUM.

De norske sildekvotene etter avsetning til tredjeland fordelte seg slik på områder og fartøygrupper i 1998. (alle kvanta er i tonn):

	Ringnot	Trål	Kyst ¹	Totalt
Nordsjøen	61.920	5.990	4.000	71.910
Skagerrak	7.670	-	3.000	10.670
Vest av 4° Vest	3.000	-	-	3.000
Totalt	72.590	5.990	7.000	85.580

1. Av gruppekvoten på 7.000 tonn er 4.000 tonn avsatt til Nordsjøen og 3.000 tonn til Skagerrak.

Oppfisket kvantum pr.25. november 1998 fordeler seg slik på områder og fartøygrupper (kvanta i tonn). *

	Ringnot	Trål	Kyst	Totalt
Nordsjøen	59.600	8.000	2.600	70.300
Skagerrak	7.800	-	1.750	9.550
Vest av 4° Vest	5.300	-	-	5.300
Totalt	72.700	8.000	4.350	85.150

* Utlossede og innmeldte kvanta for en siste perioden. Kilde: Norges Sildesalgslag og Skagerakfisk.

1. Består av prognostisert bifangst for hele 1998 på 2.300 tonn, og et direkte fiske på 5.700 tonn.

I henhold til avtalen mellom Norge og EU kunne norske fartøy fiske hele den norske sildekvoten på 73.660 tonn i EU-sonen, det vil si et kvantum på 71.910 tonn norsk disponibel kvote etter kvotetildelinger til tredjeland. Pr. 11. november er det fisket 26.600 tonn nordsjøsild i EU-sonen.

Kystfartøygruppen.

Kystfartøygruppens sildekvote på 7.000 tonn i 1998 kan fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak. Maksimalkvoten var først fastsatt til 300 tonn, men den 15. oktober ble maksimalkvoten økt til 450 tonn. Av totalt sluttseddelført kvantum på 4.242 tonn, har 1.608 tonn blitt levert til mel og olje.

Tabell 1 viser kystgruppens fangst i årene 1993 til 1998.

Tabell 1 Kystfartøygruppens fangster og antall deltagende fartøy fordelt på Nordsjøen og Skagerrak og samlet for Nordsjøen og Skagerrak.

		1993	1994	1995	1996	1997	1998
Nordsjøen	Fangstkvantum	3.556	3.800	3.740	2.599	3.377	2.628*
	Antall fartøy	108	100	113	87	76	87*
Skagerrak	Fangstkvantum	1.193	3.095	2.912	2.179	2.742	1.615
	Antall fartøy	56	86	90	67	52	55
Totalt	Fangstkvantum	4.749	6.895	6.652	4.778	6.118	4.242
	Antall fartøy	157	176	194	145	128	136
Gj.sn.fangst		30	39	34	33	48	31

* Pr. 11. november 1998.

REGULERING AV FISKET I 1999.

1. KVOTESITUASJONEN I 1999.

1.1. ACFM tilrådinger.

Størrelsen på gytebestanden i 1999 er estimert til 1,1 mill. tonn sild, dersom fiskedødlighetsnivået blir holdt på det nivå som kvoteavtalen mellom EU og Norge forutsetter. Dette ligger over MBAL på 800.000 tonn.

ACFM anbefaler likevel at man i Nordsjøen legger til grunn en TAC på omlag samme størrelse som i 1998, dette for å sikre oppbygningen av bestanden.

1.2. Avtalesituasjonen.

Pr. 23. november foreligger det ingen kvoteavtaler mellom Norge og EU om fisket i Nordsjøen og Skagerrak i 1999.

Dersom avtalene mellom Norge og EU foreligger før Reguleringsrådsmøtet, vil det bli gitt en orientering om avtalene på møtet, jfr. sak 7/98 "Orientering om kvoteforhandlinger med andre land". Dersom det ikke foreligger kvoteavtaler før årsskiftet, er det Fiskeridirektørens syn at det bør avsettes en foreløpig kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen og i Skagerrak. En slik foreløpig kvote må ta hensyn til at det norske fisket skal kunne starte like etter årsskiftet og at antatt nivå på norsk endelig kvote ikke må overskrides. Ved fastsetting av foreløpige norske kvoter i en situasjon uten kvoteavtale med EU, går Fiskeridirektøren inn for at disse blir basert på ACFM sine anbefalinger og norske andeler i Nordsjøen og Skagerrak i senere år, som har vært 29% av TAC i Nordsjøen og 1/3 av TAC i Skagerrak.

1.3. Gruppekvoter

Norges Fiskarlag har i Landsmøtevedtak 11/94 lagt til grunn følgende fordelingsnøkkel for norsk andel av sild sør for 62° N:

Kyst:	Stipulert kvote (avsetning) på 7.000 tonn
Trål:	7% av norsk kvote
Ringnot:	Resterende

Dette var også fordelingen i 1995, 1997 og 1998 og også i 1996 for ringnot- og trålgruppen .

Etter revisjon av sildeavtalen mellom EU og Norge i juni 1996 ble avsetningen på 7.000 tonn omgjort til en gruppekvote og redusert til 5.000 tonn, mens gruppekvoten i 1997 og 1998 har vært på 7.000 tonn. Tabell 1 viser at 7.000 tonn har vært et tilstrekkelig kvantum for kystfartøygruppen gjennom de sist årene. En kvote på omlag 7.000 tonn skulle derfor kunne gjenspeile kystgruppens behov.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren foreslå at kystfartøygruppen tildeles en kvote på 7.000 tonn også i 1999, et kvantum som er identisk til kystfartøygruppens kvote de siste årene.

Fiskeridirektøren vil foreslå at norsk andel av nordsjøsild i 1999 fordeles med en gruppekvote på 7000 tonn til kystfartøtgruppe, 7 % av norsk totalkvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen.

2. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN.

2.1. Kystfartøygruppens fangster fordelt på områder i perioden 1993 - 1998.

Av Tabell 1 kan en registrere at antall deltagende fartøy i kystfartøygruppen har blitt redusert fra 194 fartøy i 1995 til knapt 128 fartøy i 1997, for så å øke til 136 så langt i 1998.

En registrerer at gjennomsnittsfangsten pr. fartøy har økt fra 30 tonn (4.749 tonn / 157 fartøy) i 1993 til 48 tonn i 1997. Gjennomsnittsfangsten er så langt i 1998 på 31 tonn

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 1999 behandles som et samlet fiskeri, som i 1997 og 1998. Dette vil etter Fiskeridirektørens syn gi en nødvendig fleksibilitet i utøvelsen av fisket for de mindre fartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 1999.

2.2. Maksimalkvoter.

Maksimalkvoten ble i 1998 øket til 450 tonn, mot en økning til 400 tonn i 1997. I 1996 var maksimumkvoten på 450 tonn og i 1994 og 1995 var den på 500 tonn.

I Tabell 2 er det gitt en oppstilling over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i perioden 1994 - 1998.

Tabell 2 Oversikt over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i 1994, 1995, 1996, 1997 og 1998.

Fangst/år	1994	1995	1996	1997	1998
mindre enn 10 tonn	144	157	109	78	87
10 - 99 tonn	17	20	22	29	33
100 - 199 tonn	3	7	2	9	11
200 - 299 tonn	-	2	8	4	3
300 - 399 tonn	2	2	3	8	2

400 - 449 tonn	2	1	-	-	-
450 - 500 tonn	3	-	1	-	-
Over 500 tonn	5	5	-	-	-
Totalt	176	194	145	105	136

En registrerer av Tabell 2 at det i snitt har vært 17 fartøy i kystfartøygruppen som årlig har fisket 100 tonn eller mer i perioden 1994 - 1998. Mens det var 12 fartøy som fisket 300 tonn eller mer i 1994 er det kun 2 fartøy som har fisket 300 tonn eller mer til nå i 1998.

Frem til i år har i praksis maksimalkvotene ikke hatt noen fangstbegrensende effekt. Ved at man i kystfartøygruppen i tillegg til å regulere fisket ved bruk av maksimalkvoter får en egen gruppekvote på 7.000 tonn i 1999, vil en få et reguleringsverktøy som vil sikre at de totale fangstmulighetene fordeles på en tilfredsstillende måte mellom de deltagende notfartøyene.

Under forutsetning av at gruppekvoten settes til 7.000 tonn, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy som deltar i kystfartøygruppen, blir regulert med en maksimalkvote på 300 tonn, med anledning for Fiskeridirektøren til å endre denne dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

2.3. Konsumkrav.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt krav om levering til konsum i kystfisket, som i 1997 og 1998. Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet dersom silden av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

2.4. Vilkår for deltakelse i kystnotfisket.

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, er det i de senere år blitt stilt følgende vilkår:

- Notfartøy over 70 fot (21,35 meter) som deltar i det fartøykvoteregulerte fisket utenfor grunnlinjen og trålere kan ikke delta.
- Fartøy som skal fiske med not må være registrert i merkeregisteret, være egnet og utstyrt for notfiske.
- Hovedsmannen for fartøyet må stå i blad B i fiskermanntallet og eie eller være medeier i fartøyet. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra kravet til eierforhold.
- I 1998 ble det innført et vilkår om at fartøyet måtte ha en lastekapasitet på under 1.500 hl. Fartøy med lastekapasitet på over 1.500 hl. som tidligere hadde deltatt i fiske etter

nordsjøsild fikk likevel delta i 1998. Bakgrunnen for innføringen av dette vilkåret var at det var stilt tilsvarende vilkår i regelverket for fiske etter norsk vårgytende sild, jfr. forskrift av 18. desember 1997 om regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 1998 § 4-1, 1. ledd, bokstav a, samt reglene for fiske etter makrell første halvår i 1998 § 2-2. Av hensyn til sammenhengen i regelverket anså man det som viktig å ha uniforme regler ettersom det stort sett er de samme fartøy som deltar i fisket etter nordsjøsild og makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at de ovenfor nevnte vilkår for deltakelse blir opprettholdt i 1999.

2.5. Vilkår for deltakelse med garn.

Fiskeridirektøren vil som for de seneste år foreslå at det for deltakelse med garn i 1999 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret. Hovedsmannen må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

2.6. Agnfiske med not.

Enkelte manntallsførte fiskere vil ha behov for et visst kvantum sild til agn. Disse bør gis anledning til å fiske denne silda med not. Ved å begrense dette til at de bare kan fiske agn til eget forbruk, antar vi at dette ikke vil representere kvantum av særlig omfang.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskere som står registrert i fiskermanntallet kan fiske sild med not til eget agnforbruk.

3. FISKE I TRÅLGRUPPEN.

3.1. Bifangst og direktefiske av sild

Som nevnt skal trålernes gruppekvote primært dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Imidlertid har bifangsten av sild i industritrålfisket vært lav i de senere årene.

Tabell 3 viser sildeinnblanding i industritrålfisket de siste fem årene, og fisket kvantum i det direkte fisket.

Tabell 3 Industritrålernes fiske av sild sør for 62° N i perioden 1993 - 1998 (i tonn).

År	1993	1994	1995	1996	1997	1998*
Kvote	10.560	10.600	10.522	4.310	4.200	5.990
Fangst	10.718	12.127	11.509	4.195	4.317	8.000
herav						
- bifangst	1.500	1.153	613	630	2.000	2.350 ¹
- konsum	103	409	515	3270	665	**
- mel/olje	9.115	10.565	10.381	295	1.652	**

* Tall pr. 9. november 1998. ** Fordelingen er ikke klar før vi har fått sluttstedlene.

1. Estimert bifangst for hele 1998.

Dersom det gjenstår et kvantum sild etter at forventet bifangstinnblanding i industritrålfisket er beregnet, vil en foreslå at et eventuelt direktefiske etter sild i 1999 kan åpnes av Fiskeridirektøren i samsvar med næringen. I 1998 har ordningen vært at Fiskeridirektøren har kunnet åpne fisket etter 1. august. På bakgrunn av ønske fra næringen om en felles startdato for sild og makrell, ble direktefisket i 1998 ikke åpnet før 2. november. Fiskeridirektøren foreslår derfor at datoen for 1999 endres til 1. november med frist for påmelding innen 15. oktober.

Fiskeridirektøren foreslår at industritrålfangstene som i foregående år, maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Fiskeridirektøren vil videre foreslå at bifangstprosenten kan endres dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppekvoten, kan Fiskeridirektøren etter 1. november og i samråd med næringen åpne for et direkte fiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket. Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som vil delta i direktefisket må melde seg på til Fiskeridirektoratet innen 15. oktober 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren i samråd med næringen får fullmakt til å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske, herunder fullmakt til å fastsette maksimalkvote og eventuelt endre denne.

3.2. Partråling

Som nevnt ovenfor har det i år vært problemer med avviklingen av trålernes direkte sildefiske, noe som har resultert i et for høyt oppfisket kvantum. For 1999 må derfor en

eventuell overregulering være helt marginal, fartøyene må melde seg på til fisket og reglene for partråling må bli klarere og håndheves av kontrollorganene.

Dagens regelverk har ikke bestemmelser om partråling etter sild sør for 62° N. Av kontrollhensyn er dette uheldig. Det å partråle er i seg selv ikke ulovlig, men partrålerne har ikke anledning til å fordele kvantumet ved levering. Dersom det skal innføres regler om partråling, bør det også innføres en adgang til å fordele kvantumet mellom de to fartøy ved levering. Ved å innføre regler om partråling, oppnår man også samsvar mellom reglene i de ulike pelagiske fiskearter.

Fiskeridirektøren foreslår å innføre regler om partråling. Fartøy som ønsker å partråle må melde seg som partrållag til Fiskeridirektoratet før fisket tar til, ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering. Det foreslås å sette fristen for påmelding til 15. oktober. Et fartøy kan ikke partråle sammen med mer enn ett annet fartøy innenfor samme kvoteår, og fartøyene må fysisk sett være i stand til å partråle. Begge fartøy må også fysisk være knyttet til samme redskap under trålingen. Uten hensyn til forbudet om overføring av fangst, kan fartøyene fordele kvantumet på de to samme fartøy ved levering.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan gis nærmere bestemmelser om godkjenning av fartøy som melder seg som partrållag.

3.3. Fiske i Skagerrak

I de siste årene har ikke norske trålere fisket sild i Skagerrak. Fisket har utelukkende foregått i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket etter sild i Skagerrak forbys for å unngå fiske av sild under minstemål.

4. FISKE I RINGNOTGRUPPEN.

4.1. Reguleringsform.

Før 1989 var sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V regulert med en felles fartøykvote. Ringnotfisket har de 8 siste årene vært regulert med separate fartøykvoter for de forskjellige områdene.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket blir regulert med separate fartøykvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

4.2. Fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

4.3. Vilkår for deltakelse.

I 1998 var det 20 fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter uten konsesjon som i tillegg til de konsesjonspliktige ringnotfartøyene hadde adgang til å delta i det fartøykvoteregulerte ringnotfiske. Med de samme deltakerkriterier i 1999 som i 1998, vil gruppen være den samme som i 1998.

I tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter som nevnt nedenfor delta i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakerkriteriet for SUK-gruppen blir opprettholdt, dvs. at de tradisjonelle fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter må ha deltatt utenfor grunnlinjen i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i ett av årene 1996, 1997 eller 1998.

Fartøy som ble tildelt rett til deltakelse i fisket i 1992 kan delta dersom fartøyet har deltatt i fisket etter nordsjøsild eller makrell i ett av årene 1996, 1997 eller 1998.

4.4. Konsumkrav.

På grunn av EUs regelverk er det satt konsumkrav ved fiske i EU-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° V.

5. OMRÅDEBEGRENSNING.

Dette spørsmålet er behandlet under "Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1999", sak 15/98.

6. ÅPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes den 2. januar 1999.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at norsk andel av nordsjøsild i 1999 fordeles med en gruppekvote på 7.000 tonn til kystfartøygruppen, 7 % av norsk totalkvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen.

Det var også enighet om at kystfartøygruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak i 1999.

Reguleringsrådet gikk inn for at fartøy som deltar i kystfartøygruppen reguleres med en maksimalkvote på 300 tonn, og med anledning for Fiskeridirektøren til å endre denne dersom utviklingen i fisket tilsier det.

Det var også enighet om å videreføre regelen om konsumpåbud i kystfisket, og at Fiskeridirektøren kan dispensere når kvalitetsmessige årsaker tilsier dette.

Det var videre enighet om å tilrå videreført deltakervilkårene for 1998 for kystfartøygruppen.

Gullestad viste til forslaget til deltakervilkår for fiske med garn, og sa at Norges Fiskarlag har foreslått at det settes av et kvantum på 200 tonn til et garnfiske om høsten. Han kunne gå inn for dette.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at det for deltakelse med garn i 1999 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret, samt at høvedsmannen må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet. Det var videre enighet om at det settes av et kvantum på 200 tonn til et garnfiske siste kvartal.

Det var også enighet om at fiskere som står registrert i fiskermanntallet kan fiske sild med not til eget agnforbruk.

Det var videre enighet om å tilrå at industritrålfangstene maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing, samat at bifangstprosenten kan endres dersom utviklingen i fisket tilsier det.

Gullestad viste til forslaget om å kunne åpne et direktefiske for trålerne etter 1. november, og sa at denne dato tidligere var satt til 1. august, men at det var et ønske i næringen om å ha samme dato som i makrellfisket.

Det var enighet i rådet om å tilrå at det etter 1. november kan åpnes for et direktefiske etter nordsjøsild for trålerne, og at fartøy som vil delta må melde seg på til Fiskeridirektoratet innen 15. oktober 1999.

Det var også enighet om å tilrå at Fiskeridirektøren får fullmakt til i samråd med næringen å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske, herunder fullmakt til å fastsette maksimumkvote og eventuelt endre denne.

Gullestad viste til saksdokumentenes forslag når det gjelder partråling, og sa at en tillot dette for noen år siden, men at det har sklidd noe ut, og at en nå vil innskjerpe.

Lerbukt spurte hvordan dette praktiseres, og viste til at det i fisket etter nvg-sild er praksis med tre fartøy.

Gullestad svarte at dette må drøftes under saken om nvg-sild, og at en vil ha reglene like for alle tre slag - også makrell. Han sa at partråling ikke skal fungere som en ny måte å fordele kvotene på.

Det var etter dette enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at det innføres regler om partråling, og at fartøy som ønsker å partråle må melde seg som partrållag til Fiskeridirektoratet før fisket tar til, ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering. Det var videre enighet om å foreslå at fristen for påmelding settes til 15. oktober, samt at et fartøy ikke kan partråle sammen med mer enn ett annet fartøy innenfor samme kvoteår, og at fartøyene må fysisk sett være i stand til å partråle. Begge fartøy må også fysisk være knyttet til samme redskap under trålingen. Uten hensyn til forbudet om overføring av fangst, kan fartøyene fordele kvantumet på de to samme fartøy ved levering.

Det var videre enighet om å tilrå at Fiskeridirektøren gis adgang til å gi nærmere bestemmelser om godkjenning av fartøy som melder seg som partrållag.

Når det gjelder fisket i Skagerrak, var det enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at trålfisket etter sild i Skagerrak forbys for å unngå fiske av sild under minstemål.

For ringnotgruppen var det enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at ringnotfisket blir regulert med separate fartøykvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4 ° V, samt at refordeling kan foretas etter 1. desember.

Det var også enighet om at tilrå at fartøykvotene blir utregnet etter «universalnøkkelen».

Når det gjelder vilkårene for deltakelse var det enighet om å tilrå at konsesjonspliktige ringnotfartøy samt fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter som har deltatt utenfor grunnlinjene i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62 ° N i ett

av årene 1996, 1997 eller 1998 gis adgang til å delta. I tillegg tilrås at fartøy som ble tildelt rett til deltakelse i fisket i 1992 kan delta dersom fartøyet har deltatt i fisket etter nordsjøsild eller makrell i ett av årene 1996, 1997 eller 1998.

Reguleringsrådet gikk også inn for at fisket åpnes den 2. januar 1999.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
9800274/1

FISKERIDIREKTORATET	
Deres dato: A 11/11	Deres referanse 04. DES 98
SAKSNR. 4526/98	DOK.NR. 1
U.O. 2	

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 1999.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (111/98) i møte 1.-3. desember 1998 og fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at det nylig er inngått en kvoteavtale mellom Norge og EU for 1999. TAC for sild sør for 62°N i 1999 ligger 11.000 tonn høyere enn i inneværende år, noe som innebærer at Norge får et kvantum på 76.850 tonn til disposisjon i 1999.
2. Norges Fiskarlag anbefaler at man legger til grunn en kvotefordeling for sild sør for 62°N i 1999 som er i samsvar med punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94, og forståelsen vedrørende fortolkningen av kystgruppens kvote. Norges Fiskarlag har tatt til etterretning myndighetenes beslutning om å omgjøre kystgruppens kvote fra en stipulert avsetning til en fast gruppekvote. Med forannevnte som utgangspunkt gir dette følgende gruppekvoter for 1999:

Kystgruppen: 7.000 tonn

Trålgruppen: 7% av den norske kvoten

Ringnot og notfartøy mellom 70-90 fot med rett til deltagelse: resterende kvantum

Norges Fiskarlag vil på nytt vise til at det opptrer lokale bestander av kystsild i Skagerrak som oppholder seg innenfor grunnlinjene, noe som for øvrig ikke benektes av norske havforskere. Norges Fiskarlag anmoder derfor om at norske havforskere arbeider for at dette forhold kan bekreftes gjennom ICES, slik at man så snart som mulig kan legge fram vitenskapelig dokumentasjon om dette i kvoteforhandlingene med EU.

3. Norges Fiskarlag går inn for at det i kystgruppen må fastsettes minimumskrav om at eier/hovedsmann må være manntallsfort og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret. Norges Fiskarlag går i mot at det etableres adgangsbegrensning i kystgruppens fiske for 1999.

For å opprettholde størst mulig fleksibilitet i kystgruppens fiske går Norges Fiskarlag inn for å videreføre prinsippet om at kystgruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak.

Norges Fiskarlag anbefaler at det fra årets start fastsettes en maksimumskvote for kystgruppen på 400 tonn. Det tilrådes videre at det settes et konsumkrav, med anledning til dispensasjon i

Telefaks

Var dato
041298Var referanse
9800274/1

2 a

tilfeller det ikke er markert for konsumsild. Det må imidlertid være anledning til å fiske sild, med alle typer redskap, til eget agnforbruk.

Norges Fiskarlag anbefaler at 200 tonn av kystgruppens kvote forbeholdes et fiske med garn i siste kvartal 1999.

4. Konesjonspliktige ringnotfartøy og fartøyer mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse, bør reguleres med individuelle separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4°V, beregnet etter universalnøkkelen.

Norges Fiskarlag anbefaler at myndighetene finner praktiske løsninger mht til at fisket kan avvikles på en hensiktsmessig måte. Norges Fiskarlag vil i denne forbindelse vise til den problematisering som ble gjort omkring dette forhold i punkt 4 i landsstyrevedtak 99/97.

5. Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra 2. januar. For ringnotgruppen bør siste frist for oppstart i fisket settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøyskvotene på grunnlag av deltakelsen på nevnte dato. Det enkelte fartøys kvote bør imidlertid være garantert fram til 1. desember.
6. Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppen, som tidligere, gis anledning til å ha bifangst av sild i industrifangster på inntil 20%. For å sikre at trålernes gruppekvote blir fisket må det gis anledning til et direkte trålfiske som åpnes tidligst 1. august. Åpningstidspunkt for trålerenes fiske etter sild bør imidlertid falle sammen med åpningsdatoen for gruppens makrellfiske.
7. Når det gjelder reguleringen av fisket etter sild sør for 61°56'N (Klovningen) vises det til organisasjonens syn i punkt 16 i landsstyrevedtak 118/98 «Reguleringen av fisket etter norsk vårgytende sild i 1999.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Eilung Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildealgslag
Sør-Norges Trålerlag

SAK 14/98

REGULERING AV FISKE ETTER MAKRELL I 1999

1. GJENNOMFØRING AV FISKE I 1998

1.1 INNLEDNING

I 1998 har Norge en disponibel kvote på 157.160 tonn makrell. Flexibiliteten fra tidligere år ble opprettholdt slik at Norge kunne fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt nord for 62° N i ICES IVa i Nordsjøen. Videre kunne hele kvoten på 12.020 tonn i EU-sonen vest av 4° V også fiskes i ICES IVa i Nordsjøen. Kvoten på 9.600 tonn i Færøysonen kunne også fiskes i NØS nord for 62° N og i internasjonalt farvann.

Den disponible norske kvoten på 157.160 tonn var etter norske reguleringer fordelt med 44.980 tonn nord for 62° N, 9.600 tonn i Færøy-sonen, 100.160 tonn i Nordsjøen og 12.020 tonn i EU-sonen vest av 4° V.

Den norske kvoten på 157.160 tonn ble fordelt med en gruppekvote på 30.000 tonn til kystgruppen, 3.460 tonn til trålgruppen og 123.700 tonn til fartøy i ringnotgruppen.

Av et foreløpig sluttseddelført kvantum pr. 24. november 1998 på 155.200 tonn gikk 98,1% av landingene til konsum. Tilsvarende konsumandel i 1997 var 99,6%.

Tabell 1 Fangstoversikt pr. 24. november 1998 i de forskjellige grupper av fartøy.

	Innmeldt og sluttseddelført	Sluttseddelført
Ringnot	122.400	
Trål	3.400	
Not (13-21,35 meter)		16.200
Not under 13 meter samt snøre/garnfartøy under 21,35 meter		13.300

1.2 KYSTFARTØYGRUPPEN

Til og med 1994 var fiske i kystfartøygruppen regulert med en avsetning. Et betydelig fangstkvantum utover gruppeavsetningen i 1994, gjorde at kystfartøygruppens kvantum fra og med 1995 ble fastsatt som en gruppekvote.

I tillegg til at det fra og med 1995 ble fastsatt en gruppekvote for kystfartøyene, ble det i 1997 også innført begrensninger i adgangen til å delta i fisket.

For å delta i kystfisket med not i 1998 med fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde måtte høvedsmannen stå i fiskermanntallet, og være eier. Fartøyet måtte stå i merkeregisteret, og være egnet og utstyrt for notfiske. I tillegg måtte fartøy ha deltatt i notfiske etter makrell og levert makrell i begge årene 1995 og 1996 eller i 1997. I 1998 hadde 102 notfartøy mellom 13 og 21,35 meter adgang til å delta.

Gruppeknoten på 30.000 tonn for 1998 ble delt med 17.500 tonn til notfartøyene mellom 13 og 21,35 meter største lengde og 12.500 tonn til notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og snøre. Fisket for notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og snøre ble stoppet 21.09.98. Fisket ble imidlertid gjenåpnet 25.09.98, og samtidig ble delgruppekvote på 17.500 tonn og 12.500 tonn slått sammen til en gruppekvote på 30.000 tonn.

Maksimalkvote ble fastsatt til 350 tonn for fartøy mellom 18 og 21,35 meter, 210 tonn for fartøy mellom 15 og 17,9 meter og 150 tonn for fartøy mellom 13 og 14,9 meter. Maksimalkvotene ble øket 5. oktober og 3. november. Etter siste endring var maksimalkvotene 510 tonn for fartøy mellom 18 og 21,35 meter, 305 tonn for fartøy mellom 15 og 17,9 meter og 220 tonn for fartøy mellom 13 og 14,9 meter.

Fisket for gruppen av notfartøy mellom 13 og 21,35 meter ble åpnet 24.august.

Notfartøy under 13 meter samt fartøy under 21,35 meter som fisket med garn og snøre kunne starte sitt fiske ved årsskiftet 1997/1998, men i første halvår innenfor en maksimalkvote på 40 tonn. For andre halvår ble det fastsatt en maksimalkvote på 85 tonn som ble øket til 110 tonn 5. oktober, og til 120 tonn 3. november.

1.3 TRÅLGRUPPEN

Trålernes gruppekvote på 3.460 tonn i 1998 måtte fiskes til konsum. For å sikre at konsumpåbudet kunne oppfylles ble det som tidligere stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets regionskontor.

Trålfisket ble åpnet den 2. november 1998.

Totalt var det påmeldt 56 fartøy for deltagelse i trålfisket i 1998 mot 65 fartøy i 1997.

Med bakgrunn i påmeldt deltagelse ble maksimalkvoten fastsatt til 70 tonn. Det ble ikke fastsatt turkvote for trålerne i 1998. Trålerne fiske etter makrell ble stoppet den 13.11.98 da gruppekvote i følge innmeldte kvanta var oppfisket.

Det deltok 49 fartøy i trålgruppens fiske etter makrell i 1998. Disse fartøyene har innmeldt og sluttseddelført totalt 3400 tonn makrell.

1.4 RINGNOTGRUPPEN

Av gruppekvote på 123.700 tonn makrell til ringnotgruppen ble 122.200 tonn fordelt med henholdsvis 44.980 tonn til et fiske nord for 62° N og 77.220 tonn makrell til et fiske sør for 62° N.

Et ufordelt kvantum på 1.500 tonn makrell ble avsatt til dekning av bifangst av makrell i hestmakrellfisket, se kap. 6.

Fisket i ringnotgruppen var fartøykvoteregulert med en samlet faktor på 2,5.

Deltagelsen i ringnotgruppen for fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter ble avgrenset til de fartøy som hadde deltatt i havmakrellfisket i ett av årene 1995, 1996 eller 1997.

Ringnotgruppens makrellfiske ble åpnet 23. januar 1998 med maksimalkvote på 550 tonn. Ved fastsettelse av forskrift 9. juli 1998 for annet halvår, ble maksimalkvoten på 550 tonn avløst av en fartøykvoteordning.

Fartøy i ringnotgruppen som skulle delta i fisket nord for 62° N, måtte ha startet fisket innen 25. september.

Siste startdato i ringnotfisket sør for 62° N ble satt til 1. oktober.

Pr. 23.11.98 har ringnotgruppen fisket 122.400 tonn makrell.

1.5 G-6 ORDNINGEN

Ordningsen med en særskilt kvoteavregning av makrell over 600 gram (G6) ble videreført i 1998.

Avregningsfaktoren ble fastsatt til 3,03 tilsvarende en maksimal prosent på 33 av makrell over 600 gram. Avregningsfaktoren ble ikke endret i løpet av sesongen.

1.6 BIFANGST AV MAKRELL I FISKET ETTER HESTMAKRELL

Av ringnotgruppens kvote på 123.700 tonn er det avsatt 1.500 tonn til dekning av bifangst av makrell i hestmakrellfisket.

I fisket etter hestmakrell var det tillatt med en innblanding av makrell på inntil 10 % i vekt av fangst ombord eller ved levering. Fisker fikk beholde verdien av makrellen, men bifangstkvantumet ble avregnet mot bifangstavsetningen. Når det gjaldt innblanding fra 10% og over skulle verdien av dette tilfalle salgsorganisasjonen - selv om fartøyet hadde gjenstående fartøyskvote av makrell - og belastes makrellkvoten avsatt til bifangst i hestmakrellfisket. Dersom andelen av makrell var over 50%, skulle den belastes fartøyets eventuelle gjenstående kvote av makrell.

Så langt i 1998 er det innmeldt 11.000 tonn hestmakrell, og Kontrollverket har hittil tatt 14 prøver av hestmakrell-landingene, herav 9 ved industrianlegg. Prøvetakingen så langt viser 4% makrell i hestmakrelllandingene.

Siden fisket fortsatt pågår, er det vanskelig pr. i dag å si hvor mye makrell som vil bli beregnet innblandet i hestmakrellfisket i 1998. Det kan imidlertid se ut som at deler av avsetningen må tilbakeføres til ringnotflåten, fordi kvantum hestmakrell antas å bli betydelig lavere enn i 1997.

2. RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1999

2.1 BESTANDSSITUASJONEN

Det fiskes i dag på tre forskjellige gytebestandskomponenter av makrell, - den vestlige komponenten, den sørlige komponenten og Nordsjøkomponenten. Disse komponentene blander seg utenom gytesesongen, og kan ikke skilles i fangstene. Siden 1995 har havforskerne derfor foretatt en samlet vurdering av bestandssituasjonen i hele utbredelsesområdet.

Norge og EU har blitt enig om en flerårig forvaltningsstrategi, hvor målsettingen blant annet er å holde gytebestanden (SSB) over det historisk observerte minimumsnivået på 2,3 millioner tonn i 1995.

Som del av den flerårige forvaltningsstrategien for å få til en ønsket bestandsutvikling, har Norge og EU blitt enige om å legge til grunn en fiskedødelighet (F) på 0,15 med mindre forskerne kommer frem til andre tilrådinger. I kvoteavtalen mellom EU og Norge for 1998 har en valgt å legge F noe høyere enn $F = 0,15$. Selv med en noe høyere F i 1998 la forskerne i sine prognoser til grunn at gytebestanden vil øke i 1998.

I følge havforskernes beregninger var størrelsen på gytebestanden i 1998 (SSB) til den nordøst-atlantiske makrellbestanden 2.660.000 tonn, mens minimum gytebestand (BPA) i følge «føre-var» tilrådingen er satt til 2.300.000 tonn. Fiskedødeligheten i 1997 ble i 1998 beregnet til $F = 0,22$. Fordi den reelle fiskedødeligheten var høyere enn $F_{pa} = 0,17$ anses beskatningsnivået som høyere enn det som er tilrådelig ut fra «føre-var» prinsippet.

For 1999 anbefaler ACFM en fiskedødelighet på $F_{pa} = 0,15$ som svarer til en total landing på 437.000 tonn i 1999. Dette gir en forventet gytebestand på 2.734.000 tonn.

2.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 1999

I sin interne regulering har EU ved en feil fordelt på medlemslandene 12.020 tonn mer enn avtalt kvote for makrell i 1998. Hvordan dette skal rettes opp vil bli diskutert i kvoteforhandlingene mellom EU og Norge. Kvoteavtalene for 1999 (EU-Norge, Færøyene-Norge) er ikke inngått pr. 20.11.98. Basert på ACFM-tilrådingen og første runde i kvoteforhandlingene EU-Norge, vil vi i det følgende legge til grunn en norsk totalkvote i 1999 lik den norske totalkvoten i 1998.

Under møte i NEAFC i London 17-20 november 1998 ble det ikke enighet om regulering av fisket etter makrell i internasjonalt farvann. Nytt møte er berammet til februar 1999.

3. REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET

3.1 RINGNOTFARTØY

Som i tidligere år vil en foreslå at det legges til grunn følgende deltakerkriterier for å kunne delta i ringnotgruppens fiske etter makrell i 1999:

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy.
2. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62° N i minst ett av årene 1996, 1997 eller 1998.
3. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som har adgang til deltakelse etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøisildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøisild eller makrell i minst ett av årene 1996, 1997 eller 1998.

Pr. 24.11.98 er det 20 fartøy over 21,35 meter største lengde uten ringnotkonesjon som kan delta i ringnotgruppens fiske etter makrell med not.

Fiskeridirektøren foreslår at ovenfornevnte deltagelsesvilkår også legges til grunn for makrellfisket i 1999.

3.2 Trålgruppen

Et vilkår for å kunne delta i trålfiske etter makrell, er at fartøyet har industri/nordsjøtråltillatelse. Fartøy som ønsker å delta må melde seg på til Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy med industri/nordsjøtråltillatelse kan delta i fisket.

3.3 Kystfartøygruppen

I 1998 ble gruppekvoten på 30.000 tonn fordelt med 17.500 tonn som delgruppekvote til fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde som fisker med not.

De resterende 12.500 tonn ble tildelt som delgruppekvote til notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

Den 09.07.98 bestemte Fiskeridepartementet å gjøre deltakelse i fisket for fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre avhengig av tidligere deltakelse for å kunne delta i fisket i 1998.

Fordelingen ble imidlertid ikke endret, slik at notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn eller snøre fortsatt delte de 12.500 tonn.

Etter dette sto en i realiteten overfor tre grupper av kystfartøy:

1. Notfartøy mellom 13 og 21,35.
2. Fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre.
3. Notfartøy og fartøy som fisker med garn og snøre under 13 meter.

For notfartøy og fartøy som fisker med garn og snøre under 13 meter er det ikke forutsatt regulering av deltakelse i 1999. Det vil derfor være fri deltakelse i denne gruppen i 1999 som i 1998.

For de øvrige fartøyene i kystfartøygruppen er det også for 1999 lagt opp til deltakelsesregulering. Som ledd i forberedelse til dette sendte Fiskeridepartementet 16. november 1998 ut et høringssskriv med 4. desember 1998 som svarfrist.

I høringsnotatet finner Fiskeridepartementet det nødvendig å foreslå en del endringer i forskriften for 1999 i forhold til gjeldende forskrift for 1998.

Fiskeridirektøren refererer her hovedpunktene i innholdet og anbefalingene i høringssskrivet.

3.3.1 Notfartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter.

Bestemmelsen om deltakelse for denne gruppen foreslås endret slik at den tilpasses den situasjon at gruppen nå er lukket for nye fartøy som ikke har historisk deltakelse å vise til. Det er beregnet at det vil være 102 fysiske fartøy som inngår i den lukkede gruppen i 1999. Gitt den adgangsregulering til fisket som følger av forslaget, kan gruppen ikke bli større. Det som fra og

med 1999 dermed skal reguleres, er adgangen til fortsatt deltakelse for fartøy som allerede er i gruppen, og som har hatt adgang til å delta i fisket i 1998.

Den nærliggende løsning ville da være å knytte deltakelse i 1999 til deltakelse i et av de tre siste år. Bestemmelsen ville da være i overensstemmelse med tilsvarende krav for de lukkede SUK-gruppene i gjeldende «Forskrift om regulering av fiske etter makrell» § 2-1 nr. 2 og 3, og den lukkede fartøygruppen mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre jfr. gjeldende deltakelsesforskrift § 3-1 annet ledd.

Krav om tidligere deltakelse i et av de tre siste år ville imidlertid åpne adgang for fartøy som deltok i 1996, men ikke 1995 og ikke 1997 eller 1998. En slik løsning ville bringe 20 nye fartøy inn i gruppen, og anbefales ikke. Ved deltakelsesreguleringen for år 2000 kan tilpasningen eventuelt gjennomføres uten at nye fartøy kommer inn i fisket.

Med dette utgangspunkt vil de fartøy som hadde adgang til, og faktisk deltok i fisket i 1998 få adgang til å delta i 1999. Det samme vil gjelde dem som deltok lovlig i 1997. Den gruppen som i teorien kunne bli utestengt, er fartøy som fisket i 1995 og 1996 og ikke senere, men ingen fartøy vil være i en slik situasjon.

På denne bakgrunn foreslås det at fartøyet må ha vært nyttet i notfiske etter makrell og det må ha blitt levert makrell med fartøyet i ett av årene 1997 eller 1998.

3.3.2 Fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

Fiskeridepartementet fastsatte som nevnt ved forskrift 9. juli 1998 at fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter som ville fiske makrell med garn og snøre i 1998 måtte ha deltatt i fisket og levert makrell i minst ett av årene 1995, 1996 eller 1997.

I Fiskeridepartementets høringskriv går en inn for en tilsvarende adgangsregulering for deltakelse i 1999 slik at den som gis adgang til å delta må ha deltatt i fisket og levert makrell i et av årene 1996, 1997 eller 1998.

Tabell 2 Deltakelse og oppfisket kvantum for fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre 1993 til 1998.

Garn/snøre 13-21,35m	1993	1994	1995	1996	1997	1998*
Fangstkvantum	459	1.127	1.186	1.858	3.732	5.000
Antall fartøy	32	25	20	55	77	91
Gjennomsnittsfangst	14	45	59	34	48	55

*Sluttseddelførte tall pr. 24.11.98

4. SÆRBESTEMMELSER FOR REGULERINGSOPPLEGGET FØR 15. AUGUST 1999

ICES's anbefaling for 1999 er som for tidligere år at det ikke bør fiskes makrell i område IVa i perioden fra 1. januar til 31. juli.

Fiskeridirektørens prinsipale syn er derfor at det ikke bør åpnes for fiske etter makrell i første halvår i dette området.

Som nevnt ovenfor har makrellfisket vært åpent for en eller flere grupper allerede fra årsskiftet også i tidligere år, men det har bare blitt fisket små kvanta i første halvår, hovedsakelig fordi fiskerne velger å fiske den bedre betalte makrellen om høsten. Fiskeridirektøren velger nå i tråd med næringens ønske å legge frem forslag til regulering for hele 1999. Av hensyn til den biologiske rådgivningen, såvel som avviklingsmønsteret i det norske fisket, vil det etter Fiskeridirektøren sin vurdering likevel være fornuftig å ha noen begrensninger på fisket. Dette kan være maksimalkvote for første halvår både for kyst- og ringnotgruppen som i 1998, eller som et alternativ; å fastsette fartøyenes kvoter for hele året. For begge alternativ anbefales det at Fiskeridirektøren kan fastsette totalkvote og gruppekvoter for hver enkelt gruppe

Fiskeridirektøren ser det som den beste løsning at opplegget for 1999 ikke endres i forhold til 1998 når erfaringene ikke tilsier behov for endring.

Maksimalkvotene bør imidlertid være tilpasset den situasjon at det ikke burde vært åpent for fiske i første halvår. I 1998 ble det fastsatt maksimalkvoter på 40 tonn for kystgruppen, 400 tonn for SUK-gruppen og 550 tonn for ringnotgruppen.

Inntil avtalene med EU og Færøyene er klar, vil det norske fisket måtte avgrensnes til Norges økonomiske sone. I tillegg kommer at fisket syd for 62° N begrenses til ICES statistikkområde IVa.

Fiskeridirektøren foreslår at han kan gi bestemmelser om gruppekvoter og totalkvote for perioden frem til 15. august 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 21,35 meter (kystfartøygruppen) kan fiske maksimalt 40 tonn til konsum i Norges økonomiske sone før 15. august 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,5 meter største lengde kan fiske maksimalt 400 tonn makrell før 15. august 1999 i Norges økonomiske sone nord for 62° N og den del av ICES område IV a som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fiske maksimalt 550 tonn makrell før 15. august 1999 i Norges økonomiske sone nord for 62° N og den del av ICES område IV a som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det enkelte fartøys fangst før 15. august 1999 går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 1999.

5. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 1999

Som kjent, har Fiskeridirektøren funnet å imøtekomme ønsket fra næringen om at makrellreguleringene gjøres årlig slik at kvotene tildeles fartøyene ved årets begynnelse.

Fiskeridirektøren har funnet å legge frem forslag om regulering av fiske etter makrell i 1999 i overensstemmelse med dette.

Reguleringen av makrellfisket har endret seg betydelig over de siste år, særlig for kystfartøygruppen. Ekspansjon i antall fartøy i kystgruppen som ønsker å delta i fisket, innføring av adgangsregulering, gruppekvoteordninger og andre forhold har gjort at reguleringsopplegget blir knyttet svært mye til historien de to siste år, og i mindre grad til årene før.

5.1 KYSTFARTØYGRUPPEN

5.1.1 Gruppekvoten

Tabell 3 nedenfor viser avsetning/kvote og fangstmengde for fartøy i kystfartøygruppen i perioden 1991-1998 (kvantum i tonn).

Tabell 3 Avsetning/kvote og oppfisket kvantum (inkl. skolekvoter) for kystfartøygruppen. 1991 til 1998.

År	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Avsetning/Kvote *	20.000	20.000	19.000	19.000	20.000	20.000	20.000	30.000
Fangst	17.700	19.000	17.100	22.500	18.700	21.900	21.000	29.900**

*Avsetning frem til og med 1994.

**Innmeldt og sluttsekkført kvantum pr. 16.11.98.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag gjorde i 1994 vedtak om langsiktig fordeling av fiskeressursene (Ressursfordelingsvedtaket). Om kystgruppens andel står det i ressursfordelingsvedtaket:

" Det avsettes et kvantum på 20.000 tonn til kystgruppen under 70 fot."

Dette vedtaket styrte gruppekvoten i årene 1995, 1996 og 1997. I 1998 gikk Norges Fiskarlag inn for en tilsvarende gruppekvote for 1998 jfr. brev datert 07.05.98. I nytt brev av 02.06.98 forandret Norges Fiskarlag sitt forslag til gruppekvote til 25.000 tonn.

Fiskeridepartementet fastsatte gruppekvoten til 30.000 tonn jfr. forskrift datert 09.07.98.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gruppekvote for kystfartøygruppen etter dette ikke lenger vil ta utspring i Ressursfordelingsvedtaket, men bli fastsatt av Fiskeridepartementet ut fra en fordeling av den norske totalkvoten på de forskjellige grupper.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøyene tildeles en gruppekvote på 30.000 tonn som utgjør 19,1% av forventet norsk totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62° N.

5.1.2 Fordeling av gruppekvoten mellom kystnotfartøy over 13 meter og de andre kystfartøyene

I 1998 ble gruppekvoten på 30.000 tonn fordelt med 17.500 tonn som delgruppekvote til fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde som fisker med not.

I 1998 ble to-delingen av gruppekvoten beholdt selv om det ble innført en ny lukket gruppe. Det viste seg at fordelingen på 17.500/12.500 ikke avspeilet fangstutviklingen i de to gruppene kvoten var allokert til, og Fiskeridepartementet opphevet fordelingen ved forskrift 25. september 1998.

Selv om det viste seg behov for å oppheve fordelingen i 1998, antar Fiskeridirektøren at det er hensiktsmessig å ha en fordeling mellom gruppene i utgangspunktet, og går derfor inn for dette i 1999.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystfartøygruppen deles i to lengde-/redskapsgrupper med en gruppe for notfartøy på 13 meter største lengde og over, og en gruppe for notfartøy under 13 meter største lengde samt fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og snøre.

I Tabell 4 nedenfor fremgår hvor stort kvantum og hvor stor andel av kystgruppens totalfangst de to gruppene har fisket i perioden 1993-1998. Antall deltakende fartøy i hver gruppe og totalt er også vist i Tabell 4.

Tabell 4 viser fangstfordelingen mellom gruppene innenfor kystfartøygruppen de siste 6 årene.

Tabell 4 Fangst for kystgruppen 1993 til 1998

År**	1993	1994	1995	1996	1997	1998*
Fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med not	15.060	19.705	15.180	14.076	10.209	16.200
Antall	48	55	56	104	93	89
Fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre	459	1.127	1.186	1.858	3.732	5.000
Antall	31	25	20	55	77	91
Notfartøy og fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre	2.384	2.645	3.034	6.491	7.051	8.300
Antall	378	400	332	472	575	587
Totalt	17.903	23.477	19.400	22.425	20.992	29.500
Antall	457	480	408	620	745	767

*tallene refererer til det som er sluttseddelført pr. 24. november 1998.

**Tallene inkluderer skolekvoter.

Tabell 4 viser at notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og snøre har fisket tilsammen $(4.900+8.400) = 13.300$ tonn mens notfartøy mellom 13 og 21,35 meter har fisket 16.200 tonn.

Ved fastsettelse av forskrift for annet halvår 1998 den 9. juli 1998 ble gruppekvoten for kystfartøy satt til 30.000 tonn, og fordelt som delgruppekvote på henholdsvis 17.500 tonn til notfartøy 13 til 21,35 meter og 12.500 tonn til notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisket med garn og snøre.

I 1999 er situasjonen den at gruppene er lukket for alle fartøy over 13 meter, så det er liten grunn til å vente ekspansjon der. Derimot er det fortsatt sannsynlig at ekspansjonen i de frie gruppene under 13 meter kan fortsette. I alle fall har disse fartøyene vist en ekspansiv trend de siste årene som tabellen viser for de minste fartøyene.

At fisket for notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisket med garn og snøre ble stanset 21. september da delgruppekvoten var beregnet oppfisket, samt at disse fartøyene har ekspandert sitt fiske de siste årene, kan tale for at det bør velges en annen fordeling av delgruppekvotene enn i 1998. Det kan selvsagt her anføres at tilgjengeligheten avgjør i stor grad kvantumsutviklingen. Fisket ble forøvrig åpnet igjen 25. september ved at Fiskeridepartementet opphevet delgruppekvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten på 30.000 tonn deles slik at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter får en delgruppekvote på 15.000 tonn, og notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre får en delgruppekvote på 15.000 tonn.

5.1.3 Maksimalkvoter for fartøy i kystfartøygruppen

5.1.3.1 Notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre

Interessen for makrellfisket er stor, og både fangsteffektivitet og innsats i fisket har økt, særlig sammenlignet med årene før 1996. Ved fastsettelse av maksimumkvote for fartøy i kystfartøygruppen vil Fiskeridirektøren ta utgangspunkt i at størrelsen på maksimumkvotene må fastsettes slik at dette medvirker til en mest mulig hensiktsmessig avvikling av fisket.

I 1998 var gruppekvoten 12.500 tonn. Deltakelsesbegrensning ble innført for fartøy mellom 13 og 21,35 meter som fisker med garn og snøre. Maksimumkvoten ble fastsatt til 85 tonn, men uten differensiering på fartøylengde. Fisket ble stanset 21. september, men gjenåpnet 25. september da Fiskeridepartementet opphevet delgruppekvotene.

Med det store antall fartøy en kunne vente i fisket, kunne dette se ut som en betydelig overregulering. Som det fremgår av Tabell 5 er likevel kvoten på 12.500 tonn ikke mer over den opprinnelige gruppekvoten enn 709 tonn (etter at gruppekvotene ble opphevet 25. september)

Det fremgår av Tabell 5 at det er en meget stor overvekt av små fartøy som deltar i dette fisket. Med en maksimalkvote på 85 tonn som gjelder for 1998, viser det seg at gjennomsnittsfangsten på grunn av alle de små fartøyene ikke blir større enn 19,7 tonn.

Tabell 5 Statistikk pr. 24. november 1998 for gruppen not under 13 meter samt fartøy som fisker med garn og snøre under 21,35 meter.

LENGDEGRUPPER	FANGST	ANTALL FARTØY	GJENNOMSNIITT
0- 9,99 METER	2.504	371	6,8
10-12,99 METER	5.840	216	27,0
13-14,99 METER	2.530	45	56,2
15-17,99 METER	1.579	33	47,8
18-21,35 METER	852	13	65,6
TOTAL	13.305	678	19,6

I kap. 5.1.2 er det anbefalt en delgruppekvote på 15.000 tonn. Gitt samme antall fartøy i fisket i 1999 som i 1998, vil en få en gjennomsnittlig fangst i 1999 på $15.000 : 678 = 22,1$ tonn eller ca 13% over gjennomsnittet for 1998. Maksimalkvoten på 85 tonn ble nådd av 39 fartøy i 1998. Det vil kunne ventes at antall fartøy som når opp i 85 tonn i 1999 ikke vil endre seg vesentlig fra de 39 som nådde dette taket i 1998, og mest trolig vil dette være de største fartøyene i gruppen. De mindre fartøyene kan ikke forventes å øke sin fangst selv om maksimalkvoten blir satt opp. Basert på dette finner Fiskeridirektøren å tilrå en maksimalkvote på 85 tonn også for 1999. I denne maksimalkvoten antas det i praksis å ikke ligge noen vesentlig overregulering på grunn av den lave kvoteutnyttelsen som i 1998 har vært på 19,6 tonn i gjennomsnitt jfr. Tabell 5, og dette vil gi ro over avviklingen av fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppen notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre tildeles en maksimalkvote på 85 tonn.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

Ettersom det er foreslått deltakelsesregulering for fartøy over 13 meter som fisker med garn og snøre, en gruppekvote på 15.000 tonn og en generell maksimalkvote på 85 tonn, må det kunne legges til grunn at en eventuell stopp kommer sent i sesongen.

Dersom det likevel skulle vise seg nødvendig å stoppe fisket tidligere enn ventet, vil dette i særlig grad ramme de åpne og minst fangsteffektive fartøyene. Disse fartøyene er gjerne ikke

egnet til å fiske langt fra land. Fiskeridirektøren vil derfor for 1999 som for 1998 foreslå at fartøy under 9 meter største lengde garanteres et minste kvantum på 5 tonn på årsbasis som også kan fiskes etter en eventuell stopp. Ved fastsettelse av stopptidspunkt tas det hensyn til de begrensede kvanta det her er snakk om.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 9 meter største lengde garanteres et minste kvantum på 5 tonn på årsbasis som eventuelt også kan fiskes etter en eventuell stopp. Ved fastsettelse av stopptidspunkt tas det hensyn til de begrensede kvanta det her er snakk om.

5.1.3.2 Notfartøy mellom 13 og 21,35 meter

For året 1998 var denne gruppen regulert med maksimalkvote fastsatt til 350 tonn (kvotefaktor 1,0) for fartøy mellom 18 og 21,35 meter, 210 tonn (kvotefaktor 0,6) for fartøy mellom 15 og 17,9 meter og 150 tonn (kvotefaktor 0,43) for fartøy mellom 13 og 14,9 meter. Fisket ble åpnet 24.august. Med en gruppekvote på 17.500 tonn representerte dette en overregulering på 61 % mot over 100 % i 1997.

Tabell 6 Utdelt kvantum basert på en overregulering på 86% og 102 deltakende fartøy

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote	Maks. antall fartøy som kan delta	Maks kvantum
13-14,9 meter	•0,43	150	29	4350
15-17,9 meter	•0,6	210	14	2940
18-21,35 meter	•1,0	350	59	20650
Total			102	27940
			Overregulering	86 %

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter reguleres med differensierte maksimalkvoter etter følgende inndeling:

13-14,9 meter	150 tonn
15-17,9 meter	210 tonn
18-21,35 meter	350 tonn

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som blir forlenget eller utskiftet med et større erstatningsfartøy etter datoen for fastsettelse av reguleringsforskrift for makrell andre halvår 1998 (skjæringsdato), ikke oppnår økning i fartøyets maksimalkvote.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren, etter samråd med næringen, skal kunne gi adgang til at den enkelte gruppe i kystfartøygruppen overfisker sin gruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket kystfartøygruppens kvote på 30.000 tonn.

5.1.4 Øvrige bestemmelser i kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren foreslår at høvedsmannen må stå i fiskermanntallet og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

For å kunne delta i fisket med not foreslår Fiskeridirektøren i tillegg at høvedsmannen må være registrert i fiskermanntallet på blad B. Fartøyet må være egnet og utstyrt for å kunne delta i notfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy over 13 meter må godkjennes av Fiskeridirektoratets regionskontor før de starter makrellfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og/eller levere mer enn en kvote.

Fiskeridirektøren foreslår også at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

Et annet spørsmål, som særlig gjelder kystfartøygruppen, er spørsmålet om eier som har adgang til å delta, skal kunne delta med flere fartøy.

Fiskeridirektøren viser til at adgangen til å delta i den del av kystfartøygruppen som gjelder fiske med fartøy under 13 meter enten de fisker med not eller med garn eller snøre er åpen - prinsipielt sett.

Fiskeridirektøren anser det likevel som viktig å redusere muligheten for at fisker deltar med flere fartøy. Dersom fartøy eies av et selskap, er det til dels meget krevende å håndheve regler om eiersammensetning så lenge en ikke har en konsesjonsordning i kystfartøygruppen. Det er likevel slik at dersom en skal unngå eller motvirke en utvikling der fiskere som har konsesjon eller annen spesiell tillatelse, deltar i den «åpne» del av kystfartøygruppen, må en fortsette prosessen med å redusere mulighetene for å delta med flere fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at en for makrellfisket i 1999 fortsetter prosessen omkring disse problemstillinger ved at det fastsettes regler som forbyr deltakelse i de åpne gruppene under 13 meter når samme eier deltar i en av de lukkede gruppene.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen som deltar i ringnotgruppen, trålgruppen eller i kystfartøygruppen for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde enten de fisker med not eller med garn og snøre, kan delta med annet fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre eller med notfartøy under 13 meter største lengde.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at ingen kan delta med mer enn ett fartøy i den del av kystfartøygruppen som utgjør fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre eller notfartøy under 13 meter.

5.2 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren har registrert at trålerne også i 1998 har levert mesteparten av sin kvote til konsum.

I 1998 hadde trålerne en gruppekvote på 3460 tonn eller 2,2 % av totalkvoten. Trålerne hatt samme andel av gruppekvoten de siste tre årene. Samme andel av totalkvoten i 1999 gir trålerne en gruppekvote på 3.460 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår 1. november som åpningsdato for trålgruppen, og at åpningsdatoen må ses i sammenheng med åpningen av et direkte fiske etter nordsjøsild.

Fiskeridirektøren antar at det har de beste grunner for seg å ikke overregulere, og foreslår at maksimalkvoten fastsettes ved at gruppekvoten deles på antall påmeldte fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne tildeles en gruppekvote på 2,2% av totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets regionskontor for 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med maksimalkvoter og at Fiskeridirektøren fastsetter maksimalkvotene ved at ved at gruppekvoten deles på antall påmeldte fartøy når dette tallet er kjent.

Fiskeridirektøren foreslår 1. november som åpningsdato for trålgruppens fiske etter makrell i 1999.

Påmeldingsfristen foreslås satt til 15. oktober. Påmelding skal sendes skriftlig til Fiskeridirektoratet og inneholde melding om eventuelle partrållag.

5.2.1 Partråling

Fra ulike kilder har fiskeridirektøren blitt gjort oppmerksom på at ordningen med partråling utnyttes på måter som ikke er i overensstemmelse med intensjonene i regelverket. Blandt annet er det blitt rapportert at av to fartøy som er påmeldt som partrållag har bare ett av dem faktisk utøvet fiske. Fangsten er likevel fordelt på begge ved landing.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av dette innskjerpe kontrollen med partrålingen, og foreslår utarbeidet særlige regler som retter seg mot kontroll med partråling.

Forslaget om at partrållag skal meldes samtidig med påmelding jfr. kap. 5.2 er i tillegg til å effektivisere meldingene et ledd i denne kontrollen.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan gis nærmere bestemmelser om godkjenning av fartøy som melder seg som partrållag.

Fiskeridirektøren vil foreslå en videreføring av bestemmelsen om partråling fra 1998, og foreslår at to fartøy i trålgruppen som driver partråling skal kunne fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering.

Melding om at fangsten er fisket av et partrållag skal gis ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering, og skal angi hvilke to fartøy som har partrålt.

Et fartøy kan bare dele fangst med ett annet fartøy i løpet av sesongen.

5.3 RINGNOTGRUPPEN

Med utgangspunkt i kvoteforslagene som nevnt ovenfor vil ringnotgruppen ha en gruppekvote på 123.700 (157.160-30.000-3.460) tonn til disposisjon i 1999. Av dette må 44.980 tonn fiskes i området nord for 62° N og 77.220 tonn kan fiskes sør for 62° N.

5.3.1 Reguleringsmodell

Kvotavtalen med EU innebærer som nevnt at det er et bundet kvantum som må fiskes nord for 62° N. Det norske reguleringsopplegget må derfor fastsettes som en gruppe-kvote med tilhørende fartøykvoter nord for 62° N og et tilsvarende arrangement i Nordsjøen. For å sikre at minimumskvantumet nord for 62° N blir oppfisket, er det Fiskeridirektøren sitt syn at det beste vil være å overfordele fartøykvotene nord for 62° N og tilsvarende underfordele sør for 62° N, på samme måte som tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket nord for 62° N avvikles med separate fartøykvoter innenfor en minimumsramme på 44.980 tonn.

Ringnotfisket kan fortsette i området nord for 62° N utover 44.980 tonn inntil maksimalt 104.980 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøykvotene nord for 62° N skal avregnes på fartøykvotene sør for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøykvoter innenfor en del-gruppe-kvote på 77.220 tonn. Før fordeling på fartøykvoter vil et kvantum avsatt til bifangst i hestmakrellfisket bli fratrukket, jfr. pkt 6.

Fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet å ville bli oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Tidligere år har det vært satt en siste startdato for deltakelsen i fisket. Hensikten med en siste startdato i fisket nord for 62° N har bl. annet vært å få fartøyene på feltet når makrellen ennå har vært tilgjengelig for fiske nord for 62° N. En annen begrunnelse for å fastsette en siste startdato har vært å skaffe forvaltningen kunnskap om antall fartøy i fisket.

De siste årene har det kvantum makrell som etter kvoteavtalen må fiskes nord for 62° N blitt redusert, og begrunnelsen for å beholde en siste startdato på dette grunnlag er følgelig ikke like sterk som før.

Når det gjelder hensynet til å skaffe kunnskap om antall fartøy i fisket, er dette også langt mindre aktuelt nå fordi det i alle fall må antas at alle fartøy med ringnotkonsesjon vil delta, og da er antallet likevel kjent.

I tillegg til dette kommer at selve bestemmelsen er relativt uklar i sin beskrivelse av hva som skal til for å kunne anse et fartøy som å ha «startet fisket».

Fiskeridirektøren har på denne bakgrunn funnet at siste startdato ikke lenger gir den grad av virkning at det er formålstjenlig å opprettholde ordningen, og foreslår derfor å oppheve kravet om siste startdato.

Forslaget om opphevelse av fartøykvoter og gruppekvoten foreslås derimot opprettholdt som før.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøykvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

5.4 ÅPNINGSTIDSPUNKT

I 1998 var makrellfisket åpent fra 1. januar for notfartøy under 13 meter og fartøy i kystfartøygruppen som fisker med garn og snøre. For ringnotgruppen var fisket åpent fra 23. januar.

For de øvrige fartøy var det ikke tillatt å fiske makrell første halvår 1998.

Ved reguleringen for 1999 foreslås det at det ikke gjennomføres en første og en annet halvårsregulering, men at hele året reguleres under ett ved inngangen til året.

Det er derfor ikke behov for noen ulik åpningsdato for de to gruppene. Åpningsdato settes til 2. januar 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at for alle andre grupper enn trål åpnes fisket 2. januar 1999.

6. INNBLANDING OG REGISTRERING AV MAKRELL I HESTMAKRELLFISKET I 1998

I forbindelse med makrellreguleringene i de fire foregående årene, har det vært avsatt et eget kvantum av makrell til dekning av eventuelle bifangster av makrell i hestmakrellfisket. Dette kvantumet var på 3.000 tonn i 1995, 2.000 tonn i 1996 og 1.500 tonn i 1997 og 1998.

Avsetningen har vært belastet gruppeknoten til ringnotgruppen og vært satt lik prognostisert bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Ubenyttet kvantum av avsetningen har blitt tilbakeført til ringnotgruppens direktefiske. Dette ble ikke foretatt i 1997 fordi gruppeknoten allerede var overfisket.

Av Tabell 7 nedenfor fremgår omfanget av norsk hestmakrellfiske i perioden 1986-1997.

Tabell 7 Norske fartøyers hestmakrellfangster i perioden 1986 - 1997. Kvantum oppgitt i tonn.

ÅR	KVANTUM
1986	1.073
1987	16.991
1988	44.980
1989	89.107
1990	121.752
1991	53.391
1992	107.555
1993	128.341
1994	94.648
1995	96.132
1996	15.556
1997	46.491

Kilde: Fiskeridirektoratets slottsedelstatistikk

Som det fremgår av Tabell 7 varierer de norske hestmakrellfangstene fra år til år. Blant annet derfor er det vanskelig å fastsette en godt tilpasset avsetning for bifangster. I tillegg er det også vanskelig å predikere innblandingen av makrell i hestmakrellfisket.

Basert på en fangstprognose i størrelsesorden 50.000 tonn hestmakrell i 1999 og den innblandingsprosenten som er observert til nå i år, legger Fiskeridirektøren til grunn at den totale innblandingen av makrell i hestmakrellfisket vil ligge i størrelsesorden knapt 2.000 tonn i 1999.

Dersom innblandingen viser seg å være mindre enn en eventuell avsetning, vil et eventuelt ubenyttet kvantum bli tilbakeført til ringnotgruppens direktefiske etter makrell, slik en har tilrettelagt for tidligere.

Bestemmelsen om tillatt innblanding på inntil 10 % makrell i hestmakrellfangster, og leveranser ble innført i 1995 i erkjennelse av at makrell som innblanding kan være et problem, også for den aktsomme fisker når det fiskes hestmakrell.

Det er imidlertid Fiskeridirektøren sin prinsipielle holdning at alt uttak av en art må bokføres og registreres med rett kvantum. Dette betyr at alt oppfisket kvantum av kvotebelagte arter må avregnes mot kvoten for arten.

Modellen som er benyttet består av følgende elementer:

1. Bifangstprosenten i 1999 settes til inntil 10 % makrell i hestmakrellfangster i vekt av fangst ombord eller ved levering.
2. Dersom det enkelte fartøy har bifangst på 10 % eller mer, inndras verdien av kvantum på 10 % og over til fordel for salgslagene.
3. Samlet bifangstkvantum i hestmakrellfisket avregnes mot bifangstavsetningen, og belastes følgelig ikke fartøykvotene i makrellfisket.
4. På grunnlag av totalkvantum hestmakrell og foretatte prøver med hensyn til makrell som bifangst i hestmakrellfisket beregnes totalt uttak av makrell i hestmakrellfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 1.500 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Et eventuelt ubenyttet kvantum fra avsetningen tilbakeføres til ringnotgruppens direkte makrellfiske senere i sesongen.

7. REGULERINGSTILTAK FOR Å MOTVIRKE NEDDREPING OG DUMPING AV MAKRELL I 1998

For å bidra til å redusere dumping og neddreping av liten makrell til lavere markedspris har det i årene 1988-1998 vært iverksatt særskilt kvoteberegningsmetode med grunnlag i levert makrell over 600 gram. Det er grunn til å tro at G-6 ordningen har bidratt til redusert neddreping av liten makrell. Det må likevel konstateres at G-6 ordningen ikke har vært tilstrekkelig til å få kontroll med neddreping og dumping.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at ordningen må videreføres i 1999.

Fiskeridirektøren vil som i foregående år innhente informasjon om sannsynlig størrelsesfordeling i havet og i fangstene i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at en på bakgrunn av foreliggende materiale fastsetter en foreløpig faktor før 01.01.99.

Fiskeridirektøren vil etter samråd med næringen fastsette endelig avregningsfaktor for kvoteberegningsmetoden etter G-6 ordningen for 1999-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

Peter Gullestad ga ordet til Svein Iversen fra Havforskningsinstituttet for en orientering om bestandssituasjonen.

Iversen sa at det ikke bør fiskes makrell i Nordsjøen i første halvår av hensyn til gytekomponenten her, samt for å begrense uttaket av småmakrell. Han sa videre at det har vært liten interesse for å fiske makrell i Nordsjøen i 1. halvår, i det makrellen da er liten og har lavt fettinnhold. Iversen viste dernest til at bestanden måles hvert 3. år, men at tallene fra målingen foretatt i 1998 ikke er klare enda slik at en bare har tall fra 1995 å forholde seg til. På denne bakgrunn bygger en mer på fangststatistikken enn på disse tallene. Han viste også til at Norge og EU nå er blitt enige om en større kvote samt fritt fiske i internasjonalt farvann, og at dette gir grunnlag for en stor bekymring for bestanden.

Gullestad spurte om det vil bli foretatt en ny bestandsvurdering i 1999.

Iversen svarte at tallene fra tellingen foretatt i 1998 vil foreligge i april 1999, og at disse vil bli diskutert på ACFM-møte i mai s.å.

Gullestad viste dernest til forslagene i saksdokumentene.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det legges til grunn følgende deltakerkriterier for å kunne delta i ringnotgruppens fiske etter makrell i 1999:

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy.
2. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62° N i minst ett av årene 1996, 1997 eller 1998.
3. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som har adgang til deltakelse etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøsild eller makrell i minst ett av årene 1996, 1997 eller 1998.

Det var også enighet om å foreslå at bare fartøy med industri/nordsjøtråltillatelse kan delta i fisket.

Gullestad viste dernest til forslagene for kystfartøygruppen, og sa at det var laget et høringsutkast som departementet har sendt på høring, med svarfrist 4. desember 1998.

Rannveig Bøthun orienterte på denne bakgrunn om at deltakerforskriften vil foreligge før nyttår.

Gullestad sa dernest at Fiskeridirektørens forslag vil bli lagt til grunn for den videre diskusjon.

Gullestad viste til saksdokumentenes forslag til særbestemmelser for reguleringsopplegget før 15. august 1999.

Rolf Domstein sa at makrellen av markedsmessige hensyn ikke bør fiskes før 15. august. Han sa videre at økonomien til båtene burde tilsi at de ikke fisker før markedet tilsier det, men at det ikke fungerer slik. Han sa at det uansett ikke vil være noe problem å bli ferdig med kvotene i løpet av høsten.

Gullestad sa at det ville være trist ikke å få makrell utover sommeren.

Domstein svarte at forslaget ikke skal omfatte garn- og dorgemakrellen.

Sammy Olsen sa at det fins et nisjemarked om sommeren for de små fartøyene.

Åge Remøy sa at det vil bli problemer med mottakskapasiteten dersom alt skal fiskes på høsten. Han sa videre at fiskerne selv vil klare å styre dette, og at han således ikke ønsker noen overstyring.

Domstein svarte til dette at det ikke fungerer uten overstyring, i det fiskerne ikke er hele næringen, men bare en del av den.

Gullestad spurte om dette er et reelt problem eller bare et prinsipielt spørsmål.

Domstein sa at han ikke trodde problemet vil bli så stort i år pga. økonomien i Japan, og at det således mer er et prinsipielt standpunkt. Han sa videre at han ikke vil fremme forslaget dersom FNL står alene om det.

Gullestad viste til at ringnotgruppen fisket 45 tonn før høsten i år, og presiserte at datoen skal være mandag 16. august. Han viste imidlertid til forslaget for seifisket og sa at det kanskje burde vært samordnet.

Remøy sa at det ikke er noe problem med en uke forskjell her.

Gullestad sa at han da står på forslaget om 16. august.

Det ble etter dette konstatert enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at Fiskeridirektøren kan gi bestemmelser om gruppekvoter og totalkvote for perioden frem til 16. august 1999.

Reguleringsrådet foreslår også at fartøy under 21,35 meter (kystfartøygruppen) kan fiske maksimalt 40 tonn til konsum i Norges økonomiske sone før 16. august 1999.

Dernest foreslår Reguleringsrådet at ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,5 meter største lengde kan fiske maksimalt 400 tonn makrell før 16. august 1999 i Norges økonomiske sone nord for 62° N og den del av ICES område IV a som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Det var også enighet om å foreslå at konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fiske maksimalt 550 tonn makrell før 16. august 1999 i Norges økonomiske sone nord for 62° N og den del av ICES område IV a som ligger innenfor Norges økonomiske sone..

Rådet går endelig inn for at det enkelte fartøys fangst før 16. august 1999 går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 1999.

Gullestad viste dernest til saksdokumentenes forslag til gruppekvote for kystfartøygruppen.

Remøy sa at han ville fremme et alternativt forslag til fordeling på 25.000 tonn til kystfartøygruppen.

Domstein sa til dette at det da må skje en annen fordeling mellom de to minste gruppene. Han viste til at en rimelig fordeling ved 30.000 tonn i gruppekvote vil være 10.000 tonn pluss 20.000 tonn, evt. 17.500 tonn og 12.500 tonn som kompromiss.

Gullestad sa at han ville stå på begge forslagene slik de er.

Ottar Kaldhol sa at han ville foreslå at det bare avsettes 20.000 tonn til kystgruppen totalt.

Gullestad sa etter dette at en først kan ta en avstemning over om en skal ha en likefordeling eller en skjevdeling.

Olsen sa at Norges Fiskarlag vil kunne gå inn for en større kvote til de minste fartøyene ved en lavere totalkvote.

Gullestad oppsummerte forslagene slik at Domstein ønsker skjevdeling til fordel for de største fartøyene, mens NF ønsker skjevdeling til fordel for de minste fartøyene dersom det blir lavere totalkvote.

Remøy viste til at det tidligere var satt en fast kvote til kystgruppen på 20.000 tonn, men sa at kvantumet bør bevegges med en fast proSENTSATS.

Gullestad kunne si seg enig i dette.

Domstein sa at det var fremkommet flere klare standpunkt, og foreslo å avstå fra avstemning.

Gullestad ville likevel stemme over forslagene hver for seg. Domstein og Martinussen avsto fra å stemme.

Det ble først stemt over forslaget om en gruppekvote på 20.000 tonn.
2 medlemmer stemte for (Lerbukt og Kaldhol).

Dernest ble det stemt over forslaget om en gruppekvote på 25.000 tonn.
3 medlemmer stemte for (Wold, Mikkelsen og Remøy).

Tilslutt ble det stemt over forslaget om en gruppekvote på 30.000 tonn.
4 medlemmer stemte for (Gullestad, Olsen, Nystad og Dahl).

Dernest ble det stemt over forslaget om at det skal foretas en likedeling mellom fartøygruppene i kystfartøygruppen.

7 medlemmer stemte for likedeling (Gullestad, Norges Fiskarlags frem representanter og Nystad). 3 medlemmer stemte imot (Domstein, Martinussen og Dahl) og Kaldhol avsto fra å stemme.

Det ble tilslutt stemt over forslaget om at det skal foretas skjevdeling til fordel for de store fartøyene dersom gruppeknoten settes til 30.000 tonn.

3 medlemmer stemte for (Domstein, Martinussen og Dahl), og 8 stemte imot.

Det var videre enighet om å foreslå at gruppeknoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62° N.

Reguleringsrådet gikk også inn for at gruppen notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre tildeles en maksimalkvote på 85 tonn.

Likeså at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

Det var også enighet om å tilrå at fartøy under 9 meter største lengde garanteres et minste kvantum på 5 tonn på årsbasis som eventuelt også kan fiskes etter en eventuell stopp. Ved fastsettelse av stopptidspunkt tas det hensyn til de begrensede kvanta det her er snakk om.

Dernest var det enighet om å foreslå at notfartøy mellom 13 og 21,35 meter reguleres med differensierte maksimalkvoter etter følgende inndeling:

13-14,9 meter	150 tonn
15-17,9 meter	210 tonn
18-21,35 meter	350 tonn

Det ble videre foreslått at fartøy som blir forlenget eller utskiftet med et større erstatningsfartøy etter datoen for fastsettelse av reguleringsforskrift for makrell andre halvår 1998 (skjæringsdato), ikke oppnår økning i fartøyets maksimalkvote.

Reguleringsrådet gikk også inn for at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

Endelig gikk rådet inn for at Fiskeridirektøren, etter samråd med næringen, skal kunne gi adgang til at den enkelte gruppe i kystfartøygruppen overfisker sin gruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket kystfartøygruppens kvote.

Det var enighet om å foreslå at hovedsmannen må stå i fiskermanntallet og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

For å kunne delta i fisket med not gikk Reguleringsrådet i tillegg inn for at hovedsmannen må være registrert i fiskermanntallet på blad B, samt at fartøyet må være egnet og utstyrt for å kunne delta i notfisket.

Det ble videre foreslått at notfartøy over 13 meter må godkjennes av Fiskeridirektoratets regionskontor før de starter makrellfisket.

Det var også enighet om at ingen kan fiske og/eller levere mer enn en kvote.

Reguleringsrådet foreslår videre at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimumkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

Reguleringsrådet gikk dernest inn for at ingen som deltar i ringnotgruppen, trålgruppen eller i kystfartøygruppen for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde enten de fisker med not eller med garn og snøre, kan delta med annet fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre eller med notfartøy under 13 meter største lengde.

Endelig tilrår Reguleringsrådet at ingen kan delta med mer enn ett fartøy i den del av kystfartøygruppen som utgjør fartøy under 13 meter som fisker med garn eller snøre eller notfartøy under 13 meter.

Gullestad viste dernest til saksdokumentenes forslag for trålgruppen.

Reguleringsrådet foreslo at trålerne tildeles en gruppekvote på 2,2% av totalkvoten.

Reguleringsrådet foreslo videre at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets regionskontor for 1999.

Dernest var det enighet i rådet om å tilrå at fisket blir regulert med maksimumkvoter og at Fiskeridirektøren fastsetter maksimumkvotene ved at ved at gruppekvoten deles på antall påmeldte fartøy når dette tallet er kjent.

Rådet tilrådte 1. november som åpningsdato for trålgruppens fiske etter makrell i 1999.

Endelig gikk rådet inn for at påmeldingsfristen settes til 15. oktober. Påmelding skal sendes skriftlig til Fiskeridirektoratet og inneholde melding om eventuelle partrållag.

Gullestad viste dernest til saksdokumentenes forslag vedrørende partråling, og viste til at det her er foreslått samme regel som for nordsjøsild og norsk vårgytende sild, og at dette innebærer en innskjerping.

Truls Konow sa at partråling ikke har vært forbudt, men at partrållagene nå vil dele fangstene mellom seg. De ble gitt adgang til dette, men da begrenset til to fartøy. Han sa videre at dette nå har sklidd ut, slik at et fartøy fisker to kvoter uten at det andre har vært på sjøen.

Lerbukt spurte om det ikke er tillatt å partråle med tre fartøy.

Konow svarte at en ikke kan fordele fangsten på tre fartøy.

Det var etter dette enighet om å tilrå at det kan gis nærmere bestemmelser om godkjenning av fartøy som melder seg som partrållag.

Det var også enighet om å foreslå en videreføring av bestemmelsen om partråling fra 1998, slik at to fartøy i trålgruppen som driver partråling skal kunne fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering.

Det var enighet om at melding om at fangsten er fisket av et partrållag skal gis ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering, og skal angi hvilke to fartøy som har partrålt.

Endelig gikk rådet inn for at et fartøy bare skal kunne dele fangst med ett annet fartøy i løpet av sesongen.

Gullestad viste dernest til saksdokumentenes forslag for ringnotgruppen.

Reguleringsrådet foreslo at ringnotfisket nord for 62° N avvikles med separate fartøykvoter innenfor en minimumsramme på 44.980 tonn.

Det var videre enighet om at ringnotfisket skal kunne fortsette i området nord for 62° N utover 44.980 tonn inntil maksimalt 104.980 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøykvotene nord for 62° N skal avregnes på fartøykvotene sør for 62° N.

Rådet foreslo videre at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøykvoter innenfor en del-gruppe-kvote på 83.720 tonn. Før fordeling på fartøykvoter vil et kvantum avsatt til bifangst i hestmakrellfisket bli fratrukket.

Det var også enighet om at fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Reguleringsrådet gikk også inn for at fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet å ville bli oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Rådet foreslo endelig at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøykvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

Når det gjelder åpningstidspunkt foreslo rådet at for alle andre grupper enn trål åpnes fisket 2. januar 1999.

Gullestad viste så til saksdokumentenes forslag vedrørende hestmakrellfisket, og viste til at Norges Fiskarlag hadde et alternativt forslag om avsetning på 1.000 tonn til bifangst i hestmakrellfisket.

Domstein sa at han støttet fiskarlagets forslag.

Gullestad sa på dette grunnlag at også han kunne gå med på et forslag på 1.000 tonn.

Reguleringsrådet gikk således inn for at det avsettes 1.000 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Et eventuelt ubenyttet kvantum fra avsetningen tilbakeføres til ringnotgruppens direkte makrellfiske senere i sesongen.

Gullestad viste til slutt til forslagene til reguleringstiltak for å motvirke neddreping og dumping av makrell.

Reguleringsrådet gikk inn for at en på bakgrunn av foreliggende materiale fastsetter en foreløpig faktor før 01.01.99.

Reguleringsrådet gikk også inn for at Fiskeridirektøren, etter samråd med næringen, fastsetter endelig avregningsfaktor for kvoteberegningsmetoden etter G-6 ordningen for 1999-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
9800278/1

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
04. DES 98	
SAKSNR.	DDK.NR.
4076/98	5
11. desember 1998	

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1999

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (119/98) i møte den 8. desember 1998 og fatter slikt vedtak:

Generelt om makrellforvaltningen

- Etter det organisasjonen kjenner til er det nylig inngått en kvoteavtale med EU for 1999 som gir Norge en makrellkvote på noenlunde samme nivå som i inneværende år, med basis i en uendret makrellandel til Norge.
- Norges Fiskarlag viser til at det i fiskeritavtalene mellom Norge og EU for de to siste årene er avtalt å foreta en gjennomgang av makrellforvaltningen. I denne forbindelse har det bl.a. blitt vist til makrellspørsmålets kompleksitet, og partene har lagt opp til å drøfte spørsmål om forvaltningsområder, kontroll- og håndhevelse, tekniske reguleringsiltak (bl.a. vanttrekk), fordeling av bestanden på partene, adgang til hverandres soner, økonomiske faktorer og andre relevante spørsmål for å få til et helhetlig forvaltningssystem for denne bestanden.

Norges Fiskarlag konstaterer på nytt med beklagelse at det heller ikke for 1999 har vært mulig å få til en tilfredsstillende løsning med EU på makrellspørsmålet. På denne bakgrunn ber Norges Fiskarlag om at det nedsettes en arbeidsgruppe bestående av representanter fra norske myndigheter, forskere og fra næringen til å foreta en grundig utredning av denne saken. Dette arbeidet må starte opp så tidlig som mulig i 1999, slik at det kan legges opp til strategi fra norsk side som kan bringe oss nærmere en tilfredsstillende løsning av makrellspørsmålet med virkning fra år 2000.
- Norges Fiskarlag er kjent med arbeidet som foregår i regi av NEAFC når det gjelder regulering av makrellfisket i internasjonalt farvann. Organisasjonen vil uttrykke skuffelse over at det ikke var mulig å oppnå en helhetlig løsning på makrellspørsmålet under årsmøtet i NEAFC i november d.å. Etter det vi kjenner til tas det sikte på å behandle denne saken på et ekstraordinært møte i NEAFC i februar neste år.

Foreslåtte arbeidsgruppe, jfr. pkt 2, vil også være relevant i forhold til den prosess som nå er igangsatt i NEAFC-regi når det gjelder reguleringsiltak for makrell og kolmule.

Fordeling av den norske kvoten på fartøygrupper

- Som kjent har praksis vært å behandle makrellfisket i to omganger, hvor en behandler fisket i første og andre halvår separat. I og med at neste års makrellkvote nå er kjent vil det være

Adresse Pirsenteret 7005 Trondheim	E-postadresse fiskarlaget@fiskarlaget	Telefon 73 54 58 50	Telefaks 73 54 58 90	Organisasjonsnr NO 938 500 290
--	--	------------------------	-------------------------	-----------------------------------

TelefaksVår dato
041298Vår referanse
9800278/1

2 a

mest hensiktsmessig å foreta en samlet behandling av neste års makrellfiske allerede i desember d.å.

Når det gjelder fordeling av den norske makrellkvoten på de ulike fartøy/redskapsgrupper vises det til punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94, punktene 14-16 i landsmøtevedtak 8/96 og punktene 23-26 i landsmøtevedtak 5/98. Med basis i forannevnte vedtak går Norges Fiskarlag inn for følgende fordeling av makrellkvoten i 1999:

Kystgruppen:	25.000 tonn
Trålgruppen:	2% av den norske kvoten
Ringnotgruppen:	resterende kvantum

Kystgruppen

5. Norges Fiskarlag viser til at Fiskeridepartementet i høringsnotat av 16.11.1998 om forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 1999 har skissert deltakervilkår som i hovedsak følger samme mønster som i 1998.

Norges Fiskarlag finner etter en totalvurdering i hovedsak å kunne støtte de adgangsvilkår som er skissert av Fiskeridirektoratet i nevnte høringsnotat. Dette innebærer at man får følgende gruppeinndelinger og deltakervilkår i kystgruppens makrellfiske i 1999:

Notfartøy mellom 13-21,35 meter:

Hovedvilkår om at fartøyet må ha vært nytt i notfiske etter makrell og det må ha blitt levert makrell med fartøyet i minst ett av årene 1997 eller 1998. I tillegg kommer vilkår om merkeregistrering og manntallsføring på blad B, samt fartøyets egnethet i notfiske.

Norges Fiskarlag er av den formening at det også innenfor makrellfisket er nødvendig å fastsette en skjæringsdato for beregning av fartøyets kvote. Denne bør settes til 1.1.1999. Med bakgrunn i dette gis det enkelte fartøy en fast kvotefaktor. Denne må stå fast ved utskiftninger og forlengelser.

Notfartøy under 13 meter:

Hovedvilkår om merkeregistrering og manntallsføring, samt fartøyets egnethet i notfiske.

Norges Fiskarlag ber myndighetene vurdere å tillate at notfartøy i gruppen under 13 meter kan forlenges eller skiftes ut med et større fartøy over denne lengdegrensen forutsatt at fartøyet forholder seg til kvoteregimet til opprinnelsesfartøyet, og avregnes av denne gruppeknoten.

Fartøy som driver med garn og krokredskaper:

Hovedvilkår om at fartøy må være under 21,35 meter og at fartøy mellom 13-21,35 meter må ha vært nytt i fiske etter makrell med garn og snore og det må ha blitt levert makrell i minst ett av årene 1996, 1997 eller 1998. I tillegg kommer vilkår om manntallsføring og merkeregistrering.

Norges Fiskarlag ber myndighetene på nytt om å vurdere etablering av en godkjennings- og framstillingsordning for fartøy innenfor kystgruppens makrellfiske etter samme mønster som i fisket etter norsk vårgytende sild.

TelefaksVår dato
041298Vår referanse
9800278/1

3 a

Kvotefordeling innad i kystgruppen - maksimalkvoter - åpningsdatoer

6. Norges Fiskarlag går inn for at kystgruppens kvote på 25.000 tonn fordeles som følger:

Notfartøy mellom 13-21,35 meter:	12.500 tonn
Øvrige fartøy i kystgruppen:	12.500 tonn

Når det gjelder maksimalkvoter i de enkelte grupper foreslår Norges Fiskarlag følgende opplegg:

Notfartøy mellom 13-21,35 meter reguleres etter samme kvotenøkkel som i 1998 og består av følgende tredeling:

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote
13-14,9 meter	0,43	150 tonn
15-17,9 meter	0,60	210 tonn
18-21,35 meter	1,00	350 tonn

Fisket for notfartøy mellom 13-21,35 meter åpnes 23. august 1999. Slike fartøy må imidlertid gis anledning til å fiske inntil 20% av sin maksimalkvote med virkning fra 1. august 1999.

Øvrige fartøy i kystgruppen (notfartøy under 13 meter, samt garn og krokfartøy) reguleres med en flat maksimalkvote på 85 tonn. Fisket i denne gruppen må åpnes allerede fra 2. januar 1999. Norges Fiskarlag går inn for at fartøy under 9 meter gis et garantert kvantum på 5 tonn.

Fartøy mellom 13-21,35 meter som fisker med not i kombinasjon med garn eller krokredskaper må forholde seg til den maksimalkvoten som gjelder for redskapet, og må ikke under noen omstendighet kunne fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten (notkvoten).

Ringnotgruppen og SUK-fartøy

7. Norges Fiskarlag går inn for at ringnotgruppen, inklusive fartøyer med tillatelse til å fiske makrell i 70-90 fots gruppen, blir regulert som i 1998, dvs. at kvotene fastsettes i henhold til universalnøkkel. Dette betyr at fartøyene har trygghet for å disponere sine kvoter optimalt i forhold til planlagt drift og omsetningssituasjonen.

Norges Fiskarlag legger til grunn at makrellfisket for fartøy som reguleres innenfor ringnotgruppen åpnes fra 2. januar 1999.

8. Norges Fiskarlag foreslår at det for kommende sesong ikke blir avsatt et kvantum av makrell til potensiell innblanding i hestmakrellfangstene til ringnotflåten. Fiskarlaget er prinsipielt uenig i at slike regler bare skal bli gjennomført for norske fiskere når det ikke inngår som krav i bilaterale fiskeriavtaler. Det vises i den forbindelse til at slike regler de siste årene har blitt gjennomført overfor den norske ringnotflåten, uten at tilsvarende utenlandske fartøygrupper som fisker hestmakrell i norske farvann har fått seg pålagt tilsvarende krav.

9. Norges Fiskarlag går fortsatt inn for at makrell og nordsjøildtillatelse tilhørende fartøy i gruppen mellom 70-90 fot som blir trukket inn på grunn av manglende aktivitet skal retildes fartøy mellom 70-90 fot fra hele landet med svakt driftsgrunnlag.

Telefaks

Vår dato
041298Vår referanse
9800278/1

Norges Fiskarlag vil avslutningsvis vise til at kravene til tidspunkt for oppmøte i makrellfisket nord for 62°N kan komme i konflikt med pågående sesongfiskerier. Norges Fiskarlag vil spesielt vise til loddefisket ved Jan Mayen/Island/Grønland og seinotfisket nord for 62°N. Norges Fiskarlag mener at den dispensasjonspraksis myndighetene har hatt på dette området de siste årene i stor grad vil løse eventuelle problemer som skulle oppstå

Trålgruppen

10. Fisket i trålgruppen foreslås videreført innenfor samme deltakervilkår som tidligere år. Trålgruppens fiske bør åpnes 2. november 1999 og sees i sammenheng med åpningen av et direkte fiske etter sild sør for 62°N for trålgruppen.

Norges Fiskarlag går videre inn for at en bør videreføre en påmeldingsordning, og at kvoten til det enkelte fartøy i størst mulig grad gis som en garantert kvote.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkestiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag
Sør-Norges Trålerlag

SAK 15/98

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1999.

1.1. NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1998.

1.1.1. Deltakelsesbegrensning (innsatsregulering).

I 1998 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 27,5 meter største lengde.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.
- Trålere med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål

1.1.2. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Den norske totalkvoten var på 741.000 tonn, og fordelt (etter fordeling av bufferkvoten på 20.000 tonn den 30. oktober) på grupper som følger:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy	421.200 tonn (56,8 %)
- Trålere	74.050 tonn (10,0 %)
- Kystfartøy	245.750 tonn (33,2 %)
- Totalt	741.000 tonn (100,0%)

Kystfartøy.

Enhetskvoten ble fastsatt til 75 tonn.

Kystfartøygruppens kvote var periodisert, for å sikre et tilstrekkelig restkvantum til andre halvår. Det kunne maksimalt fiskes 35 % før 1. juli. For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje i kystfartøygruppen når det gjensto et restkvantum på 100.000 tonn. På grunn av den vanskelige markedssituasjonen for konsumsild tidlig i høst, ble det først innført forbud mot å fiske sild til mel, olje, fôr og agn 6. november 1998 da det gjensto 50.000 tonn av gruppekvoten.

Pr 23. november hadde gruppen fisket 226.000 tonn.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren er 9,5.

Pr 23. november hadde gruppen fisket 387.000 tonn

Trålere.

Trålerne var for første gang underlagt en egen konsesjonsregulering for fiske etter norsk vårgytende sild. Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål ble tildelt maksimalkvoter etter samme prinsipp som for ringnotfartøy, men med bruttotonnasje som parameter. Kvotefaktoren ble i utgangspunktet satt til 5,0 og økt til 5,9 den 30. oktober 1998.

Restkvantumet ble refordelt 25. november 1998. 61 fartøy meldte seg på fisket etter restkvantumet, og refordelingen ble foretatt ved å øke faktoren fra 5,9 til 6,6.

Pr 23. november hadde gruppen fisket 65.000 tonn.

1.1.3. Fiskets utvikling og oppfisket kvantum.

I samsvar med Havforskningsinstituttets tilråding ble det fastsatt dagforbud for ringnotfartøy 1. februar 1998 (11. februar i 1997). Forbudet gjaldt mellom kl. 06.00 og kl. 16.00. Unntatt fra forbudet var fiske med loddenot. (Definert som snurpenot med notlin som ikke har masker større enn 64 omfar pr. alen/9,8 mm. halvmaske.) Det ble også gitt dispensasjonsadgang for fiske med sildenot mindre enn 275 favner/517 meter. Den 4. mars 1998 ble dagforbudet utvidet til å gjelde til kl. 18.00. Dagforbudet ble opphevet 20. mars 1998. (24. mars året før).

Kystfartøygruppen hadde adgang til å fiske inntil 37.000 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 61° N. Det ble fisket 6.900 tonn ved Karmøy m.v. i 1998. Til sammenlikning ble det i 1995 fisket 830 tonn, i 1996 2.300 tonn og i 1997 omlag 3.400 tonn.

Pr 23 november 1998 var det totalt, for alle norske fartøygrupper, fisket 678.000 tonn. En regner med at den norske kvoten på 741.000 tonn vil bli oppfisket.

2. FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1999.

2.1 Bestandssituasjonen

Gytebestanden av norsk vårgytende sild er av ACFM i 1998 anslått til 9,8 millioner tonn, og bestanden er dermed innenfor trygge biologiske grenser. Rekrutteringen til denne bestanden er svært ujevn, og siste gode årsklasse er 1992-årsklassen. Denne årsklassen utgjør en stor del av gytebestanden.

ACFM peker på at det er indikasjoner på at 1997-årsklassen kan være sterk, men dette er det foreløpig for tidlig å si noe om. ACFM mener gytebestanden nå er på et maksimum, og at den vil avta de kommende år.

ACFM anbefaler at uttaket ikke skal overstige 1.267.000 tonn. Dette tilsvarer en fiskedødelighet på 0,15.

2.2. Totalkvote og norsk kvote i 1999.

7. oktober 1998 ble det inngått avtale mellom EU, Færøyene, Island, Russland og Norge om TAC og fordeling av totalkvoten for norsk vårgytende sild i 1999. Det var enighet om at TAC for 1999 skulle være den samme som i 1998 (1.300.000 tonn).

Norsk kvote er således også for 1999 741.000 tonn.

2.3. Deltakelsesbegrensning (innsatsregulering)

2.3.1. Kystfartøygruppen.

I kystfartøygruppen deltar fartøy under 27,5 meter største lengde som fisker med not, snurrevad eller garn. Fra og med 1984 har en hatt en *særskilt godkjenningsordning* for kystfartøygruppen. Fiskeridirektoratets regionkontor skal godkjenne om fartøyet er egnet, utstyrt og bemannet for å fiske norsk vårgytende sild. Fisker må stå på blad B og eie fartøyet. Fartøyet skal være merkeregistrert. Deltakelsen i kystfartøygruppen tidlig på 1980-tallet var i overkant av 2.000 fartøy, mens deltakelsen på 1990-tallet har variert fra 400 til 700 fartøy.

2.3.1.1 Eiers deltakelse i fiske.

Fiskeridirektøren foreslår å ha samme deltakelsesvilkår i 1999 som i de siste to år. Vedkommende fisker som utøver fisket må eie fartøyet.

2.3.1.2. Utstyr.

Fartøy skal være egnet, bemannet og utrustet for sildefiske. I 1996 ble det fastsatt nærmere minstevilkår for hva som skal anses som egnet og utrustet når Fiskeridirektoratets regionkontor ved sin skjønnsutøvelse skal godkjenne fartøyene.

I fjor ble det innført et egnethetsvilkår om at fartøy som ikke har sidepropell, skal ha egen lettboat på minst 4,20 meter største lengde utstyrt med innenbords motor.

Innføringen av vilkåret om lettboat med innenbords motor, har i 1998 blitt gjenstand for stor diskusjon:

Norges Fiskerilag ga i brev av 08.01.98 uttrykk for at kravet om innenbordsmotor i lettboat måtte fravikes. Dette ble begrunnet med at kravet om innenbordsmotor ikke ble fremmet i Reguleringsrådet, at lettboat med utenbordsmotor tidligere har vært tilfredsstillende, og at vilkåret medfører anskaffelsesvansker og er kostnadsbelastende for den enkelte fartøyeier.

Ifølge Fiskeridirektoratets regionkontor i Nordland har det store stridsspørsmålet blant fiskerne ikke vært at det generelt stilles krav til lettboat med innenbordsmotor, men at kravet om lettboat med innenbords motor også gjaldt ved samfiske.

Fiskeridirektoratet fastholder at det er et vilkår for samfiske at det enkelte fartøy alene oppfyller egnethetsvilkårene. Lettboat med innenbordsmotor er et av disse vilkårene. De fartøy som ikke oppfyller egnethetsvilkårene på selvstendig grunnlag, skal ikke kunne komme inn i fisket via en samfiskeordning.

2.3.1.3. Største lastekapasitet på 1.500 hl.

Det vises til referatet fra Reguleringsrådets møte i desember 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at vilkåret om lastekapasitet på under 1.500 hl i kystfartøygruppen også skal gjelde i 1999. Det samme gjelder de øvrige vilkår for deltakelse i kystfartøygruppen.

Som en oppsummering fremmer Fiskeridirektøren følgende forslag til vilkår for å kunne delta i kystfartøygruppen i 1999:

Fiskeridirektøren foreslår at eier bare kan delta med fartøy under 27,50 meter største lengde og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre.

Videre foreslår Fiskeridirektøren samme deltakelseskriterier for 1999 som foregående år, ved at vedkommende fisker skal stå på blad B og være eier av fartøyet. Fartøyet skal være merkeregistrert og egnet, utrustet og bemannet for å kunne delta i fisket. Fiskeridirektøren foreslår at det som en del av egnethets- og utstyrs-kriteriene skal settes samme minstekrav til redskapsstørrelse i 1999 som i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy uten sidepropell som fisker med snurpenot skal ha egen lettboat.

Fiskeridirektøren foreslår at regelen om at fartøy bare kan fiske én kvote i 1999, også skal gjelde ved eierskifte, slik som i 1998.

2.3.2. Ringnotgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 1999 som i 1998, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

2.3.3. Trålgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 1999 som i 1998, dvs. at fartøy må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

2.4. Fangstbegrensning pr fartøygruppe (uttaksregulering).

Norsk totalkvote er som nevnt fastsatt til 741.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 1999 fordeler norsk totalkvote av NVG på fartøygrupper tilsvarende den fordeling som ble resultatet til slutt i 1998, etter at bufferkvoten var fordelt.

Dette forslaget innebærer følgende fordeling:

Kystnot	245 750 tonn	33,2%
Ringnot	421 200 tonn	56,8%
Trål	74 050 tonn	10,0%
Totalt	741 000 tonn	100%

2.4.1. Kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøyene m.v. reguleres med maksimalkvoter i 1999. Størrelsen på maksimalkvoten fastsettes etter samme skala som i 1998.

2.4.1.1. Størrelse på enhetskvote, periodisering og konsumkrav.

Enhetskvotens størrelse.

Følgende forhold er viktig ved fastsettelse av enhetskvotens størrelse:

- Kystgruppen skal få mulighet til å fiske sin gruppekvote, dvs overreguleringen må være tilstrekkelig

- Fartøyene i gruppen skal i størst mulig grad få muligheten for å utnytte sin forskriftsfestede fangstrettighet, dvs at overreguleringen ikke må settes så høyt at mindre effektive fartøy og fiskere som ønsker å fiske sent på året blir skadelidende.
- Av hensyn til industrien som kjøper sild, bør fisket strekkes ut lengst mulig mot slutten av året.

I 1996 ble enhetskvoten fastsatt til 76 tonn, konsumpåbudet ble innført 26. oktober og fisket ble stoppet 17. desember. I 1997 ble enhetskvoten økt til 125 tonn, konsumpåbudet ble innført 15. oktober og fisket ble stoppet 20. november. Inneværende år har enhetskvoten vært fastsatt til 75 tonn, konsumpåbudet ble innført 6. november.

Nødvendigheten av å innføre et konsumpåbud og forventet stopp i fisket vil være avhengig av enhetskvotens størrelse. Dersom kystgruppen får samme gruppekvote i 1999 som i 1998, samtidig som en ønsker å unngå et konsumpåbud i slutten av sesongen kan det argumenteres for en lavere enhetskvote enn det som ble fastsatt for 1999. Selv med en noe lavere enhetskvote vil forventet overregulering i gruppen være stor. I 1998 var overregulering beregnet til i underkant av 40%.

Fiskeridirektøren foreslår at enhetskvoten fastsettes til 70 tonn. Dette innebærer at overreguleringen i forhold til faktisk deltakelse blir noe lavere enn det den var i 1998. Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket selv om kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Periodisering.

For å sikre kontinuitet i leveranser av sild vil Fiskeridirektøren foreslå å periodisere gruppekvote slik at maksimalt 35% kan fiskes i første halvår. Dette innebærer samme prosentvise periodisering som for første halvår i 1998.

Anvendelse i kystfartøygruppen.

Av hensyn til at prisforskjellen mellom mel/olje og konsum kan falle tilbake til det normale nivå og av hensyn til å legge gode rammebetingelser for konsumindustrien, vil Fiskeridirektøren foreslå at det også i år settes av et kvantum på 100.000 tonn for mulig leveranse til konsum. Når restkvoten for kyst har nådd 100.000 tonn kan Fiskeridirektøren iverksette konsumpåbud.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket kan stoppes, dersom det fiskes mer enn 35% av gruppekvote i første halvår 1999.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn. Videre kan Fiskeridirektøren endre enhetskvoten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

2.4.2. Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen".

2.4.3. Trålere

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av fartøykvoter i trålgruppen for 1999 som for 1998.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter (faktor) for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppeknoten er beregnet oppfisket.

2.4.3.1. Fast bruttotonnasje.

Av hensyn til størst mulig forutsigbarhet når faktoren for trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild skulle fastsettes i 1998 ble det enkelte fartøys basiskvote basert på den bruttotonnasje som målebrevet viste pr. 2.1.1998. Fiskeridirektøren ønsker å videreføre denne dato, hvilket innebærer at kvotefordelingen mellom fartøy i trålgruppen i 1998 også ligger fast for fremtiden.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonshavers basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr 2.1.98 for det fartøy reder initielt søkte om konsesjon for, og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring.

2.4.3.2. Refordeling.

For de deltakende fartøy vil det være usikkerhet knyttet til hvor mye hvert enkelt fartøy vil fiske av sin kvote. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå tilsvarende refordeling som i 1998, det vil si refordelingsdato 25. november, og at refordeling kan foretas ved å heve faktoren.

Fiskeridirektøren kan refordele fartøykvotene etter 25. november. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes fartøykvoter økes. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 21. november.

2.5. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Havforskningssinstituttet foretok høsten 1997 en vurdering av spørsmålet om «Fisket etter norsk vårgytende sild sør for 62° N», der det ble konkludert med at fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N ikke burde overstige 5% av norsk kvote, og at en burde innføre restriksjoner i bruk av redskap som kunne skade sildeegg som ligger på bunnen.

Spørsmålet ble drøftet i Reguleringsrådets møte i desember 1997, og for 1998 har en regulert fisket sør for 61°N ved at fisket i dette området forbeholdes kystgruppen innenfor en kvote på 37.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N i 1998 videreføres i 1999.

2.5.1 Kontroll

For å ivareta kontrollhensynet vil Fiskeridirektøren videreføre avgrensning av fangstområder for norsk vårgytende sild og sild generelt fra 1998. Dette innebærer følgende avgrensninger:

For å redusere faren for feilrapportering foreslår Fiskeridirektøren at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. I statistikkområde IV a, sør for 61°N, er det videre forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62° N og 61° N er det forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

Se vedlagte kart.

2.6. Dagstengning.

Forbudet går ut på at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild med not om dagen under gytevandringen. Det er dispensasjon for fiske med loddenot eller med liten nordsjønot godkjent av Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektøren vil foreslå praksis med dagstengninger fra 1998 videreføres i 1999. Dette innebærer at det vinteren 1999 innføres dagforbud med særskilt dispensasjonsadgang, etter samme mønster som for de tre siste vintre. Dagforbudet gjøres gjeldende fra den tid gytevandringen starter opp. Fiskeridirektøren fastsetter endelig dato.

2.7. Sperring av områder og regulert innseiling

Under sildas overvintring i Ofotfjorden og Tysfjorden i Nordland fylke er faren for notsprengning grunnet store sildestimer/tetthet overhengende. For å redusere neddreping under avvikling av fisket vil det være nødvendig med nøye kontroll.

I likhet med i 1998 foreslår Fiskeridirektøren at overvintringsområdene i Nordland fylke blir sperret om vinteren 1999 og påfølgende høst 1999.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i Ofotfjorden og Tysfjord og forøvrig sette alle nødvendige vilkår i området. Fiskeridirektoratet kan sette vilkår om inspektør ombord.

2.8. Åpningstider m.v.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 2. januar 1999. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

2.9. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen som fisker med konvensjonelle redskap skal ha godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor for 1999 før fartøy kan begynne fisket.

2.10. Samfiske

Det har i praksis vist seg at ordningen med samfiske blir utnyttet ved at større fartøy melder seg til samfiske med et mindre fartøy når ens egen kvote nesten er oppfisket. Særlig har en sett denne tendensen i oktober-november i år, da det ble kjent at det ikke ville bli noen snarlig refordeling. Flere fartøy har da meldt seg til samfiske med mindre fartøy som ikke har startet fisket.

Et annet problem som har meldt seg i år, er at silden har stått langt ute i Vestfjorden og dermed vært lite tilgjengelig for mindre kystfartøy (låsetterere). Først 4.-6. november satt silden fart innover i fjordsystemet.

For å unngå at fartøy spekulerer i å få utvidet sitt «kvotegrnlag» på en slik måte som nevnt ovenfor, bør dagens regulering av samfiske videreføres med den innskjerping at samfiske kun tillates mellom fartøy som ikke kan føre fangsten selv.

Fiskeridirektøren foreslår en innstramming i adgangen til samfiske for 1999. Innstrammingen går ut på at fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske, ikke kan delta i samfiske samme kalenderår. De øvrige bestemmelser om samfiske videreføres fra 1998.

2.11. Overføring av fangst.

Overføring av fangst er ikke tillatt. Overføring av fangst mellom fartøy kan likevel skje etter tillatelse fra Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet setter eventuelle vilkår for overføring, f.eks hvilke fartøy det overføres til.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1999 som i 1998. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse om overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

2.12. Leiefartøy

Det er forbudt å overføre kvote fra et fartøy til et annet. Denne ordningen må man som utgangspunkt stå fast ved.

Det absolutte forbudet mot overføring av kvoter har imidlertid vist seg å falle uheldig ut i enkelte tilfeller. Særlig gjelder dette når et fartøy som har kvote, har et havari eller forliser. Dersom fartøyet blir stående lenge på verksted har eieren ingen muligheter for å få overført kvoten til et annet fartøy/leiefartøy. Dette kan føre til store økonomiske problemer. Det bør derfor vurderes om man bør gjøre unntak fra forbudet mot å benytte leiefartøy.

Skal det innføres en dispensasjonsadgang, må denne være snever. Det må kreves at det foreligger vesentlig driftsbrudd, og at fartøyet som får overført kvoten fyller vilkårene for å delta. Videre må det kreves at skaden har skjedd nokså plutselig og ikke er en følge av manglende vedlikehold.

Det foreslås samme ordning som i fjor med at intet fartøy og ingen eier kan fiske mer enn en kvote. Ordningen gjelder også ved eierendring og utskiftning, og uavhengig av om man eier ett eller flere fartøy. Ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, kan Fiskeridirektøren dispensere fra forbudet mot leiefartøy.

2.13. Partrål.

Fra ulike kilder har Fiskeridirektøren blitt gjort oppmerksom på at ordningen med partråling utnyttes på måter som ikke er i overensstemmelse med intensjonene i regelverket. Blant annet er det blitt rapportert at av to fartøy som deltar i et partrållag, har bare ett av dem faktisk utøvet fisket. Fangsten er likevel blitt fordelt på begge fartøyene ved levering.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av dette innskjerpe kontrollen med partrålingsordningen, og foreslår utarbeidet særlige regler som retter seg mot kontroll med partråling.

For å få like regler om partråling i fisket etter de pelagiske fiskearter, foreslås det at partrållaget må melde seg på til Fiskeridirektoratet før fisket tar til.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 1999 forlenger ordningen der 2-to- partrålere kan fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering. Fartøy kan bare avregne med ett annet trålfartøy i løpet av et kvoteår. Partrålerlaget må melde seg til Fiskeridirektoratet før fisket tar til, og ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering må det angis hvilke to fartøy som har partrålt. Fiskeridirektøren kan gi nærmere bestemmelser om godkjenning av fartøyene.

2.14. Bifangst.

Det er registrert få problemer med bifangst av torsk i sildefisket. I korte spredte perioder er det registrert en del tilfeller med betydelig innblanding av sei. Fiskeridirektoratet vil tilråde at bestemmelsene håndheves som tidligere. Risikoen for å få innblanding av sei kan variere i løpet av døgnet. I tillegg overveier Fiskeridirektøren et dagstenging med grunnlag i anbefaling fra Havforskningsinstituttet.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk og sei opprettholdes.

2.15. Agnfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn. Det er forbudt om omsette sild fisket til agn.

Gullestad ga ordet til Svein Iversen fra Havforskningsinstituttet for en orientering om bestandssituasjonen.

Svein Iversen viste til at bestanden av norsk vårgytende sild har hatt en fantastisk vekst de siste årene, men at den nå vil gå ned igjen med mindre det kommer inn en ny sterk årsklasse. Han sa at anbefalingene om uttak som en følge av dette vil gå ned i årene som kommer. Han viste også til at Havforskningsinstituttet akkurat har gjennomført et tokt for å undersøke mengden larver.

Gullestad sa at en har måttet legge seg på et noe høyt uttak de senere år av hensyn til internasjonale forhandlinger, men at bestanden er god på alle måter i det den er langt over sikre biologiske grenser.

Gullestad viste så til saksdokumentenes forslag om deltakelsesbegrensning i kystfartøygruppen, og et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for å ha samme deltakelsesvilkår i 1999 som i de siste to år.

Det var videre enighet om å foreslå at eier bare kan delta med fartøy under 27,50 meter største lengde og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre.

Reguleringsrådet foreslo samme deltakelseskriterier for 1999 som foregående år, ved at vedkommende fisker skal stå på blad B og være eier av fartøyet. Fartøyet skal være merkeregistrert og egnet, utrustet og bemannet for å kunne delta i fisket. Fiskeridirektøren foreslår at det som en del av egnethets- og utstyrskriteriene skal settes samme minstekrav til redskapsstørrelse i 1999 som i 1998.

Reguleringsrådet foreslo videre at fartøy uten sidepropell som fisker med snurpenot skal ha egen lettbåt.

I tillegg foreslo rådet at regelen om at fartøy bare kan fiske én kvote i 1999, også skal gjelde ved eierskifte, slik som i 1998.

Når det gjelder ringnotgruppen foreslo Reguleringsrådet også samme deltakelseskriterier i 1999 som i 1998, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

Endelig foreslo et enstemmig råd samme deltakelseskriterier i 1999 som i 1998 for trålgruppen, dvs. at fartøy må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

Gullestad viste så til forslaget om fordeling av norsk totalkvote på fartøygrupper, og sa at dette innebærer en videreføring av forslaget slik fordelingen faktisk ble i år.

Jan Lerbukt viste til at Norges Fiskarlag hadde et annet forslag, identisk med Fiskeridirektørens forslag fra i fjor.

Ottar Kaldhol spurte hva som er grunnen til at Fiskeridirektøren har et annet forslag i år.

Gullestad svarte at en har tatt til etterretning Fiskeriministerens fordeling fra i fjor.

Det ble deretter holdt avstemning over Fiskeridirektørens forslag kontra Norges Fiskarlags forslag. 9 representanter stemte for Fiskarlagets forslag (NF's fem representanter, Norsk Sjømannsforbund, FNL og NNN), mens Peter Gullestad stemte for Fiskeridirektørens forslag. Sametingets representant hadde forlatt møtet.

Flertallet i Reguleringsrådet gikk således inn for en fordeling av totalkvoten på 228.750 tonn til kystnotgruppen, 435.850 tonn til ringnotgruppen og 76.400 tonn til trålgruppen.

Når det gjelder kystfartøygruppen foreslo Reguleringsrådet at kystnotfartøyene m.v. reguleres med maksimalkvoter i 1999. Størrelsen på maksimalkvoten fastsettes etter samme skala som i 1998.

Gullestad viste dernest til saksdokumentenes forslag til enhetskvotens størrelse.

Thor Wold viste til Norges Fiskarlags forslag til enhetskvote på 85 tonn.

Gullestad sa at han ville være med på å sette en enhetskvote på 75 tonn ved enstemmighet. Han sa i tillegg at han ville beholde konsumklausulen på 100.000 tonn men med en lempelig praktisering.

Det var etter dette enighet i Reguleringsrådet om å foreslå en enhetskvote på 75 tonn. Videre var det enighet om å foreslå at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket selv om kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Reguleringsrådet gikk inn for at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket kan stoppes dersom det fiskes mer enn 35% av gruppekvoten i første halvår 1999, men at

kystgruppens adgang til å fiske norsk vårgytende sild sør for 61° N i perioden 16. februar til 30. april ikke skulle rammes av slik stopp.

Rådet gikk endelig inn for at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn. Videre kan Fiskeridirektøren endre enhetskvoten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

Gullestad viste til saksdokumentenes forslag til fartøykvoter for ringnotgruppen.

Rolf Domstein sa at industriarbeidere er permittert fordi fiskerne har fisket opp kvoten tidlig på året, og at han derfor ønsker garanterte fartøykvoter.

Gullestad svarte til dette at kvoten ikke er fisket opp.

Domstein sa at de fleste fartøyene er ferdige med sine kvoter, og at ringnotgruppen må ha garanti for at det enkelte fartøy kan fiske sin kvote når det måtte passe.

Gullestad sa at det er ingen som har så garanterte kvoter som ringnotgruppen, og at nvg-sild fisket ikke er overregulert slik som fisket etter nordsjøsild og makrell.

Wold sa at det i forrige uke var liggedager for flåten pga. problemer ved mottaket.

Domstein svarte at årsaken til dette er kystflåten, og at en må foreta en omfordeling for å løse disse problemene.

Gullestad sa at en har holdt igjen for å klare å holde fisket i gang til den 15. desember.

Per Sandberg opplyste at det nå står igjen 2.500 tonn.

Gullestad spurte Domstein om han ønsker periodisering.

Domstein svarte til dette at han ikke ønsker periodisering, og sa at en må sende et signal til båtene om at kvoten er så godt som garantert uten overregulering, slik at de trygt kan vente.

Gullestad svarte at det innenfor ringnot er en målsetting å regulere med fartøykvoter.

Han kunne etter dette konstatere enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter «universalnøkkelen».

Når det gjelder trålgruppen, foreslår Reguleringsrådet samme nøkkel for fordeling av fartøykvoter i trålgruppen for 1999 som for 1998.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter (faktor) for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Reguleringsrådet gikk også inn for at konsesjonshavers basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr 2.1.98 for det fartøy reder initielt søkte om konsesjon for, og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring.

Når det gjelder refordeling, var det enighet i Reguleringsrådet om at Fiskeridirektøren kan reforede fartøykvotene etter 25. november. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes fartøykvoter økes. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 21. november.

Når det videre gjelder den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild, var det enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N i 1998 videreføres i 1999.

For å redusere faren for feilrapportering var det videre enighet i rådet om å foreslå at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. I statistikkområde IV a, sør for 61°N, er det videre forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62° N og 61° N er det forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

Reguleringsrådet foreslår også at praksis med dagstengninger fra 1998 videreføres i 1999. Dette innebærer at det vinteren 1999 innføres dagforbud med særskilt dispensasjonsadgang, etter samme mønster som for de tre siste vintre. Dagforbudet gjøres gjeldende fra den tid gytevandringen starter opp. Fiskeridirektøren fastsetter endelig dato.

I likhet med i 1998 foreslår Reguleringsrådet at overvintringsområdene i Nordland fylke blir sperret om vinteren 1999 og påfølgende høst 1999.

Videre gikk rådet enstemmig inn for at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i Ofotfjorden og Tysfjord og forøvrig sette alle nødvendige vilkår i området. Fiskeridirektoratet kan sette vilkår om inspektør ombord.

Når det gjelder åpning av fisket etter norsk vårgytende sild, gikk rådet enstemmig inn for at åpningsdatoen settes til 2. januar 1999. Fiskeridirektøren kan videre stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

Reguleringsrådet gikk også enstemmig inn for å foreslå at fartøy i kystfartøygruppen skal ha godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor for 1999 før fartøy kan begynne fisket.

Når det gjelder samfiske, gikk Reguleringsrådet inn for å foreslå en innstramming i adgangen til samfiske for 1999. Innstrammingen går ut på at fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske, ikke kan delta i samfiske samme kalenderår. De øvrige bestemmelser om samfiske videreføres fra 1998.

Reguleringsrådet gikk videre inn for å foreslå at en for overføring av fangst har samme ordning i 1999 som i 1998. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

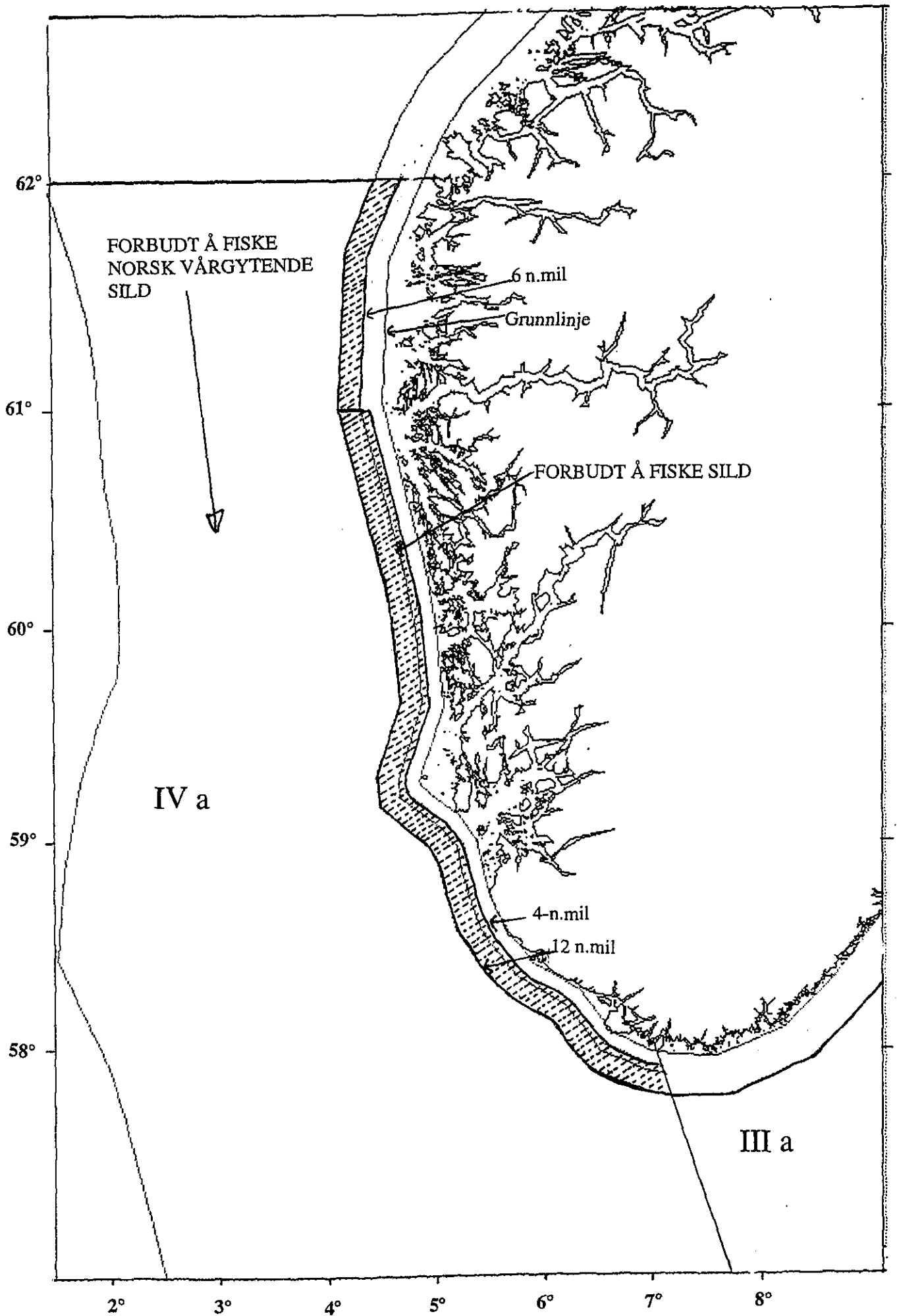
Det ble videre foreslått av Reguleringsrådet å videreføre samme ordning som i fjor med at intet fartøy og ingen eier kan fiske mer enn en kvote. Ordningen gjelder også ved eierendring og utskiftning, og uavhengig av om man eier ett eller flere fartøy. Ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, kan Fiskeridirektøren dispensere fra forbudet mot leiefartøy.

Reguleringsrådet gikk også inn for at en for partrål i 1999 forlenger ordningen der to partrålere kan fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering. Fartøy kan bare avregne med ett annet trålfartøy i løpet av et kvoteår. Partrålerlaget må melde seg til Fiskeridirektoratet før fisket tar til, og ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering må det angis hvilke to fartøy som har partrålt. Fiskeridirektøren kan gi nærmere bestemmelser om godkjenning av fartøyene.

Dernest gikk Reguleringsrådet inn for at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk og sei opprettholdes.

Når det gjelder agnfiske, foreslo et enstemmig råd endelig at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn. Det er forbudt å omsette sild fisket til agn.

3.1.7 Norwegian spring-spawning herring

State of stock/fishery: The stock is at present considered to be harvested within safe biological limits as defined by the proposed reference points. The assessment of this stock is not considered to be precise but is adequate to determine stock trends. The fishing mortality has increased in recent years, but is thought to be about equal to the estimated natural mortality. The recruitment of the very strong 1992 year class led to an increase in the SSB in 1997, but subsequent year classes are weak, with the possible exception of the 1997 year class, the strength of which cannot be reliably estimated yet. The SSB is probably at its maximum and is expected to decline considerably in the next few years. Under the present management approach, the stock is likely to fall to B_{lim} (2.5 million t) in the medium term.

Management objectives: Management agencies have since 1997 adopted a strategy based on $F = 0.15$, with a catch ceiling of 1.5 million t and a minimum SSB of 2.5 million t. This is considered to comply with the precautionary approach. Due to a succession of weak recruiting year classes and a lower spawning stock, the adopted management strategy will lead to decreasing catches in coming years.

Advice on management: ICES advises that the harvest control rule outlined above should not be exceeded and this corresponds to catches of 1 263 thousand t in 1999. In order to comply with the precautionary approach it is important that the management agencies consider possible modifications to the catch control rule as soon as possible to incorporate a reduction in F towards very low levels when SSB is below 5 million t, to slow the reduction in SSB towards B_{lim} . The latest ICES advice on TACs (1.5 million t for 1997, 1.2 million t for 1998, in accordance with the adopted harvest control rule) has reflected the view of a decreasing spawning stock due to a succession of weak recruiting year classes.

Proposed reference points: Examination of the stock recruitment data suggests that the probability of poor recruitment increases at SSBs below 2.5 million t, which defines B_{lim} . In order to take into account uncertainty in estimating biomass, a $B_{pa} = 5.0$ million t is proposed. Simulations indicate that $F_{pa} = 0.15$ is adequate when used in conjunction with a catch ceiling.

Medium-term simulations indicate that the probability of SSB falling below B_{lim} can be almost halved when a reduction in F at SSB levels below $B_{pa} = 5.0$ million t is applied. An example of such a reduction would be to reduce F linearly to 0.05 as the SSB falls from 5.0 million t to 2.5 million t. Medium-term simulations based on this modified harvest control rule indicate that the mean catch in the medium-term period (10 years) is below 1.0 million t.

Relevant factors to be considered in management: A report based on a mapping of the summer feeding areas in 1998 by an international survey, will be made available in August 1998.

Catch forecast for 1999: Basis: TAC, Landings(98) = 1 302, $F(98) = 0.17$, $F_{pa} = 0.15$, $SSB(98) = 9 836$.

F (99)	Basis	Lndgs (99)	SSB (99)	SSB (2000)
0.075	0.5 F_{pa}	655	8843	8087
0.11	0.75 F_{pa}	971	8811	7776
0.15	F_{pa}	1263	8781	7490

Weights in '000 t. Unweighted fishing mortalities.

Elaboration and special comment: A large increase in fishing effort, new technology and environmental changes contributed to the collapse of this stock around 1970. Recruitment failed when the SSB was reduced below 2.5 million t. In the years following the collapse the aim has been to rebuild the spawning stock above this minimum limit. In order to reach this goal, after a period of almost no fishing, the management between 1985 and 1993 aimed at restricting the fishing mortality to 0.05. Up to 1994, the fishery was almost entirely confined to Norwegian coastal waters. Since 1992 the coastal fishery has increased sharply. During the summer of 1994 there were also catches in the offshore areas of the Norwegian Sea for the first time in 26 years. The geographical extent of this fishery increased in 1995; with nine nations participating and a total catch exceeding 900 thousand t. The fishery expanded further in 1996 and 1997, the catches in 1997 exceeding 1.4 million t.

Multispecies Dimension: The juveniles and adults of this stock form an important part of the ecosystem in the Barents Sea and Norwegian Sea. The herring has an important role as transformer of the plankton production to higher trophic levels (cod, seabirds and marine mammals). It is therefore important to facilitate a high production of the herring stock by allowing the stock to be kept above B_{lim} . In the late 1950s the spawning stock was in the order of 5–10 million t.

Capelin and juvenile herring are important prey for the cod in the Barents Sea.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch and survey data (acoustic estimates of adults and recruits, tagging estimates).

Source of information: Report of the Northern Pelagic and Blue Whiting Fisheries Working Group, April/May 1998 (ICES CM 1998/ACFM:18).

Catch data (Tables 3.1.7.1–3.1.7.3).

Year	ICES advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	ACFM catch
1987	TAC	150	115	127
1988	TAC	120–150	120	135
1989	TAC	100	100	104
1990	TAC	80	80	86
1991	No fishing from a biological point of view	0	76	85
1992	No fishing from a biological point of view	0	98	104
1993	No increase in F	119	200	232
1994	Gradual increase in F towards $F_{0.1}$; TAC suggested	334	450	479
1995	No increase in F	513	None ¹	906
1996	Keep SSB above 2.5 million t	-	None ²	1 217
1997	Keep SSB above 2.5 million t	-	1 500	1 420
1998	Do not exceed the harvest control rule	-	1 300	
1999	Do not exceed the harvest control rule	1 263		

¹Autonomous TACs totalling 900 000 t; ²Autonomous TACs totalling 1 425 000 t were set by April 1996. Weights in '000 t.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
9800275/1

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	
04. DES 98	
SAKSNR. 414.5/98	DOK.NR. 4

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (118/98) i møte 1.-3. desember 1998 og fattet slikt vedtak:

«1. Norges Fiskarlag viser til den inngåtte fempartsavtalen (Russland, Norge, Island, Færøylene og E.U) av 7.10.1998 om fiske etter norsk vårgytende sild i 1999, hvor Norge er tildelt en kvote på 741.000 tonn. Dette er en videreføring av samme kvotenivå som i inneværende år. Norges Fiskarlag konstaterer at kvoteavtalen innebærer samme andelsfordeling mellom partene som i 1998. Norges Fiskarlag vil på nytt uttrykke sterk misnøye med den lave norske kvoteandelen, og forutsetter at norske myndigheter starter et arbeid med å legge en strategi for å få økt den norske andelen når det skal forhandles om en kvoteavtale for år 2000.

Når det gjelder spørsmålet om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i internasjonalt farvann (Smutthavet) er Norges Fiskarlag tilfreds med reguleringsvedtaket som ble fattet i Den Nordøst Atlantiske Fiskerikommisjon (NEAFC) i november d.å.

På bakgrunn av ovenstående vil Norges Fiskarlag avgi følgende tilrådninger om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1999:

2. Norges Fiskarlag viser til punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94 hvor det er angitt hvordan den norske kvoten skal fordeles mellom kystfartøygruppen, ringnotgruppen og trålgruppen. Med bakgrunn i en norsk totalkvote på 741.000 tonn gir dette følgende fordeling:

Kystfartøygruppen:	238.750 tonn (32,22%)
Ringnotgruppen:	435.856 tonn (58,82%)
Trålgruppen:	66.394 tonn (8,96%)

Når det gjelder kvantum til trålgruppen har organisasjonen i årene 1994-1998 arbeidet med flere løsninger for å kunne innfri intensjonene knyttet til trålgruppen i landsmøtevedtak 11/94. Norges Fiskarlag beklager at disse forslagene har blitt avvist av Fiskeridepartementet. Som en konsekvens av myndighetenes handlinger i denne saken har Landsstyret i Norges Fiskarlag, etter en totalvurdering, kommet til at en for 1999 bør overføre 10.000 tonn fra kystgruppens kvote til trålgruppens kvote. Dette innebærer at ovenstående kvotetall for kystgruppen reduseres med 10.000 tonn, mens gruppekvoten til trålgruppen økes med 10.000 tonn. Denne kvotekorrigeringen mellom kystgruppen og

Telefaks

Vår dato
041298Vår referanse
9800275/1

2

trålgruppen reflekterer noenlunde de intensjoner som ligger i landsmotevedtak 11/94.

3. Norges Fiskarlag går sterkt imot at det opprettes en bufferkvote av nvg-sild for senere fordeling i 1999. Dette undergraver arbeidet med å få til mest mulige stabile kvoterammer for de deltakende fartøygrupper allerede fra årets start.
4. Norges Fiskarlag legger til grunn at deltakelsen i trålfisket etter nvg-sild baserer seg på den konsesjonsordningen som ble innført med virkning fra 1998. Organisasjonen ber om at myndighetene snarest får satt en endelig avgrensning på antall fartøy med slik sildekonsesjon iht. tildelingsvilkårene, slik at man har et eksakt antall fartøy å ta utgangspunkt i når gruppekvoten skal fordeles på deltakende fartøy.
5. Norges Fiskarlag går inn for at en viderefører årets kvotenøkkel i trålgruppen for 1999. Kvotene til det enkelte fartøy framkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten på summen av basiskvotene til de deltakende fartøyer.

Norges Fiskarlag mener at det kan være hensiktsmessig å etablere en påmeldingsordning i trålfisket selv om en konsesjonsordning gir den ytre rammen for mulige deltakere. Dette for å fastsette en faktor som gjenspeiler deltakelsen i fisket.

Eventuell refordeling bør foretas ved at fartøyenes ordinære kvoter justeres (øker faktoren), men da slik at man fortsatt opprettholder en viss sikkerhet i kvotene. En slik kvotejustering bør foretas med virkning fra 22.11.1999.

6. Norges Fiskarlag går inn for at gjeldende ordning i partrålfisket etter norsk vårgytende sild videreføres som i dag.
7. Norges Fiskarlag vil på nytt gjenta kravet i punkt 5 i landsmotevedtak 11/94 om at også ringnotfartøy må få anledning til å benytte trål i fisket etter norsk vårgytende sild, slik tilfellet er for nordsjosild, makrell og lodde. Den økte utbredelsen av norsk vårgytende sild i Norskehavet har aktualisert en slik fangstmulighet for norske ringnotfartøyer. Dette innebærer at norsk vårgytende sild tilføyes i § 11-1 i trålforskriften.
8. Norges Fiskarlag går inn for å videreføre gjeldende deltakelseskriterier i kystfartøygruppen i 1999.

Når det gjelder egnethetsvilkårene i kystfartøygruppen vil Norges Fiskarlag på nytt etterlyse en strammere håndhevelse av regelverket fra Kontrollverkets side, og håndhevelsen må være like streng uavhengig av distrikt. Norges Fiskarlag vil videre vise til organisasjonens tidligere henvendelser, og møte i Fiskeridirektoratet 24.9.1998, om å oppheve kravet om innenbordsmotor i lettått for fartøy i kystgruppen. Organisasjonen konstaterer med beklagelse at myndighetene ennå ikke har imotekommet Fiskarlaget i denne saken. Det forutsettes imidlertid at det ikke settes krav om innenbordsmotor i lettått for fartøy i kystgruppen for fisket i 1999.

9. Norges Fiskarlag viser til at gjeldende enhetskvotestige i kystfartøygruppen har ligget fast på hele 90-tallet. Fiskarlaget ser både fordeler og ulemper ved stigen, men er likevel kommet til at den bør videreføres i 1999. Norges Fiskarlag er i ferd med å vurdere alternative kvotenøkler i kystgruppen som eventuelt vil kunne komme til anvendelse i år 2000.

Telefaks

Vår dato
041298Vår referanse
9800275/1

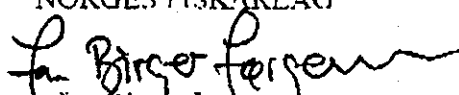
3 2

Med bakgrunn i disponibel gruppekvote for neste år, årets deltakelse i kystgruppen og en rimelig overregulering, finner Norges Fiskarlag at det er grunnlag for sette enhetskvoten til 85 tonn i 1999.

Norges Fiskarlag går inn for at ingen (eier og fartøy) kan fiske og levere mer enn en kvote i kystfartøygruppen, og at tilsvarende også må gjelde ved cierskitte.

10. Norges Fiskarlag går inn for at bestemmelsene om samfiske videreføres med en begrensning på to fartøyer og inntil 27 enhetskvoter, uansett båtstørrelse og deltakelse i ett samfiskelag pr. kalenderår. Norges Fiskarlag går videre inn for at slike samfiskearrangement inngås skriftlig, og at kopi av avtalene sendes Kontrollverket og Norges Sildesalgslag.
11. Norges Fiskarlag går inn for at det også i 1999 fastsettes en maksimal tillatt lastekapasitet på 1.500 hl for kystnotfartøy under 90 fot, slik at dette korresponderer med § 2 i ringnotforskriften av 2. mars 1979. Det må imidlertid etableres unntaksregler for fartøy som deltar i dette sildefisket, og som overskrider en lastekapasitetsgrense på 1.500 hl.
12. Norges Fiskarlag er i mot at kystgruppen skal bære et særansvar for å forsyne konsumindustrien med silderåstoff gjennom å avsette et kvantum av gruppekvoten til konsumanvendelse i andre halvår.
13. Norges Fiskarlag anbefaler at en viderefører periodiseringen av gruppekvoten til kystgruppen, slik at inntil 35% kan fiskes fram til 30. juni 1999, mens gjenværende kvantum kan fiskes i resterende del av året. Denne periodiseringen må ikke omfatte kvantumet som er avsatt til et fiske sør for 61°56'N (Klovningen), jfr. punkt 16.
14. Norges Fiskarlag viser at organisasjonen, Fiskeridirektoratet og Norges Sildesalgslag hadde en konstruktivt møte 24.9.1998 om spørsmål knyttet til gjennomføringen av kystgruppens sildefiske. Fisket i kystgruppen har i all hovedsak blitt avvirket på en tilfredsstillende måte. Organisasjonen vil i løpet av året vurdere om det kan være hensiktsmessig av avholde et slikt møte også i 1999.
15. Norges Fiskarlag går inn for at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøyskvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.
16. Norges Fiskarlag anbefaler at man viderefører reguleringsregimet for nvg-sild i området sør for 61°56'N (Klovningen) etter samme mønster som i 1998. Dette innebærer at det avsettes et kvantum på 37.000 tonn av kystgruppens kvote som kan fiskes i dette området.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Eiliv Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag
Sør-Norges Trålerlag

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

TILSLUTTET NIHO OG FIIL (FISKERI- OG HAVBRUKSNÆRINGENS LANDSFORENING)

TELEFAKS
Fiskeridirektoratet

BERGEN

FISKERIDIREKTORATET	
07. DES 98	
SAKSNR.	DOK.NR.
4542 / 98	1
U.O. 2	

Essendrops gt. 6
Postboks 5470 Majorstua
0305 OSLO
Tlf.: 23 08 87 45/47
Fax: 23 08 87 46
Org.nr: 960 509 099

7. desember 1998

VEDR. MØTE I REGULERINGSRÅDET 8 OG 9 DESEMBER 1998

Forslaget til reguleringer ble drøftet i Landsforeningens styre 2 desember d.å., og følgende uttalelser til Reguleringsrådet ble vedtatt:

Sak 15/98 Norsk vårgytende sild

"Styret konstaterte at det også i 1999 foreslås å gi mulighet for å stoppe kystfartøy-gruppens fiske etter sild til mel og olje når 100.000 tonn gjenstår. Styret er prinsipielt uenig i at en anvendelse skal prioriteres fremfor en annen. Det er dog positivt at fisket skal åpnes til mel og olje igjen, hvis det er fare for at kvoten ikke tas.

Styret pekte også på de problemer deler av kystflåten har med å levere råstoff med god kvalitet, og mente at det bør stilles krav om kjøling av lastene når sjøtemperaturen er høye, slik de var høsten 1998.

Styret mente videre at leveranser til utenlandske fabrikkskip ikke bør tillates, og viser til at denne anvendelse gir den klart laveste verdiskapning ifølge rapporten "Verdikjedeanalyse av NVG-sild".

Sak 18/98 Kolmule

"Styret viser til at sildemelindustrien alltid har ment at det er viktig med en forsvarlig høsting av bestandene. Styret mente derfor at det vil kunne være positivt å begrense fisket i internasjonalt farvann, men det måtte ikke bli slik at Norge ensidig legger restriksjoner på fisket i internasjonalt farvann."

Sak 21/98 Lodde Barentshavet

"Styret konstaterte at det foreslås at det kun skal fiskes til konsum. Styret er også for dette råstoffslaget prinsipielt uenig i at en anvendelse skal prioriteres. Det må være opp til fisker å avgjøre til hvilken anvendelse lasten skal leveres."

Med hilsen

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

Per Lohne

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I NORDSJØEN OG FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 1999.

1. FISKET ETTER HAVBRISLING I EU-SONEN OG NORGES ØKONOMISKE SONE.

1.1. Fisket i 1998.

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 1998 har Norge en kvote på 19.000 tonn brisling i EU-sonen. I Norges økonomiske sone (NØS) er fisket fritt. Fisket blir utøvd av ringnotflåten.

I år som i fjor har norske fartøy adgang til å fiske i brisling i første og siste kvartal i EU-sonen i Nordsjøen. I tidligere år hadde norske fartøy adgang til å fiske brisling hele året. Fisket i EU-sonen ble åpnet ved årsskiftet. Fartøyene var regulert med like maksimalkvoter på 760 tonn i EU-sonen. I Norges økonomiske sone i Nordsjøen var det ingen uttaksbegrensning. 2 norske ringnotfartøy startet sesongen 1998 med å lete etter havbrisling i EU-sonen. I løpet av første kvartal ble det kun tatt 67 tonn havbrisling. Ringnotflåten har ikke fisket havbrisling i Norges økonomiske sone i 1998.

Etter at fisket ble gjenåpnet fra 1. oktober har en ikke registrert fangster av havbrisling i EU-sonen. Det kan imidlertid ikke utelukkes at noen fartøy vil kunne komme til å delta på slutten av året.

1.2. Bestandssituasjonen.

ACFM uttaler at brisling i hovedsak fiskes sammen med ungsild. Uttaket av brisling vil nødvendigvis bli begrenset dersom det settes effektive begrensninger i fisket etter ungsild. Når det gjelder det direkte fisket etter brisling i statistikkområde IV, tilrår ACFM at dette bør holdes på de senere års nivå.

1.3. Kvotesituasjon og deltagelse i 1999.

Forhandlingene mellom Norge og EU er ikke avsluttet, og det er derfor usikkert hvor stor kvote havbrisling Norge får.

I 1994 deltok 32 fartøy i havbrislingfisket, i 1995 deltok 28 fartøy og i 1996 30 fartøy. I 1997 deltok 20-30 fartøy, hvorav bare ett fartøy fikk fangst. Til nå i 1998 har kun 2 fartøy deltatt, og begge har fått fangst.

På bakgrunn av tidligere års deltakelse i fisket legger Fiskeridirektøren til grunn at anslagsvis 30 fartøy vil kunne komme til å delta i havbrislingfisket i 1999. Da fangstene de siste to år har vært små, går Fiskeridirektøren inn for å ha en betydelig overregulering.

1.4. Maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter havbrisling i norsk sone i Nordsjøen ikke kvotereguleres. Det foreslås at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med like maksimalkvoter i 1999. Videre foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten overreguleres i størrelsesorden 40% basert på en deltagelse på 30 fartøy. Det foreslås at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

1.5. Perioder med forbud mot fiske etter havbrisling.

Normalt fiskes det ikke brisling av norske fartøy i andre kvartal. I tredje kvartal derimot har det i løpet av de siste seks årene blitt fisket brisling i alle år med unntak av i 1997 og 1998.

Bifangster av sild og bifangster av sild under minstemål kan til tider representere et problem i havbrislingfisket i Nordsjøen i sommerhalvåret. Det kan av den grunn være fornuftig å forby havbrislingfiske i nevnte periode.

Pr. 11.11.98 har det som nevnt vært liten aktivitet og dårlig tilgjengelighet av havbrisling. Om kvoten blir fisket på slutten av året, vil bl.a. avhenge av om det blir tilgjengelighet på brisling og av avviklingen av fisket etter norsk vårgytende sild. Ut fra en samlet vurdering vil Fiskeridirektøren tilrå at fisket periodiseres i 1999 på samme måte som i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at havbrislingfisket i Norges økonomiske sone og i EU-sonen forbys i andre og tredje kvartal.

1.7. Åpningsdato.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 2. januar i norsk sone i Nordsjøen og EU-sonen, forutsatt at kvoteavtalen for 1999 mellom Norge og EU foreligger.

1.8. Andre bestemmelser.

Videre foreslår en at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

2. FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK.

2.1. Fisket i 1998.

I henhold til avtalen mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak i 1998, kan det fiskes 40.000 tonn brisling i avtaleområdet. Norges kvote er 3.000 tonn. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, burde trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 1 gir en oversikt over det norske brislingsfiske i Skagerrak i årene 1990-1997. For årene 1990-1996 viser en til tabellen i referatet fra Reguleringsrådet i 1997, og nøyer oss med å vise gjennomsnittet. Oppfisket kvantum for 1998 er pr. 11.11.98.

Tabell 1. Brislingfisket i Skagerrak i 1990 - 1998. Kvantum i tonn.

År	Hav	Kyst	Totalt
Gj. snitt 90-96	271	854	1.125
1997	-	408	408
1998 pr. 11.11.98	-	566	566

I 1997 og 1998 ble det ikke gitt adgang for industritrålere til å fiske brisling i Skagerrak. I disse årene er det derfor kun fartøy som fyller vilkårene i forskrift av 1. juni 1990 om regulering av deltagelsen i fisket med not etter brisling som har blitt gitt adgang til brislingfiske.

2.2. Kvotesituasjonen og deltakelse i 1999.

ACFM uttaler at direktefisket etter brisling i Skagerrak bør holdes på samme nivå som for tidligere år. Det norske fisket er i det alt vesentlige et begrenset kystnotfiske, med liten innblanding. Det må kunne legges til grunn at Norges brislingkvote i Skagerrak i 1999 vil bli fastsatt på omtrent samme nivå som i 1998, altså rundt 3.000 tonn. Imidlertid vil den endelige brislingkvoten i Skagerrak først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU om fisket i Skagerrak har resultert i en avtale for 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at kvantumet skal være tilgjengelig for kystnotfartøy for hermetikkformål m.v. Fiskeridirektøren mener at det er viktig at det ikke utvikler seg et trålfiske i Skagerrak med betydelige bifangster av sild under minstemål.

Fiskeridirektøren foreslår at det bare skal være adgang for fartøy under 27,5 meter største lengde, som er godkjent for brislingfiske, til å fiske brisling i Skagerrak i 1999.

Gullestad viste til at Norge har en kvote i EU-sonen på 19.000 tonn. Han sa videre at det den siste tiden har foregått en del grensejuks ved at fartøyene fisker i EU-sonen, men melder fangsten tatt i NØS. Dette ble tatt opp for noen år siden, og det var da foreslått å ikke åpne for fiske i NØS før fisket var stengt i EU-sonen. Tallene fra de siste dagene viser at det jukses, og Gullestad sa at det i går kom telefaks fra EU-kommisjonen hvor det bes om en forklaring. Gullestad foreslo på dette grunnlag at fisket i NØS stenges i den perioden fisket i EU-sonen pågår.

Remøy sa at dette får Fiskeridirektøren avgjøre, i det en ikke har diskutert forslaget i Norges Fiskarlag.

Gullestad konstaterte enighet i Reguleringsrådet om forslaget.

Det var videre enighet om å foreslå at fisket i EU-sonen reguleres med like maksimalkvoter, at maksimalkvotene overreguleres med 40% basert på en deltakelse på 30 fartøy, samt at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

Det var også enighet om å tilrå at havbrislingfisket i NØS og EU-sonen forbyes i andre og tredje kvartal.

Reguleringsrådet tilrår videre at fisket åpnes 2. januar.

Endelig var det enighet om å tilrå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom det skulle vise seg nødvendig.

TR

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
9800281/1

FISKERIDIREKTORATET

AF 112

 Deres referanse
04. DES 98

Deres dato

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKSNR.	DOK.NR.
4388 / 98	3
U.O. 8	

REGULERING AV FISKET ETTER BRISLING OG HAVBRISLING I 1999

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (115/98) i møte 1.-3. desember 1998 og fattet slikt vedtak:

Havbrisling

«1. Etter det en kjenner til vil norske fiskere ha til disposisjon samme brislingkvantum i EU-sonen i 1999 som i inneværende år. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra 2. januar 1999 både i EU-sonen og i norsk økonomisk sone (NØS). Fisket må reguleres som et fritt fiske i NOS, mens det i EU-sonen settes en maksimalkvote etter samme mønster som i 1998.

2. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling til mel og olje stoppes fra 1. april til 30. september 1999.

Brisling i Skagerrak

3. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling i Skagerrak i 1999 reguleres etter samme mønster som i 1998.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Erling Lørentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag

Adresse
Pirsenteret
7005 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

REGULERING AV FISKE (UNNTATT REKER) VED GRØNLAND

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

Det norske fisket ved Grønland foregår på kvoter forhandlet frem gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite i grønlandske farvann i forhandlingene med EU. Siden 1991 har Norge også forhandlet frem årlige kvoteavtaler med Grønland. De senere år har det vært en økning i blåkveitekvotene. Fisket på kvoten i grønlandske farvann utgjør til sammen et viktig driftsalternativ for norske trål- og linefartøy.

1. Fisket i 1998.

Norge ble etter kvoteforhandlinger med Grønland og EU tildelt kvoter på 1600 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 800 tonn skolest/isgalt ved Vest-Grønland. Videre ble Norge tildelt 1350 tonn blåkveite, 1100 tonn uer, 600 tonn kveite og 500 tonn skolest/isgalt ved Øst-Grønland, samt 1200 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland. Tabell 1 viser de norske kvotene tildelt av Grønland og Eu ved Øst og vest Grønland samt kvoteutnyttelse pr. 15. november 1998.

Utvelgelse av hvilke fartøy som skulle få delta ble bestemt gjennom en påmeldingsordning og deretter loddtrekning. Resultatet fra kvoteforhandlingene med Grønland og EU var ikke klarlagt da Reguleringsrådet holdt sitt møte i desember 1997. Fiskeridirektøren fikk derfor fullmakt til å utforme forslag til reguleringsopplegget for fiske ved Grønland i 1998 i samråd med Norges Fiskarlag når forhandlingsresultatet forelå.

Grønlandske myndigheter innførte fra 1. januar 1996 et generelt forbud mot trålfiske etter blåkveite i grønlandske farvann. Forbudet innebærer en utfasing av blåkveitefiske med trål ved at grønlandske myndigheter har til hensikt å redusere trålfisket gradvis. Det ble på dette grunnlag gjort unntak også i 1998 for et norsk trålfiske på inntil 85% av den norske blåkveitekvoten. Av den samlede norske kvoten på 1600 tonn blåkveite ved Vest-Grønland fikk trålerne 85% av kvoten, dvs. 1360 tonn, mens de resterende 240 tonn ble forbeholdt linefartøyene. Inntil 1996 har fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland bare vært drevet med trål.

For 1998 kom det inn i alt 58 søknader om deltakelse i linefisket og 38 søknader om deltakelse i trålfisket. I følge Grønlands fiskerilovgivning er det ikke tillatt å fiske bunnfisk med garn. Påmeldte garnfartøy var av den grunn ikke tatt med i uttrekningen.

I henhold til kvoteavtalen kunne 6 trålere delta i fiske samtidig ved Vest-Grønland og Øst-Grønland. Grønlandske myndigheter satt ikke begrensning på antall linefartøy. Norske myndigheter fant imidlertid i samråd med Norges Fiskarlag og av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten, å begrense deltakelsen til 11 linefartøy og 4 trålere. Dette var ett linefartøy og en tråler mindre enn året før.

Avtalen med Grønland medførte at minst 15% av blåkveitekvoten ved Vest-Grønland måtte fiskes med line. På dette grunnlag ble det i samråd med Norges Fiskarlag ved loddtrekning

trukket ut to linebåter til Vest-Grønland og 9 til Øst-Grønland, hvorav tre fartøy ble trukket ut til et fiske rett inn mot kveite.

Tabell 1. Oversikt over norsk kvote fordelt på Øst-og Vest-Grønland, samt hva norske fartøy pr.15. november 1998 hadde innmeldt av fangst:

Fiskeslag	Område	Kvote fra Grønland	Kvote fra EU	Sum kvote	Fangst	Rest-kvote
Torsk	Vest og Øst-Grønland	1.200		1.200	1	1.199
Kveite	Øst-Grønland.....	400	200	600	352	248
	Vest-Grønland.....		200	200	-	200
Blåkveite	Øst-Grønland.....	200	1.150	1.350	956	394
	Vest-Grønland.....	600	1.000	1.600	1.128	472
Uer	Øst-Grønland.....	100	1.000	1.100	814	286
Isgalt	Øst-Grønland.....		500	500	26	474
	Vest-Grønland.....		800	800	15	785

Fiskeslag	Område	Redskap	Kvote	Fangst	Rest-kvote
Blåkveite	Vest-Grønland.....	Trål	1.360	1.185	175
	Vest-Grønland.....	Line	240	43	197
Blåkveite	Øst-Grønland.....	Trål	450	514	- 64
	Øst-Grønland.....	Line	900	458	442

1.1 Utviklingen i fisket

a) Kveite

Kveitefisket ved Øst-Grønland er reservert linefartøy, og har i 1998 vært regulert med fartøykvoter. Som nevnt ble tre fartøy trukket ut til å drive et fiske innrettet mot kveite og ble gitt fartøykvoter på 100 tonn hver. De 6 andre linefartøyene fikk en fartøykvote på 50 tonn hver. Den 4. september ble maksimalkvotene opphevet, og det ble innført fritt fiske innenfor den gjenværende delen av totalkvoten. Av en kvote på 600 tonn kveite ved Øst-Grønland er det pr. 15. november fisket 352 tonn.

Ett linefartøy har tatt utseiling til Vest-Grønland, men pr. 15. november er det ikke fisket noe av kvoten på 200 tonn .

b) Blåkveite

Den norske kvoten på 1.350 blåkveite ved Øst-Grønland ble i 1998 fordelt med 900 tonn til linefartøy og 450 tonn til torsketralere. Gruppekvoten på 450 tonn til trålerne ble fordelt på de 4 uttrukne fartøyene med 112,5 tonn på hver. Av de 9 linefartøyene som ble trukket ut til å delta på Øst-Grønland fikk 6 fartøy en fartøykvote på 135 tonn blåkveite (pluss 50 tonn kveite), mens de øvrige 3 fartøyene fikk en fartøykvote på 30 tonn blåkveite (pluss 100 tonn kveite).

På grunn av et heller dårlig linefiske ble fartøyskvotene opphevet den 4. september 1998.

Den 23. september ble det videre overført 200 tonn av linefartøyenes gruppekvote av blåkveite ved Øst-Grønland til trål.

Linefartøyene har pr. 15. november fisket 442 tonn blåkveite av sin kvote på 700 tonn, og trålerne har pr. samme dato fisket 514 tonn av sin kvote på 650 tonn.

Blåkveitekvoten på Vest-Grønland på 1.600 tonn ble fordelt med 240 tonn til linefartøyene og 1.350 tonn til trålerne. Gruppekvoten til linefartøyene ble fordelt med en fartøyskvote på 120 tonn blåkveite (100 tonn kveite) på de 2 uttrukne fartøyene. Gruppekvoten til trålerne ble fordelt med en fartøyskvote på 340 tonn på de 4 uttrukne fartøyene. Pr. 15. november har trålerne fisket 1.185 tonn av sin kvote på 1.350 tonn blåkveite på Vest-Grønland, mens ett linefartøy så langt har fisket 43 tonn av linekvoten på 240 tonn.

Når det gjelder linegruppens kvote av kveite og blåkveite ved Vest-Grønland, var den ikke utnyttet pr. 7. september. Fiskeridirektøren ba derfor eiere av fartøy som ønsket å utnytte denne kvoten om å ta kontakt med Fiskeridirektoratet. En reder meldte seg, og gikk senere i sesongen til Vest-Grønland for å utnytte kvoten.

2. Regulering av fisket i 1999

Tidspunkt for kvoteforhandlinger med Grønland er ikke fastsatt, men forventes gjennomført i løpet av februar 1999. Det er derfor ikke klarlagt hvilke kvoter en vil få til disposisjon neste år.

Når det gjelder blåkveite, vil de reglene de grønlandske myndigheter fastsetter for utøvelsen av trålfisket få betydning for hvilke kvoter norske fartøy har mulighet til å utnytte i 1999.

En legger imidlertid til grunn at grønlandske myndigheter vil gjøre tilsvarende redskapsbegrensninger og begrensninger i antall fartøy som inneværende år. Videre må en kunne påregne at Norge i henhold til avtale mellom Norge og EU også i 1999 vil få kvoter av kveite og blåkveite.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. Fiskeridirektøren vil også neste år tilrå at fisket ved Øst-Grønland primært forbeholdes linefartøy, og at det som i 1998 åpnes for at trålerne kan utnytte kvotene ved Øst-Grønland, dersom utviklingen skulle tilsi dette. I den grad grønlandske regler tillater et trålfiske (85%-regelen), vil Fiskeridirektøren foreslå at blåkveitekvoten ved Vest-Grønland først og fremst forbeholdes trålerne.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at kvoteforhandlingene med Grønland ennå ikke er gjennomført foreslå følgende:

Så snart kvoteavtalen med Grønland foreligger, fastsettes det frist for påmelding. Hvis interessen for deltakelse er større enn det kvotegrunnlaget gir rom for, foretas utvelgelse ved loddtrekning. De uttrukne fartøy gis en kort utseilingsfrist. Videre gis Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme det nærmere reguleringsopplegget for fisket ved Grønland i 1999.

Gullestad viste til at forhandlinger med Grønland ikke var gjennomført og ba derfor om at Fiskeridirektøren i samråd med Norges Fiskarlag fikk fullmakt til å fastsette reguleringer for dette fisket på et senere tidspunkt og etter samme prinsipper som tidligere år.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
9800276/1

Deres dato

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
04. DES 98	
SAKSNR.	DOK.NR.
4521/98	1
U.O. 3	

FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 1999

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 96/98 «Regulering av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 1999» og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at det ikke er forhandlet om en kvoteavtale mellom Grønland og Norge for 1999 for fisket etter bunnfisk ved Grønland.

Norges Fiskarlag vil behandle reguleringene for fisket etter bunnfisk ved Grønland snarest mulig etter at det foreligger en kvoteavtale for 1999.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jorgensen
Jan Birger Jorgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV KOLMULETRÅLERNES DIREKTE FISKE ETTER KOLMULE I 1999.

1. INNLEDNING.

Kolmuleflåtens¹ fiske etter kolmule har frem til og med 1996 foregått som et fritt fiske innenfor norske kvoter i henholdsvis EU- og Færøy-sonen. I 1997 og 1998 ble fisket etter kolmule regulert med like maksimalkvoter, med en maksimalkvote for EU-sonen og en maksimalkvote for Færøysonen. Maksimalkvotene var i utgangspunktet overregulert med ca. 20% i 1997 og ca. 5 % i 1998. Bakgrunnen for at det ble innført et mer detaljert reguleringsopplegg i 1997 var blant annet at kolmulefisket i 1996 viste at ved gode fangstforhold har den norske kolmuleflåten en samlet kapasitet som langt overskrider disponible kvoter i EU- og Færøysonen. I tillegg ble kolmulekvoten i både EU- og Færøy-sonen vesentlig overfisket i sesongen 1996.

I Vedlegg 1, tabell 1, foreligger en oversikt over norske kolmulekvoter i EU- og Færøy-sonen i perioden fra 1979 og frem til og med 1998. I tillegg til de kvotebelagte fiskeriene i EU- og Færøy-sonen har også den norske kolmuleflåten fisket kolmule i internasjonalt farvann vest av de britiske øyene. I 1997 og 1998 er det også blitt fisket et mindre kvantum kolmule i Norges økonomiske sone (NØS) nord for 62° N og i internasjonalt farvann i Norskehavet. Den norske kolmuleflåten har i all hovedsak ikke funnet det interessant å drive kolmulefiske i Norges økonomiske sone (NØS) eller i internasjonalt farvann i Norskehavet før i 1998. Pr. 1. november har kolmuleflåten sluttet å fiske ca. 3.000 tonn kolmule fra dette området.

Vedlegg 1, tabell 2, gir en oversikt over kolmuleflåtens fangster i internasjonalt farvann vest av de britiske øyene i perioden fra 1990 - 1998.

2. HISTORIKK.

Fisket etter kolmule kom for alvor i gang på slutten av 1970-tallet. De samlede årlige kolmulefangstene for alle nasjoner økte fra omlag 15.000 tonn i 1973 til nærmere 1.100.000 tonn i både 1979 og 1980. Fangstene i 1979 og 1980 er de største kolmulekvanta som noen gang er registrert. Sovjetunionen landet de største fangstene, omlag 690.000 tonn i 1979 og vel 765.000 tonn i 1980.

På 1980-tallet lå fangsttallet for alle nasjoner i størrelsesorden 500.000-800.000 tonn. I løpet av de siste ti årene har fangsttallet variert mellom ca. 400.000 tonn og ca. 1.000.000 tonn (1998) i de ovennevnte områdene, mens fangstene i de sydlige områdene (ICES-områdene VIIId,e og g-k, VIII, IX) har vært stabil rundt 30.000 tonn.

Det meste av fangstene blir tatt i et direkte trålfiske enten i gyteområdene vest av de britiske øyer eller i områder kolmulen befinner seg i etter gyting (ICES-områdene Vb, VIa,b og VIIb,c). Men det blir også drevet et direkte trålfiske i Norskehavet (ICES-områdene I, II, Va, XIVa,b). I tillegg

---

¹ Kolmuleflåten består i dag av 47 fartøy som har konsesjon for å tråle etter kolmule. I tillegg til kolmuletrålernes direkte fiske etter kolmule fiskes det kolmule av andre norske fartøy i industrifisket (øyepål/kolmule) i Nordsjøen. Denne reguleringen omfatter ikke fartøyene som driver industritrålfiske i Nordsjøen.

tas kolmule i trålfiske etter industrifisk (øyepål, kolmule) i Nordsjøen og Skagerrak (ICES-områdene IV og IIIa).

Den norske kolmuleflåten fiske etter kolmule har tradisjonelt funnet sted i farvannene vest av 4°V (ICES-områdene Vb, VI og VII), se Vedlegg 2, tabell 3. Enkelte år har det imidlertid også blitt fisket noe kolmule i de nordvestlige deler av Nordsjøen (ICES-område IVa) og i 1998 også i ICES-område IIa.

Vanligvis starter kolmulefisket på de sydlige feltene vest av de britiske øyene i januar/februar i EU-farvann og til dels i internasjonalt farvann. Senere i sesongen flytter fisket seg tradisjonelt nord- og nordøstover og avsluttes i april/mai i færøysk sone og/eller i de nordvestlige deler Nordsjøen. Kolmuleflåten fiske har i senere år vært et sesongfiskeri i årets 3-5 første måneder.

Det norske kolmulefisket kom i gang for alvor på slutten av 1970-tallet. Fangstene økte fra noen tusen på midten av 1970-tallet til vel 220.000 tonn i 1979. På 1980-tallet varierte fangstene fra omlag 135.000 tonn i 1980 til 280.000 tonn i 1986. Gjennomsnittet for tiårsperioden 1980 til 1989 var på vel 205.000 tonn.

I Vedlegg 2, tabell 1-6, er det for perioden 1990 til 1998 presentert oversikter over; de norske kolmuletråleres kolmulefangster (tabell 1), hjemstedsfylke til de deltagende fartøyene (tabell 2), kolmulefangstene fordelt på ICES-områder (tabell 3), kolmulefangstene fordelt etter fartøyets hjemstedsfylke (tabell 4), verdien av kolmulefangstene etter hjemstedsfylke (tabell 5) og kolmulelandingen fordelt på fylker (tabell 6).

3. SESONGEN 1998.

I 1998 hadde Norge til disposisjon en kolmulekvote på 245.000 tonn i EU-sonen. I Færøysonen var den norske kvoten på 36.000 tonn. Totalt hadde altså Norge 281.000 tonn kolmule til disposisjon i andre lands farvann for fartøy med kolmuletråltillatelse i 1998.

Fisket i EU-sonen var regulert med like maksimalkvoter. I utgangspunktet ble maksimalkvoten fastsatt med bakgrunn i en forventet deltagelse på 44 fartøy basert på påmelding og en overregulering på 5 %. Dette gav en maksimalkvote på 5.850 tonn ved sesongstart. Fisket i EU-sonen ble stoppet av EU-kommisjonen 4. mai som følge av at kvoten på 245.000 tonn var beregnet oppfisket. Totalt deltok det 43 fartøy i fisket etter kolmule i EU-sonen.

Fisket etter kolmule i Færøysonen ble også regulert med like maksimalkvoter. Ved sesongstart ble det fastsatt en maksimalkvote med på 900 tonn. Denne var basert på en deltakelse i samme størrelsesorden som i EU-sonen og en norsk kvote i Færøysonen på 36.000 tonn. 11. mai ble maksimalkvoten endret til 1.000 tonn og 13. mai til 1.300 tonn. 26. august 1998 ble maksimalkvoten i Færøysonen opphevet. Det har også foregått et kolmulefiske i færøysk sone i høst. Dette fisket ble stoppet etterat kvoten var oppfisket 25 november.

I internasjonalt farvann ble det fisket totalt 240.200 tonn kolmule av 38 fartøy (basert på innmeldte tall til Norges Sildesalgslag).

I 1998 fisket et par fartøy også et mindre kvantum kolmule i NØS nord for 62° N.

I følge Fiskeridirektoratets sluttседdelstatistikk pr. 19. november 1998 er det samlet registrert ca. 520.000 tonn på kolmuleflåten i EU-sonen, Færøy-sonen, NØS og i internasjonalt farvann i 1998. Vi antar at den endelige fangsten for disse havområdene i 1998 vil komme opp i et kvantum i størrelsesorden 525.000 tonn.

Kolmuleflåten ble i 1997 underlagt rapportering ved at fartøyene ble pålagt å sende 1) kopi av alle meldinger til EU-kommisjonen til Fiskeridirektoratet og 2) kopi av alle meldinger til færøyske myndigheter til Fiskeridirektoratet. Denne rapporteringsplikten ble videreført i 1998. Erfaringene fra 1998 viste at dette fungerte noe bedre enn i 1997, men rapporteringsplikten er fremdeles ikke i tilfredsstillende grad etterlevd. EU har i år i større grad enn tidligere fulgt opp den mangelfulle rapporteringen, og har etterspurt korrigeringer av meldingene fra fartøyene. EU-kommisjonen stoppet Norges kolmulefiske når det i følge kommisjonens tall var registrert fangster på 246.600 tonn. I følge innmeldte tall til Norges Sildesalgslag er det fisket ca. 234.000 tonn og i kvotekontrollen til Fiskeridirektoratet er det registrert 237.500 tonn.

Det samme forholdet gjorde seg gjeldende i det norske kolmulefiske i Færøy-sonen. Da Fiskeridirektoratet mottok en stoppmelding fra færøyske myndigheter onsdag 25. november var det rapportert 30.500 tonn til kvotekontrollen i Bergen, altså 5.500 tonn mindre enn til Færøyane.

Forskjellene i rapporterte kvanta kan ha sin årsak i at 1) fartøyene rapporterer på en slik måte at meldingene blir feiltolket, 2) Fiskeridirektoratet ikke har mottatt kopier av alle meldingene, 3) områdeangivelsen på innmeldingene til Norges Sildesalgslag er feil. Hvis det er den første grunnen som er den rette forklaringen har altså Norge tapt fiskemuligheter på grunn av slurvete rapportering. Problemene med manglende og ufullstendig rapportering har vært tatt opp med næringen tidligere i år.

4. RESSURSGRUNNLAGET.

Kolmulen som har utbredelse i Nordatlanten, fra Barentshavet i nord til Gibraltar i sør blir behandlet som en bestand. Tidligere opererte forskerne imidlertid med en todeling; en liten sydlig bestand og en stor nordlig bestand. Siden det ikke har vært mulig å påvise vesentlige genetiske forskjeller mellom fisk fra ulike deler av utbredelsesområdet har forskerne valgt å behandle kolmule som en bestand.

Bestanden er innenfor sikre biologiske grenser, men størrelsen på bestanden er noe usikker. Den sterke 1989-årsklassens bidrag til gytebestanden er nå avtagende, men flere målinger og fisket etter kolmule viser at både 1995, 1996 og 1997 årsklassene er sterke. Mye tyder imidlertid på at 1998-årsklassen er svak. Gjennomsnittsalderen på den fisken som landes er dessuten sterkt redusert fra 6-7 år i de forrige "toppårene" 1980-81 til 2-3 år i 1998.

Tradisjonelt anbefaler forskerne en "føre var" TAC for kolmule. Anbefalingen har vært basert på en "status quo" prediksjon av fiskedødeligheten. Kolmule er en av bestandene som forvaltes av NEAFC (Nord-Østatlantiske Fiskerikommisjon). Det er enighet om en totalkvote på 650.000 tonn, men det er ikke foretatt noen landfordeling av kvoten. Kolmulens sonetilhørighet har vært diskutert innenfor NEAFC, og det pågår en prosess i NEAFC hvor man prøver å få en internasjonal regulering av bestanden. I praksis har de landene med utbredelse av kolmule i sine respektive soner, enten fastsatt autonome kolmulekvoter for egne farvann (EU), eller begrenset tredjelandts fiske etter kolmule i egen sone (Norge, Færøyene).

Som en konsekvens av mangel på internasjonalt avtalte kvoter for kolmule, fastsetter de stater som har utbredelse av kolmule i egen sone, kvoter som samlet langt overskrider forskernes anbefalinger. Dette kan illustreres ved situasjonen i 1998. For 1998 var forskernes "føre var" TAC på 650.000 tonn som var det samme som NEAFC har fastsatt TAC på kolmule i de siste årene. I 1998 summerer kvotene som EU, Færøyene og Norge har gitt til seg selv og Russland, Estland og Polen seg til 804.500 tonn. I tillegg foregår det også kvotebytte av industrifisk, blant annet mellom Norge og EU, der også kolmule inngår.

Det at det tildeles kvoter som langt overskrider forskernes anbefalinger har ikke avstedkommet særlige reaksjoner. Dette skyldes sannsynligvis at de årlige fangstene vanligvis har vært langt lavere enn de tildelte kvotene og mer i tråd med forskernes anbefalinger. På slutten av 1980 tallet uttrykte imidlertid EU noe misnøye med at Norge tildelte daværende Sovjetunionen relativt store kolmulekvoter i norsk jurisdiksjonsområde. I årene 1986, 1987 og 1988 ble Sovjetunionen årlig tildelt 385.000 tonn kolmule i norske farvann, mens Sovjetunionen ble tildelt 290.000 tonn i 1989 og i 1990. I perioden fra 1991 til 1998 er den russiske (tidligere sovjetiske) kolmulekvoten i Norges økonomiske sone blitt redusert fra 100.000 tonn til 50.000 tonn

Når det gjelder fangstuttaket er situasjonen den at alle parter, med unntak av Russland har økt sitt fiske i 1998. Samlet uttak er i underkant av 1 million tonn, vesentlig høyere enn totalkvoten fastsatt i NEAFC.

5. KVOTESITUASJON OG ANTATT DELTAGELSE I 1999.

Den norske kolmulekvoten tildelt av EU gjelder i følgende ICES-områder (EU-farvann); II, IVa, VIa (nord for 56°30'N), VIb, VII (vest av 12° V). I Vedlegg 3 er vedlagt et kart over hovedområdene for det norske kolmulefisket.

Av kolmulekvoten i EU-sonen har det tradisjonelt vært adgang til å fiske inntil 40.000 tonn i ICES-område IVa. Innenfor kolmulekvoten i EU-sonen har det også vært adgang til å fiske vassild. Dette har utgjort 9.000 tonn de siste årene.

Det er grunn til å tro at Norges kolmulekvote i EU-sonen i 1999 vil bli lavere enn i 1998. Også for Færøy-sonen forventes en reduksjon av kolmulekvoten. Dette har blant annet sammenheng med at kvotene på norsk-arktisk torsk blir sterkt reduserte neste år, noe som får konsekvenser for kvotebyttene med EU og Færøyene. Den sterke fokus på kolmulefisket i 1998 kan muligens medføre større motvilje hos EU og Færøyene til å tildele kolmulekvoter til Norge. Imidlertid vil de endelige kolmulekvotene først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge/EU og Norge/Færøyene har resultert i endelige kvoteavtaler for 1999.

I forbindelse med at Storbritannia tiltrådte Havrettskonvensjonen er Rockall etter 24. august 1997 ikke lenger et grunnlinjepunkt, slik at den britiske sonen er blitt mindre. I Vedlegg 4 er en kartskisse som viser opprinnelig britisk fiskerigrense og den nye britiske fiskerigrensen. Skravert område viser havområdene som tidligere var innenfor britisk fiskerigrense, men som nå er i internasjonalt farvann.

Utvidelse av det internasjonale farvann i disse havområdene har i 1998 vist seg å innebære økte fiskemuligheter i internasjonalt farvann. I år har norske fartøy meldt inn kolmulefangster i størrelsesorden 87.500-102.000 tonn fra området som tidligere var EU-sonen, men som nå er internasjonalt farvann.

Totalt er det pr. 20. november 1998 47 fartøy som har kolmuletråltillatelse. Antallet fartøy kan muligens bli endret blant annet som følge av at passive kolmuletråltillatelser aktiviseres og av enhetskvoteordningen.

I 1998 deltok det totalt 43 fartøy i fisket etter kolmule i EU-sonen. Av disse 43 fartøyene deltok det 37 fartøy i Færøy-sonen. I 1997 deltok det samlet sett 37 fartøy i fisket etter kolmule i EU- og Færøy-sonen. Fangstene pr. fartøy har i 1998 variert fra vel 2.600 tonn til knapt 25.000 tonn. 5 fartøy har fisket mer enn 20.000 tonn kolmule pr. fartøy og 27 fartøy mer enn 10.000 tonn.

Som nevnt ovenfor har det i 1998 foregått en betydelig ekspansjon i aktivitet og oppfisket kvantum i internasjonalt farvann. Dette skyldes blant annet at det internasjonale området er blitt utvidet ved at Rockall ikke lenger er et grunnlinjepunkt for den britiske fiskerigrensen. Gode fiskemuligheter og relativt høye priser på industriråstoff var sannsynligvis også medvirkende til det gode fangstresultatet. Som nevnt pågår det en prosess i NEAFC for i framtiden å regulere fisket i internasjonalt farvann, men en slik avtale vil ikke foreligge med virkning fra og med 1999. For å hindre fortsatt ekspansjonen i det norske fisket i påvente av en internasjonal regulering, vil Fiskeridirektøren gå inn for at det i 1999 fastsettes en norsk forebyggende kvote som skal omfatte kolmuleflåtens samlede fiske.

Fiskeridirektøren foreslår at fastsettes en forebyggende kvote som omfatter kolmuleflåtens samlede fiske på nivå med fangsten i 1998.

Størrelsen på denne kvoten vil bli fastsatt etter at resultatet av kvoteforhandlingene med EU og Færøyene foreligger. I et slikt reguleringsopplegg bør det også tilrettelegges for utvikling av kolmulefiske i NØS i sommermånedene, ved at det avsettes et kvantum for fiske i dette området.

En må forvente at antall deltagende fartøy i kolmulefisket i 1999 blir i samme størrelsesorden som i 1998.

6. MAKSIMALKVOTER.

Da det ikke foreligger differensierte konsesjonskapasiteter knyttet til kolmulekonsesjonene vil det være problematisk å kunne gjennomføre et reguleringsopplegg basert på differensierte maksimalkvoter til de deltagende fartøyene. En viser til sak 20/96 fra møte i Reguleringsrådet 5. og 6. desember 1996 for en nærmere diskusjon om like eller differensierte maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren vil imidlertid vise til kolmulereguleringene i 1998 og til de relativt gode erfaringene en hadde med dem, og vil på den bakgrunn foreslå å videreføre kolmulereguleringene i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår at kolmuleflåtens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter, en maksimalkvote for EU-sonen, en maksimalkvote for Færøy-sonen og en

maksimalkvote for internasjonalt farvann. Maksimalkvotene overreguleres i utgangspunktet med 5 % i både EU- og Færøy-sonen og med 20 % i internasjonalt farvann.

Begrunnelsen for høyere overregulering i internasjonalt farvann er at det forventes lavere deltakelse i disse farvannene.

Fiskeridirektøren vil fortløpende følge utviklingen i kolmulefisket. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvotene i EU- og Færøy-sonen skal kunne bli oppfisket, kan det derfor bli nødvendig med liberaliseringer av reguleringsopplegget.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimumkvoten i både EU-sonen, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann. Eventuell refordeling vil bli vurdert i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Videre vil en foreslå at Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvotene enten i EU-sonen, Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann er beregnet oppfisket. Dette gjelder selv om fartøy ikke har fisket maksimumkvotene i EU-sonen, Færøy-sonen, eller i internasjonalt farvann.

7. PÅMELDING OG SISTE DATO FOR UTSEILING.

Fiskeridirektøren forutsetter at påmelding til kolmulefisket gjelder for både fiske i EU-, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann. En vil altså ikke operere med en påmelding for hvert område, men én påmelding.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen. Påmeldingsfrist settes til mandag 4. januar 1999.

En tidlig påmeldingsfrist er ønskelig av hensyn til å få fastsatt en kvoteordning relativt tidlig, noe som vil innebære at fartøyene i god tid før sesongstart har kvoter å forholde seg til for hele sesongen.

De siste årene har fisket på det sydlige Porcupine-feltet foregått frem til månedsskiftet mars/april. Fisket har da flyttet over til feltene ved St. Kilda. I hovedsak starter kolmuleflåten opp fisket på Porcupinebanken. Ettersom de aller fleste fartøyene starter fisket på Porcupinebanken vil Fiskeridirektøren gå inn for en siste startdato i fisket. Det vil gi oversikt over faktisk deltagelse og et bedre grunnlag for en eventuell refordeling.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i kolmulefisket må ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag, Bergen, senest 15. mars 1999. Dette gjelder enten fartøyet skal fiske i EU-sonen, Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann.

8. ÅPNINGSDATO.

Under forutsetning av at det pr. utgangen av 1998 foreligger en kvoteavtale mellom Norge/EU for 1999 vil kolmulefisket i EU-sonen i prinsippet være åpent fra 2. januar. Med unntak av 1997, hvor fisket startet i slutten av februar, har det norske fisket startet månedsskiftet januar/februar og da tradisjonelt på Porcupine-bankene. I 1998 startet fisket i internasjonalt farvann vest av Irland i månedsskiftet januar/februar.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 2. januar 1999.

Peter Gullestad ga ordet til Svein Iversen fra Havforskningsinstituttet for en orientering om bestandssituasjonen.

Iversen sa at det i år var et uttak av kolmule på 1 million tonn, og at det nå er to-åringene som bærer bestanden. Han sa videre at ved rekrutteringssvikt vil bestanden falle sammen, og advarte mot et for stort uttak, dvs. et fortsatt uttak på 1 million tonn.

Gullestad sa at han oppfattet HI advarende, men at utgangspunktet for saksdokumentene er en internasjonal prosess for å få til et internasjonalt fiske. Hvis Norge pålegger seg sterke begrensninger vil det ikke gavne Norges interesser. Han sa at det vil kunne utsette resultatet av de internasjonale forhandlingene, og at det således ikke er sikkert at et måtehold vil være til det beste for kolmulebestanden.

Gullestad viste så til forslaget i saksdokumentene om å sette et tak for uttaket lik det kvantum som er fisket i år, noe som vil være et sted mellom 240 - 250.000 tonn.

Roald Oen sa at det i 1998 av norske fartøy ble fisket 229.500 tonn i EU-sonen, 253.500 tonn i internasjonalt farvann, 38.500 tonn i Færøy-sonen og 7.500 tonn i NØS. I tillegg har industritrålerne tatt ca 40 - 50.000 tonn.

Iversen sa at flåten er så effektiv av den vil nå taket, og at han således ikke tror at et tak vil føre til et mindre fiske.

Gullestad svarte til dette at han tror at kvantumet vil bli mindre, i det han viste til at det vil bli iverksatt satellittsporing i 1999 og dermed satt en stopper for grensejuks.

Inge Arne Eriksen sa at det er betenkelig å legge utenrikspolitiske hensyn til grunn i stedet for biologi, og ville advare mot en slik forvaltning av fiskeressurser.

Gullestad svarte at synspunktet noteres, og spurte om det var andre forslag.

Åge Remøy sa at næringen ønsker en oppdeling på 30.000 tonn i NØS og resten i internasjonalt farvann.

Gullestad svarte at han hadde tenkt å sette av et kvantum til NØS, og konstaterte at det ikke var andre synspunkter på dette.

Det var etter dette enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at det fastsettes en forebyggende kvote som omfatter kolmuleflåtens samlede fiske på nivå med fangsten i 1998, og at det avsettes et kvantum på 30.000 tonn til et fiske i NØS.

Det var videre enighet om å tilrå at kolmuleflåtens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter, én maksimalkvote for EU-sonen, én maksimalkvoten for Færøy-sonen og én maksimalkvote for internasjonalt farvann. Det var også enighet om å tilrå at maksimalkvotene overreguleres med 5 % i både EU- og Færøy-sonen og med 20% i internasjonalt farvann.

Reguleringsrådet foreslo videre at Fiskeridirektøren gis adgang til å endre maksimalkvoten både i EU-sonen, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann, samt at eventuell refordeling må vurderes i lys av deltakelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Rådet gikk dernest inn for at Fiskeridirektøren gis adgang til å stoppe fisket når kvotene enten i EU-sonen, Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann er beregnet oppfisket.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag innen 4. januar 1999, og at fartøy må ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag innen 15. mars 1999, enten fartøyet skal fiske i EU-sonen, Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann.

Det var endelig enighet om å tilrå at fisket åpnes 2. januar 1999.

VEDLEGG 1

TABELL 1: Norske kolmulekvoter (tonn) i EU-sonen og i Færøy-sonen i perioden 1979-98.

År	EU-sonen	Færøy-sonen	Sum
1979	125.000	90.000	215.000
1980	125.000	50.000	175.000
1981	120.000	68.000	188.000
1982	140.000	71.000	211.000
1983	180.000	30.000	210.000
1984	190.000	30.000	220.000
1985	200.000	40.000	240.000
1986	250.000	65.000	315.000
1987	260.000	65.000	325.000
1988	250.000	60.000	310.000
1989	215.000	35.000	250.000
1990	203.500	35.000	238.500
1991	155.000	30.000	185.000
1992	155.000	28.000	183.000
1993	205.000	27.000	232.000
1994	205.000	27.000	232.000
1995	225.000	27.000	252.000
1996	259.000	27.000	286.000
1997	255.000	27.000	282.000
1998	245.000	36.000	281.000

I tillegg til å fiske på de norske kolmulekvotene i EU-sonen og i Færøy-sonen har den norske kolmuleflåten fisket kolmule i internasjonalt farvann. På grunn av uklarheter med hensyn til delelinjen mellom EU-sonen og internasjonalt farvann er det noe usikkerhet knyttet til hvilke årlige kvantum norske fartøy har fisket i internasjonalt farvann. I tabell 2 nedenfor går det frem hvilke kvanta som er fisket i internasjonalt farvann i perioden 1990 til 1998.

TABELL 2: Norske kolmulefangster i internasjonalt farvann i årene 1990-98. Avrundet til nærmeste 100 tonn. Kilde: Norges Sildesalgslag.

År	Internasjonalt farvann
1990	50.400
1991	6.400
1992	4.300
1993	34.300
1994	35.000
1995	47.000
1996	26.600
1997	36.500
1998	240.200

VEDLEGG 2

TABELL 1: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) og antall deltagende fartøy i årene 1990-98.

	Kvantum (i tonn)	Deltagelse
1990	281.192	44
1991	118.438	32
1992	154.514	31
1993	199.981	30
1994	226.235	29
1995	261.362	29
1996	337.549	36
1997	320.530	37
1998	516.899	43

TABELL 2: Hjemstedsfylke for de norske kolmuletrålerer som deltok i fisket etter kolmule i årene 1990-98.

	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	SUM
1990	1	1		1	1	24	1	13	2	44
1991		1	1			18	1	10	1	32
1992		1	2	1		14		12	1	31
1993		1	3			14		12		30
1994		1	1		1	13		13		29
1995		1	1			13		13	1	29
1996	1	1	2		1	15	1	14	1	36
1997		2	2	1	1	12	1	17	1	37
1998	1	3	2	1	1	17		17	1	43

TABELL 3: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) fordelt på ICES-område i årene 1990-98.

Område	Ila	Iva	Vb	Vla	Vlb	VII	SUM
1990	566	1.452	19.344	107.267	616	151.947	281.192
1991	100	13.417	495	65.196	-	39.231	118.439
1992	28	14.312	2.541	93.081	808	44.745	155.515
1993	240	3.141	17.031	103.172	799	75.598	199.981
1994		5.799	18.846	97.592	2.417	101.581	226.235
1995		24.555	6.757	105.960	438	123.651	261.361
1996	114		34.856	119.887		182.691	337.548
1997	1.336	5.047	31.356	152.108	24.704	105.314	319.865
1998	8.281	3	26.949	168.428	104.797	208.440	516.898

TABELL 4: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) etter fartøyets hjemstedsfylke i årene 1990-98.

	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	SUM
1990	832	5.927		5.412	721	133.636	1.501	124.301	8.863	281.193
1991		909	1.971			63.768	410	47.991	3.390	118.439
1992		4.063	7.717	927		73.149		64.569	4.089	154.514
1993		4.508	7.423			94.799		93.252		199.982
1994		5.912	6.492		1.819	102.939		109.073		226.235
1995		8.133	6.741			114.471		125.455	6.562	261.362
1996	618	9.870	9.121		1.992	148.586	624	159.118	7.620	337.549
1997		11.863	14.204	6.082	5.176	122.391	3.031	154.514	3.270	320.530
1998	4.353	30.246	15.063	6.723	9.019	228.521		213.080	9.895	516.899

TABELL 5: Verdien (i 1.000 kr) av norske kolmuletråleres kolmulefangster etter fartøyets hjemstedsfylke i årene 1990-98.

	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	SUM
1990	277	3.203		2.959	391	78.088	3.179	69.578	4.901	162.576
1991		511	897			37.830	893	25.105	1.675	66.911
1992		2.018	4.268	423		51.826		35.372	2.195	96.102
1993		2.037	3.714			53.281		47.213		106.245
1994		3.547	3.901		964	69.002		61.387		138.801
1995		4.879	4.080			81.159		78.268	3.798	172.184
1996	324	5.505	4.980		1.058	93.454	2.169	97.144	4.300	208.934
1997		7.967	9.509	4.020	3.412	92.592	4.166	108.986	2.131	232.782
1998	3.173	24.770	12.190	5.349	7.720	189.493		178.580	8.088	429.363

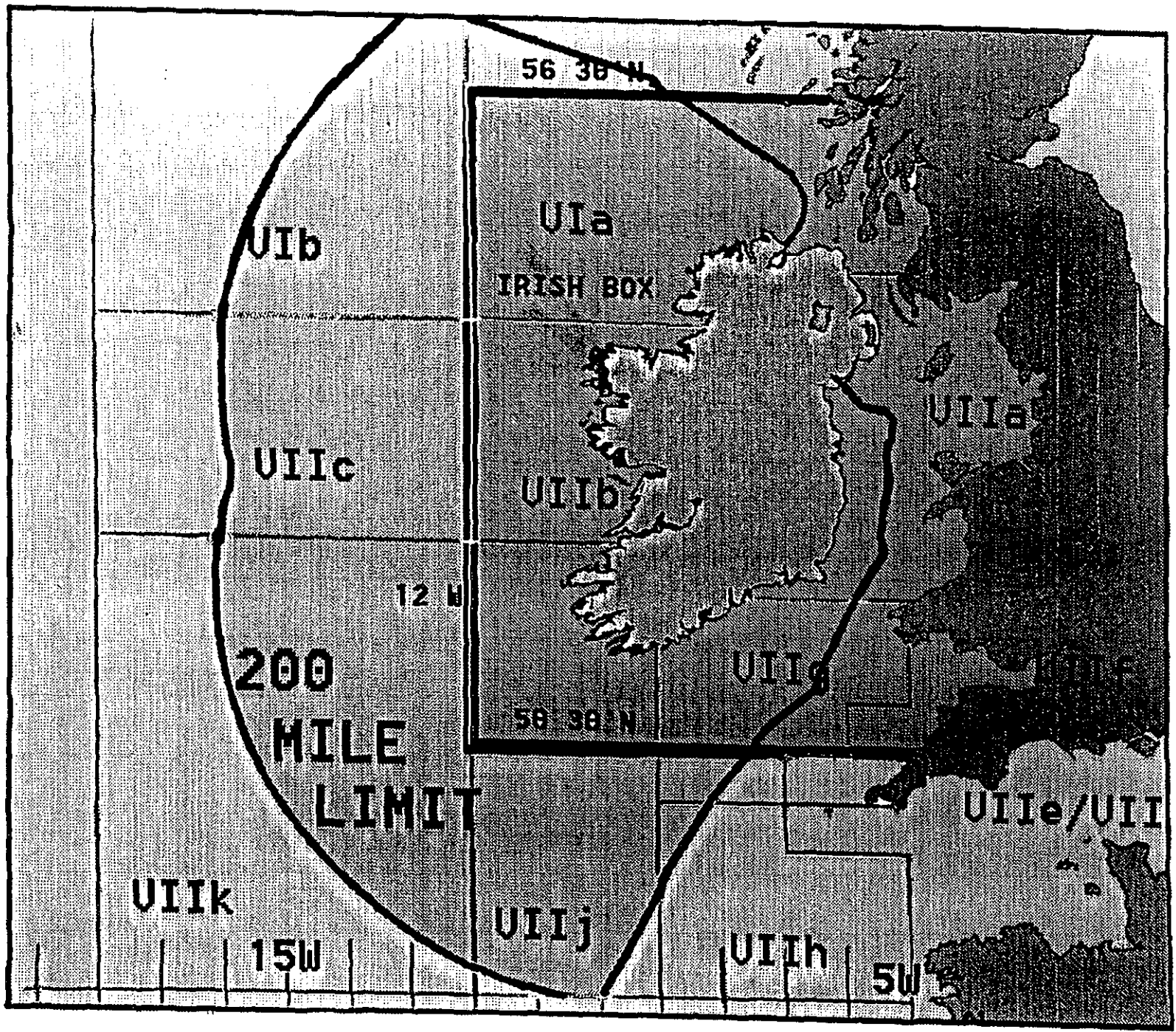
TABELL 6 Norske kolmuletråleres kolmulelandinger fordelt på fylker i årene 1990 - 1997. I tonn.

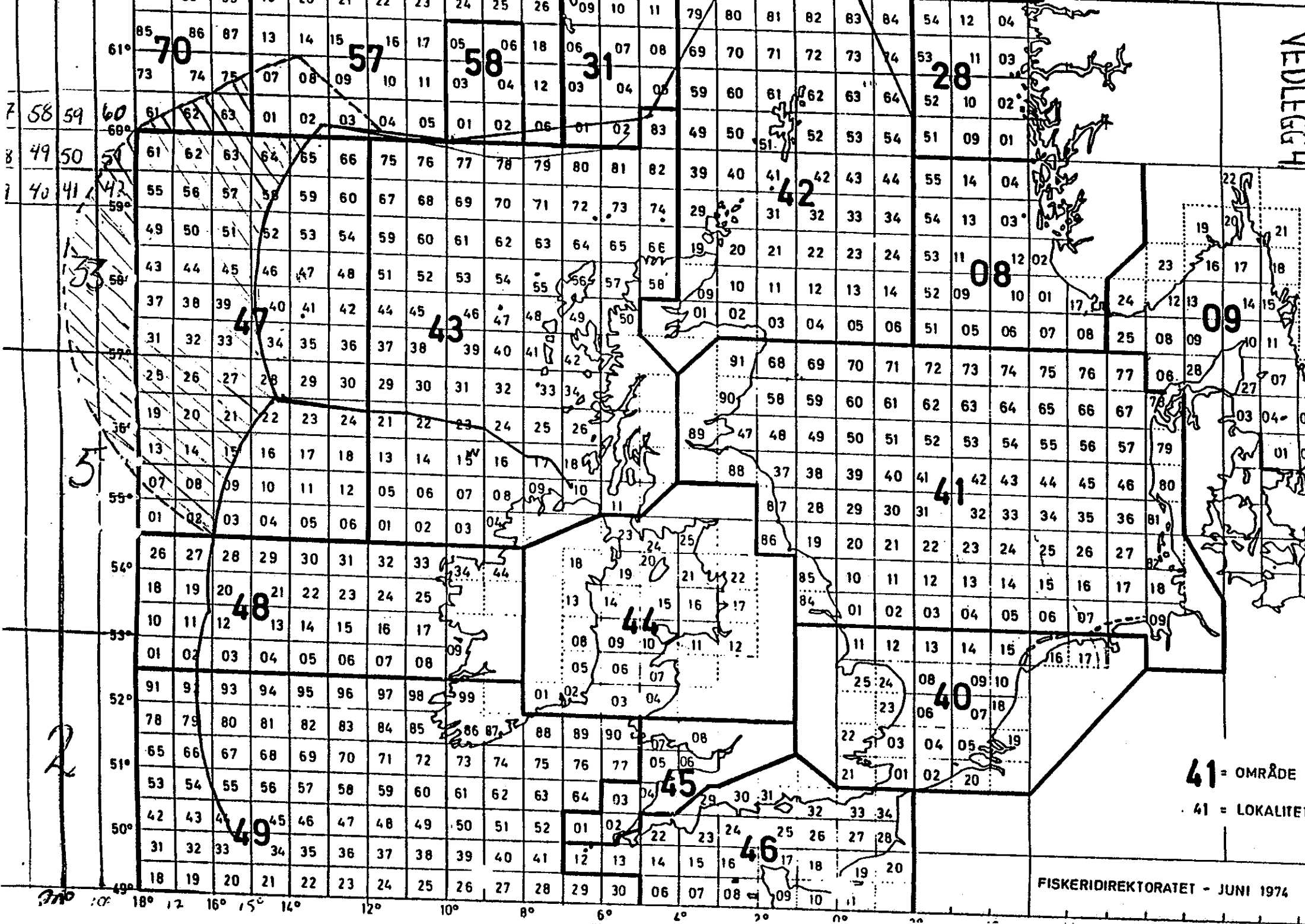
	N	ST	M	SF	H	R	U/U	SUM
1990		773	81.273	51.616	58.333	87.582	1.615	281.192
1991			33.095	19.886	18.210	40.333	6.913	118.437
1992			35.496	20.464	29.053	59.030	10.470	154.513
1993	240		40.255	34.783	43.749	61.220	19.734	199.981
1994		1.325	61.825	40.855	43.247	54.526	24.457	226.235
1995			81.419	42.223	51.115	72.862	13.743	261.362
1996			84.048	52.088	56.202	128.660	16.551	337.549
1997			73.625	48.513	58.252	119.916	20.225	320.530
1998	5.219		88.506	61.411	56.837	170.617	134.309	516.899

Følgende forkortelser gjelder i tabellene ovenfor:

F=Finnmark, T=Troms, N=Nordland, NT=Nord-Trøndelag, ST=Sør-Trøndelag, M=Møre og Romsdal, SF=Sogn og Fjordane, H=Hordaland, R=Rogaland og U/U=Utland/Uoppgift.

Kilde : Fiskeridirektoratets Sluttseddelstatistikk.

VEDLEGG 4

41 = OMRÅDE
 41 = LOKALITET

FISKERIDIREKTORATET - JUNI 1974

7 58 59 60
 8 49 50 51
 9 40 41 42
 3
 2
 1
 70
 57
 58
 31
 28
 42
 47
 43
 48
 49
 45
 46
 41
 44

19 20 21
 16 17 18
 23 24 25
 12 13 14 15
 10 11
 07 08 09
 03 04 05
 01 02
 27 28 29
 03 04 05
 01 02
 08 09 10
 16 17 18
 06 07 08
 04 05 06 07 08 09 10
 22 23 24 25 26 27 28 29 30
 06 07 08 09 10 11

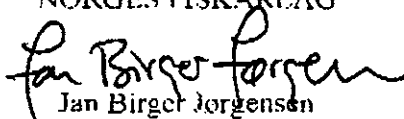
61°	85	86	87	13	14	15	16	17	05	06	18	06	07	08	69	70	71	72	73	74	53	11	03
	73	74	75	07	08	09	10	11	03	04	12	03	04	05	59	60	61	62	63	64	52	10	02
60°	61	62	63	64	65	66	75	76	77	78	79	80	81	82	39	40	41	42	43	44	55	14	04
	55	56	57	58	59	60	67	68	69	70	71	72	73	74	29	30	31	32	33	34	54	13	03
59°	49	50	51	52	53	54	59	60	61	62	63	64	65	66	19	20	21	22	23	24	53	11	02
	43	44	45	46	47	48	51	52	53	54	55	56	57	58	09	10	11	12	13	14	52	09	01
58°	37	38	39	40	41	42	44	45	46	47	48	49	50	51	01	02	03	04	05	06	51	05	06
	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	01	02	03	04	05	06	51	05	06
57°	25	26	27	28	29	30	29	30	31	32	33	34	35	36	91	68	69	70	71	72	73	74	75
	19	20	21	22	23	24	21	22	23	24	25	26	27	28	90	58	59	60	61	62	63	64	65
56°	13	14	15	16	17	18	13	14	15	16	17	18	19	20	89	47	48	49	50	51	52	53	54
	07	08	09	10	11	12	05	06	07	08	09	10	11	12	88	37	38	39	40	41	42	43	44
55°	01	02	03	04	05	06	01	02	03	04	05	06	07	08	87	28	29	30	31	32	33	34	35
	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	86	19	20	21	22	23	24	25	26
54°	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	85	10	11	12	13	14	15	16	17
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	84	01	02	03	04	05	06	07	08
53°	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	83	11	12	13	14	15	16	17	18
	91	92	93	94	95	96	97	98	99	01	02	03	04	05	82	25	24	23	22	21	20	19	18
52°	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	81	06	07	08	09	10	11	12	13
	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	80	22	21	20	19	18	17	16	15
51°	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	79	03	04	05	06	07	08	09	10
	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	78	21	20	19	18	17	16	15	14
50°	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	77	01	02	03	04	05	06	07	08
	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	76	12	13	14	15	16	17	18	19
49°	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	75	06	07	08	09	10	11	12	13

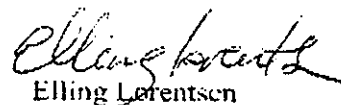

4. Under forutsetning av at det foreligger kvoteavtaler mellom Norge og Færøyene for 1999 innen årsskiftet 1998/1999 går Norges Fiskarlag går inn for at ringnotgruppens fiske etter kolmule åpnes fra 2. januar 1999 i alle områder.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lørentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag

REGULERING AV FISKE ETTER SNABELUER I 1999.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

Innledning - Fisket i 1997-1998

Som kjent ble det med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (sebastes mentella).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å «treffe» snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

På denne bakgrunn ble det satt forbud mot et direkte fiske etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard og i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende punkter:

- A) N 70°00' E 05°21' (ved NØS ytre grense)
- B) N 70°00' E 17°30'
- C) N 73°30' E 18°00'
- D) N 73°30' E 35°56' (ved NØS ytre grense)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet har det vært adgang til å ha inntil 25% uer i vekt som bifangst i de enkelte fangster.

Situasjonen for snabeluer har også vært gjenstand for drøftelser i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen. Partene har siden møte i Tromsø høsten 1996 vært enige om å regulere fisket etter snabeluer strengere. Russland har i 1997 og i 1998 fått tildelt en redusert kvote på 2.000 tonn for et direkte fiske mot 6.000 tonn i 1996. Kvoten er basert på en vitenskapelig vurdering, der formålet er å ikke ødelegge tidsserien over fangst pr. enhet innsats hvor russerne har en lang tidsserie. I denne sammenheng har Russland også beholdt adgangen til et direkte trålfiske etter snabeluer med en maskevidde på 100 mm i den såkalte «uerboksen» i NØS.

Tabellen nedenfor viser fangst av uer (*S. marinus* og *S. mentella*) av norske fartøy:

<i>År</i>	<i>Alle redskaper</i>	<i>herav trål</i>
1993	18.319	10.645
1994	21.466	13.934
1995	15.535	7.905
1996	20.450	12.487
1997	18.112	11.308
1998*	22.817	15.424

Sluttseddelført pr. 26. november.

Som vi ser av tabellen har ikke fangst av uer blitt redusert fra 1996 til 1998. Hvorvidt fangstene i større grad består av *S. marinus* er det vanskelig å ha en klar oppfatning om da en ikke skiller klart mellom de to artene ved landing. Tabellen nedenfor viser landinger av *S. mentella* som er sluttseddelført. Selv om det i sluttseddelstatistikken nå er lagt til rette for at uer skal kunne spesifiseres med rett artskode, antar en at det fremdeles er slik at en del *S. mentella* landes under betegnelsen uer isteden for snabeluer og således ikke blir spesifisert som egen art i sluttseddelstatistikken.

År	Sluttseddelført <i>S. mentella</i>
1993	117
1994	1.101
1995	97
1996	1.211
1997	1.004
1998*	4.014

*Sluttseddelført pr. 26. november.

Regulering av fisket i 1999

Bestandssituasjonen

ICES sin rådgivende komite (ACFM) uttaler at snabeluer-bestanden regnes for å være utenfor sikre biologiske grenser med en gytebestand på et historisk lavmål. Årsklassene 1991-1997 er de svakeste som er målt. ACFM anbefaler at det ikke blir åpnet for et direkte fiske etter snabeluer før toktresultat viser en betydelig økning i gytebestanden. I tillegg bør bifangst av uer i andre fiskeri reduseres.

Havforskningsinstituttet har i sin kommentar til ACFM- anbefalingen støttet denne og fremhevet bekymring for gytebestanden og framtidig rekruttering, slik tilfellet også var i 1997 da Havforskningsinstituttet uttalte følgende:

« HI støtter anbefalingen fra ICES. Bestanden er på et lavt nivå, og det vil ta lang tid å gjenoppbygge bestanden, selv med sterkt reduserte fangster. HI vil på det sterkeste understreke at en gjenoppbygging av bestanden synest å være helt avhengig av at det innføres begrensninger i bifangst av snabeluer i rekefisket. Slik bestandssituasjonen for snabeluer er i dag må det sørges for at denne innblandingen blir så lav som mulig.

På grunn av et omfattende etterarbeid som må gjøres for å kunne skille de to uerartene i fangststatistikken vil det ennå ta noe tid før vi med sikkerhet kan si om reguleringene som ble innført 1.1.97 med forbud mot direkte fiske etter snabeluer i Svalbard-sonen og nord og øst for bestemte linjer i NØS (bare tillatt med inntil 25% uer i vekt i de enkelte fangster) har ført til reduserte fangster av snabeluer. HI vil i den sammenheng be om at fiskerne i større grad enn nå skiller mellom vanlig uer og snabeluer ved føring av fangstdagboken, og at det samme blir gjort i sluttseddelstatistikken. Dersom Fiskeridirektoratet med bakgrunn i den biologiske rådgivningen finner det rett å stramme ytterligere inn på snabeluerfisket, vil HIs råd være det samme som gitt i brev til Fiskeridirektoratet datert 22.11.1996».

Reguleringstiltak 1999

Fiskeridirektøren finner på bakgrunn av den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer å måtte opprettholde forbudet mot et direkte fiske etter uer som ble innført i 1997.

Fiskeridirektøren er innforstått med at det også foregår et fiske etter snabeluer sør for forbudsområdet. Ut fra målsettingen om at en regulering av fisket etter snabeluer ikke skal ramme annet fiske i større utstrekning enn nødvendig for en effektiv regulering av snabeluer, må en ha et bredere grunnlagsmateriale før det eventuelt kan foreslås reguleringstiltak sør for forbudsområdet.

Situasjonen for snabeluer ble også tatt opp på den 27. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon som avholdt møte i Tromsø i dagene 9.-14. november 1998. Det var enighet om å videreføre et strengt reguleringsregime i 1999. Russland er også i 1999 gitt adgang til et direkte forsøksfiske på 2.000 tonn etter *Sebastes mentella* med en maskevidde på ikke mindre enn 100 mm i den såkalte uerboksen i NØS. Begrunnelsen for dette forsøksfiske er som før, å ikke ødelegge tidsserien over fangst pr. enhet innsats hvor russerne har en lang tidsserie.

Av ytterligere tiltak for å beskytte snabeluer-bestanden er det særlig begrensning av innblanding av ueryngel i rekefisket som er aktuelt. I protokollen for den 27. sesjon heter det:

«Partene var enige om at stengning av områder på grunn av innblanding av torske- og hyseyngel i rekefisket også ga beskyttelse av ueryngelen. Den norske part informerte om at en som en forsøksordning tar sikte på i 1999 å utarbeide et midlertidig innblandingskriterium for ueryngel i rekefisket. Partene ba forskerne se på mulighetene for videre utvikling av seleksjonsteknologi i fiskeredskap med sikte på å redusere innblanding av ueryngel i rekefisket.»

Ved etablering av et innblandingskriterium for ueryngel i rekefisket vil en måtte foreta en avveining av behovet for å beskytte uerbestanden opp mot de konsekvenser dette vil ha for utviklingen av rekefisket. Fiskeridirektoratet tar sikte på å foreta en konsekvensvurdering av ulike nivå for innblandingskriterium i løpet av 1999, og å drøfte dette med næringen før Fiskeridirektøren fremsetter forslag overfor Fiskeridepartementet om et konkret forslag.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot et direkte fiske etter uer nord for N 70°00` slik som fastsatt i 1997 videreføres i 1999.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det ved fiske etter andre fiskeslag i dette området skal bifangsten av uer ikke overstige 25% i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Gullestad spurte om forskerne kunne gi en orientering.

Nedreaas sa at det så dårlig ut når det gjaldt yngelproduksjon. Situasjonen var her snudd opp ned i forhold til 8-10 år siden.

Degre sa at på grunnlag av biologien burde fangsten reduseres.

Gullestad sa at det fremsatte forslaget innebar en balansering for å unngå utkast. Lavere bifangst ville føre til ulovligheter og evt. stoppe annet fiske. Han sa at det således var snakk om reguleringens legitimitet.

Domstein spurte om ikke reduserte kvoter av torsk og hyse ville redusere behovet for bifangst av uer tilsvarende.

Nedreaas sa at dette i tilfelle bare var en halvveis sannhet. Han viste til at reguleringen innebar bifangst nord for en linje, mens det sør for denne grensen var åpnet for et direkte fiske. Han viste til at av en samlet norsk fangst på 4370 tonn var 3000 tonn tatt i et direkte fiske sør for grensen. Han fryktet for at det direkte fiske p.g.a reduserte kvoter av andre arter skulle ekspandere. I forbindelse med kartlegging av bestanden uttrykte han ønske om at fangstdagbok ble ført i forhold til dybde når det gjaldt uer.

Gullestad oppsummerte forslaget til regulering av uer og konkluderte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen. tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
9800280/1

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
04. DES 98	
SAKSNR. 4384/98	DOK.NR. 2
U.O. Ø	

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 1999.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 113/98 «Regulering av fisket etter uer i 1999» og fattet følgende vedtak:

- « Norges Fiskarlag tar til etterretning at Norge og Russland i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen er enig i å begrense fisket på uer. Videre at Russland kan fiske inntil 2.000 tonn snabeluer til forskningsformål og 1.500 tonn uer som bifangst ved fiske etter andre fiskeslag.
- Norges Fiskarlag viser til landsstyresak 93/97 hvor en stiller spørsmål ved om ikke en eksklusjon av norske fangstdata kan føre til at forskernes bestandsvurderinger blir mindre pålitelige, og av denne grunn tilrårde en kvote til norske fiskere på 2.000 tonn snabeluer.

Norske forskere har uttalt at Norge burde ha et kvantum for tidsserier av fangst av uer, og at dette burde sees over en periode på minimum 5 år.

- På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå at det gis anledning for norske fiskere å fiske inntil 2.000 tonn snabeluer i 1999 og at dette blir en del av forvaltningsplanen for bestanden av *Sebastes Mentella*. Innenfor denne kvoten bør forskerne få tilgang på data om lengde og vekt, samt fangsttynnsats som kan benyttes ved bestandsvurdering.
- Norges Fiskarlag går inn for et forbud mot et direkte fiske etter uer i Fiskevernsonen ved Svalbard og i NØS avgrenset nord for vest for mellom følgende posisjoner:

N 70° 00'	E 05° 21' (ved NØS ytre grense)
N 70° 00'	E 17° 30'
N 73° 30'	E 18° 00'
N 73° 30'	E 35° 56' (ved NØS ytre grense)

Telefaks

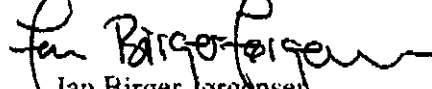
Vår dato
041298Vår referanse
9800280/1

2 a

5. Norges Fiskarlag krever også at det nå blir igangsatt et arbeid i nært samarbeid med næringen for å utarbeide en forvaltningsplan som sikrer at bestanden av uer (S. mentella og S. marinus) kan bli forvaltet tilfredstillende.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Eiling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

3.1.5 Redfish in Sub-areas I and II

(Table 3.1.5.1)

3.1.5.a *Sebastes mentella* in Sub-areas I and II

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. Although the assessment is only indicative of the relative trends in stock size, it shows that the spawning stock is close to its historical low. The 1991–1997 year classes are indicated to be the lowest on record.

Management objectives: No explicit management objectives have been established for this stock. However, for any management objectives to meet precautionary

criteria, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Advice on management: ICES recommends that there be no directed fishing on this stock until a significant increase in spawning stock biomass has been detected in surveys. In addition the by-catch of redfish in other fisheries should be reduced.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
No limit or precautionary reference points for the fishing mortality or the biomass are proposed.	

Relevant factors to be considered in management: Low recruitment has been observed in the recent surveys and this gives cause for concern about the SSB and future recruitment. In this connection it is of vital importance that the recruiting year classes be given the strongest protection from being caught as by-catch in any fishery, i.e., the shrimp fisheries in the Barents Sea and Svalbard area. This will ensure that the recruiting year classes can contribute as much as possible to the stock rebuilding.

Elaboration and special comment: The most recent analytical assessment in 1997, indicated that the spawning biomass was close to its historic low, and recruitment indices had been poor through the 1990s. Subsequent young fish surveys have indicated no improvement in recruitment. Because of the slow growth of this species, the surveys should detect improvements to incoming year classes several years before they contribute to the fisheries or the spawning population.

The only directed fishery for *S. mentella* is a trawl fishery. In addition, by-catches are taken in cod and shrimp-trawl fisheries. After the introduction of sorting grids in 1993 discarding in the shrimp fishery was reduced. Traditionally, the directed fishery was conducted by Russia and other East-European countries on grounds from south of Bear Island towards Spitzbergen. From the mid-1970s to the mid-1980s large catches were taken annually. From the mid-1980s Norwegian trawlers started fishing along the continental slope (around 500 m depth) further south, on grounds never harvested before, and inhabited primarily by mature fish. After a sharp decrease in the landings from the traditional area until 1987, this fishery on new grounds resulted in a temporary increase in the landings until 1991, after which the landings declined. Since 1991 the fishery has been dominated by Norway and Russia.

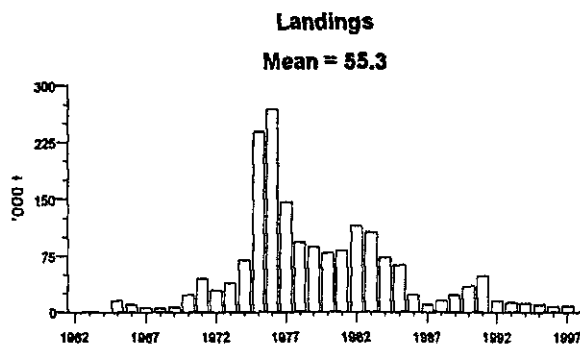
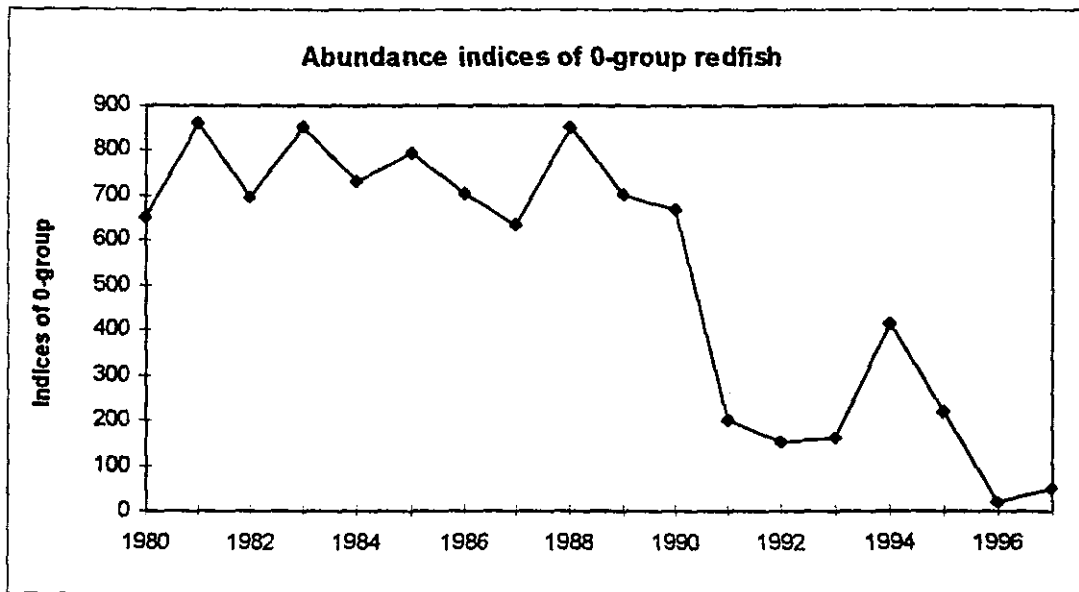
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1998 (ICES CM 1999/ACFM:3).

Catch data (Tables 3.1.5.a.1-5):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp to advice	Agreed TAC	Official landings ¹	ACFM landings of <i>S. mentella</i>
1987	Precautionary TAC	70 ¹	85	35	11
1988	$F \leq F_{0.1}$; TAC	11	-	41	16
1989	Status quo F; TAC	12	-	47	23
1990	Status quo F; TAC	18	-	63	35
1991	F at F_{med} ; TAC	12	-	68	49
1992	If required, precautionary TAC	22	-	32	16
1993	If required, precautionary TAC	18	18	30	13
1994	If required, precautionary TAC	-	-	29	12
1995	Lowest possible F	-	-	25	10
1996	Catch at lowest possible level	-	-	25	8
1997	Catch at lowest possible level	-	-	24	8
1998	No directed fishery, reduce by-catch	-	-	-	-
1999	No directed fishery, reduce by-catch	-	-	-	-

¹ Includes both *S. mentella* and *S. marinus*. Weights in '000 t.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
INSTITUTE OF MARINE RESEARCH
FISKERIDIREKTORATEI

Fiskeridirektoratet
Juridisk Kontor

HER

22. NOV 96	
SAKSNR. 5092/96	BOK.NR. 1
U.O. 3	

Deres ref.: 21.11.96/LP/th (telefax) : 96/752/TJ/kn Bergen, 22.11.1996
Your ref.: Our ref.:

VURDERING AV BESTANDSSITUASJON OG MOGELEGE REGULERINGAR AV
SNABELUER (*Sebastes mentella*).

Viser til telefax frå dykk datert 21.11.96 der de ber Havforskningsinstituttet (HI) om ei vurdering av bestandssituasjonen og ei vurdering av moglege reguleringstiltak.

Bestandsutrekningane av snabeluer (*Sebastes mentella*) har dei siste åra vore stabile og vist den same utviklinga av bestanden, og dei kan difor vere meire pålitelege enn det ACFM meiner. Bestanden er på eit lavmål, og det vil ta lang tid å bygge han opp igjen, sjølv med sterkt reduserte fangstar. Eit par brukbare årsklassar gjev likevel von om at det kan gå an. HI sitt råd vil vere at det ikkje blir tillatt med direkte fiske, og at ein vurderer tiltak som på sikt kan føre til ei gjenoppbygging av bestanden.

Vi legg ved eit notat som vart utarbeida til fiskeriforhandlingane med Russland, men ikkje lagt fram. Dersom bifangstreglar blir vurdert innanfor det føreslegne stengte området, vil ein nok kunne danne seg eit realistisk bilete på det ved å analysere tidlegare bifangstar av uer ved husefiske innanfor dei aktuelle lokasjonane. Innføring av sorteringsrist med høveleg spilavstand må også takast med i slike vurderingar.

Med helsing

Tore Jakobsen
seksjonsleiar

Kjell H. Nedreaas
prosjektleiar

Vedlegg %.

Vedlegg

MOGELEGE REGULERINGAR AV SNABELUER (SEBASTES MENTELLA).

Hovudmålsetnaden vil vere å redusere fisket av snabeluer (*Sebastes mentella*) så mykje som praktisk mogeleg.

Ein føresetnad for å få dette til er at reguleringane skal gjelde for all uer slik at ein unngår problemet med riktig identifisering av uerart, men at reguleringane samstundes skal ha som mål å «treffe» snabelueren, og i så liten grad som mogeleg vanleg uer (*S. marinus*).

Vi må unngå at visse alders-/storleiksgrupper av uer blir unnateke regulering. Med andre ord, vi må verne både ungfisk og vaksen/kjønnsmoden fisk. Dette vil medføre at alle fiskeri som beskattar uer (snabeluer) må vere med å ta sin del av gjenoppbygginga.

Under ovanfor nemnte føresetnader vil eg føreslå at følgjande reguleringsformer blir diskutert og vurdert:

1. Innføre kriterium for max. lovleg innblanding av uer i rekefisket. Dette må gjelde alle storleikar av uer.
2. Dagens lovlege bruk av 100 mm maskevidde i fiske etter snabeluer i Svalbard-sona og i eit avgrensa område i NØS må opphevast. Dette vil i seg sjølv redusere fangsten av snabeluer nord for ca. N72-N72 30' p.g.a. mindre storleik på snabeluer her. Dette vil også føre til eins lovleg maskevidde på 135 mm i heile NØS nord for N64 og i Svalbardsona, og føre til enklare kontroll for bl.a. Kystvakta. Dersom sorteringsrist blir påbudt med same og tilstrekkeleg spilavstand over heile området bør dette takast med i vurderinga.
3. Det norske fisket etter snabeluer føregår hovudsakleg sør for N72. Dersom vi går for ei geografisk stenging, vil mitt forslag vere:

Alt fiske etter uer nord for N73 30' blir forbode. Bifangstreglar.

Mellom N73 30' og N63 30' føreslår eg ei stenging utanfor (dvs. vest-nordvest for) ei rett line mellom følgjande punkt:

N73 30', E18 00'
N70 00', E18 00'
N70 00', E17 30'
N69 30', E16 00'
N69 00', E14 00'
N68 30', E12 00'
N68 20', E11 00'
N67 20', E09 10'
N66 45', E08 00'
N66 30', E07 07'
N66 00', E06 22'
N65 40', E06 00'
N65 20', E06 00'
N65 20', E06 30'
N64 30', E06 30'
N64 30', E06 00'
N63 30', E06 00'

Storegga vil vere open fordi (så godt som) ingen snabeluer kan fiskast her.

Vi bør så ha eit nytt stengt område utanfor ei line mellom
N62 30', E03 00'
og
der N62 10' kryssar grensa til Britisk Økonomisk Sone.

Biologisk sett kunne vi gjort dette enklare ved å seie at alt uerfiske djupare enn 400 meter blir forbode. Dette vil eg imidlertid tru (med erfaring frå blåkveite) blir for vanskeleg for dei som skal kontrollere.

Eg innser at det innanfor det føreslegne stengte området også kan vere fiskeområde for vanleg uer. Med meir arbeid og kontakt med fiskarorganisasjonane kan nok dette gjerast endå meir presist. Likevel, eg har etter bl.a. etter intern diskusjon ved HI vurdert signalene dithen at ein viss reduksjon i fisket etter vanleg uer vil vere fordelaktig.

Det som gjenstår er om heile eggakanten (ekskl. Storegga) skal stengast fullstendig for alt fiske eller om det skal vere ope for eit hysefiske (mellom N70 30' og N73 00' i perioden januar-april), og evt. gje eit visst rom for at vi i første omgang ikkje har «treft» godt nok med grensedraginga m.o.t. andre «lovlege» artar. Svalbard-sona kan f.eks. ikkje stengast for alt fiske, men her kan det f.eks. vere ein generell bifangstregel av all uer i kvart hal. I NØS må vi derimot prøve å halde det meste av vanleg uer utanfor.

Ein særskild kvote av uer (eks. totalkvote/bifangstkvote, fartøykvote etter påmelding) innanfor det avgrensa området vil vel vere vanskeleg p.g.a. problem med kontroll av riktig geografisk bokføring. Ei bifangstordning vil gjerne vere enklare.

Dette var så langt eg kom i denne omgang. Vil til slutt leggje til at hovudfisket etter snabeluer tradisjonelt har vore i perioden desember-mai. Snabeluer utanfor det føreslegne stengte området i NØS og i RØS må takast vare på gjennom bifangstreglar.

Havforskningsinstituttet
Bergen, 11.11.1996

Kjell Harald Nedreaas

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor

HER

WSE

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	26. NOV 98
SAKSNR. 4839/97	DOK.NR. 2
U.O. 2	

Deres ref.: 18.11.97
Your ref.:

Vår ref.: 97/195-6/TJ/kn
Our ref.:

Bergen, 24.11.98

REGULERING AV FISKET ETTER SNABELUER (*SEBASTES MENTELLA*) I 1999.

Viser til brev fra dere datert 9.11. der de ber Havforskningsinstituttet (HI) om en vurdering av bestandssituasjonen for snabeluer (*Sebastes mentella*) og om de reguleringstiltak som ble iverksatt i 1998 i tilstrekkelig grad reflekterer bestandssituasjonen.

ICES sin rådgivende komite (ACFM) uttaler at snabeluer-bestanden regnes for å være utenfor sikre biologiske grenser med en gytebestand på et historisk lavmål. Årsklassene 1991-1997 er de svakeste som er målt. ACFM anbefaler at det ikke må være noe direkte fiske før det fremgår av toktene at det er en klar økning i gytebestanden, og at det er viktig at de rekrutterende årsklasser blir best mulig beskyttet mot å bli tatt som bifangst.

HI støtter anbefalingen fra ICES. Bestanden er på et lavmål, og det vil ta lang tid å gjenoppbygge bestanden, selv med sterkt reduserte fangster. HI vil fortsatt på det sterkeste understreke at en gjenoppbygging av bestanden synest å være helt avhengig av at det innføres begrensninger i bifangst av snabeluer i rekefisket. Slik bestandssituasjonen for snabeluer er i dag må det sørges for at denne innblandingen blir så lav som mulig. Selv om det er dokumentert og regnet ut at torskebestanden i øyeblikket setter til livs i størrelsesorden 50.000 tonn småuer så er det Havforskningsinstituttets syn at så lenge ikke torskebestanden blir regulert med hensyn til snabelueren må andre reguleringsformer settes inn for å bygge opp igjen bestanden.

Reguleringene som ble innført 1.1.1997 med forbud mot direkte fiske etter snabeluer i Svalbard-sonen og nord og øst for bestemte linjer i NØS (bare tillatt med inntil 25% uer i vekt i de enkelte fangster) ser desverre bare ut til å ha ført til en ubetydelig reduksjon i fangsten av snabeluer (se vedlagt fangsttabell fra ICES). Ca. 3000 tonn av en norsk totalfangst på 4371 tonn ble i 1997 fisket i statistikk-områdene 05, 37 og 30, dvs. sør for det regulerte området. Dersom Fiskeridirektoratet med bakgrunn i den biologiske rådgivningen finner det rett å stramme ytterligere inn på snabeluerfisket, vil HIs råd være det samme som gitt i brev til Fiskeridirektoratet datert 22.11.1996. Når det gjelder Russland sin tildelte kvote har HI kommentert dette i brev datert 30.9.98 til Fiskeridirektoratet.

Hovedkontor/Head office: Tei: (+47) 55 23 85 00
Nordnesgaten 50 Faks: (+47) 55 23 85 31
P. b. 1870 Nordnes Telex: 42297 ocean n
N-5024 Bergen
Norway

Postgiro nr./Postal account: 0801.50.52857
Bankgiro nr./Bank account: 6501.05.77858
Enhetsregisternr. 971 349 077

Senter/Dept.:
Saksbeh./Handled by:
Adresse/Address:
Tel:
Faks:
E-mail:

HI vil også be Fiskeridirektoratet om at fiskerne bruker en rubrikke for hver av artene vanlig uer og snabeluer ved føring av fangstdagboken, og at det samme blir gjort i sluttseddelstatistikken. Det er videre ønskelig at når nye fangstdagbøker blir utformet og trykt at det blir laget en ny rubrikk for dyp. Dette vil samlet gjøre fangststatistikken sikrere for hver av artene.

Med hilsen

Tore Jakobsen
seksjonsleder

Kjell H. Nedreaas

Vedlegg ./..

Vedlegg.

Table 6.1 *Sebastes mentella* in Sub-areas I and II. Nominal catch (t) by countries in Sub-area I and Divisions IIa and IIb combined.

Year	Canada	Den- mark	Faroe Islands	France	Ger- many ³	Green- land	Ireland	Norway	Poland	Portugal	Russia ⁴	Spain	UK England and Wales	UK Scotland	Total
1986	-	-	-	-	1,252	-	-	1,274	-	1,273	17,815	-	84	-	23,112 ²
1987	-	-	200	63	1,321	-	-	1,488	-	1,175	6,196	25	49	1	10,518
1988	No species specific data available by country.														15,586
1989	-	-	335	1,093	3,833	-	-	4,633	-	340	13,080	5	174	1	23,494
1990	-	-	108	142	6,354	36	-	10,173	-	830	17,355	-	72	-	35,070
1991	-	-	487	85	-	23	-	33,592	-	166	14,302	1	68	3	48,727
1992	-	-	23	12	-	-	-	10,751	-	972	3,577	14	238	3	15,590
1993	8	4	13	50	35	1	-	4,939	-	963	6,260	57	293	-	12,623
1994	-	28	4	74	18	1	3	6,029	-	895	5,021	30	124	12	12,239
1995	-	-	3	16	176	2	4	2,534	-	927	6,346	67	93	4	10,172
1996	-	-	4	75	119	3	2	5,727	-	467	925	328	76	23	7,749
1997 ¹	-	-	17	35	80	16	7	4,371	1	474	2,972	210	71	7	8,261

¹ Provisional figures.

² Including 1,414 tonnes in Division IIb not split on countries.

³ Includes former GDR prior to 1991.

⁴ USSR prior to 1991.

SAK 20/98

REGULERING AV FISKE ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK OG NORDSJØEN I 1999.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. FISKET I 1998

Etter Skagerrak-avtalen har Norge i 1998 en kvote av rødspette i Skagerrak på 220 tonn. Som det fremgår av tabell 1 er kvoten den samme som i 1996 og -97. Tradisjonelt har kvoten vært tilstrekkelig til det fisket som har vært utøvd i Skagerrak.

Tabell 1: *Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak, 1990-1998 (tallene for 1998 er en prognose for hele året).*

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Kvote	220	200	224	224	224	224	220	220	220
Tradisjonell fangst	58	53	87	61	43	55	57	93	65
Bomtrålernes fangst						-	ca. 220	60	6
Rest	162	147	137	163	181	169	-57	67	149

For første gang ble en i 1996 nødt til å stoppe fisket etter rødspette i Skagerrak. Det ble da stoppet på grunnlag av informasjon fra danske fiskerimyndigheter om at den norske kvoten på 220 tonn var oppfisket. I samarbeid med bomtrålereiene fikk man stadfestet at det kvantum som bomtrålerne hadde fisket til sammen var i størrelsesorden 220 tonn. På bakgrunn av erfaringene fra 1996 har Fiskeridirektøren gått inn for en strammere regulering av dette fiskeriet i 1997 og 1998.

I 1998 har man avsatt 110 tonn av rødspettekvoten på 220 tonn til bomtrålerne. Fire fartøy har bomtrålkonsesjon i 1998, men kun 2 fartøy har deltatt i dette fiskeriet i Nordsjøen og Skagerrak i år. 110 tonn er reservert for fiskere som fisker rødspette med konvensjonelle redskaper. Som vi ser av tabell 1 er 110 tonn mer enn denne gruppen har fisket på 90-tallet.

Bomtrålerne er videre regulert med individuelle maksimalkvoter på 30 tonn pr. fartøy. En la her til grunn at inntil fire norske bomtråler kunne komme i fiske i løpet av 1998, mens i realiteten har bare to norske bomtrålere vært i fiske i år. Fiskeridirektøren innførte rapporteringsplikt for norske bomtrålere gjeldende fra 1.1.1998. Denne rapporteringsplikten gjelder for alle tre aktuelle områder; NØS, EU-sonen og Skagerrak-området. Etter en del problemer i startfasen er inntrykket

nå at rapporteringsplikten har vært oppfylt tilfredsstillende. For 1998 er det i Skagerrak pr. 11.11.1998 kun rapportert 6 tonn rødspette fra en bomtråler.

2. REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 1999.

Norsk kvote vil bli fastlagt i forhandlinger med EU. Kvoteavtalen for 1999 er ikke inngått pr. 25. november 1998. Mye tyder på at man vil legge seg på et nivå som i de siste årene. Den norske rødspettekvoten vil i såfall bli på 220 tonn også i 1999. En målsetting er å bevare det tradisjonelle rødspettefisket i Skagerrak, og å hindre at dette må stoppes i løpet av 1999. I det tradisjonelle fisket har fangstkvantumet variert mellom 43 tonn i 1994 og 93 tonn i 1997. I gjennomsnitt er det årlig blitt fisket 64 tonn de ni siste år.

Det tradisjonelle fisket etter rødspette er et fiskeri som har variert mye i oppfisket kvantum (se tabell 1). Imidlertid har det hvert år siden 1994 vært økning i kvantumet frem til og med 1997. For å være rimelig sikker på at det konvensjonelle fisket ikke skulle måtte stoppes, ble det avsatt 110 tonn til dette fisket i 1998. Den forventede ekspansjonen i dette fiskeriet har imidlertid uteblitt. Om man avsetter 100 tonn til denne gruppen fartøy i 1999 skulle man høyst sannsynlig være sikret at kvoten ikke blir overfisket.

Den resterende kvoten tilfaller så bomtrålerne. Som nevnt over er det gitt fire konsesjoner for fiske med bomtrål. Imidlertid er den ene konsesjonen begrenset til nord for 62° nordlig bredde. Selv om det kun er to av de resterende tre konsesjonene som har blitt benyttet i Nordsjøen og Skagerrak i 1998 må man i reguleringsopplegget for 1999 ta høyde for at den tredje bomtråleren kan komme i fiske. Disse tre vil tilsammen ha kapasitet til å fisket et langt større kvantum rødspette enn det den norske kvoten tilsier. Da kvoten i 1999 ikke ser ut til å bli vesentlig høyere enn i inneværende år, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning et behov for videreføre hovedtrekkene i årets regulering av bomtrålfisket i Skagerrak for å hindre at kvoten blir overfisket. Om vi forutsetter at kvoten for 1999 blir 220 tonn, vil dette medføre en avsetning på 120 tonn til bomtrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote på 120 tonn til bomtrålere som fisker rødspette i Skagerrak, og at dette fisket reguleres med maksimalkvoter på 45 tonn. Fiskeridirektøren gis adgang til å endre maksimalkvoten i lys av deltakelsen i fisket.

3. ORIENTERING OM FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN I 1999.

De årlige avtalene mellom Norge og EU kvoteregulerer fisket av rødspette i Nordsjøen. Det norske fisket etter rødspette i Nordsjøen har hittil ikke vært regulert ut over dette. Sett på bakgrunn av historisk fiske har kvotene vært tilstrekkelig store i tidligere år. Imidlertid ser vi av tabell 2 under at det har vært en kraftig økning i rødspettefangstene fra og med 1994. For 1998 tyder estimer på at vi kun vil fiske et kvantum i størrelsesorden ca. 1.100 tonn rødspette i Nordsjøen. Dette har sin bakgrunn i at det kun har vært to bomtrålere i aktivitet her i 1998.

Tabell 2: Norsk fangst og kvoter på rødspette i Nordsjøen i årene 1991 til 1998.

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Kvote	3.100	6.200	6.200	11.600	8.050	2.460	3.870	3.090
Fangst	561	836	784	446	674	1.242	1.687	890 ¹
Rest	2.533	5.364	5.416	11.154	7.376	1.218	2.183	

Om vi forutsetter at man i fiskeriforhandlingene med EU følger rådet fra ACFM og dermed fastsetter en TAC på 106.000 tonn vil norsk bruttokvote være på 7.420 tonn. Selv med eventuelle overføringer til EU i størrelsesorden 4-5.000 tonn, skulle en norsk kvote i størrelsesorden 2.500-3.500 tonn være tilstrekkelig til å dekke det norske behovet selv om en tredje bomtråler skulle komme med i fisket i 1999.

På bakgrunn av ovennevnte ser ikke Fiskeridirektøren at det er grunn til å innføre reguleringer innenfor den norske kvoten i fisket etter rødspette i Nordsjøen i 1998.

Gullestad refererte forslaget til regulering av bomtrålerne.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

¹ Pr. 11. november 1998.

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 1999.

1 BESTANDSSITUASJONEN, TOTALKVOTE OG NORSK KVOTE

Det internasjonale råd for havforskning (ICES) sin rådgivende fiskerikomité (ACFM) anslår høsten 1998 at loddebestanden i Barentshavet er innenfor trygge biologiske grenser, og at dersom man følger tidligere års beskatningsstrategi vil det være rom for å fiske inntil 79.000 tonn vinterlodde.

Under den 27. sesjon i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for et eksperimentelt fiske etter vinterlodde i 1999 på inntil 80.000 tonn. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 48.000 tonn av denne kvoten. Det ble vedtatt ikke å tildele tredjeland loddekvoter i 1999.

2 SPØRSMÅLET OM Å ÅPNE FOR ET NORSK LODDEFISKE VINTEREN 1999

Under den 27. sesjon i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon var den norske utgangsholdningen at det ikke bør åpnes for et loddefiske i Barentshavet vinteren 1999.

Argumentene til støtte for det norske standpunktet om ikke å åpne var først og fremst usikkerhet med hensyn til hvor mye lodde som vil bli spist av torsk og sjøpattedyr i løpet av vinteren 1999. De siste bestandsanslagene for Grønlandssel i Østisen har vist at denne bestanden er betydelig større enn det som har vært lagt til grunn tidligere, og det er kjent at denne bestanden er en stor predator på lodde.

I tillegg er som kjent torskebestanden mindre enn det som er ønskelig. Når en tar i betraktning at lodda er en av de viktigste matkildene for torsken, og torskens sentrale betydning for norsk fiskerinæring syntes det risikabelt å skulle åpne for et loddefiske vinteren 1999.

Beskatningsstrategien for lodde har de siste årene vært basert på at det etter fiske skal stå igjen ca 500.000 tonn gytemoden lodde. Denne beskatningsstrategien er basert på analyser av en enbestandsmodell for lodde. Det tas riktignok hensyn til hvor mye lodde torsken vil spise fra målingen av lodde er gjennomført (september/oktober) til gytetidspunkt, men en har ikke tatt hensyn til eventuelle langsiktige gevinster av gytebestandens størrelse i form av mattilbud til torsken. Strategien er imidlertid for tiden under vurdering, og det er mulig dette arbeidet munner ut i en endret beskatningsstrategi. Men inntil videre vil forvaltningen holde fast ved referansepunktet på 500.000 tonn gytemoden lodde.

En annen type argument for ikke å åpne for et loddefiske i 1999 er at med et så lite kvantum til dispensasjon vil en stå overfor betydelige regulerings- og kontrolloppgaver for i det hele tatt å gjennomføre et rasjonelt fiske (neddreping, bifangst etc).

På bakgrunn av det som er sagt ovenfor, vil Fiskeridirektøren anbefale at det ikke åpnes for et norsk loddefiske i Barentshavet vinteren 1999 og ber om Reguleringsrådets tilslutning til dette.

For det tilfelle at flertallet i Reguleringsrådet likevel skulle gå inn for at kvoten på 48.000 tonn vinterlodde bør fiskes, har en nedenfor skissert et reguleringsopplegg for dette. Det forutsettes at et slikt fiske i så fall tilrettelegges for et fiske til konsum.

3 NORSK FISKE ETTER LODDE I BARENTSHAVET VINTEREN 1993.

Fisket etter lodde i Barentshavet har vært forbudt siden vinteren 1993. En gir i det følgende en kort beskrivelse av reguleringsopplegget og avviklingen av loddefisket i 1993.

Total TAC for høsten 1992 og vinteren 1993 ble satt til 865.000 tonn lodde. Den norske andelen av dette var 519.000 tonn (60%). Etter overføringer av 9.000 tonn til Færøyene var disponibel norsk totalkvote høsten 1992/vinteren 1993 totalt 510.000 tonn.

3.1 Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

Følgende fartøygrupper kunne delta i 1993:

- 1) Ringnotgruppen, dvs. fartøy med ringnotkonsesjon
- 2) Trålgruppen, dvs. fartøy større enn 27,5 meter s.l. med lodde-tråltillatelse
- 3) Kystgruppen, dvs. not- og trålfartøy under 27,5 meter s.l. Dersom fartøyet skulle nytte trål i fisket måtte det ha lodde-trålkonsesjon.

Kystgruppen omfattet også noen få fartøy over 27,5 meter med deltagelsesrett i kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild.

3.2 Fangstbegrensning (uttaksregulering)

Totalkvoten på 510.000 tonn ble fordelt mellom fartøygruppene etter samme fordelingsnøkkel som i 1991 og 1992. Dette ga følgende gruppekvoter:

	Kvantum (tonn)	%-andel
Konsesjonspliktige ringnotfartøy:	390.000	76,5
Trålere over 27,5 meter s.l.:	50.000	9,8
<u>Kystgruppen:</u>	<u>70.000</u>	<u>13,7</u>
<u>Totalt (alle grupper):</u>	<u>510.000</u>	<u>100,0</u>

Ringnotgruppen

Faktoren for ringnotgruppen ble fastsatt til 9,8. Dette innebar en overfordeling av gruppekvoten på omlag 2%. Fartøykvotene ble opphevet 16. april.

Trålgruppen

Trålerne var regulert ved maksimalkvoter. Trålere mindre enn 36 meter s.l. fikk fiske inntil 13.000 hl., mens trålere over 36 meter s.l. fikk fiske inntil 15.000 hl. Trålfartøy under 27,5 meter s.l. inngikk i kystgruppen (kysttrål). Det ble foretatt flere refordelinger gjennom sesongen, slik at samtlige fartøy etterhvert fikk like stor kvote, den 17. mars til 20.000 hl, den 14. april til 23.000 hl mens maksimalkvotene ble opphevet den 16. april.

Kystgruppen

Også denne gruppen ble regulert ved maksimalkvoter. Både kystnot og kysttrål under 27,5 meter s.l. ble tildelt en maksimalkvote på 12.000 hl., mens kystnotfartøy over 27,5 meter s.l. ble tildelt en maksimalkvote på 15.000 hl, eller 1,25 ganger kvoten til fartøy under 27,5 m.s.l. Refordelingene fulgte refordelingene i trålgruppen (tidspunkt og størrelser).

3.3 Fiskets utvikling og oppfisket kvantum

I ringnotgruppen var det påmeldt 103 fartøy (alle), i trålgruppen 53 fartøy og i kystgruppen 99 fartøy, totalt 255 fartøy. I ringnotgruppen deltok samtlige 103 fartøy. I trålgruppen deltok 29 fartøy, mens 41 kystfartøy deltok, totalt 173 deltagende fartøy. I 1992 deltok 100 ringnotfartøy, 41 trålere og 69 kystfartøy, totalt 210 fartøy. Totalt ble det høsten 1992 / vinteren 1993 fisket 471.000 tonn. Totalkvoten ble således ikke oppfisket.

4. FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 1999

4.1 Regulering av et eventuelt norsk fiske etter vinterlodde i 1999

Med en norsk totalkvote av vinterlodde på 48.000 tonn og fordeling av denne på grupper som i 1993, ville en få gruppekvoter i følgende størrelsesorden:

	Kvantum (tonn)	%-andel
Konsesjonspliktige ringnotfartøy:	36.700	76,5
Trålere over 27,5 meter s.l.:	4.700	9,8
Kystgruppen:	6.600	13,7
<u>Totalt (alle grupper):</u>	<u>48.000</u>	<u>100,0</u>

Som nevnt over deltok det i 1993 103 konsesjonspliktige ringnotfartøy, 29 trålere og 41 kystfartøy. Med deltakelse som i 1993 ville dette gitt en faktor i ringnotgruppen på ca 0,8 som ville gitt fartøykvoter i størrelsesorden 210 tonn til 520 tonn pr fartøy. Med samme deltakelse av kystfartøy og trålere som i 1993 ville gjennomsnittlig kystfartøy fått 115 tonn, mens et gjennomsnittlig trålfartøy ville fått 230 tonn. Med så små kvoter pr fartøy vil det kunne bli vanskelig å gjennomføre et hensiktsmessig/forsvarlig fiske. For det første vil de lave kvotene pr fartøy innebære høye kostnader i forhold til inntjeningen. Usikkerhet med hensyn til deltakelse

vil sannsynligvis føre til et overregulert fiske, og når fangst- og lasteevnen i mange tilfeller er større enn det enkelte fartøys kvote vil også faren for individuelt og dermed samlet overfiske øke.

Sannsynligvis ville kvotene ved årets start vært enda mindre enn det som fremgår av eksempelet ovenfor på grunn av stor påmelding til fisket. Det er derfor viktig å drøfte på hvilken måte en kan redusere deltakelsen slik at de deltagende fartøy får et økonomisk forsvarlig driftsopplegg.

4.2 Deltakerbegrensning

Når den norske vinterloddekvoten er så liten som den er i 1999 har en vurdert om det ville være formålstjenlig å utelukke enkelte grupper fra dette fisket slik at gjenværende gruppe skulle få større kvoter og dermed et bedre driftsgrunnlag. Forutsetningen kunne da være at de deltagende fartøygruppene kompenserte de(n) gruppe som ikke ble gitt rett til å delta. Dette kunne enten vært gjort med annen fisk samme år, eller ved neste års loddefiske i Barentshavet.

Utelukking av enkelte fartøygrupper ville imidlertid medført en mer komplisert regulering ettersom det kvantum som denne gruppen fisker skal kompenseres. Kompensasjonskravene vil kunne komme også fra enkeltfartøy. Det vil kunne være juridiske problemstillinger knyttet opp til en slik ordning som innebærer at ordningen vil være lite hensiktsmessig totalt sett. Som et alternativ kunne en tenke seg at den norske vinterloddekvoten i 1993 ble tildelt en gruppe, men under den klare forutsetning at de øvrige grupper ikke kompenseres.

En fremgangsmåte som skissert over kunne vært fornuftig dersom man da hadde klart å begrense deltakelsen til et nivå der de enkelte fartøy fikk et rimelig godt driftsgrunnlag. Dessverre synes imidlertid den norske totalkvoten å være såvidt liten at selv om den i sin helhet ble tildelt en fartøygruppe, ville det vært nødvendig med ytterligere begrensninger i deltakelsen innad i gruppen.

Det synes derfor mer hensiktsmessig å beholde gruppeinndelingen og begrense deltakelsen innad i hver gruppe. En kan begrense deltakelsen i hver gruppe ved å ha en påmelding med påfølgende loddtrekning. Loddtrekningen måtte da vært gjennomført ved at samtlige påmeldte fartøy i hver gruppe ble trukket ut og gitt et nummer. Det settes en grense for hvor mange som kan delta i hver gruppe, men når fartøy eventuelt trekker seg fra deltakelse, gis nye fartøy adgang til deltakelse etter sin plass på listen.

Antall deltakere kunne da avpasses i forhold til ulike nivåer på kvotene pr fartøy. Tabellen under viser hvor mange fartøy det vil være plass til ved ulike størrelser på fartøykvotene, dersom totalkvoten fordeles på grupper etter samme nøkkel som i 1993.

Tabell 1 Gjennomsnittlige fartøykvoter ved ulikt antall deltakere i hver fartøygruppe

Fartøygruppe	Gruppekvote	Fartøykv / antall		
		Alternativ A	Alternativ B	Alternativ C
Ringnot	36.700	4.080 t / 9 stk	2000 t / 18 stk	1.000 t / 37 stk
Kyst	6.600	1.320 t / 5 stk	660 t / 10 stk	330 t / 20 stk
Trål	4.700	1.560 t / 3 stk	780 t / 6 stk	390 t / 12 stk
Totalt	48.000 tonn	17 fartøy	34 fartøy	69 fartøy

Alternativ A viser hvor mange fartøy det er plass til i hver gruppe dersom fartøyene gis fartøykvoter i samme størrelsesorden som de fikk under vinterloddefisket i 1993. Alternativ B viser fartøykvote og antall fartøy i hver gruppe når fartøykvotene fra 1993 halveres, mens Alternativ C gir samme type informasjon når fartøykvotene er $\frac{1}{4}$ så stor som i 1993.

Hvor stor fartøykvoten må være for at reder skal finne det regningsssvarende å delta vil naturlig nok variere mellom fartøygruppene og mellom fartøy i hver fartøygruppe. Følgende momenter antas å måtte vektlegges i avgjørelsen av om deltakelse i fisket vil være lønnsomt:

- Inntekter
  - Fangstkvote
  - Fordeling av leveranse til mel/olje og til konsum
  - Pris oppnådd til mel/olje og til konsum
- Variable kostnader
  - Eventuell utrusting til loddefiske (nøter/trål)
  - Lott til mannskap
  - Drivstoff
- Alternativt fiske

Som nevnt vil disse faktorene variere mellom fartøyene, hvilket innebærer at krav til kvotestørrelse for å kunne gjennomføre et fiske også vil variere. Men ettersom den norske kvoten er svært lav, og loddefisket samtidig har karakter av et eksperimentelt fiske, er det Fiskeridirektørens oppfatning at det er hensiktsmessig med en rimelig lav deltakelse fra samtlige fartøygrupper, og vil på denne basis legge til grunn antall deltakende fartøy som skissert i Alternativ B.

Fartøy som ønsker å delta i loddefisket i Barentshavet skal være påmeldt til Fiskeridirektoratet innen 15. januar 1999.

4.2.1 Ringnotgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse. Antall deltakende fartøy begrenses gjennom påmelding og loddtrekning til 18 fartøy.

4.2.2 Trålgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må være over 27.5 m.s.l. og ha loddetrållatelse. Antall deltakende fartøy begrenses gjennom påmelding og loddtrekning til 6 fartøy.

4.2.3 Kystgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i kystgruppen må være under 27,5 m.s.l., registrert i merkeregisteret og fiskeren/eieren må være ført på blad B i fiskermanntallet. Dersom fartøyet skal delta med trål må det ha loddetråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy mellom 27,5 m.s.l. og 33,5 m.s.l. som får adgang til å delta i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 1999, gis adgang til deltakelse i kystgruppens fiske etter lodde.

Antall deltakende fartøy begrenses gjennom påmelding og loddtrekning til 10 fartøy.

4.3 Fordeling av kvoten på grupper og fartøy

Fiskeridirektøren vil foreslå at en legger til grunn den fordeling mellom grupper som ble anvendt i loddefisket høsten 1992 / vinteren 1993.

Dette gir følgende fordeling:

Tabell 2   Fordeling av norsk kvote tilsvarende fordeling i 1993

Fartøygruppe	Gruppekvote	Andel (%)
Ringnot	36.700	76,5%
Kyst	6.600	13,7%
Trål	4.700	9,8%
Totalt	48.000 tonn	100%

4.3.1 Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at uttrukne konesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen".

4.3.2. Trålere over 27.5 m.s.l. med loddetråltillatelse

I 1993 ble det ved årets start skilt mellom trålere over og under 36 meter lengste. Trålere under 36 m.s.l. fikk i utgangspunktet en maksimalkvote på 13.000 hl, mens fartøy over 36 m.s.l. fikk en maksimalkvote på 15.000 hl.

I fisket etter norsk vårgytende sild har trålerne siden 1997 blitt gitt maksimalkvoter utfra samme prinsipp som konesjonspliktige ringnotfartøy. Det ble etablert en basiskvote for hvert enkelt trålfartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0-99 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	100-199 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	200-299 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	300-399 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	400-600 tonn

Maksimalkvoten for det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at uttrukne trålere gis fartøyskvoter, og at disse beregnes på grunnlag av nøkkel som beskrevet over.

4.3.3 Kystgruppen

I 1993 ble det ved årets start skilt mellom fartøy over og under 27.5 meter lengste lengde. fartøy under 27.5 m.s.l. fikk i utgangspunktet en maksimumkvote på 12.000 hl, mens fartøy over 27.5 m.s.l. fikk en maksimumkvote på 15.000 hl.

Fiskeridirektøren foreslår at uttrukne fartøy i kystgruppen får fartøyskvoter, og at disse differensieres med faktor lik 1,00 for fartøy under 27.5 m.s.l. og faktor 1,25 for fartøy over 27,5 m.s.l.

4.4 Anvendelse, åpningstidspunkt

De siste årene vi hadde et loddefiske, ble hovedparten av fangstene levert til anvendelsen mel/olje. Tabellen under viser norsk vinterloddefiske i perioden 1991-1993.

Tabell 3 Norsk loddefiske vinteren 1991-1993. Anvendelse, verdi og pris.

Ar	M/O	Verdi	Pris	Konsum	Verdi	Pris	Konsumandel
1991	519.179	226.369	0,44	22.818	37.384	1,64	4,21 %
1992	556.004	251.394	0,45	16.412	32.690	1,99	2,87 %
1993	386.295	153.426	0,40	17.560	71.213	4,06	4,35 %

Kilde: Norges Sildesalgslag, Årsmeldinger 1991-1993

Som en ser ble det disse tre årene levert mellom 16 og 23.000 tonn lodde til konsumanvendelse. Som i 1991 vil en åpning av loddefisket i 1999 innebære at Norge eksporterer konsumlodde for første gang på en periode på 4-5 år. Når en tar hensyn til at en vesentlig del av fangsten uansett vil være kapp/faks eller ikke holde konsumkvalitet, vil det være behov for hele den norske kvoten av lodde til å produsere konsumlodde og lodderogn.

Ved et tradisjonelt loddefiske vil fisket starte ca 20. januar, mens lodda vanligvis har en modningsgrad som tilsier at fangstene kan leveres til konsum rundt 10.-15. mars. Dersom fisket åpnes 20. januar vil en derfor risikere at den norske loddekvoten blir oppfisket før konsumloddefisket kommer i gang.

Et loddefiske til konsum vil kunne komme landindustrien i Finnmark til gode, og dessuten bidra til høyere priser. Ettersom et konsumloddefiske vil ha en langt seinere oppstart enn et tradisjonelt fiske til mel/olje vil fisket foregå nærmere land. Innblanding av lodde under minstemålet skulle da bli langt mindre. Oppstart av et konsumloddefiske vil som nevnt være avhengig av loddas modningsgrad.

Fiskeridirektøren vil foreslå et generelt konsumpåbud i det norske loddefisket vinteren 1999.

Fiskeridirektøren vil foreslå at loddefisket åpnes når loddas har nådd ønsket modningsgrad.

4.5 Letetjeneste

I tradisjonelle loddefiskeri, slik en hadde i årene 1991-1993, ble konsumloddefisket åpnet når loddas hadde riktig modningsgrad. Det ble da tatt prøver av kommersielle fangster for å bestemme når oppstart av et konsumloddefiske ville være fornuftig.

Som nevnt over legger Fiskeridirektøren opp til at det vinteren 1999 eventuelt kun åpnes for et loddefiske til konsum. Dette innebærer naturlig nok at en ikke kan ta prøver fra kommersielle fangster for å fastslå når fisket skal åpnes. Fiskeridirektøren tar derfor sikte på å engasjere to fartøy til loddetokt siste halvdel av februar. Oppgavene til disse letefartøyene vil være tredelt:

- Undersøke loddas utbredelse
- Undersøke loddas modningsgrad
- Undersøke innblanding av andre arter i fangstene

Finansiering av letetjeneste vil bli søkt dekket gjennom ordningen med fiskeforsøk og veiledningstjeneste.

4.6 Åpning av felt

Samtlige områder vil i utgangspunktet være stengt for loddefiske. Fiskeridirektøren vil kartlegge tradisjonelle fangstområder for å bestemme geografisk avgrensning av et konsumloddefiske. Hvilke felt som åpnes vil være avhengig av loddas modningsgrad.

4.7 Overvåking av fangstfelt

Under den 27. sesjon i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon var det enighet om at hver av partene skal iverksette tiltak for å hindre bifangst av torsk, hyse, sild og blåkveite under minstemål. Innblandingskriteriet ble fastsatt til 300 eksemplarer av hver av artene pr tonn.

Fiskeridirektøren vil dessuten videreføre bestemmelsen fra vinterloddefisket i 1993 om å stenge felt når fangstene inneholder mer enn 35 kg torsk over minstemål pr 100 tonn lodde.

I Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon var det videre enighet om et minstemål på 11 cm, og at det skulle være tillatt å ha en innblanding på 10% i antall av lodde under minstemål.

Med bakgrunn i kontroll av fangster, vil Fiskeridirektøren foreta stenging av felt. En eventuell stenging vil være basert på flere kontrollerte hal/kast i et område.

4.8 Biologisk prøvetaking

Loddefisket som iverksettes vinteren 1999 er av Norge og Russland benevnt et eksperimentelt loddefiske. Man tar derfor sikte på en ordning med biologisk prøvetaking. Havforskningsinstituttet vil komme tilbake med nærmere instruksjer.

4.9 Inspeksjon

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye, og vil kunne ha inspektører ombord i et avgrenset antall fartøy som driver et loddefiske i Barentshavet.

4.10 Utkast

Fiskeridirektøren vil som i tidligere år sette forbud mot å slippe fangst som er død eller døende og kaste ut fangst eller fiskeavfall (kapp/faks).

4.11 Fangstområde

Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon har fastslått at det er forbudt å fiske lodde nord for 74°N. På bakgrunn av data fra forskningstokt kan denne grensen endres.

4.12 Siste utseilingsdato

Fiskeridirektøren vil foreslå at siste utseilingsdato settes tentativt til 7 dager etter at konsumloddefisket har startet. Fiskeridirektøren kan endre denne bestemmelsen.

4.13 Stopp i fisket

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvote eller totalkvoten er beregnet oppfisket. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy/maksimalkvoten.

Peter Gullestad ga ordet til Harald Gjøsæter fra Havforskningsinstituttet for en orientering om loddebestanden.

Harald Gjøsæter sa at loddebestanden i Barentshavet ble målt i september, og at toktet viste at det er 2 millioner tonn lodde totalt, herav 930.000 tonn modnende lodde. Rekrutteringen er bedre, men likevel langt dårligere enn i 1990, 1991 og 1992. Han sa videre at i årets estimat er usikkerheten lagt inn. Endelig sa han at torsk og sjøpattedyr beiter på lodda.

Eriksen spurte om årsaken til at bare et lite kvantum er anbefalt til fangst er at sannsynligheten for å gå utover sikre biologiske grenser er stor.

Gjøsæter svarte at fisket er lite, og at den totale usikkerheten i estimatet ikke endrer seg fordi om en fisker. Dette vil bare endre seg ved et usikkert fiske, dvs. dårlig rapportering.

Eriksen spurte om det er stor sannsynlighet for at de akkustiske mengdemålingene er sikre.

Gjøsæter svarte at disse ikke svinger med styrken på ekkoloddet, og at alle målinger som er gjort viser den samme usikkerheten. Han tror derfor målingene er gode nok.

Gullestad oppsummerte med å si at det ikke er avgjørende her om bestanden er målt til 1 eller 5 millioner tonn. Usikkerheten er like stor uansett, og spørsmålet blir egentlig om en vil ta 5 % sjanse. Han sa også at det er viktig å påpeke at forskerne ikke pålegger et uttak lik anbefalt TAC. Gullestad spurte videre hvilken verdi denne lodden vil ha i økosystemet etter gyting, og om disse tallene er tatt med i beregningene.

Gjøsæter svarte at en ikke har fått tallfestet dette enda, men at en kan gjøre visse overslag. Han sa at jo høyere gytebestand jo større rekruttering, men at en vet for lite om hvorvidt andre vil nyttiggjøre seg denne massen.

Roald Våge sa at det er en viss bekymring for at kvantumet vil bli tatt før en rekker å registrere det, dvs. hvis det legges opp til et styrtfiske.

Inge Arne Eriksen spurte om Havforskningsinstituttet vil anbefale et loddefiske i 1999.

Gjøsæter svarte at HI har stilt seg bak ACFM sitt råd, og at det er tatt tilstrekkelig hensyn til den totale usikkerhet. Han svarte således at HI kan anbefale et fiske opp til dette nivået.

Gullestad oppsummerte med å si at det ikke kan sies å være uforsvarlig å fiske lodde, men at det ikke dermed er sagt at en bør gjøre det - dette er opp til forvaltningsmyndighetene å bestemme.

Han viste så til forslaget i saksdokumentene om at det ikke åpnes for et norsk loddefiske i Barentshavet vinteren 1999.

Terje Martinussen sa at det ut i fra et føre vår prinsipp ikke vil være uforsvarlig å åpne for et loddefiske, og spurte om Fiskeridirektørens holdning er begrunnet i et forvaltningsproblem eller i biologisk tvil.

Gullestad svarte at tilbakeholdenheten er begrunnet i biologisk tvil, i det en med et stramt reguleringsopplegg vil være i stand til å gjennomføre fisket. Han understreket også at det ikke er uansvarlig å ha et annet standpunkt.

Lerbukt sa at det er registrert store mengder lodde i Hopen-området, og at en bør kunne åpne for et fiske.

Nystad sa at han vil gå inn for Fiskeridirektørens forslag, på bakgrunn av biologisk tvil. Han viste til at bestanden er i vekst, og at det vil være en fornuftig investering for fremtiden å vente.

Det ble etter dette stemt over Fiskeridirektørens forslag om at det ikke åpnes opp for et loddefiske i Barentshavet vinteren 1999.

3 representanter stemte for Fiskeridirektørens forslag (Hans Johan Dahl, Peter Gullestad og Alf Edvard Nystad).

8 representanter stemte mot Fiskeridirektørens forslag (Norges Fiskarlags fem representanter, Ottar Kaldhol, Rolf Domstein og Terje Martinussen).

Flertallet i Reguleringsrådet foreslår følgelig at det åpnes for et loddefiske i Barentshavet vinteren 1999.

Det var videre enighet i rådet om å tilrå at fartøy som ønsker å delta i loddefisket i Barentshavet skal være påmeldt til Fiskeridirektoratet innen 15. januar 1999.

Åge Remøy viste til forslaget om antall fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske begrenses gjennom loddtrekning, og sa at dette ikke er i takt med næringen. Han spurte videre om en har juridisk hjemmel til å foreta loddtrekning.

Gullestad svarte at han ikke vil åpne for et loddefiske med hundre deltakende fartøy.

Remøy sa seg enig i dette, men sa også at næringen selv kan regulere dette.

Gullestad sa at det ikke vil bli noe problem hvis næringen sørger for at bare noen få fartøy melder seg på. Han sa videre at han juridisk sett ikke liker loddtrekning, men at dette kan aksepteres i unntakstilfeller.

Remøy spurte dernest om fisket vil bli åpnet uten loddtrekning dersom bare et fåtall melder seg på.

Gullestad svarte at en ikke vil foreta loddtrekning dersom færre enn 18 fartøy melder seg på.

Det var etter dette enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse, og at antall deltakende fartøy begrenses gjennom påmelding og loddtrekning til 18 fartøy.

Lerbukt viste til forslaget når det gjelder trålgruppen, og spurte om en vil kunne begrense deltakelsen til frysefartøy.

Gullestad svarte at det juridisk vil være vanskelig å begrense deltakelsen til frysefartøy. Han sa imidlertid at en vil kunne foreslå at frysefartøy gis lavere kvote, og at en da vil kunne trekke ut 7 fartøy i stedet for 6.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at fartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må være over 27,5 meter største lengde og ha loddetråltillatelse. Det var videre enighet om å tilrå at antall deltakende fartøy begrenses gjennom påmelding og loddtrekning til foreløpig 6 fartøy.

Det var også enighet i rådet om å tilrå at fartøy som får adgang til å delta i kystgruppen må være under 27,5 meter største lengde, registrert i merkeregisteret samt at fiskeren/eieren må være ført på blad B i fiskermanntallet. Dersom fartøyet skal delta med trål må det ha loddetråltillatelse.

Reguleringsrådet gikk dernest inn for at fartøy mellom 27,5 og 33,5 meter største lengde som får adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 1999, gis adgang til deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter lodde.

Det var også enighet om at antall deltakende fartøy begrenses gjennom påmelding og loddtrekning til 10 fartøy.

Det var enighet i rådet om å tilrå at uttrukne konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter «universalnøkkelen».

Det var også enighet om at uttrukne trålere gis fartøykvoter, og at disse begrenses på grunnlag av nøkkel som beskrevet i saksdokumentene.

Når det gjelder kystgruppen, gikk Reguleringsrådet inn for at uttrukne fartøy får fartøykvoter, og at disse differensieres med faktor lik 1,00 for fartøy under 27,5 meter største lengde, og faktor 1,25 for fartøy over 27,5 meter største lengde.

Det var også enighet om å foreslå et generelt konsumpåbud i det norske loddefisket vinteren 1999.

Dernest var det enighet om at loddefisket åpnes når lodda har nådd ønsket modningsgrad.

Gullestad viste til forslaget om åpning av felt, og sa at i utgangspunktet er alle felt stengt, og at de vil bli åpnet etterhvert som lodda blir moden.

Det var enighet i rådet om å tilrå at samtlige områder i utgangspunktet er stengt for loddefiske, og at hvilke felt som åpnes vil være avhengig av loddas modningsgrad. Fiskeridirektøren vil kartlegge tradisjonelle fangstområder for å bestemme geografisk avgrensning av et konsumloddefiske.

Gullestad viste dernest til forslaget om å stenge felt når fangstene inneholder mer enn 35 kg torsk over minstemål pr. 100 tonn lodde. Han sa at en ikke skal ha torsk i loddefisket.

Lerbukt sa at 35 kg pr. 100 tonn er altfor lite til å bli forbryter av.

Gullestad viste til at på begynnelsen av 90-tallet tok et ringnotfartøy en hel sjarkkvote torsk på et hal lodde, og sa at dette er bakgrunnen for regelen.

Det ble etter dette konstatert enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at felt stenges når fangstene inneholder mer enn 35 kg torsk over minstemål pr. 100 tonn lodde.

Domstein viste til forslaget om å forby utkast av fangst eller fiskeavfall, og spurte hvorfor en har dette forbudet her når en ikke har det i andre fiskerier med ombordproduksjon.

Gullestad svarte at dette har sammenheng med rognproduksjonen, og at en stor del i denne forbindelse kastes på havet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at det settes forbud mot å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst eller fiskeavfall (kapp/faks).

Gullestad viste til forslaget om at siste utseilingsdato settes tentativt til 7 dager etter at fisket har startet, og presiserte at det bare er de først uttrukne som har 7 dager.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at siste utseilingsdato settes tentativt til 7 dager for de først uttrukne etter at konsumloddefisket har startet, og at Fiskeridirektøren kan endre denne bestemmelsen.

Det var endelig enighet i rådet om å tilrå at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvote eller totalkvoten er beregnet oppfisket, og at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy/maksimalkvoten.

A. ACFM sin tilråding for lodda i Barentshavet vinteren 1999

3.1.8 Barents Sea capelin (Sub-areas I and II, excluding Division IIa west of 5°W)

State of stock/fishery: The stock is considered to be within safe biological limits. The maturing component in autumn 1998 was estimated to be 931 000 t, and is predicted to be 579 000 t at the time of spawning in 1999 (without fishing). This is above the proposed Bpa for 1999. Since 1993 the spawning stock has been well below the management threshold of 500 000 t, and the fishery has been closed since then

Management objectives: The fishery is managed according to a harvest control rule allowing for 500 000 t to spawn, taking due account of predation by cod. For management to meet precautionary criteria, the SSB should be above Bpa and SSB should be above Blim with high probability (>95%).

Advice on management: According to the harvest control rule the catch in 1999 would be 79 000 t. ICES considers this to be consistent with the precautionary approach and recommends that the harvest control rule be applied in 1999. ICES further recommends that if there is a fishery, it should be directed on the spawning stock in the first quarter of the year.

Reference points:

Blim is considered to be 200 000 t, for years with low abundance of herring in the Barent Sea. This is slightly above the lowest SSBs that have produced good year classes. Poor year classes are associated with high abundance of juvenile herring in the Barents Sea, and values for Blim and Bpa for the capelin stock has not been defined for years with high abundance of herring.

Flim not defined.

Bpa for 1999 is proposed to be set at 500 000 t.

Fpa not defined

A Bpa serving the function as a threshold for managing the fishery, needs to vary with the uncertainty of the estimated stock size. In absolute terms this uncertainty increases with stock size. According to estimated uncertainties of the present prediction, a Bpa for use as biomass threshold in 1999 is proposed to be set at 500 000 t. The existing management threshold (500,000t) is considered to meet precautionary criteria for the conditions in 1999. At some higher prediction uncertainty, associated with higher SSB, 500,000t will be too low to ensure a high probability of having SSB above Blim after the fishery.

Additional considerations (on reference points, capelin)

Capelin is an important food source in the Barents Sea ecosystem, and most capelin die after spawning. The strategy adopted for 1993 of directing the fishery at the spawning stock just prior to spawning allows the fish to be available for

predators as long as possible. Because of the high predation and post-spawning mortality of capelin, a target escapement management strategy is regarded as the most useful way of ensuring a minimum amount of spawners. In such managements fishing mortality reference points are not relevant. Moreover the large influence of environmental conditions and predator biomasses on total mortality rates, the consequences of any specific fishing mortality rate are highly variable. It is not yet possible to identify appropriate F_{pa} and F_{lim} values for such circumstances, and mortality reference points based on total mortality may be more biologically sound.

Adjustments of the harvest control rule should be further investigated for the purpose to better take account of the uncertainty in the predicted amount of spawners, likely interaction with herring, and the role of capelin as a prey item.

Basis: B_{lim} ; above lowest biomass giving good recruitment

$$B_{pa} = B_{lim} + (\text{median-5}^{\text{th}} \text{ percentile of predicted SSB})$$

Relevant factors to be considered in management: The estimated annual consumption of capelin by cod has varied between 0.2 and 3.1 mill t over the period 1984-1997. Young herring has been found to consume capelin larvae, and this predation pressure is thought to be the major cause for the poor year classes of capelin in the periods 1984-1986 and in 1992-1994. The quantity of young herring in the Barents Sea is at present small and the conditions for larval survival and recruitment have improved.

Catch forecast for 1999: The spawning stock in 1999 is predicted from the acoustic survey in September 1998, by a model where maturity, growth and mortality, including predation by cod, is estimated. The model takes account of uncertainties both in the survey estimate and in other input data. For catches in 1999 below 79,000 t, the probability of having an SSB below B_{lim} (200,000) is acceptably low (less than 5%), and the expected amount left for spawning is above B_{pa} (500,000t). Only catches of mature fish in the first quarter of the year have been considered.

Elaboration and special comments: The spawning stock in 1999 will be dominated by the 1996 year class. The latest survey estimate of the 1997 year class is about 80% above the estimate of the 1996 year class at the same age. Observations during an international 0-group survey in August 1998 indicated that the 1998 year class is of similar strength as the 1997 year class.

Since 1979 the fishery has been regulated by a bilateral agreement between Norway and Russia (formerly USSR). TACs have been set separately for the winter fishery and the autumn fishery. In managing this stock the main goal has been to allow 500,000 t to spawn. Since 1987 the management has been efficient in having the fishery closed in all

years when the spawning stock has been predicted to fall below 500,000 t. From the autumn of 1986 to the winter of 1991, no fishery took place. The fishery was re-opened in the winter season in 1991, on a recovered stock, but from the autumn of 1993 the fishery was again closed. There has been no fishing for Barents Sea capelin since 1993.

The assessment and stock history is based on joint Russian-Norwegian acoustic surveys during September each year. A new model has been used for predicting SSB in 1999, and for estimating the historical time series of SSB.

Source of information: Report from the 1998 joint Russian-Norwegian meeting to assess the Barents Sea capelin stock, Hammerfest, October 6-8, 1998.

---

*THE SSB GRAPH TO BE REPLACED BY TOTAL STOCK GRAPH (OR UPDATED)
THE RECRUITMENT GRAPH TO BE UPDATED.*

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
041298

Vår referanse
9800283/1

FISKERIDIREKTORATET	
AP: 111	Deres dato
	04. DES 98
SAKSNR.	DOK.NR.
4417/98	2
U.O. 81	

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 1999

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (121/98) i møte 1.-3. desember 1998 og fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskarlag konstaterer at Norge og Russland har blitt enig om å tillate et såkalt eksperimentelt loddefiske i 1999, hvor Norge har til disposisjon et kvantum på 48.000 tonn. Et så lite kvantum byr på problemer når det gjelder å få utformet et hensiktsmessig reguleringsopplegg for flåten.
2. Norges Fiskarlag legger til grunn at reguleringsopplegget for neste års loddefiske må utformes slik at disponibelt loddekvantum i størst mulig grad går til konsumanvendelse. Dette gir dermed en åpning for at norskfanget lodde og loddeprodukter igjen kan introduseres på markedene. Av ulike årsaker må det imidlertid antas at et begrenset kvantum likevel må leveres til mel- og oljeproduksjon.
3. Selv om det dreier seg om et svært begrenset kvantum, går Norges Fiskarlag etter en totalvurdering inn for at kvoten fordeles etter tradisjonell fordeling, og i henhold til landsmotevedtak 11/94, jfr. landsstyrevedtak 104/91.

Med utgangspunkt i ovennevnte landsmotevedtak gir dette følgende gruppevis kvotefordeling:

Kystgruppen (alle fartøyer under 90 fot):	12%	5.760 tonn
Trålgruppen (trålere over 90 fot):	8%	3.840 tonn
Konsesjonspliktige ringnotfartøy:	80%	38.400 tonn

4. I og med at gruppekvoteene er svært små anser Norges Fiskarlag anvendelse av loddtrekning som eneste farbare vei for å komme fram til et hensiktsmessig antall fartøy innenfor enkelte av de deltagende gruppene.

Kystgruppen

Når det gjelder deltakelse i kystgruppen går Norges Fiskarlag inn for at man viderefører prinsippet om fri deltakelse for notfartøy (kun merkeregistrering og manntallsføring på blad B), mens trålere under 90 fot deltar i henhold til loddetråltilfåtelse. Påmeldingsfristen bør settes til 15. januar 1999.

TelefaksVår dato
041298Vår referanse
9800283/1

21

Norges Fiskarlag legger til grunn at det enkelte fartøy bør ha et minimumskvantum for å sikre en tilstrekkelig inntjening i loddefisket. Utvelgelsen av fartøy bør skje ved loddtrekning, og uttrukne fartøy bør bekrefte sin deltakelse senest 7 dager etter at listen over uttrukne fartøy er kunngjort. Det må videre settes stramme tidsfrister for utseiling og refordeling.

Det bør også i 1999 settes et skille ved 90 fot (27,5 meter), slik at fartøy under denne grensen gis en maksimalkvote som utgjør 80% av maksimalkvoten til fartøy over 90 fot (27,5 meter).

Trålgruppen

Deltakelse i trålgruppen avgrenses i utgangspunktet av tralere over 90 fot med lodde-tråltillatelse. Organisasjonen forutsetter at myndighetene foretar en gjennomgang av lodde-tråltillatelsene, slik at man sikrer at trålfartøy som har vært inne i loddefisket tidligere på 90-tallet gis samme mulighet også i 1999.

Norges Fiskarlag legger til grunn at det enkelte fartøy bør ha et minimumskvantum for å sikre en tilstrekkelig inntjening i loddefisket. Utvelgelsen av fartøy bør skje ved loddtrekning, og uttrukne fartøy bør bekrefte sin deltakelse senest 7 dager etter at listen over uttrukne fartøy er kunngjort. Det må videre settes stramme tidsfrister for utseiling og refordeling.

Norges Fiskarlag tilrår videre at man legger til grunn samme kvotereguleringsnøkkel i loddefisket som i fisket etter nvg-sild. Kvoten til det enkelte trålfartøy fremkommer ved å dividere gruppekvoten på summen av basiskvoter tilhørende uttrukne fartøy, og deretter multiplisere utregnet faktor med det enkelte fartøys basiskvot.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Norges Fiskarlag er av den formening at størrelsen på gruppekvoten til ringnotflåten vil føre til frivillige og fornuftige tilpasninger innenfor denne flåtens driftsalternativer som gjør at man trolig vil ende opp med et hensiktsmessig fartøyantall. Påmeldingsfristen bør settes til 15. januar 1999. Det må videre settes stramme tidsfrister for utseiling og refordelinger.

Kvoten til det enkelte ringnotfartøy fastsettes gjennom bruk av universalnøkkel.

Åpningstidspunkt

5. I og med at fisket skal legges opp som et konsumfiske må det settes en sen åpningsdato. Norges Fiskarlag foreslår at det leies inn 1-2 fartøy som kan forestå et prøvefiske i regi av fiskerimyndighetene, slik at en kan fastslå riktig modningsgrad/kvalitetsgrad på lodda, og at en dermed sikrer et fiske på lodde som gir best økonomisk utkomme.

Ovennevnte prøvefiske må holdes utenfor kvotene til de fartøy som leies inn til slikt prøvefiske.

6. Norges Fiskarlag vil understreke at det reguleringsopplegg som fastsettes for 1999 ikke må ha betydning for rettighetssituasjonen med hensyn til deltakelsen i loddefisket i etterfølgende år.

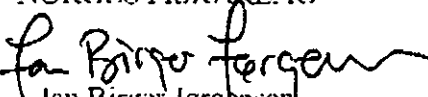
Telefaks

Vår dato
041298Vår referanse
9800283/1

3 a

7. Norges Fiskarlag legger til grunn at myndighetene fastsetter hensiktsmessige bestemmelser for innblanding av andre fiskeslag i loddefangstene, herunder fisk under minstemål, jfr. tekniske reguleringsiltak slik de fremkommer i vedlegg 7 i protokollen av 14.11.1998 fra forhandlingene mellom Norge og Russland.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Norges Sildesalgslag
Sør-Norges Trålerlag

Sør-Norges TRÅLERLAG

sett SA7

KL

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80
Daglig leder, priv. 52 81 54 39
Telefax 52 81 71 88

kopi TC
OK RW
Fiskgk
EK
LWP
FK
SA7

Postboks 10
1262 AVALDSNES

Bankgiro 5340.10.08828
Postgiro 0807 3568987

Fiskeridirektoratet
Juridisk avdeling
Boks 185

5002 Bergen

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	10. NOV 98
SAKSNR. 4147/98	DOKNR. 1
U.O. 2	

Husøy, 4. november 1998

Vedr. regulering av fisket etter lodde i 1999.

Barentshavslodda er nå iflg. forskerne innenfor sikre biologiske grenser etter en fredning som har vart siden 1993. Det kan dermed bli aktuelt å fiske lodde til vinteren 1999. Dersom det skulle bli åpnet for et slikt fiske, forutsetter Sør-Norges Trålerlag at trålerne deltar på samme vilkår som tidligere.

I løpet av 1998 er det flere nordsjøtrålere som er blitt fratatt sin loddetrålkonsesjon. Dette har skjedd ved skifte i eierforhold eller ved utskifting eller ombygging av fartøy. Sør-Norges Trålerlag har ved flere anledninger gjort henvendelser til Fiskeridirektoratet vedr. denne saken. Vi har ikke mottatt skriftlig svar på vår henvendelse av 3.6.98, men pr. telefon er det blitt sagt at det blir en avklaring i saken før Reguleringsrådsmøtet den 8. og 9. desember 1998.

Sør-Norges Trålerlag forutsetter imidlertid at de som har fått sine konsesjoner inndratt, får disse tilbake og kan delta i et eventuelt fiske etter lodde i 1999.

Med hilsen
Sør-Norges Trålerlag

Turid S. Tveit
Turid S. Tveit

Kopi: Norges Fiskarlag

SAK 22/98 EVENTUELT

Peter Gullestad orienterte om forskningsfangsten etter kongekrabbe.

Han sa at ordningen med forskningsfangst etter forhandlinger i Den blandede norsk-russiske fiskerkommisjon blir videreført for sesongen 1999/2000, og at kvoten er økt fra 50.000 til 75.000 krabber. Han viste til at dette gir en kvote til hver av partene på 37.500 krabber.